

خطی - فهرست شده
۱۳۳۸۶

شماره ثبت کتاب	۱۳۵۵۳
موضوع	۷۷۷۷۷۷۷۷
مؤلف	صاحب
کتابخانه مجلس شورای ملی	

بازدید شد
۱۳۸۴

بازدید شد
۱۳۸۴

صاحب الاعمال

بازدید شد
۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي أمرنا باقامة الصلوة وسيلة لجلب الثواب والنجاة
 ودفعنا الى تلاوة الدعوات نتيجة لقضاء الحاجات وقمع
 الدجائ والصلوة على رسوله المخصوص يوم الدعاء و
 خصوص المناجات قاله الشاكي من المفروضات ولسونا
واعتد از ادای حدیثی حضرت و حسب الفاظی که وظایف طاعت
 مکلفین پسندیده عرض نیاز نماز و سجود درگاه پادشاه است قبول و
 صورت وصول ندارد پس از تعقیب صلوة و دعای
 دولتی و صی بفر دعوات مؤمنین تا بطرفای صلوات نماید و
 سبب است ائمه و ائمه شریف در دفع اجابت و مجازة استجاب
 بر ضایع که اهل طاعت و خواص صافی صی ب دعوت و رفع

بسم الله

مدرسه علمیه
 حجت الاسلام
 عبدالمجید

الصلوات و چنانچه تکلیف باقامت صلوات که از ضروریات
 دین و افضل اعمال مکلفین است و سید حسنات و امرت
 و در سطح نجات و رستگاری است و ترغیب بتلاوت و دعا
 که بصلوة و سایر عبادات معرون و طمق است و با کثرت اوقات و
 نماز منسوب و متعلق از استجابات و موکد است بلکه از لوازم و ضرورت
 هر رجوع به حاجت نفع دینی و عقبی و دفع مضرت و بلا بایات
 روایات ثابت و لازم است بلکه بنده عاقل و حجب و محرم
 و از اینجاست که این داوید تا بوده اند ابواب نجات و نجات
 بمشاح دعا و مناجات میگوید و اندوخته مقصود و مدعا در مراتب
 طاعت و دعا شایسته می نموده پس مؤمنان صالح را چه بخیل
 ثواب کفر و دفع عقاب سیر موجب آیه و الذین آمنوا و عملوا
 الصالحات لهم مغفرة و أجر كبير از امثال صلوات
 مفروضه و مسنون کریم و کریمی است و داعیان سبیل را در است

لکن امان و امانی بمقتضای اُحِبُّ دَعْوَتَ الدَّاعِ اِذَا دَعَا
 بلکه جهت استجواب نفعها و استمداد فضاضا ضررها کما قال الله
نَعَالِي وَاَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا از استغفار دعوات مؤتمنه
 و مطلقه علاج و چاره نه و نه در باب نماز و دعا اگر کتب معوله و صحف
 معتبره همت کثیر یابند اکثری بحد اطناب و اکثر قریب و از
 طریق ایجاز و اختصار بیحد و قریب بود و بعضی مستقیما بربوب
 مقصود وافی و در ادراک خلاصه کما فی نهج و بخاطر فقره مسی
 حقیق منی حیدر بن نعمت الله طبسی رسیدم خلاصه متعلی بر ذکر
 صلوات و دعوات و فضایل و ثوابات کما فی خود از کتب ثقات
 چنین مصباح و بهج الدعوات و عده الدائم و کفعمی و حله لا یخفیه الغیبه
 مکاترم الاطلاق و ثواب الاعمال و القبال بالاعمال و جمال الدواعی
 و هشتال این مجموع مرتب بر اوقات ایام و شب و بیج و شهور
 جمیع و تألیف نماید و کما هر از نو قریب دات و در اجور حسنت

اندکی بمجل خود تبعیت مذکور رسد و مقصود اکثرش اید این
 صحیفه بحیث احتمال بر ذکر خلاصه مراد و عدم تطویل بایراد
 و سبب تحریر و تلذذ اخوان مؤمنین و مؤمنان صالحین شود
 و مرتب مذهب بدعا و خیر کیمی از آمال مستوجب غفران
 کرد و **بیت** صدر رحمت ایزد بران نیک نهاد **لیکن** عجز را وقت
 دعا آرد و یاد **ما** مول از کرم بهیسل خیر و صلاح انکه اگر بر سهوی فریفتی
 و امان و غفلتی اطلالع نماید بقلم عفو و صلاح کما کوشیده
 بمقتضای وَمَنْ صَلَّحَ فَاجْعَلْ عَلَى اللَّهِ بَحْرًا جَدِيلًا و آخر
 امیدوار باشند و ترتیب این خلاصه بر فائده و صحیفه و فائده
 اتفاق افتاد و انرا اصحابی بالاعمال نام نهاد و اللَّهُ الْمَلِكُ
الْمَلِكُ الشَّادِدُ در احوال عمل صلوه و دعا در اعمال بیاد **صحیفه**
صحیفه در اعمال بیاد **صحیفه** در اعمال بیاد **صحیفه** در اعمال بیاد
اما فائده در احوال عمل نماز و دعا مشتمل بر سه قول **قول اول** در امانیت و فضیلت

وقت نماز نماز عبادت از مجموع افعال محسوسه
مشروط با مومر مخصوصه مقرون بقصد قربت و نماز از روی
دین بنویز و افضل اعمال بدینست و بعضی از فضول اذان و اقامت
و افضل است لکن فی قاطع و برهانی و افصح است و بموجب
ثواب پنج طاعت از آن بیشتر حساب پنج عبادت از آن بیشتر
در تقرب پنج علی از آن فاصله نیست و لکن بر وقت است
فرض و نفل فرض هفت صنف است سه از آن جمله مقید
باوقات معینه از شب و روز و هفت ماهه چنانچه نماز یومیه و
نماز جمعه و نماز عیدین و چهار مطلق است منسوب بسبب
خاصه چنانچه نماز آیات و اموات و طواف کعبه و نذر و شب
لکن در جمیع اصناف نماز فرض در هر شش نوع است
شش و ثلاثی و رباعی در سفر معذور شود به ثنائی و نفل
دو قسم است راتبه و غیر راتبه راتبه نفل مخصوص شب و روز است

که اکثری از آن بغیر اینست منسوبست و به تیمم نقایض
موصوف و بعضی بصله اللیل و شفع و وتر مشهور است
و بناظر و تجمیع معروف و غیر راتبه چهار قسم است **اول** مخصوص
شب و روز یا متعلق باحوال است چنانچه نماز صبح و عصر و از
نماز یومیه بقصد ادراک فضیلت جماعت یا متعلق
باوقات چنانچه نافله در ساعت غفیله یا بین شام و خفتن
و غیر لکن **دویم** مخصوص بسبب و لکن یا منسوب بخاصیت چنانچه
نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم و نماز حضرت امیرالمؤمنین
و نماز حضرت فاطمه علیها السلام و مانند آنست در روز و جمعه یا غیر منسوب
بأشخاص چنانچه نماز مرده در ایام باقریه و **سوم** مخصوص
بشهور چنانچه نماز شهر رمضان و نیمه ماه رجب و شعبان و امثال
لکن **چهارم** غیر مقید بشب و روز و هفت ماه و لکن بعضی متعلق
باسباب چنانچه نافله استسقا و حاجت و سفر و خجست مسجد

و زیارت و بعضی متعلق باحوال حقیقه نماز معاده از خوف
کنوف و جهانه و بعضی متعلق با راده مکلف و مکلف را
است که نماز در هر وقت شایسته جایز است و موجب ثواب
چرا که نماز موجب خیر و برکت است تقرب هر متقیر است بحضرت
ایزدی و از اصل البیت علیه السلام که و یک که هر آن بند
رکعت نماز کند و مان رضای خداست حق جل و علا
اوراد در پشت در آورد و جمع اقامه نوافل شایسته غیر از حید
نماز مخصوص بعضی دیگر کمتر است و بعضی رباعی است مانند
نماز نذر و اعزای و نماز شایسته را مطلقا تشدید است و در رکعت
هم و تشدید دیگر بایستیم در آخر و شرایط و افعال نوافل مثل
و ایمن است الادرنیت نفل و سبب مخصوص و قیام و قرار
از تکملات نوافل است سوگرتیره و جایز است نماز نیست
حال رکوع و رکوب و استقبال و شرایط است غیر سفر و رکوع

بقول صح و سوره معین نیست و زیاده و کثر از کیون که هر
قول دوم در تعریف و ترغیب و تقسیم و اداب دعا دعا
طلب ادینیت فعیل را از اعلا بر سبیل خضوع و استقامت
و مراد اینجا الفاطنیت مشتمل بر طلب بند از خدا تعالی است
نفع مقصود و بقا خیر موجب بار نفع مکرر حاصل و دفع سوء نازل
و اجتناب بدعا و ترغیب در آن حدیث بر لایل عقیده و تعلیه است
دفع هر از نفس پسید دعا که موجب اجبار صلاح و سبب است
و بلاست ثابت و واقع است و آیه و ادعوه خوفا و طمعا
در اشتغال با مردعا بلکه در استدفاع مضرت است بحال
منفعت معنی قاطع و برائی ساطع است و اجابت دعا و تر
اثر بران بمقتضا مصلحت حق جل و علا بتعجل یا تاخیر مع مزید
اجر بسبب صبر است بللذیم است چه حضرت کیب الدعوا
اجابت را لازم دعوت خست چنانچه فرموده ادعوه استجب

و خبر مصطفی صلی الله علیه و آله است نیز بر لزوم اجابت عموم
استجابت دلالت دارد و چنانچه میفرماید هیچ مؤمن نیست که دعا
بجز کند مگر دعا را مستجاب شود یا تعجیل در دنیا یا تأخیر در
آفت یا دفع بدی از او بعد رد دعا و عدم اجابت بعضی دعا
که امر از جانب حق غرض از محبت است نه از خوف بود بسیار است
سایل بموجب آیه عسی أن یخفیوا شیئا و هو شر منکم امر
را که در آن وقت است سبب یا بیا غیر صلاح خود دانسته مثل
می نماید و حق تعالی آنرا از او نور کرم خود اجابت نمیکند مصلحت
اجابت نیست لیکن داعی سبب دعاست حق ثواب سود یا از
او بدتر بعد رد دعا دفع میگرد و گاه امر از طرف سایل را بواسطه
لغو خواهد بود که اخلال با ادب دعوت و اعمال و اسباب
مموده چه دعا را از او اجابت چاره نیست و اجابت آنرا از آنجا
که زیر من چنانچه بعد از این در ذیل پرسم از تمام دعا که کور شود

و دعا اینجا دو قسم است **قسم اول** آنکه تعلق بهماز دارد و گفته
نوعت **یک** آنکه در اول نماز واقع شود چنانچه دعا در حال توجوه و افتتاح
نماز و پیش از آنست که معطل چنانچه یک نماز آید توجبه بقبله نماید و
دعا را تا نور بخواند و افتتاح نماز تکبیر اوله سبع نموده میان گفته
دعا کند **قسم دوم** آنکه در پیشانی نماز وقوع می باید چنانچه دعا فرست
که مستجاب است و بقولی و در هر رکعت هم از جمیع فرایض
و توفیل و در رکعت اول از وتر و نماز جمع و تکیه و در فریضه
و آنکه گفته خبر و وظیفه اش آنکه دستها بر دارد برابر و در بقول
مجاور سینه گفت که ده سوره ایسم فرام آورده چنانچه
ما بطن گفته سوره سمان و ظاهرش بطرف زمین باشد و در حال
دعا بدست نگاه کند و بلند خواند و همچنین دعا در هر رکعت
سجود و در جمیع احوال نماز اگر چه بغیر عربی باشد بقول صحیح
حب باشد بر هر دین و دین محبت خود یا غیر خود بمقتدر

از حد شمار پرون نشود **سوم** اگر از غیب نماز جعل مراد و
 از انقیاب نماز خوانند و کثرت مؤکد است و در فرضیه
 افضل است خصوصاً در نماز صبح و عصر و مغرب و مخصوص بلفظی
 نیست بهر دعا که مباح باشد در وین یا در وینی را درست میکنند
 منقول از نقل و ظایف ادوات **در معقب بریهات** تشبیه
 نشسته باشد و بخشنه کند و بر طهارت بود و پست بعد باشد
 و مناصحت نماز و کمال کثرت از و واقع نشود از جای نماز سرود تا طلوع
 افتاب در نماز صبح و نماز پستین در ظهر و نماز خنجر در مغرب و
 دعا کند یا آنچه مانور و منقول است از رسول صلی الله و آله و اهل البیت ^{علیهم السلام}
قسم که نماز نفل نداشتند و در هر نوع یک که منسوب است
 باوقات هر دو قسماً کسب نماز و از هر یک شروع و ایام و یای
 شهور ضد و رمی یابد **دویم** منسوب است باسباب هر سبب کثرت
 حدوث امر است یا تحصیل مقصود یا دفع مکر و هر و از جمله ادوات

اینست هر چه پیش از دعا اجتناب حرام در ماکل و مشرب
 و ملبس و مکب نماید و خود را از حرام بصوم و جوع و بکدیده و بوسه و در
 و ماطهارت باشد و جامه پاک پوشد و شتم طیب کند و صدقه
 بدهد و در بر بقیه بنشیند و دعا را تا نور چشمی را کند و نیت
 و حجب کند و اگر بکشد و حجب کند و الا نیت بدب در حد و دعا
 است یا تحمید و تحجید خدا ترست کند و خدا را استسما
 و منفعات علیا بخواند و بکند خود را از انواف نماید و استغفار
 و توبه کند و سوال حرام و سخیل نکند و اعتقاد کند که خدا ^{تعالی}
 بر اجابت مسؤل اوقات درست و اطمینان خشوع و خوف نماید و
 صحت بسور سحران کفین کند و بر سر و پیکر بقیه برود
 و بسمان شکر و دو تقدیم صلوة بسم و ال او نماید و بانی
 اولی که میل نیل نمایند و قبول سئلت متوسل شود
 و است دعا کند که بخت هر روز از ریا بهترین آداب است و یکدفعه

بسر بر ابرو هفتاد و دعوت بچهره است و الحاح نماید و بگریه
که گشته بترنی ادا ب و علامت اجابت است و تخیل کند
و نگوید دعوت مندرجه اجابت نیافت و حاجت را نام
بر و سپس از احتیاج بدعا تقدیم در دعا نماید و دعا خاص
خود را در دین و احوان مؤمنین را شریک کند و بجا دعای
کند و مراعات اعراب الفاظ نماید زیرا که چنانکه صاحب عقیقه
الدعای موصوفه رعایت قوانین اعراب اگر چه شرط اجابت
و دعا ترتیب ثواب بران نیست چه جزا و ثواب متعلق بقصد
یت است لیکن شرط تمامیت افضلیت و کمال مترات دعا
بجهت ظهور ولالت و لالت او بمنزله رعایت فصاحت دعا
و در آخر ختم دعا بصلوة پیغمبر و آل او نماید و این گوید و دعا را
کند با وجود اجابت و عدم گشتن دستها بر سر و در و دروا
بر و وسیله فرو آورد و از اسباب اجابت دعا است

یکی از اوقات چهره وقت طلوع فجر و طلوع آفتاب و زوال
آفتاب و نصف شب و لغزش شب و جمع و اول غایت
از ظهر روز جمعه و آخر غایت از روز جمعه و بر دایمی کلام
قرص آفتاب غروب کند و بعد از آن در رمضان خصوصاً ایام
قدیم گشتن نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سوم است و شب
اول حب و روز نصف گشتن و بر و نیز روز نصف هر ماه و
نصف شعبان و ایام عید رمضان و عید قربان و روز
مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و روز میلاد حضرت
گشتن و روز عرفه و شب گشتن خصوصاً بموقف مشهد امام
حسین علیه السلام و ماه مبارک حرام و در عابری سال عددان و
وقت حبوب اباح و نزول مطر و رقت قلب و جریان اشک
در یقین خسته مؤمنه قبل از حضوریت و وقت سیر
لوکب کف الحنظل به سمت الراس و مانند گشتن از

و قنار اوضاع و اتصالات کو اکب در تجارت بسیار بصحت
 رسیده **دیگر** ایکنه چینه عنفات و مسخر الحرام و حرم و مرد و
 و خانه کعبه و مطلقا جد خصوصیت مسجد قیامت و مسجد حضرت
 پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و روضه مقدسه و مقام و سایر
 اینها و شهادت ائمه ائمه در خصوصیت محمد اپی عبدالله الحسین علیهما
 السلام که اینها را مکنه دعاست و میدان و عباد و معابد عباد **دیگر** احوال
 و احسنه و صایم و حاجی و معتمر و غیره و مریض و امام عادل و مظلوم
 و مسافر و در راه و در مؤمنه و ظلمه الغیب و ولد صالح و والد صالح و
 والد صالح چه دعوت را و بموجب روایت تیر نظر از شمشیر است
 و متقدم در دعا قبل از نزول بلا و مستم در دعا و راجع
 یا یوس از خلق در حاجت و منقطع از نفس مانند غرق و تخم
 بخاتم نقره و فیروزه و عقیق **دیگر** عقاب افعال چینه دعا از عقب
 نماز خصوصیت نماز و روزه و غیره و مغرب و از عقب صلوة پیغمبر

ال او و عقب تلاوت قرآن خصوصیت ختم کلمه و عقب سجده
 تلاوت و از عقب جلالت اولی از جلالین سوره انفام و عقب
 اذان پیش از اقامت و دعا سایل مر معطی را از عقب اعطا
دیگر خصوصیت دعوات و کلمه از چند وجه پرون نیست
 بجهت اشتغال دعوات بر اسم اعظم و کلمه اسمیت هر خدا را
 اگر بان اسم خوانند اجابت کند و اگر سؤال کنند عطا
 کند و کلمه اسم را هر خدا و انبیا و اولیا کسی بخواند و در آن اوقات
 بعضی گویند یا حی یا قیوم و یا رب و بعضی یا ذا الجلال و
 الاکرام و بعضی گویند یا الله است و قول آفرینا چه صاحب
 علقه الله عز و جل است و اقرب است چه این اسم از سایر اسمانی
 بچند چیز ممتاز و مستثنی است یا بجهت خصوص الفاظ است چنانچه
 رواست هر که ده بار بگوید یا الله یا الله و حاجت خواهد
 خدا بر توست حاجت او را روا کند و هم چنین هر که گوید یا یا یا

اَقْرَبًا

واز این بتدلسه علم حکمت هرگاه دعا خواند **بسم الله** خدا
 و بگوید **یا مَنْ هُوَ الْقَیُّومُ خَبِيرٌ** **وَلَا یَاْمَنُ هُوَ یَحْیِی**
وَالْمَیْتُ وَفِیْهِ یَاْمَنُ هُوَ بِالْمَنْظَرِ اَعْلٰی **یَا مَنْ لِّیْکَ**
مِثْلُهُ شَیْءٌ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ و بعد از آن دعا
 تهلیل و مراودان نفس عبودیت مطلق است و اثبات معبود
 بحق چنانکه گوید **لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** و بقول حضرت رسول صلی
 علیه و آله وسلم بهترین عبادت تهلیل پنج بند است این
 کلمات طیب بر زبان راند الا که بعد از فراغ هر حسیب کنان او در زیر
 قدمها او ریزد و دست او را در تحت استیجا **و بگوید** **اَللّٰهُمَّ**
بِرَّکَ اَشْهَدُ اَنْ هُوَ خَلْقُ عِلَالَتِ از همه اسباب چنانچه گوید
اَللّٰهُمَّ اَکْبَرُ و بر دیگر علی ابن حسین علیهما السلام و اثب کثیر بر این است
 بعتن قریب **اَللّٰهُمَّ** صد بار بگوید چنانچه صد بند از او کرده باشد
و بگوید **اَللّٰهُمَّ** و در هر روز صد مرتبه از حق تعالی است از تفصیل

روال

روال چنانکه گوید **اَللّٰهُمَّ** و بقول حضرت امیرالمومنین علی علیه
 السلام که در کتب پنج گوید **اَللّٰهُمَّ** را نصف میزان از اعمال حسنه
 پرست زد و هر که صد مرتبه پنج گوید در سبک زمره و الذی
 الله منتظم است **و بگوید** **اَللّٰهُمَّ** طلب امرش معصیت
 از حضرت رب المعفون چنانچه گوید **اَللّٰهُمَّ** از حضرت
 رسول صاف نموده هر که استغفار بسیار کند خداوند نعمت
 از هر نعم فرجی و از هر تنگی محرمی است و در روز او را از رزق
 که نماند و افضل اوقات استغفار تحریک و بعد از صبح و عصر **و بگوید**
اَللّٰهُمَّ اَسْأَلُکَ **وَلَا تُقِلْ لِّیْ اَمْرًا** **وَلَا تُهَوِّلْ لِّیْ شَیْئًا** و این کلمات پنج است از کتب
 بهشت و بر دیگر از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که گوید خداوند
 کند صد بار او را پادشاه و بعد از هر حرف صد مرتبه بگوید
 و صد درجه بردارد و اگر زیاده بخواند بهر عمر بخواند و نور بر سر او
 او را **و بگوید** **اَللّٰهُمَّ** و کتب از پنج و تحمید و تهلیل و کثیر است

و این کلمات بقول سید کانیات صلی الله علیه و آله و سلم تسبیح
 است هر آنکس هر آنرا بسپارد بخواند صد مرتبه بدن او را بر اثر
 حوض حرام گرداند بیکر کلمات خوش و زیاده کسب از تسبیح اربع
 از کلمات لا حول و لا قوة الا بالله حضرت خبیر صلی الله علیه و آله و سلم
 فرمود هر این پنج کلمه خفیف اند بر زبان و ثقلند بر میزان و
 ساندند رحمان و هر کس نند شیطان اند این کلمات از کلمات
 بهشت شد و از بنیات صالحات بیکر آیات و سوره قرآن هر در
 استلاب استافع و استدافع مفارقیم مقام ذکر و دعا اند که در
 فضیلت و ثواب بیشتر و در خاصیت و اثر بیشتر از ترنای ابرار است
 هر چند در هر ایت رسول بسیار از فریاد غریب و بی طرف
 هر کلمه حسدین ابرو چسبند مرتب بتجسس بیکر آیات
پنجاه نوزده حرف است هر نوزده هزار عالم از ویست فیض عظیم
 و در دست نظم آورده هر کس از این خلاص بخواند بعد

انجمار کلمه انجمار نوع گنه گنه رب و روز و سوره علقه
 باشد آمرزین شود و بخت دارد نوزده حرفش نوزده زبان اثر
 از دفع شود و از قیاس بیکر نوزده سوره حسنه و صفا
 علی حضرت حق صلی الله علیه و آله و سلم در احصای ثوابت بیکر
 چنانچه بقول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم حضرت حق
 را نوزده هفت هر کس از احصای کند و بر زبان راند در
 بهشت داخل شود و اگر بماند نکند مستجاب شود و هر کس از او
 و از کار و آیات در خواندن عدد معین دارد و کمتر از آن عدم
 مطلوب و زیاده بر آن تجاوز از مطلوب است یا آنکه عدد معین ندارد
 هر عدد هر خواند شود و است و در خاصیت و درین خاصیت
 اثر قسم اول اکل است و کیفیت و احوال هر یک از اصناف نماز
 اقام دعا و احوال و سبب مجمل خود پس هر سوره آن از تسبیح
حقیقه اولی در اعمال بیکر و درین چند فصل

فصل در اعمال صیام چه صیام طلع کند و در وقت غروب
 که در صیام صادق باشد و ما بین طلوع و غروب است و در وقت
 مقرون به نماز و دعا است و همچنین غیض و برکات و موجب
 رویت سماعت قیام بعبادت اجابت دعوت و قضا حاجات
 ابواب دعا طاعت حق در وقت شایسته و اجماع و پادشاهت اعمال سنده
 آگاه مکلف در آن مأمور است با قنات صدقه و سایل در طلب
 مسئول محتاج بدعا و مناجات سر او را اگر بعد از نماز در غروب
 سینا زید عاقل بر نیل مرام و ذکر حق لایان و تلاوت آیات کلام
 قیام و اندام نماید و پشت چشم حصول حاجات و مهمات و در
 نیل مسولات و مأمولات و روایات در باب عموم
 حصص دعوات و ادکار و آیات بوقت مابعد از نماز است
 از احاطه و عدد از انچه بعضی مذکور میکرد **اما دعوات**
روایت از ابی جعفر علیه السلام که گفت خدا ترست دعا از بندگانش

حست میدارد و بر شما باد که دعا کنید از هیچگاه تا طلوع است
 بدین صفت رب القوم در این ساعت در هر سال هر یک
 و روز خلقت انقست میکند و حاجت را عظیم بر سر آورد و در
 این وقت سر ریف را بعبادت و دعوت در یابد و حاجت را
 بآید بر آید و نصیب از روز میریابد و اگر بخواب غفلت کند
 از حصول مأمول و رزق مقسوم محروم ماند **روایت**
 الله عز و الله وستم هر که پسند عاراد در هر صبح و همچنین در هر
 بخواند خدا ترست موقوف گرداند بر او چهار فرشته که بخندار او باشند
 از چهار جانب او و اگر بعد کنند بر ملائق از جن و انس
 با او معرفت رشت قدرت ینا بنیبرکت پسند عاراد بر او
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ خَيْرَ الْأَسْمَاءِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْأَرْضِ رَبِّ السَّمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّهُ شَيْءٌ
 وَلَا دَاءٌ بِسْمِ اللَّهِ أَصْبَحْتُ وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ بِسْمِ اللَّهِ

عَلَى تَكْلِيهِ وَنَفْسِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى دِينِي وَعَقْلِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى
أَهْلِي وَمَالِي بِسْمِ اللَّهِ عَلَى مَا أَعْطَانِي رَبِّي بِسْمِ اللَّهِ
الَّذِي لَا يُضَيِّرُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَكْبَرُ اللَّهُ
أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اعْزَّ وَلَجَلَّ مَا أَخَافُ وَأَحْذَرُ عِزَّ جَا
دِكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ لَطَائِفٍ
شَدِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ قَضَاءِ
السُّوءِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَائِبَةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِبَاصِطَيْهَا إِنَّكَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ
إِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَقُولُ
الصَّالِحِينَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

اللَّهُ

دُعَاءُ دُكْرٍ وَتَبَتِ **م** اِمَامُ جَعْفَرُ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَذَا دُعَاءُ سَجْدَةٍ
لِبَانِكَ اَيْدِ عَائِلَتِهِ وَخَوَانِدِنِ لَمْ يَجِبْ قِفْتُ حَوْلَهُ
وَأَمَرْتُ وَسَبَّ اِيْمَنِي اَزْمَعْلَفْتُ وَتَبَتِ اِسْتِجْمَعُ اللَّهُ وَ
بِاللَّهِ وَالْإِلَهِ اللَّهُ وَمِنْ اللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ
رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ أَسَلْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ
فَوَضَعْتُ أَمْرِي وَإِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
كَلْتُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ احْفَظْنِي بِحِفْظِ الْإِيمَانِ
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَائِي
وَمِنْ قُدْرَتِي وَمِنْ خَلْقِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَجَّادُكَ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ مِنْ كُلِّ
سُوءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضَعْفَةِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
سَطَوَاتِ الْأَشْرَارِ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ رَبَّ

الشَّهِ الحَرَامِ وَرَبَّ الْبَيْتِ الحَرَامِ وَرَبَّ الْبَلَدِ
الحَرَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ رُوحِي مُحَمَّدٍ
مِنِّي السَّلَامُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخَصِيئَةِ
وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ لَا تُتِّبْهُ هَرَمًا وَلَا هَدْمًا وَلَا
عَرَقًا وَلَا شَرَفًا وَلَا عَطَشًا وَلَا حَرًّا وَلَا تَرَدِّبًا وَلَا
قَوْدًا وَلَا صَبْرًا وَلَا هَضْمًا وَلَا أَكْلَ السَّيِّئِ وَلَا
مَوْتَ الْفَجَاءَةِ وَلَا شَيْئًا مِنْ مَيِّبَاتِ السُّوءِ وَلَا تَكِرْ
أَمْتِي عَلَيَّ فِرَاشِي فِي طَاعَتِكَ وَطَاعَتِ رَسُولِكَ
صَلُّوا نِكَ عَلَيْهِ وَالْزَمُصِيْبَا الْحَقِّيْ خَيْرَ مُحَظَرٍ أَوْفِي
الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَ أَهْلَهُ كَيْبَا بَكَ فَقُلْتُ كَأَنَّهُمْ بَيَّارٌ
عَلِيٌّ مَرُصُومٌ مُقْبِلٌ غَيْرُ مَذْمُومٍ أَعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَ
أَهْلِي وَمَالِي وَقُلْدِي وَمَارِزِقِي رَبِّي يَا اللَّهُ الْوَلَدُ
الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ كُفْرًا أَحَدًا أَعِيذُ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَقُلْدِي
وَمَارِزِقِي رَبِّي بِرَبِّ الْفُكْرِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي
العُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ أَعِيذُ نَفْسِي وَ
أَهْلِي وَمَالِي وَقُلْدِي بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ
النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ
فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْغَيْبَةِ وَالنَّاسِ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُدَا
كَلَامَاتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
نَفْسِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِ
السَّبْعِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاءِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شِمَاتِ الْأَعْدَاءِ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ

الْمُسْتَظَرِّ وَالْأَهْلِ وَالْأَلِ **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ صَلَّ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ** **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ**
که هر کس مرا بداند و میداند عاقلان را که از حق نوح الهام نماید
بر آورد و هر چه بداند برود و کفایت کرد **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ**
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافَوْضْ أَمْرِي
إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَصِيرُ بِالْعِبَادِ فَوْقَ قَدَرِ اللَّهِ سَيِّئَاتٍ مَا
مَكَرُوا إِلَّا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ فَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَا
نَقْلُوا بَعْثَ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَفَضْلَ لَمْ يَسْأَلْكُمْ شَيْءَ مَا
شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا
شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَارْكَعْ كَرِهَ النَّاسُ حَسْبِيَ
الَّذِي مِنَ الرَّبِّ بَيْنَ حَسْبِيَ الْخَالِقُ مِنَ الْخَلْقِ قَبْلَ

حسبی

حَسْبِيَ التَّوَكُّلُ مِنَ الْمَرْزُوقِينَ **حَسْبِيَ اللَّهُ**
رَبِّ الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ كُنْتُ
يُنْزِلُ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مِنْكَ كُنْتُ لَكَ
حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ** **وَدَعَا بِكَوْبِدِ اللَّهِ**
حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم فرمود هر که خواست در جنبه نجات
قائم شود و در نامه اعمال او تصدیق هستی و یگانگی و حب الوجود
درست میباشد و است در بخت بد ما او را
از روی خدا و فضل او از هر در خواست باید بودت مساجد
ایست عاقلان **اَكْتُبْ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** **أَشْهَدُ أَنْ لَا**
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ عَلَى ذَلِكَ أَ
وَعَلَى ذَلِكَ أَمُوتَ وَعَلَى ذَلِكَ أُبْعَثُ إِن شَاءَ اللَّهُ
أَفَرَأَيْتُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ السَّلَامِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي أَذْهَبَ اللَّيْلَ يَقْدُرُ بِمَوْتِهِ وَجَاءَ بِالنَّهَارِ بِمَحْيَاهِ
خَلْقًا جَدِيدًا وَبِكُودٍ مَرَّحِبًا بِالْخَافِظِينَ وَالنَّفَاتِ
بِحَابِ رَأْسِكَ وَحَيَاكَ اللَّهُ مَرَّكَاتِيْنَ وَ
النَّفَاتِ بِحَابِ جِبِ كَنْزِ رُوحِهِ حَمْدُكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسْأَلُكَ عَمُوتٍ مَيِّمُودٍ وَبَعْدَ أَرْكَانِ حَاجِرٍ رُوحِ
طَلَبِ مَيِّمُودٍ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ اللَّهِ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ
وَفُجْأَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ دَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سَكْرَمَا
سَبَقَ فِي أَمِّ الْكِتَابِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّ مَلِكِكَ

مبصر

شد

وَمِنْ شِدَّةِ قُوَّتِكَ وَبِعِظَمَةِ سُلْطَانِكَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ **وَمَا أَوْكَارُ** در خیر است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که هر که ذکر گوید خدا پیرایش از طلوع الشب و غروب الشمس
دارم حق جل و علاه او را بخش و نفع عذاب کند و اگر چه کند
او مت و نماز بعد دست را بر سر میان بگذارد **نقش** از امام
حسن بن علی علیه السلام که گفت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
که هر که ذکر گوید از طلوع فجر تا طلوع انت بن ابراهیم
کسی را بدست طواف خانه گویند و او را صد مرتبه **نقش**
از ابی جعفر که رسول صلی الله علیه و آله حق سبحانه و تعالی بر سر کان
میگذارد فرزندان آدم ذکر کنند بعد از عذاه غروب
از عمر عشر کفایت کند و او را مورد نیاید و آخرت و مطلق
اذکار در وقت باشد موجب ثواب و حسن است **نقش**
استغفار و از غیب نازی بقول ابی عبد الله علیه و آله

۷۶

هر چه از جهت او زینت رحمتش گوید خداوند او را از هر نگاه دارد و صد
 گوید أَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ که بهشت از حق تعالی در جنت کرده گوید خدا
 مرا از زور او گردان و صد بار اخلص هر بعد هر بخت یک بار از آفت
 شود در آن روز که هیچ از او صادر نگردد و اگر چه شیطان هرگز دست
 گوید مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَالْأَحْوَالُ وَالْآفَاقُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ که خداوند بهر عدد و نمر از بلا از او گرداند و صد بار گوید اللَّهُمَّ
أَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقِي و أَمْدُدْ لِي فِي عَمَلِي و وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي
إِنِّي أَعْلَى مِنْ تَنْتِظِرِ لَدِينِكَ هر روز شش بار و عمرش زیاده و کمتر
 آفریند سُورَةُ صَادِرُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ
أَسْأَلُهُ مِنْ فَضْلِهِ هر مال و مناشی بسیار شود و هر که اگر
 صد بار بخواند و بار گوید وَأَمَّا سُورَةُ آيَاتِ در هر بخت هر تلاوت سوره
 آیات بوقت غذا و منتهی شایخ و نبویه و اخویه و موجب انا و عجب بسیار
 خصوصاً از آنکه یکی سوره بس است که اگر کسی تا شریست و کلید کنوز

حق صغیر و قول حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم هر چه را
دین نیست و پس و آن بس است که در بخت وافی بقدر و زینت
 و بخت ریت کافر بمفعت و غایت اینون شده از آنکه هر
 خمس پنج در آید و از ابا اخلص و اداب بخواند همه آن روز یکبار در جنت
 و پنج اسب و رفت نه پسند و هم چنین اگر شام بخواند در هر یک
 ناصیج در حفظ و حمایت حق باشد و خواننده از اموال و جنت
 حق تعالی ثواب همانند ختم قرآن گرفت و فرما بدو بعد در هر یک
 خلق وین و عمر هر از آنکه بنویسد و هزار هزار مرتبه بخواند
 از درویش و حاجت بکنی بسیار گرداند و او صیاح و امر از او بدو
 دارد و در جمیع حاجات و بر همه امات اینون بطریق مخصوصه
 از عظیم دارد و از آنکه در ترجمه حق صغیر آورده که هر کس
 بهرین و حاجت در داشته باشد و بخت بخواند و هر بار
 بین رسید که است عفت کند چنانچه بخت است و بعد از آن

سوره تمام کن دین خستام بخواند سبحان المُنْفِق عَنْ كُلِّ
مَحْرُوفٍ **سُبْحَانَكَ** مَرَجَعُ خَزَائِنِ عِلْمِهِ بَيْنَ الْكَافِ
وَالْمُؤْمِنِ اَلَمْ تَأْمُرْ اِذَا ارَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُنْ **سُبْحَانَكَ** الذَّخِيرَةُ مَكْنُونُ كُلِّ شَيْءٍ
وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ پس نوبت گوید یا مفرج الهم فرج الخ
هم نوبت سوره فاطمه بخواند و بهر نوبت یکصد را می کند
چون تمام شود حاجت بخواند البسه حاجت روا شود و در بعضی
مذکور است در عقب عدوئین و خصمئین است و بوقت
اصابع حساب کند و پنج دیگر را به جن حضرت رست است نماید و بر اینها
ضم کند و در هر کسودن فاطمه و آیه الکرسی و اخلاص بخواند حاجت
میرسد **دیگر** آیات سبع در باب حفظ و حرمت حصن حصین
ذبح حوادث دانت ضرر فرقی و متین است هر که بوقت با دعا
بخواند این است ایستام نماید که از ضرر و بد خلق است سها

وزمین ایمنه و سالم ماند در کتاب اللقب بالاعمال آورده **مغنی**
از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در قرآن است ایستام هر کس صبح
از آن بخواند هیچ باک نداشته باشد از آنچه پیش او آید از شر و ضرر از
خود را دور و خطر هلاک اندازد و باید هر بعد از تلاوت هر آیه باد بداند
شش صحت در شش ایستام اول و هر جمیع اعضا در آیه آخر **ایستام اول**
قُلْ لَنْ يُضِلَّنَا اِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَ عَلَى اللَّهِ
فَلْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ **ایستام دوم** و از میسک الله نصره
فلا کاشف له الا هو و ان یردک بخیر فلا راد لعقده
یضییب من یشاء من عباده و هو العفو العظیم
ایستام سوم و ما من دابة فی الارض الا علی الله رزقنا
و نعلم مستقرها و مستودعها کل فی کتاب
مبین **ایستام چهارم** انی توکل علی الله ربی و ربکم
ما من دابة الا هو اخذ بناصيتها ان ربي علی صراط

مُسْتَقِيمٌ **الخمس** وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحِلُّ رِزْقَهَا
 اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ **الشمس** مَا
 يَفْقَهُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يَكُنْ
 فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **البرق**
هفتم وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 رَضُوا لِيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ
 أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ **دكر**
 ابنت عميرين در خوابند كه است از حوادث آسمان
 را بين و از كسر شيطان و ملائكتين و فرزند زانوس و بخت و فتنه
 و محرم البنيان آورده **روايت** الامام حسن اس على
 فرموده است آيه است در قرآن مجيد هر كس از ما بخواهد بگويد

سالكه در حفظ و امان حق تعالي بس و در آن بهي مكره و مخدو
 بد و نرسد آيه الكرموسه ايعراف اِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى
 الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسْحَرَاتٌ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ **ادعوا ربكم**
 تَضَرَّعًا وَخَفِيَّةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا تَقْسِدُوا
 فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا
 اِنَّ رَحْمَةً اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْحَسِينِ **وده ايه اول**
 وَالصَّافَاتِ دِيمِرُ اللَّهِ الرَّخِيمِ الْحَكِيمِ وَالصَّافَاتِ
 صَفَاتُ الرَّاحِرَاتِ زَجْرُ الْقَائِلِيَّاتِ ذِكْرُ الرَّاغِبِينَ
 لَوَاحِدِ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبِّ
 الْمَشَارِقِ اِنَّ يَنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَيْنِي وَكَوَالِيبِ

وَحَقُّنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَارِدٍ لَا يَسْتَعِينُ
إِلَّا الْمَلَكُ الْأَعْلَى وَيَقْدِرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ حُجُورَ
وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ
فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَابِتٌ **وَسورة ابراهيم** يَا مَعْشَرَ الْجِبْرِينَ
الْإِنْسَانَ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَوْقَاتِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْقُذُوا لَأَنْتُمْ قَدْ كُنْتُمْ فِيهَا
فِي أَيِّ الْأَعْدِيَةِ كَمَا تَكُنُّ بَابُ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ مَا شِئْتُمْ
مِنْ نَارٍ وَمِنْ نَارٍ فَانْقُذُوا لَأَنْتُمْ قَدْ كُنْتُمْ فِيهَا
هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى جَبَلٍ كَرِيمٍ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا
مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

المهم

الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْحَيُّ الْمَتَكِبُ بِرُسُلِهِ أَنَّ اللَّهَ عَمَّا
يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَلَاءُ
سَمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **ووردت** ما بعد ذمه مكلف محبة
نماز است با در فریضه بیام نماید وقت ففیلش از طلوع صبح
صادق است تا روشن شدن عالم و وقت مجرب بودن لغت
طلوع انساب پس در این وقت بقصد نماز بر حنبله وضو
و سنت است هر چه پیش بر آب است باید عا کجا اندام الحمد
لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ مَجَسًا
و نیت کند چهار بر این و اَقْصَوْا لَأَسْتَبَاحَ الصَّلَاةِ لِقَى
جَوْ بِقُرْبَةٍ إِلَى اللَّهِ وَ نیت را مقارن دارد بدست
را در و جابر نیت را مقارن دارد بدست هر دست و نیت
باید و هر وقت است هر آب در ظرفی باید رکعت در آب

صحت بر توان درشت و لشکر از کربد بچشتی غسل اعضا
 وضو سرت را با فرساید چهره صحت و نقل و تویله کرد و شد
 از خواب یا از بول یا غایط باشد و طرف بر جانب صحت است
 باشد چهره صحت راست بشوید بضمه کند بغیر بار آب زد و کند
 و بریزد و این دعا بخواند اللهم لفتني وحجتي يوم القاءك
وأطلق لي يدي عكرتك وشكرتك و بعد از بضمه
 استنشق کند بغیر بار آب در پیرسند و در این دعا
 را بخواند اللهم لا تحرم مني طيبات الجنان واجعلني
مترئسهم و رحمانيها و طيباتها پس در این دعا
 و این دعا بخواند اللهم بيض وجهي يوم تبيض فيه
الوجوه و لا تسود وجهي يوم تسود فيه الوجوه
 و دست راست بشوید و این دعا بخواند اللهم أعطني كتابي
بمجد و الخلق في الجنان بیکاری و حاسبتی حیا

کسیرا و یقلب الی أهله مسرورا و صحت چپ
 بشوید و این دعا را بخواند اللهم لا تقطعني كتابي
يشمالی و لایمن و لا وظهري و لا تجعلها مغلو
لة الی عنقني و اعودك من مقطعات النيران
و صرح رکنه و کبیر اللهم غشني برحمتك و من
كانك و عفوك و عافيتك و صرح هر پا پاکند و بخواند
اللهم ثبت قدمي على الصراط يوم تذل فيه
الاقدام و اجعل سعي فيما بين ضيک عنی یا ذی
الجلال و الاکرام و چپ از وضو نزع شود و کبیر الحمد
للہ رب العالمین اللهم اجعلني من الثوابين واجعلني
من المتطهرين و اجعلني من عبادك الصالحين
الذين لا خوف عليهم ولا یحزنون و انا انزلنا
 بخواند و یک نماز آمده و توبه بقبول نماید و کبیر اللهم ایاک

تَجَلَّتْ وَمَرْضَانِكَ طَلَبْتُ وَقَوْلِكَ ابْتَغَيْتُ وَ
بِكَ اَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِاهِ وَافْتَحْ مَسَامِعَ قُلُوبِي لِلدُّعَاءِ وَتَبَتَّنِي
عَلَى دِينِكَ وَلَا تَنْزِعْ قُلُوبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ
هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَسُلُ
وَأَقَامْتُ كُبُورِي وَلَمْ يَسْتَفِمْ دُرْمَازَانُ بَنِي كَارِزِ قَوَائِمُ دُرْمَازَانُ
مَهْرِي هَضْمُ تَارِ مَسْجِدِ دُرْمَازَانُ مَرْغُوبُ مَسْجِدِ دُرْمَازَانُ وَانْتِ
كَذِبُوا كُبُورِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ تِلْكَ يَارَ اَوْ عَلِيَّ سَارًا
وَرِزْقِي دَارًا وَعِيشِي سَارًا وَاجْعَلْ عِنْدَ بَرْتَنِيكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُسْتَقَرًّا وَقَرَارًا وَسَبَّةً
كَذِبُوا كُبُورِي إِلَهَ الْإِنْسَانِ رُبِّي سَجَدْتُ لَكَ خَاضِعًا
خَاشِعًا ذَلِيلًا فَضَّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي
وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

يَا بَكْرُ كُبُورِي سُبْحَانَ مَنْ لَا يُمِيدُ مَعَالِمَهُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَنْتَبِي مَنْ كُنْ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُخَيِّرُ
سَائِلُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ بَعْثِي وَلَا
بَوَابٌ يَرْشِي وَلَا تَرْجَانُ يُنَاجِي سُبْحَانَ مَنْ
اخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ مِنْ فَلَقِ الْحَمْدِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزِدُّ أَدْعَايَ كَثْرَةِ الْعُطَاءِ إِلَّا
كَرَمًا وَجُودًا سُبْحَانَ مَنْ هُوَ كَذَلِكَ لَا كَدًّا
أَعْيَنُهُ وَبَعْدَ زَانَتِ كُبُورِي اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ
الدَّعْوَةِ الثَّامِتَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ بَلِّغْ مُحَمَّدًا وَآلَهُ
وَالْوَسِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَارْعَاهُ مَقَامًا
مَحْمُودًا يَا اللَّهُ اسْتَفْتِ يَا اللَّهُ اسْتَفْتِ
يَا مُحَمَّدُ رَسُولَ اللَّهِ اتَّقِ حُبَّ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لَهُمْ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَكَيْ اَزَانِ كَبِيرِ اَعْمَامِ سُمَارِدِ وَاولی انت ^م کبریا ^م بید
 و دو کبریا ^م سمارا ^م ابر ^م زمر ^م کوش ^م بر آورد و فرود گذارد
 در میان کبریا ^م ابر ^م زمر ^م کوش ^م بر آورد و فرود گذارد
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمَّتْ سَعْوَةٌ ظَلَمَتْ نَفْسِي قَا
 غَفِرَ لِي ذُنُوبِي أَنْتَ لَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ بِرِ
 كَبِيرِ كَوْبِدِ وَخَوَانِ كَبِيرِ وَسَعْدَتِكَ وَالْحَيْرَةُ فِي يَدِكَ وَ
 الشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ وَالْمُلْكُ مِنْ هَدْيِكَ عَبْدُكَ
 وَأَبْنُ عَبْدِكَ مِنْكَ وَدَيْكَ وَالْإِلَهَ ^{وَاللَّهُ} وَكَانَ
 وَلَا مَلْجَأَ وَلَا مَتَجَا وَلَا مَقَرَّ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ
 وَحَمْدُكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا
 وَرَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کند و کبر

کند و کبر اَعْمَامِ کَوْبِدِ وَخَوَانِ وَجَدْتَ وَخَبَرِ لِلَّذِي فَطَرَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ
 مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا جَعَلَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 كَيْنَ أَنْ صَلَوَتِي وَشُكْرِي وَحَيَايَ وَمَا فِي اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ بِكَوْبِدِ وَشُرُوعِ دُرُوقَاتِ نَارِ
 كَسَدِ وَسُوءِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ ^م اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ
 نَاسُونَ عَشَمِ كَوْبِدِ وَخَوَانِ بِرِ اَبْنِ مَالِكِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ
 لَدَى عِلْمِ اَلْوَسْمِ وَفَرْمُولَاتِ ^م اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ
 خَفِ كَبِيرِ كَوْبِدِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ
 حِينَ اَعُوذُ بِاللَّهِ بِكَوْبِدِ وَخَوَانِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ
 اَوْبِدِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ
 جَنَانِ بِلَدِ حَرَجِ وَعَمْرَه اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ اَزْهَادِ سُرْمُولَاتِ مَفْصَلِ

او بموضع سجود بپای و التفات بجنب راست و چپ کند
 و میان هر دو قدم خم می شود و انگشت یابش بر فاصله کند
 بعد از قرائت هر رکوع رود و در رکوع هر صحت بر سر زانو بند
 و انگشتها را از هم کشد و گردن دراز کرده و مابین قدین نگاه
 و این دعا بخواند اللهم لك ركعتي ولك خشعتي و
بك امنت ولك اسلمت و عليك توكلت و
انت ربّي خضع لك سميعي و بصرعي و محي و عصى
و عظامي و ما اقلت قد ماى لله رب العالمين
 پس این دعا بگوید که سبحان ربّي العظيم و بحمده و بخت
باری یغنی ریا سه بار و یک بجزایب و خم بر سر آورد و درست
 بایستد و بگوید سمیع الله کلّم حمد لله رب العالمین
اهل الکبریا و العظمی و الجود و الخیر و...
 در خبر است بروایت اس بن مالک از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

که چنان بپای و نماز بر رکوع رود چنان باشد که سبحان ربّي العظيم و بحمده
 داده باشد و چنان ذکر سبحان ربّي العظيم و بحمده
 بگوید چنان باشد که هر کتا بر آید که خدا ترست از انسان و فرشته
 خواند باشد و ثواب آنرا در پیشت چنان کند سبحان ربّي العظيم
لمن حمدك خدا ترست بنظر رحمت و عفو و مغفرت در آورد
 پس هر صحت یا بر ابرو کشد بر آورد و بگوید و فرود رود و سجود
 رود و سجده بر پشت او نماید چنانچه هر دو کف صحت و هر دو
 زانو و انگشت هر یک پا بر زمین در خاک مالدار و درست و نظاره
 در این حال بجا بپایند و پس اللهم لك
سجدت و بك امنت و عليك توكلت و انت
ربّي سجد لك سميعي و بصرعي و
عصيتي و محي و عظامي سجد و خمی البالی
الفانی الذی خلقه و صورته و شق سعة

وَبَصَرُهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ وَكُوبِدُ
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَوْلِهِ بَطْنِي ذَكَرُ كَوْعٍ مِنْهُ
روایت مذکور چنانچه رفته باشد بر شیطان و خیر فحش
او بنویسند بواسطه ذکر هر کشته سپیدان باشد هر روز
از او کرده باشد پس بر آورد و تکبیر گوید و رست بنشیند و بگوید
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْعَلْ لِي فِيهِ الْإِيمَانَ
أَنْزَلْتَ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٍ پس صحت بر آورد و تکبیر گوید و بگوید
هم گشت بطریق اول پس بر آورد و تکبیر گوید و هر خیزد و در رست
هم چنان از فرات فارغ شود دستها بسو ط بر آورد برابر رو
و در فرست بخواهد آنچه خواهد و افضل کلمات فرج است و اینست
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيمُ
الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا يَنْهَوْنَ

وَمَا يَفْقَهُنَّ وَمَا يَخْتَسِرْنَ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
و از ابی عبد الله علیه السلام روایت است که هر کس در سنه این
دعا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَعَافِنَا وَاعْفُ عَنَّا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس از آن
که رکوع و سجود کند بنشیند بر پشتش دستها را بر سرش
چپ بنشیند و ظاهر قدم راست بر ماطنه قدم چپ بگذارد و کف
دستها بر ران ببرد و بر کن رنظر کند و بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَ
بِاللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى كُلُّهَا اللَّهُ أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتِي فِي أَمْتِي وَارْفَعْ دَرَجَتِي بِسَلَامٍ
دهد و امت رست کند بکوشه چشم بجانب راست و قصد کند

سلام پس بران و اما آن دو لایکه خط را لایکه جمع ملائکه را گوید
السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته بعد
 از سلام شروع در تعقیب است و علیست مستحب و در فریضه منوکه
 در مطلق و مخصوص که فضل بسیار است و بقیه فرائد و عید و ادکا
 نیز در آن فواید و حقایق بسیار و اینست از امام محمد باقر علیه السلام فرمود
 تعقیب و روزه فاضلتر است از کداردن نافه و اینست از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم هر که از فریضه تعقیب منوکه دهد همان
 خدا بر نفس سود بخشد و غرض دل باشد اگر اقام و احرام صیغ خود
 کند و هر آن مؤمنی بخشد یا نماز خود و قتر نماز خود کداز
 و ذکر خدا بر نفس گوید تا اثناب براید او را اجر کند کسی باشد
 بیت الله را طواف کرده باشد و گشت آن او عفو شود و چنانچه بشنید
 در آن نمازگاه تا آنکه بگذرد غرض مباح باشد در او نماز و بعد از آن
 دو رکعت یا چهار رکعت نماز کند آمرزیده شود و او را گشت

گذشته

گذشته و او را اجر گشت باشد که طواف نمازگاه کرده باشد
عفو شود و چنانچه بشنید در آن نمازگاه تا آنکه بگذرد غرض مباح
در او نماز و بعد از آن دو رکعت یا چهار رکعت نماز کند آمرزیده
شود و نیز و اینست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم هر که بر پیشانی
 گاه خود تا طلوع فجر نماز فجر تا طلوع اثناب حق نفس میسوزاند او را
 از آنش جز نفع و اینست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرمود بگذرد که در ذکر
 خدا بر نفس بعد از نماز صبح تا طلوع اثناب شریفتر است در طلب روزی
 از تردد شمشیر و روزی زمین و تعقیب یا آنچه منقول است افضل
 و شریفتر است و از آنجمله است عبد السلام هر که بگوید
 بار دستها تا بر ابرو گشت گشت ده گشته تا بهم نهاده و بجا بیست
 کرده بر آورد و پانی بکشد و ببارد و آورد تا روزی پس از آن
 مخصوص است بجهت بگوید لا اله الا الله اله واحد و لا
محسن له من المولن لا اله الا الله اله واحد و لا محسن

مَخْلُصُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ
 الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي لِمَنْ اخْتَلَفَ فِيهِ مِنْ
 الْخَيْرِ بَاذِنِكَ إِنَّكَ تُهْدِي عَنِ الصِّرَاطِ مَنْ تَقِيْمُ
 بِهِ بَابُكَ يَا سَتَغْفِرُ اللَّهُ الذَّلِيلَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ
 بِقَوْلِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مَنْ أَوْ أَمْرٌ زَيْدٌ شُودَ وَكَرِهٌ بِرَأْسِهِ
 دَرِيَا وَوَرَقِ اشْتَبَاهُ رُبُّهُ وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ
 أَوْ رَأْسُهُ زَيْدٌ وَوَرَقُهُ زَيْدٌ بِرَأْسِهِ وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ
 وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ وَبَرُّهُ بِرَأْسِهِ

أَهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ وَأَفْضِلْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ
 أَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا
 جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَفِرُّ مِنَ الذَّنْبِ كُلِّهَا جَمِيعًا إِلَّا
 أَنْتَ بِسَمْعِ زَهْرِ اَرَاكُودِي در حب و اراد و هر که زنه
 گوید از غیب و لغیب پیش از انظار بب مرز و حد لغت او را
 و از ابی عبد الله **مستقول** هیچ زهر اهر روز بعد از نماز نزد
 دست راست از هر اهر رکت در هر روز پیر پنج پس از آن همیشه
 حقوق لغت تمام مد لغت با و از رانده شده و بخت در یافت
 و توبه و بوجوب احب بر پون بست از اصاط احب و توبه
 به بار سحجان الله كما استمع الله شئ و **كما**
 يحب الله ان يسمع و كما هو اهل و كما ينبغي له **ك**
 وجهه و عز جلاله و الحمد لله كما يحب الله

شَيْءٌ وَكَمَا يَحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَدِّثَ أَهْلَهُ وَكَمَا
 يَتَّبِعُ كَرَمَ وَجْهِهِ وَعِزَّ جَلَالِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ كُلَّمَا أَهَلَّ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يَحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهْلِكَ
 كَمَا يَتَّبِعُ كَرَمَ وَجْهِهِ وَعِزَّ جَلَالِهِ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ كُلَّمَا أَكْبَرُ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَمَا يَحِبُّ اللَّهُ أَنْ
 يَكْبُرَ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ وَكَمَا يَتَّبِعُ كَرَمَ
 وَجْهِهِ وَعِزَّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدُ كُلِّ نِعْمَةٍ أَنْفَعُ
 بِهَا عَلَى وَعَلَيْكَ كُلِّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ أَوْ
 يَكُونُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَيَكُونُ لِلَّهِ مَا ارْت
 مَعْفٍ مِنْكَ أَرْحَمُ مِنْ عَمَلِي وَإِنْ رَحِمْتَكَ أَوْسَعُ
 مِنْ ذَنْبِي اللَّهُ أَنْ كَانَ مِنْ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمٌ فَقُو
 اعْظَمِ مِنْ ذَنْبِي اللَّهُ أَنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أُلَاحِظَ رَحْمَتَكَ

(محمّد)

رَحِمْتَكَ فَمِنْ خَشْيَتِكَ أَهْلًا أَنْ تَبْلُغَ لِقَاءَ وَسِعَتِ كُلَّ
 شَيْءٍ رَحِمْتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِمَوْجِبِ غَيْرَتِكَ
 أَوْ أَمْرٍ زَيْدٍ مَرْسُودٍ أَوْ كَرَمٍ عِبْدٍ بِحُجُومِ سَمَاءٍ وَقَطْرِ أَنْفِ رُومِيَا
 بِجَارِ بَيْتِكَ وَبِزَوَائِدِ الْجَوْهَرِ هَذَا صَلَوَاتُكَ عَلَى الْأَحْلَاقِ
 مِنْكَ الْيَهُودُ لَا رَغْبَةَ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا لِعَظِيمِ أَوْطَانِ
 وَأَجَابَ إِلَى مَا أَمَرَ تَرْبِ الْجَوَانِ كَانَ فِيهَا خَلْقٌ وَ
 نَقَصٌ مِنْ رُكُوعِهَا أَوْ سَجُودِهَا فَلَا تَوَاحِدٌ وَتَقْضَلُ
 عَلَى الْقَبُولِ وَالْعُقُوبَاتِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 رَفَعَ ظِلَّ وَنَفْسَانِ نَمَازٍ أَوْ شُودٍ وَنَمَازٍ أَوْ دَرَجَةٍ قَبُولِ يَابِدِ
 أَرَانِ أَيْنِ كَلَامِ بِمَعْنَى رَوَايَتِ أَوَّلِ الْخَشْيَةِ وَدَرْجَانِ
 هُوَ رَسِيضَانِ وَأَمْرٌ لَمْ يَسْجُدْ مَرِيضَانِ كَفَارَتِ شَيْءٍ
 بِكُونِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيمِ الْعَظِيمِ زَيْتُ عَرْشِهِ

وفايت

و هو آیت از آخر الکاف قل لو کان البحر مبردا انا افرسوه
و ده آیت از آخر الهمزة تا تسبیح ثانی و آیه
ربک رب العزة تا آخر و سه آیت از سوره الرحمن یا معز الخ
والله تا آخر و سه آیت از سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن
على جبل تا آخر و سوره بقره در آن روز بجهت خواندن
آیات از شر شیطان و اولاد از هر سلطان جابر و بر شر جن
النس و بر در دشمنان و از اقامت در زندگان و غارت در زوال
و از جمیع مرثیها محفوظ باشد پس از آنجهت حفظ نفس و دین
و مال و اولاد دفع شر نیز در شر کوبیا عیند نفسی و الهی
و عالی و ولیدی و ماری و قتی رقی و من یغیتی
امرء بالله الواحد الاحد الصمد الذی لم یلد
و لم یولد و لم ینک کن له کفو احد و رب الفلق
من ستر ما خلق تا آخر و رب الناس ملک

النَّاسِ تَأْخِذُ بَعِيدٍ نَفْسِي وَآهْلِي وَدِينِي وَمَالِي
 وَمَارَئِي نَفْسِي وَكُلِّ مَنْ يُغَيِّرُنِي أَمْرُهُ بَعْدَ
 اللَّهِ وَعَظَمَةِ اللَّهِ وَقُدْرَةِ اللَّهِ وَجَلَالِ اللَّهِ وَ
 كَمَالِ اللَّهِ وَسُلْطَانِ اللَّهِ وَعُزْرِ اللَّهِ وَمَنْزِلِ اللَّهِ
 وَعَقْوِ اللَّهِ وَحِلْمِ اللَّهِ وَجَمْعِ اللَّهِ وَرَسُولِ اللَّهِ وَ
 رَسُولِ أَهْلِ بَيْتِ اللَّهِ مِنْ شَرِّ النَّاسِ وَالْمَآمِرِ
 الْعَامِرِ وَاللَّامِرِ وَمِنْ شَرِّ لُحَاوِرِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذَاتٍ رَزَقِي أَخَذَ بِنَاصِيئِهَا إِنْ رَزَقَ
 عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَعِيدْ نَفْسِي وَدِينِي وَآهْلِي
 وَمَالِي وَمَنْ يُغَيِّرُنِي أَمْرُهُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ
 النَّامَاتِ كُلِّهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَكُلِّ
 عَيْنٍ لِأَمَّةٍ لَمْ يَكُنْ مِنْهَا سَجْدَةٌ وَتَوَسَّعَ بَيْنَكَ أَوْرَاقُ
 بَنُوَابِ خَوْشَنِ خَشَنُوكَ وَهَيْكَلُكَ نَزْدِيكَ وَارْزُقْ بَنِيكَ

کردارند

کردارند بگویند رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا
 وَبِسُجْدِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا
 وَبِعَلِيِّ إِمَامًا وَبِالْحُسَيْنِ وَزَيْنِ الْعَبْدِ عَلِيٍّ وَ
 الْبَاقِينَ مُحَمَّدٍ وَالصَّادِقِ جَعْفَرٍ وَالْكَافِي مُحَمَّدٍ
 وَالرِّضَا عَلِيِّ وَالتَّقِيِّ مُحَمَّدٍ وَالنَّقِيِّ عَلِيِّ وَالدَّجِيِّ الْعَسْكَرِيِّ
 الْحَسَنِ وَالْمُهَاجِرِ مُحَمَّدٍ بِأَمْرِهِ وَسَادَةِ وَفَادَةِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَمْرِي وَتَوَاتُرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُمَّ ادْخُلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ ادْخُلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا
 أَوْ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ خَيْرٍ مِنْ كُلِّ سُوءٍ آخَرْتَ مِنْهُ
 مُحَمَّدًا أَوْ آلَ مُحَمَّدٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي كُلِّ شِدَّةٍ
 وَرُخَاءٍ وَفِي كُلِّ عَاقِبَةٍ وَبَلَاءٍ وَفِي الْمَشَاهِدِ كُلِّهَا
 لَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طُرُقَةً عَيْنَ آبَاءٍ
 لَا أَقْلَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ فَإِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ

و بعد بابر اگر بتواند **یا بخواند** اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقِي
 وَأَمْلَحْ لِي فِي عَمَلِي وَأَعِزَّنِي فِي دِينِي وَأَجْعَلْ لِي
 مِمَّنْ تَنْتَقِرُ بِهِ لِدِينِكَ مَنْ رَزَقَكَ اللَّهُ عَمَلًا زَائِدًا
 کنش امر زید شود و بعد از تعقیب **سجده است**
 سجده شکر کند و ثواب هر شب یارست **رویت از ابی عبد الله**
 که گفت سجده شکر تمام کنشده نماز است و شش و صد و زنده پروردگار
 و گفت او را ملائکه چه بندگان سجده شکر کند خدا تعالی
 جای از میان او و ملائکه بردارد و بگوید ملائکه که بندگان
 حرم او در فرض نموده و عهد نمیکار آورده و بعد از نماز
 سجده کرده بجهت شکر این ملائکه بر او رحمت کردم و بهشت باو
 از نزد من دهم و کفایت نمود **و در این سجده**
 دستها را خود را افش کند چنانچه از سرشتان تا مرقع بر زبان
 رسد و سینه و شکم خود را بر زمین اندودد و در دعا و شکر

کند

کند و او عیب در این باب بسیار است و از انچه چه بیانی
 بر زمین نصیب این دعا خواند **اللَّهُمَّ ارْزُقْ سُلَاسَةً لِي وَ**
لِوَالِدَتِي وَ أَهْلِي بَيْتِي وَ أَقْلَادِي وَ إِخْوَانِي فِيكَ
الْيَقِينُ وَ الْحَقُّ وَ الْعَاقِبَةُ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ
اللَّهُمَّ ارْزُقْ سُلَاسَةً لِي لِيَأْمِنَ وَ النَّصْدُ تَوْفِيقِيكَ
وَ الْعَاقِبَةُ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَ الشُّكْرُ عَلَى
الْعَاقِبَةِ وَ الْغَدَمُ مِنْ إِشْرَاقِ النَّاسِ وَ بَكْوَيْدِ كِه
شَكْلِي الشُّكْرُ این دعا که نفس منقطع شود و یا صد بار بگوید
 و اگر سه بار بگوید شکر الله رواست پس روزی در روز
 دهند و بگوید **اللَّهُمَّ احْيِي عَلَى مَا أَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِي**
ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَ أَمْنِي عَلَى مَا
مَاتَ عَلَيْهِ عَلِي ابْنِ أَبِي طَالِبٍ بِسِوَةِ رَجَبٍ
 بر زمین دهند و بگوید **اللَّهُمَّ لَا تَسْلُبْنِي مَا أَنْعَمْتَ**

عَلَيَّ مِنْ وَلَايَتِكَ وَوَلَايَتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِشَانِي
 بَارِكْ بِرِزْمِينَ هَذَا وَكُوبِدِمِ اللَّهُمَّ وَعَظَمْتَ كَلِمَ
 الْقَطْرِ وَكَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِكِ فَلَكَ أَنْ جَرَّ وَعَمَّرْتَنِي
 أَيَادِيكَ فَمَا شَكَرْتُ فَقَوِّكَ عَقْلُكَ يَا كَرِيمُ
سجده حضرت از سجده بر وارد دست راست بر مویش سجده
 مالد و بکشد بر بر در خود پاشنی و از پاشنی تا جانش را
 در بار بگوید بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ اللَّهُمَّ أَذْهَبْ
 عَنِّي الْهَمَّ وَالْغَمَّ وَالْحُزْنَ وَالْفَقْرَ وَمَا ظَنَنْتُ
 مِنْهَا وَمَا بَطَنْتُ **فصل در عملین** **باب** در چاره زوال
 آفت باشد و در سایه شرف بعد از نقص و در درازناید و در
 پلین است و در شرف و بایسته است و از سبب
 استجابت عبادت در آن درجه قبول دارد و دعا و طلب حاجت

در در قرین اجابت باشد از ای جعفر **ع** **باب** در کف بر
 حاجت بر مقدار وقت داشته باشد از آن وقت یعنی زوال
 طلب کند **در** از امام جعفر صادق علیه السلام هرگاه که وقت
 زوال نیست باشد شود در هر سه سال و در هر سه سال
 حاجت بر بزرگ بر میراید و آن وقت بمقدار نیست و چهار رکعت
 نماز گذارد و شود و معویه بن عمار **ع** یکصد بار یا عبد الله
 را حاجت بر طلب کند و در وقت زوال پیش از آن تقدیر
 میفرمود و چیز طیب بود می نمود و می میرفت و در طلب حاجت
 خود دعا میکرد و بگوید **سجده** **باب** از ای عبد الله هرگاه که
 بر کسر امیر و شوار شود و کار صعب رود نماید نزد زوال
 رکعت نماز کند در رکعت اول نگو و اخلص و ان افصح
 لَكَ فَتَحَامِيْنَا وَتَيَّصَّرَكَ اللَّهُ تَصْرَاعِزْنَا وَتَجَاوِزْ
 هَمَّ نَاكَ وَاطْلُصْ وَالْمُتَّحِمُ كَوْنَهُ مَقْصُودٌ حَالٌ شَوْوَرَانِ

مجلسيت و دعايت رحمت حصول مقصود اين وقت بسيار است
افضل از هر جا كه در غده الامر آورده پس دعايت اللهم لك
كنت بالله استخدا شاك ولا يرت بييد ذكرك
ولا كان معك شركاء يقضون معك
لا كان قبلك من الدنيا عبدة و تدعك ولا اعانك
على خلق احد قد شك فيك امنت بالله الله
بان لا شريك لك وانت الله الدائم لا يزل
ملكك انت اول الاولين و آخر الاخيرين
و ديان يوم الدين و يقضي كل شئ و سفي و حرك
الكرمي لا اله الا انت لم تلد فتكون مورا
هالك و لم تدركك الابصار و نقدرك
شحا مائلا ولا يتعاورك زيادة و لا نقصان ولا
توصف باين ولا كيف ولا تمتز ولا مكان

بطنيت في خفيات الامور فظهرت في العقول
بما يرى في خلقك من علامات التدبير انت الله
سئلت الانبياء عنك فلم يصفك بحمد ولا
بغير ولا نقص بل كلت عليك من اياتك
بما لا يستطيعون ان يحمدوك لان من كان
السموات و الارضون و ما بينهما فطرته فهو
الصانع الذي بان عن الخلق فلا شئ كمل و
اشهد ان السموات و الارضين و ما بينهما
ايات دلائل عليك نوع دعي عنك الجاه و دعي
لك بالذبيبة مؤسومات ببرهان قدرتك
و معالمتك تدبيرك فاوصلت الى شوب المؤمنين
من معرفتك ما انما و امنها من وخشة
الفكر و وسوسة الصدر فهي على اعترافنا

بِكَ شَاهِدَةٌ بِأَنَّكَ قَبْلَ الْقَبْلِ بَلَاءٌ قَبْلَ وَبَعْدُ
الْعَبْدُ بَلَاءٌ بَعْدُ انْقِطَعُ الْآيَاتُ دُونَكَ فَتَسْجُدُ
لَا تُشْرِيكَ لَكَ سُبْحَانَكَ لَا وَزِيرَ لَكَ سُبْحَانَكَ
لَا عَدِيلَ لَكَ سُبْحَانَكَ لَا ضَلِيلَ لَكَ سُبْحَانَكَ
لَا نِدْلَ لَكَ سُبْحَانَكَ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ
سُبْحَانَكَ لَا تُغَيِّرُكَ الزَّمَانُ سُبْحَانَكَ لَا يَنْفُلُ
بِكَ الْأَحْوَالُ سُبْحَانَكَ لَا يَغَيِّرُكَ شَيْءٌ سُبْحَانَكَ
لَا يَقُولُكَ شَيْءٌ سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ
وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَارِجِكَ عَلِمَ عَلَيْكَ
الْمُعَادِي إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ الصَّادِعِ بِأَمْرِكَ عَلَى الْأَشْيَاءِ
الْقَائِمِ بِحُجَّتِكَ فِي عِبَادِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ لِمَوْلَايَ

أَوْلِيَايَ لَكَ الْمُعَادِي اعْبَادُكَ دُونَكَ السَّالِكِ
جَدِّكَ الرَّشَادِ إِلَيْكَ الْقَاصِدِ مِنْهُمُ الْحَقِّ نَحْوَكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِأَفْضَلِ وَأَكْمَلِ وَأَشْرَفِ
أَعْظَمِ وَأَطْيَبِ أَمْرٍ وَأَعَمِّ وَأَمْنٍ وَأَنْكَرٍ وَأَوْفَى
وَأَكْبَرِ وَأَكْثَرِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى نَبِيِّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرَسُولِ
مِنْ رُسُلِكَ وَجَمِيعِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ
وَمَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ
ذُنُوبِي بِهِمْ مَغْفُورَةً وَسَعْيِي بِهِمْ مَشْكُورًا وَدَعَاؤِي
بِهِمْ مُسْتَجَابًا وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطًا وَعْدِي بِهِمْ
مَقْتُولًا وَانْظُرْ إِلَيَّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ يُوجِبُكَ الْكَلِمُ
نَظْرَةً اسْتَكْمَلَ بِهَا الْكِرَامَتُ عَبْدَكَ ثُمَّ لَا تَقْرُبْ
عَنِّي أَبَدًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَرَبِّهِ قَبْلَ**

مكلف نیز ما مورست بنماز و ذکر او مشغول باشد در هر رکعت
ناظر و چهار رکعت فریضه ناظر پیش از فریضه یکبار آوردن و پیش از
استدرا و احوال است یا اگر یک یا دو قدم میزد و هفت یا شش
زاید شود و بقول بعضی تا یک یا زاید برابر شش شود و اگر وقت
پیرفته هفت باشد یا شش و یک رکعت از ناظر گذارده بقیه را تمام کند
از فرض و بعد از آن شروع در فرض نماید و چنانچه زوال شده باشد
بنماز ادا و امت نماید و بعد از توبه رو به عقب و خواندن دعا و شهادت
بهت یکبار چنانکه گذشت و نیز کند و شروع در قرائت نماید و اگر
سوره بخواند از سوره الفاتحه یا سوره الفاتحه یا سوره الفاتحه یا سوره الفاتحه
روایت کرده اند **مسئله** بعد از قرائت خواندن اطلاق در رکعت اول
و حجب در رکعت دوم و در هر سوره هر چه میخواند و نیز در
که در رکعت سوم اطلاق آیه اگر میخواند و در رکعت چهارم اطلاق آیات
لله ما فی السموات و ما فی الارض و الحمد لله و در هر

پنج اطلاق و آیه اِنَّ فی خَلْقِ السَّمَوَاتِ و الْاَرْضِ
اِنَّکَ لَیخلف الله المیعاد و سوره ال عمران و در رکعت
ششم اطلاق و آیه اِنَّ رَبَّکُمُ الله الَّذِی خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضَ تَاقِبُ مِنْ الْحَسَنِ اِنْ سوره اعراف و در رکعت
هفتم اطلاق آیات وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَکَاءَ کَاۤءِلَیۡنَ تَاۤوَهُوۡ
اللَّطِیۡفُ الْخَبِیۡرُ اِنْ سوره انفصم و در رکعت هشتم اطلاق و سوره
حشر و اِنَّکُمْ لَنَآهَدَ الْقُلَآتِ تَاۤخِرُ سوره و رکوع و سجود
کند چنانکه گذشت و در هر رکعت تسبیح و تسبیح و تسبیح
از سلام تعقیب یکبار آورد و با آنچه **مستفاد** پس اول تسبیح و تسبیح
عدها تسبیح و در هر رکعت تسبیح عدها و عدها و عدها
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ ضَعِیۡفٌ ذَلِیۡلٌ وَفِی رِضَاکَ ضَعِیۡفٌ وَخَلِیۡ
لِیْ الْخَیۡرِ نَاصِیۡتِیْ وَاجْعَلْ لِیْ اٰیٰتٍ مُّنتَهٰی رَاجِوۡ
وَبَارِکْ فِیۡمَا قَسَمْتَ لِیْ وَبَلِّغْنِیۡ بِحَمْدِکَ کُلَّ الدَّیۡ

ارْجُوا إِلَيْكَ وَاجْعَلْ لِي وُدَّ أَوْسَرُ وَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَعَمَّا لَعَنَّكَ وَبِهِ وَتَرَكْنَا عَقَبَهُمْ وَرَكِبَتْ هُمْ
 مَخْرُوصًا فِي رُحْمِهِمْ فَكَذَّبُوا عَنْكُمْ كُفْرًا بَعِيدًا
 يَا أَهْلَ الْقُرَىٰ وَاهْلَ الْمَغَارَةِ يَا بَنِي آدَمَ إِنَّا
 أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَزَكَّيْنَا إِلَيْكَ
 الْبَصِيرَةَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ
 قَدْ كُنْتَ أَفْضَلًا حَاجِيًّا بَادِعًا فِي مَخْرُومَاتٍ

در رکعت اول اعلیٰ و در دوم قبر نفیٰ و ضایع کذبت بکار آورد
 و در رکعت سوم و چهارم الحمد شریف یا عیوضکم یا رب یا رب یا رب یا رب
 اربع خوانند هست و نشاند بگوید و سلام پس در چهار کذبت شریف
 در تعقیب نماید بچه **سوره ناس** بخواند لا اله الا الله الهاء
 واحدا و تحن له مسلمون لا اله الا الله الهاء واحدا و تحن
 له مخلصون لا اله الا الله الهاء واحدا و تحن
 له عابدون لا اله الا الله ولا تعبد الا ایاه و تحن
 له الدین و لو کره المشرکون لا اله الا الله
 ربنا و رب العالمین لا اله الا الله و تحن
 و تحن و صدق و عدله و احسن و عدله و نصر عبده
 و اعز حبه و غلب الاحزاب و تحن له الملک
 له الحمد یحیی و یمیت و هو حی الاموت بید الخیر
 و هو علیٰ کل شیء قیوم و یدرک ما یشوق الیه
 و یدرک ما یشوق الیه و یدرک ما یشوق الیه

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ ^{بِقُدْرَةِ}
 كُنْ هُنَا أَوْ رَابِعًا مَرْدُودًا كَرِهَ فَوَارِزُهَا وَبَدَلُهَا
 بِحَسْبِ نَسْخِ الْبَابِ حَيْثُ يَجِبُ فَرُودُهُ حُضْرَتِ سَابِقِ
 مَعْلُومَةٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ كُوبِدَ اللَّهُمَّ أَهْدِنِي مِنْ عِنْدِكَ
 وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَأَنْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
 أَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ أَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا جَمِيعًا فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 كُلَّهَا جَمِيعًا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ مِنْ
 كُلِّ خَيْرٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ
 شَوْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ عَافِيَتَكَ
 فِي أُمُورِي كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا
 وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَرْبِ
 وَمِنْ بَلَاءِ النَّاسِ وَالْأَسْوَاقِ وَقَدْ رَزَقَكَ إِلَهِي لَا يَمْتَنِعُ

مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ
 الْأَوْجَاعِ كُلِّهَا وَالْأَحْوَالِ وَالْأَقْوَةِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّنْيَا وَكَبِيرُهُ
 تَكْبِيرًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كُوبِدَ اللَّهُمَّ كُنْتُ وَتَوَابُ
 فَضْلِكَ سَابِقًا وَارْدُودًا وَخَيْرًا غَيْبًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالدَّائِرَةُ
 اللَّهُمَّ بِشَدِّ وَارْغَبْ لِنُكُوبِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَرُودُهُ أَمَامُ
 جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَاصِدٍ زَيْدٍ أَوْ رَابِعًا مَرْدُودًا وَبَعْدَ زَانٍ كُوبِدَ
 إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَيْسَ إِلَهُكَ اللَّهُمَّ
 لَيْسَ وَسَعْدُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
لَهُمُ وَالْإِيمَانُ بِهِمْ وَالتَّصَدُّقَ لَهُمْ رَبَّنَا آمَنَّا
وَصَدَقْنَا رَسُولَكَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا
أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ قَالَ الرَّسُولُ فَأَكْتَبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ مِنْ جَنَاحِهِمَا جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَهُوَ
كَتَبَ لَهُنَ أَوْ رَأَاهُمَا زِدُوا لَهُمُ الزَّادَ وَرَدَّ عَنْهُمَا
وَهُمَا زِدُوا زَادَهُمَا وَرَدَّ عَنْهُمَا وَرَدَّ عَنْهُمَا
بِرَبِّهِمَا أَيْدِيَهُمَا أَوْ رَأَاهُمَا زِدُوا لَهُمُ الزَّادَ وَرَدَّ
عَنْهُمَا وَرَدَّ عَنْهُمَا وَرَدَّ عَنْهُمَا وَرَدَّ عَنْهُمَا
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
خَيْرَ مَا أَرْجُو وَخَيْرَ مَا أَلَا أَرْجُو وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ مَا أَخْذَلُ وَمِنْ شَرِّ مَا أَحْزَنُ وَمِنْ شَرِّ مَا
أَحْزَنُ وَمِنْ شَرِّ مَا أَحْزَنُ وَمِنْ شَرِّ مَا أَحْزَنُ

أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْمَلَايِكَةُ قَالُوا الْعِلْمُ قَائِمًا بِهَيْبَةٍ
بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الَّذِي عِنْدَ
الْأَسْلَامِ وَحَايَتِ قُلُوبِ الْكَلَمِ مَا لَكَ الْمَلِكُ نَابِغِي حَسَنًا
وَسَيِّتِ الزَّاعِفِ الزَّادَ لَكَ اللَّهُ الدَّعَا قَنِيتِ
مِنْ الْحُسَيْنِ بِمَوَازِينِهَا وَبِهَا وَبِهَا وَبِهَا
أَكْتُبُ وَإِلَى الْكُرُوعِ آيَاتِ الْعَمْرَانِ بِعَرْشِ مَعْلَنَتِ
إِيْشَانِ وَمِيَالِ حَذَرِ نَوَاحِ جَابِرِيَّتِ وَخُفِيَّةِ وَنَوَاحِ
سُكُونِ حَوَازِ وَخُفِيَّةِ وَخُفِيَّةِ وَخُفِيَّةِ وَخُفِيَّةِ
وَحَايَتِ الرَّائِدِ بَشْتِ مَادِرِ أَوْ كَرَامِ وَكَسْرِ زَمِ أَوْرَادِ
حَظِيرَةِ فَدَسِ وَهَرِ رُزْمَقِ دَبَارِ نَظَرِ بَوَكْرِ وَبَرِ أَوْرَادِ
حَاجَتِ كَلْبَرِ لَمْ مَغْفَرَتِ بِبَدَلِ مَوْتِ وَغُفْرِ وَهَيْبَتِ
أَعْلَمُ أَوْ كَرَامِ رَايِ رَسْمِ خَوَاصِ دَاجِبَتِ كُذِّ وَكَرِ سَوَالِ
كَسَدِ عَطَا كُذِّ دَرَامِ الْكُرُوعِ وَبَرِ وَبَرِ وَبَرِ وَبَرِ

اللهم

در کت در تراست نفیسم آورده هم هر کس تلاوت آیه الکبریا و این قل اللهم
تا آخر مواظبت نماید در غایت هر نماز از فراغ و نوافل حق بجانب
و نفع رزق برورکت ده کرده اند و فقر و فاقه از دوری رود و در و برکت
در دست می آید شود و هر که محتاج خلق گردد و بر دیگران برکت
الکبریا بعد از هر نماز بخواند بعد از هر نماز برکت و برکت بسیار
خیر و برکت در مال او پیدا شود و بموجب دعایت تلاوت
سه آیت اعرف و آیه مذکور سبب اینست در این روز از شر
شیطان و فرسایان و تحرمان و از غارت دزدان و آفت
و سبب مکان و حوادث زمان و سبب اینست از آن گوید بحیث
ویت کنت سنی اللهم صل علی محمد و آل محمد
اجعل لی من امری قدر جاف و مخرجا و ان رزق
من حیث احسب و من حیث لا احسب یا
محمد و آل محمد صل علی محمد و آل محمد و عجل نجات

ال محمد و اعتق ربی من النار و جعل بار و برور
سبب بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله
الا الله و الله اکبر بقول حضرت رسول ۱۲ دفعه شود و از نوبه
لنفس سوختن و در زیر دیوار آمدن و غرق شدن و در جاهانت از
و ماکول در غن شدن و سلم ماند از بهریت هر نماز است از زمان
در آن روز و بخیر لکم طاهرین عاقل و عاقل او را از جهل و اکبرین الله
کثیرا نویسد و سبب بگوید بموجب عفو و معصیت و کشف کت
و غنا در معصیت و دفع هر شد و معصیت و سبب بر تواید و غنا و آخرت
اللهم صل علی محمد و آل محمد و اسئلك الجنة
رضوانک و الجنة و اعوذ بک من شدة النار
و النار اللهم انت تقدر فی کل کربة و انت
رجائی فی کل شدة و انت لی فی کل امر تذل
بی ثقة و عده و رجاء و اعفر لی ذنوبی کلها و اشف

هَسْبِيَ وَفَرَّجَ عَنِّي وَأَعْنَيْ حَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَبِفَضْلِكَ عَمَّرَ سَوَاكَ وَعَافَنِي مِنْ خُرَيْ الدُّنْيَا
وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ
شَرِّ عِيْرِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَالسُّلْطَانِ وَ
فِتْنَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَفَسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَ
رُكُوبِ الْحَارِمِ كُلِّهَا وَمِنْ نَصَبِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ أَجِيرُ
نَفْسِي بِاللَّهِ مِنْ كُلِّ سَوْءٍ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمَنْ يَكُوْبِدُ حَانَ وَمَنْ يَدُلُّ دَوْدِينَ وَاجِبُ
الْحَنِّ وَبِلَاوَشَدَتِ عَمِّ دَرِخْطِ دَامَانَ تَحِيَّ سَمِيحًا نَدَوْتَا
بِهِ بِشَدَائِعِ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَ
أَخَوَانِي فِي دِينِي وَمَا نَزَحَ وَخَوَانِي عَمَلِي وَمَنْ يَكُوْبِدُ حَانَ
أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَرَّارِ لَا أَحَدَ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ
يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَبِذِي

الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ تَا آخِرَ وَبِذِي النَّاسِ
مَلِكِ النَّاسِ تَا آخِرَ حَسْبِيَ اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مَا
شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ أَشَدُّ وَأَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ خَائِنٍ نَشِئْتُ
أَحَدُ بِنَا صِدْقَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ بَيْنَ
حَوَارِزِهِ بَابِ اِطْلَاصِ خَوَانِدِهِ اِزْأَاجِي عَبْدَ اللَّهِ عَارِدِ مَسْتَعِينِهِ
بِحَدِّ نَفْعِهِ وَبِرِزَاوَتِهِ دَارِ دَهَائِدِهِ خَوَانِدِ اِطْلَاصِ اِغْتِيَابِهِ
وَزَيْفَةِ تَرْكِ تَكْنِيسِهِ كَسِ اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي
جَمْعُ كَسَدِهِ بِرِزَاوَتِهِ وَآفَتِ رَاوِدِهِ زَادِ اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي
وَاوَلَادِهِ رَاوِدِهِ اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي اِزْأَاجِي

از دین هر فرد و در آن مان پاک باشد چنانکه ظاهر از کلام
 خالص است و بپس او را طلب حق کند باید هر سوره اخلاص و غفره
 نماز و اوله بار بخواند و بعد از آن گفت که ای جبرئیل خلاص مرا از عقوبت
 هر نزد و رسیدن بر جنت و نعمت است این دعا را اگر بنموده خفت
 امیر المؤمنین عانت از مجبات و پوشیده به نجات و با رسول
 صلی الله علیه و آله با نام حسن و امام حسین علیه السلام تعلیم نموده بود که
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْخِزْمِيِّ
 اَسْئَلُكَ الطَّهْرَ الطَّاهِرَ الْمُبَارَكِ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ
 الْقَدِيمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْاَسَارِ يَا ذَاكَ
 الرَّقَابِ مِنَ النَّارِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِیْ مِنَ النَّارِ وَتُخْرِجَ جِوْشَیْ
 الدُّنْيَا سَالِمًا وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ اَمِنًا وَتَجْعَلَ لِّیْ عَاقِبَیْ
 اَوْلَی فَلَاحًا وَاَوْسَطُهُ نَجَاحًا وَاٰخِرُهُ صَلَاحًا اِنَّكَ

اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ ویکوید بجهت آنکه حضرت رب العزیز او
 در آخرت بجز این فریاد و این حسیل حاضر گردانند و نصیبت با الله
 رَبَّایْ اِیْسَ لَاسْلَامِ دِیْنًا وَنُحْمَدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ سَلَامًا
 وَبِعَلِّیْ اِمَامًا وَاِلْحَسَنَ وَاِلْحُسَيْنَ وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَخَفِیْرَ
 وَمُؤَمِّی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی وَاَعْلٰی
 الصَّالِحِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَمَّةٌ وَاَسَادَةٌ وَاَقَادَةُ وَاَمَّةٌ
 اَتَقَلَّی وَاَمِّنْ اَعْدَاؤُکُمْ اَتَبَرُّوْکُمْ ویکوید بر غفران و زنون
 سر عیوب و کف کردن و فرج معلوم و مفارامراض و موت
 و رتبه و نقص حوائج و غنی و لا اله الا هو العلی العظیم
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَکْبَرِیِّ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اللَّهُمَّ
 اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مُوْجِبَاتِ رَحْمَتِکَ وَغَزَائِمَ مَعْفَرَتِکَ
 وَالْغَنِیْمَةَ مِنْ کُلِّ اَمْرِ السَّلَامَةِ مِنْ کُلِّ اَمْرٍ وَاَلْفَاوَةِ

بِالْحُجَّةِ وَالْجَاهِ مِنَ الشَّارِبِ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
عَفِّرْ لِي دِينِي لَا مَعْفُونَكَ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرْحَةً
وَلَا سَقَمًا إِلَّا شَفِيئَةً وَلَا غِيَا إِلَّا سَرَّةً وَلَا زُفَا
إِلَّا بَطْنَةً وَلَا خَوْفًا إِلَّا أَمْنَةً وَلَا سَوْءًا إِلَّا صَفَةً
وَلَا بَلَاءًا إِلَّا رُدَّةً وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا وَلِي
فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا قَضِيحًا أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَابْنِ
تَعْقِبِ عَامِ رَسْتِ حَبِيبِ فَرَايِضِ رَاوُحْ خُصُوصِ بَوْرِ دَعَايِ
مَعُودِي بْنِ عَمَّارِ رَسْتِ حَرَّازِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَارِوَايِ كَرْدِ رَسْتِ
دَرْ مَسَاجِدِ مَذْكُورِ رَسْتِ **وَبَعْدُ** التَّعْقِيبِ سَمِعْتُ شُكْرَكَ وَالْحَمْدَ
ذَكَرْتُكَ بِخَوَانِدِ الْوُجُوهِ مَوْجِدِ رَسْتِ جَعْفَرِ عَلِيٍّ أَمِيرِ مَجْدِ شُكْرَكَ
يَا رَبِّ عَصِيَّتِكَ بِلِسَانِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَأَخْرَسْتَنِي
وَعَصِيَّتِكَ بِبَصَرِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَأَكْمَهْتَنِي
وَعَصِيَّتِكَ بِسَمْعِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَأَمْتَمْتَنِي وَ

عَصِيَّتِكَ

وَعَصِيَّتِكَ بِيَدِي وَلَوْ شِئْتَ لَكُنْتَنِي وَعَصِيَّتِكَ
بِفَرْحِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَعَمَّقْتَنِي وَعَصِيَّتِكَ
بِرَحْلِي وَلَوْ شِئْتَ وَعِزَّتِكَ لَجَدَمْتَنِي وَعَصِيَّتِكَ
بِجَمِيعِ حَوَائِجِي لَكَيْتَ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ وَلَمْ أَكُزْ
هَذَا جَزْأُكَ مَتَى بِسَ هَذَا يَا بَكُورِي بَكُورِي الْعَفْوُ
الْعَفْوُ وَكَوْنُ رَسْتِ بَرَزِينِ هَذَا وَمَا دَارُ رَسْتِ كُنْتُ نَوْعُ
الْيَكِ عَلَيَّ نَوْعُ وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ مُوَلَّيْ بِسَ كَوْنُ رَسْتِ بَرَزِينِ
هَذَا وَرَسْمُ نَوْبِ كُنْتُ رَحْمَةً مِنْ أَسَاءِ وَأَوْافَرْتُ
وَأَسْتَكَّانَ وَاعْتَرَفْتُ بِسَ بِرَدِّ رَسْمِ هَذَا وَبِمَا يَأْتِي
وَحَمْدِ سَرَّارِ رَسْمِ بَرَدِ رَسْمِ بِرْمَوْضِ سَجُودِ مَالِدِ وَبِرَدِّ رَسْمِ
أَوْرُوسِ بَارِ جَانِ كَدَشْتِ هَذَا بِسَ عَاكِدِ كَرْدِ بَخَوَانِدِ **وَبَعْدُ**
وَالْعَفْوُ بِسَ فَرَايِضِ رَسْمِ نَوْبِ رَسْمِ رَسْمِ رَسْمِ

نافله چهار رکعت و روضه در وقت مکلف باید نافله را قبل از روضه بخواند
 و وقتش فراغ از ظهر است تا شب چهار وقت دم روزه شود و یک روزه
 بر این شخص شود و اگر وقت بیرون شود و یک رکعت در روضه باشد
 کند و بعد از آن شروع در روضه کند و در این نافله از سوره فرقان
 بخواند **سجده** از غیب رکعت چهارم و چهارم و ششم بعد از
 تشهد و تسلیم دعا بخواند و در مصباح مذکور است و از غیب رکعت ششم
 بگوید یا مَن الظُّلُمُ الْجَمِيلُ وَسَتْرُ الْقَبْرِ يَأْمَنُ لَمْ يُؤْخَذْ
 بِالْجُرْئَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ يَا عَظِيمُ الْعَفْوِ يَا حَسْرَ
 التَّخَاوُزِ يَا وَسْعَ الْمُغْفَرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا ذَا الْجَمْرِ
 يَا صَاحِبَ كُلِّ مَخْوٍ وَمُسْتَعِي كُلِّ شَكْوٍ يَا مُفِجَ
 كُلِّ كَرْبٍ يَا مُفِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَرِيمَ الصَّغَرِ يَا عَظِيمَ
 الْمَنْ يَأْتِيهِ يَا بِالْعَمِّ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا بَاهُ الْإِسْدَاءِ
 وَيَا غَايَةَ رَغْبَتِهِ اسْأَلُكَ بِكَ وَبِحُجَّتِكَ وَعَلَى وَطْأَتِكَ

وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَزَيْنَ الْعَبَادِ عَلِيَّ وَالْبَاقِ مُحَمَّدٍ
 وَالصَّادِقَ جَعْفَرَ وَالْكَاسِمَ مُوسَى وَالرِّضَا
 عَلِيَّ وَالتَّقِيَّ مُحَمَّدًا وَالتَّوْحِيَّ عَلِيَّ وَالزَّكِيَّ الْعَكْرَجِيَّ
 الْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ أئِمَّةَ الْمَلَائِكَةِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ
 يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُؤَخِّرَ خَلْقِي بِالتَّارِ وَأَنْ تَقْعَلَ لِي مَا أَشَاءُ
 أَهْلَهُ وَحَاجَتِ بَعْضِ بَنِي رَايَ فَرِيضَةَ عَمْرٍو وَبَعْدَ رَايَ
 وَأَقَامَتِ وَفَتْحِ تَحْمِيْرَاتِ مَكِيَّةَ وَفَتْحِ تَحْمِيْرَاتِ مَكِيَّةَ
 بر این شخص باید رزاع شود و وقت اجراء هر سه تا آنکه شام و سنت است
 که هر روز سوره بقره را بخواند و مثل او آید و بعد از آن شود و تعقیب دعا
 بطریق در ظهر مذکور شد یا اگر آورد و مخصوص بود آنست که وقت او
 استغفار کرد بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَقْرَبُ إِلَيْهِ
 و ده نوبت سوره فاتحه بخواند **و اینست** از ابی عبد الله علیه السلام

فخذ

يَعْرِضُ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ۝ دشوار و سختی کند و از ناشایست
مخدور است در پناه حق تعالی باشد و دعا معویه بن نعمت از
ابی عبد الله عار و اینست که بخواند و در صبح مذکور است پس
سجده شکر کند و در هر آنچه ذکر کند بخواند و اگر خوشدین و زواری
کرده اند از علی ابن الحسین علیه السلام بگوید ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا
شُكْرًا ۝ صد بار و بعد از هر بار بگوید ۝ شُكْرًا لِلْحَبِيبِ بگوید
يَا ذَا الْمَنِّ الَّذِي لَا يَنْقُطُ أَبَدًا وَلَا يُحْصِيهِ حَيْرٌ عَدَدًا
وَيَا ذَا الْمَعْرِوفِ الَّذِي لَا يَفْنَى أَبَدًا يَا كَرِيمٌ يَا كَرِيمٌ
پس حاجت خود را پس گوید درست بر زمین نهاده بگوید
اللَّهُمَّ لَا تَلْنِي مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ وَلَائِكَ
وَلَا يَتِي مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ پس
چوب بر زمین نهاده همین بگوید و چند مرتبه از سجده بردارد و در موضع

سجود والد و بر رو فرو آورد و در هر بار که گذشت و هر بار که
دعا کند مذکور شد بخواند **فصل در عذاب محشر** آن وقت است
و اگر هنگام غروب آفتاب و ذهاب حسره مشرقه است و در وقت
خواندن و ادعیه و اذکار بموجب روایات و حسب رسیده طلب
منافع است و دفع مفسدات از امام محمد باقر علیه السلام است که گفت
لعین من انکر ان ذلک کرب را از وقت غیبت افت تا وقت
شفق و همچنین شکر روز از وقت طلوع خورشید تا طلوع آفتاب
پس در این حوسه است یا اذتاب یا گرسید و بدعا و ذکر مشغول
شوید و پند گیرید از شر پس است که او که این حوسه است غفلت است
و امام جعفر ع فرموده اند بعد از غروب هر چه در پیشین قبل از
طلوع آفتاب است اجابت دعا است **و این است از ابی عبد الله**
علیه السلام هر روز غروب است ب هر که این دعا بخواند یا مکن حتم
النشوة محمد صلی الله علیه و آله اختم لی تو موهنا

بجهر و شکر بخواند و مستحق بخیر و غنم بخیر و اگر
در آفتاب یا در آن جمعه یا در آن ماه یا در آن سال بجز در هر روز
و از حضرت رسول ص است که **لله نیت** هر ما بعد از سبأ نگاه آید و بجا
الله حین تمسک و حین نشیمن و کله الحادی
السموات و الارض و عشی و حین نظره و کله
تلازم عبادت باشد از وقت شده باشد از نازل
و دعوات و تسبیحات و از امام المؤمنین علی ع نقل است که هر کس
از غروب و همچنین بعد از طلوع فجر این آیت بخواند پنج خیر و نیکی
در آن روز و در آفتاب از او فوت نمیشود و جمیع شر و بد و دروغ
از او باز بجز می شود و هر روزی که از آن بخواند اجر او مثل آن
باشد و حضرت رسول ص است که هر کس در وقت غروب آفتاب
اعوذ بکلمات الله من شر ما خلق در آن شب بخواند

بجزند و از علی بن الحسین **علیه السلام** در وقت
 صد بار بگوید الله اکبر چنانست که صد بار از او کرده و از او **علیه السلام**
علیه السلام هر کس سه بار در روز و هر روز در هر روز بگوید
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ شکرش در روز دهم نموده باشد
 و از آن بگذرد **علیه السلام** حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 شصت بار بعد از نماز بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ
 حَالٍ و در **خبر است** از ابی جعفر **علیه السلام** حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در حین غروب شهاب و زردی شک از چشمها مبارک بگویند
 ای دعا بخوانند و بخوانند اللهم عافیت و شفی و شفی و شفی
 کرم و محفوظ از هر شر و مغفرت بپندارستی ظلمنا
 مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَامْسِيتْ ذُنُوبِي مُسْتَجِيرًا
 بِعَفْوِكَ وَامْسِيتْ ذُنُوبِي مُسْتَجِيرًا بِإِيْمَانِكَ
 وَامْسِيتْ ذُنُوبِي مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ وَامْسِيتْ ذُنُوبِي

مُسْتَجِيرًا بِعَفْوِكَ الْبَاقِي اللَّهُمَّ الْبَسْمِ عَافِيكَ وَ
 عَفْوِي وَخَمْسَتِكَ وَاحْلُبْنِي بِكَ اَمْتًا وَفَتِي شَدِيدِ
 خَلْقِكَ مِنَ الْخَيْرِ وَالْاَسْرِ اِنَّهُ يَارَحْمَنُ يَارَحِيمُ
 و از غیبه تا نور در نیاب درین وقت بسیار است از آنکه
دعا است **الغفر** و لغز دعایت معتبر در دفع خوف و ضرر
 مجرب در حصول مراد و طهور اثر و بهت میکند سهل این بقدر
 که منافی با حق محمد صلی الله علیه و آله و سلم را ضرورت نیست می شود
 که توبه و توبه در جواب ایام بپایم و مخا و یف و مخد و رات
 گفت اگر سبیل الله است شیعه را بولایت و عصمت هر اگرمان در
 در دنیا را غم و پشیمانی را علی و سبب ان بیاع و اعاد و جن و انس
 روزی هرینه از دلت این سبب لایت ما ایمنه خواهند
 پس و انی بپوش بجز **توبه** و اطلعه آورده و ولای **علیه السلام**
 و بعد از آن متوجه شویم چاک اراده نایم قصد کنی آنچه

خواهر ارسیل هرگاه بوقت شام در آن سبزه بایستد
 این دعا بخوان هر شخص خواهرش از جمله مخلوقات و این سر خود را
 جمیع مخلوقات **روایت** از امیرالمؤمنین علی و در نهج بر بنی برکت
 گفت رسید عابثت **أصححت اللهم** **مخلوقات**
المنيع الذي لا يطاؤك ولا يحاول من شئ كل
غاشم وطارق من سائر من خلقت وما خلقت
من خلقك الصامت والناطق في حجب من
كل مخوف بلا سرباغ حصيد ولا واهل بيت
نبيك محمد صلى الله عليه وعلى هم السلام محتجبا
من كل قاصد لي الى اذية جدار حصين
الا خلاص في الاعترا من جحيم والتمسك بجدار
موقنا بان الحق لهم ومعدوم وفيهم وهم اولي
من والوارع اعدائي من عاد واول جانب من

حاصلها

من جانب افضل على محمد وال محمد فاغفر اللهم
 بهم من شر كل ما اتقىه يا عظيم حجت الاعاد عني
 بيد مع السموات والارض انا جعلنا من بين ايديهم
 سدا ومن خلفهم سدا فاغشيناهم ولم يلصقوا
وعا **ديكر نفست** از ابی الحسن علیه السلام هر که در
 وقت شام این کلمات بخواند همیشه باشد از ضرر و درنگان و از
 شیطان و از آسیب که نزد کان و از خوف و زدن شیطان الله
 و بالله و الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له
 شريك في الملك ولم يكن له ولي من الدارين
 كبر **تكميلا** الحمد لله الذي يصف ولا يوصف
 والحمد لله الذي يعلم خائنة الاعين وما
 تخفي الصدور واعوذ بوجه الله الكريم و
 بيمين الله العظيم من شر ما ذرأ و بذر و من شر

ما خشيته

مَا تَحْتَ الشَّرِّ وَمِنْ شَرِّ مَا ظَهَرَ وَمَا بَطَنَ وَمِنْ
 شَرِّ مَا وَصَفَتْ وَمَا لَمْ أَصِفْ لِحَمْدِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
هرز علی بن محمد بن علی بن اسم این عزیز شریف را شرح مدام
 نماید بخواندن در بوقت شام و همچنین بوقت باده و در این
 باشد از قول حسن بن شرف و **بسم الله الرحمن الرحيم**
بسم الله وبالله سددت افواه الجن والانس والشياطين
 والحرّة والابليس ومن الجن والانس والسموات
 ومن يلوذ بهم بالله العزيز الغفور بالله العظيم
بسم الله الظاهر الباطن المستنور المحزون الذي
 اقام بالسموات والارضين ثم استوى على العرش
بسم الله الرحمن الرحيم ووقع القول عليهم بما ظلموا
 فلم لا يظفون ما لکم لا تطفون قالوا اخسوا
 فيها ولا تكلمون وعنت الوجوه للحمر العيون وقد

حَابٍ مِنْ حَمَلٍ ظُلْمًا وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ
 فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمُ الْكُفْرَ
 وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِرْتَ بِكَ فِي الْقُرْآنِ
 وَحْدَهُ وَلَوْ يَعْلَمُ أَهْلُ بَابِ بَيْتِ نَفُوسٍ وَإِذَا قُلَّتِ الْقُرْآنُ
 جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَا مِنْهُمْ لَيْلِيَهُمْ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
 نَحْنُ عَلَى أَقْنَاهُمْ فَمَنْ لَا يَنْطَفِقُونَ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا
 فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آلَتْ يَدُكَ قُلُوبُهُمْ وَالْكَافِرِ
 اللَّهُ أَلْفَ بَيْنِهِمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ **هرز لبی الدردا** این عزیز سب
 و مجرب در وقت کس این را در دست زد و در باده
 سه بوبت بخواند و همچنین در مابده و پنج آفت را ببلد و نعت با و

و در خیر است **م** اش در محله است ده بود خانه ابو الدرداء بخار بود
 خبر بادرس بنده خانه توسوخت شد بود و اکت خانه خرسوز
 در چند ساله کردند باورند است بعد از اکتش فرومردا بود را
 با جماعت گفت بر خیزید تا برویم و از خانه خود خبر گیریم چنانچه بنده خانه
 او را بسلامت یافتند از آن حال تفحص نمودند جمیع در آن
 بودند گفتند خیر اش بنزدیک خانه ابودرداء رسید فرومردا بود را
 بسم بخونکت منزه است **م** خانه منبرجی آفت ز سر بدست این
 کلمات خوانده ام و از حوث رسالت علیه السلام شنیده ام هرگز
 در ماجا اوس نوبت این کلمات را بخواند در آن روز از جمیع بستان
 محفوظ ماند و اگر در شب نگاه سه بار بخواند نیز محفوظ ماند **اللهم أنت**
رَبُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ رُجُؤُ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْأَحْوَالُ وَالْأَقْوَةُ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ

أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَكَ اللَّهُ قُدْرَةٌ
أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَأَخَصَّ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ
كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ الْخَدَّيْنِ صَدَقْتَ **أَنْتَ رَجُلٌ عَلَى صِرَاطٍ**
مُسْتَقِيمٍ **وَدُرُوقُ** **م** دهر مکلف مشغول بادرس گفت
 نماز فریضه است و چهار رکعت نماز راتبه است و وقت فضیلت فریضه
 است و دخول است **م** است تا زمان بصر مغرب و وقت اجماع است
 تا غروب چهار رکعت به بیش کمتر را بعد از اذان و اقامت و
 افت تاج کیمیا است او کند در هر روز سوره فرقان را بخواند
 و اذ اجاء لفرشته بخواند و چنانچه فارغ شود تعقیب بطریق در ظهر ذکر
 شد بجا آورد و مخصوص بود نیست **م** ده بار بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

اولی

ابو الحسن العسکری علیه السلام در رکعت سوم الحمد خواند و اول
 سوره احمده تا انجام و هو عليم بذات الصدور و در رکعت
 چهارم الحمد و آخر سوره احمده و خواند تا هذا القرآن
 تا آخر سوره حمد خواند و **مستحب است** از عقب هر رکعت
 دعا بخواند و هر صبح مذکور است و بعد از فراغ در آخر بگوید
 اللَّهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزَائِمَ
 مَعْفِرَتِكَ وَ التَّخَاةَ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَ
 الْفُتُورِ بِالْجَنَّةِ وَ الرِّضْوَانِ فِیْ دَارِ السَّلَامِ جَوَازِیْکَ
 صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ وَسَلَّمَ مَا سَأَلْتُ مِنْ نِعَةٍ فَهِنَاکَ
 لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُکَ رَبِّیْ وَ اَتُوْبُ اِلَیْکَ
و مستحب است نماز نافله کردن هجده رکعت باشد میان مغرب و عشاء
 هر یک غفیله است **روایت کرده است** شام بن سالم از ابی
 عبد الله علیه السلام که گفت اگر میانه شام مغرب و عشاء هر رکعت نماز کند

و حاجت خوید بآنچه طلب خدا برت بدهد و در رکعت اول
 بعد از الحمد آیت بخواند **وَقَدْ نَزَّلَ الذِّكْرَ إِذْ ذَهَبَ مُغَاطًى**
وَقُلْ أَنْ لَكُمْ نَفْسٌ عَلَيْهِ قَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَيِّ
الْمُؤْمِنِينَ وَدِرْكَتِ هَمْ بعد از الحمد آیت و عید
مَفَاحِ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ بخواند و حمزه فاع شود از
 قرائت بجهت قنوت دستها بر آورد و بگوید **اللَّهُمَّ إِنِّي**
أَسْأَلُكَ بِمَفَاحِ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَزْنِ
عَلَى حُكْمِكَ وَإِلَهُ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ تَفْعَلُ فِي أَنْتَ لَهْلَهْ
وَلَا تَفْعَلُ فِي مَا أَنَا أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيُّ نَعْمَةٍ
وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي نَعْلَمُ حَاجَتِي وَأَسْأَلُكَ
بِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ لِمَا قَضَيْتَهَا لِي

بِحُجَّتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **روایت** از امام جعفر
 صادق ۱۲ از پدرش امیرالمؤمنین علی علیه السلام گفت وصیت میکنم
 شما را بدو رکعت نماز میان شام و خفتن در رکعت اول الحمد بخواند
 و از اولت سپرده بار و در رکعت دوم الحمد و اطلع بار و
 بار هر آنکس در این نماز کند و در هر نماز جمله مستقیان باشد اگر
 در یک بجند از جمله محسن باشد و اگر در هر شب آویز کند
 از جمله مصلحان باشد و اگر در هر شب بدوش من باز بندد
 بهشت و ثواب کند بر شوان شمردن و در میان شام و خفتن
 صلوة الاوابین است و شمره رکعت است در هر رکعت بعد از
 الحمد بخواند بار اطلع بخواند **روایت** هر که این نماز کند و منفرد
 کرد و هیچ کس نماند و اگر خدا برت نیامد روزه باشد **اما**
وقت خفتن و شمره هنگام گذشتن سه رکعت است از غروب تا
 زوال حمزه مغرب است در این وقت طلب حاجت در هر رکعت

دارد و چنانچه از جهت رسالت پس هزار و اربعه هرگاه بگذرد
 حاجت رکنه بسید در این وقت مست نماید این وقت
 خدا را تعالی عطا فرمویست و پیش از نماز بگذرد و مکلف
 این وقت نیز مامور است باید بفریضه غش و نافله و تیره و چهار رکعت
 فریضه را بعد از آن و اقامت و توجیه بکیرات ادا کند و کند
 وقت فضیلتش تا ربع شب و وقت ابر از هر گز تا نیمه شب و در
 و هر چند ظهر از سوره متوسطات باید خواند و افعال کسب
 بجا آورد و سلام ببرد و تعقیب آنرا بر و هر چه در ظهر ظاهر
 شد بخواند و محض تعقیب او نیست بجهت حصول مطالب
 دنیا و آخرت بگوید اللهم بحق محمد و آل محمد صلی علی
محمد و آل محمد و ما کرامک و لا تنسنا ذکرك و لا
 تکشف عنا سترک و لا تخیر منا فضلك و لا تحل
 علینا غضبك و لا تباعدنا من جوارک و لا

تنقضا

تنقضا من رحمتک و لا تنزع منا برکتک و لا تنسنا
 عافیتک و اصلح لنا ما اعطینا و ردنا من فضلك الی
 ربک الطیب الحسین الجمیل و لا تغیر ما بنا من نعمتک
 و لا تؤیسننا من رحمتک و لا تنسنا بعد ذکر اسمک
 و لا تضلنا بعد اذ هدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة
 انک انت الوهاب اللهم اجعل قلوبنا سائمة و ارحنا
 حنا طیبة و ان و احنا مطهرة و السنن صادقة
 و ایمنا نارا و یقیننا صادقا و یحجانا کن نبور اللهم
 انشا فی الدنیا حسنة و فی الاخر حسنة و قنا برحمتک
 عذاب النار پس الحمد بخواند و اخلص و معوذتین یکی در بار
 بار بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله
 و الله اکبر و ده بار صدوات بر غیر ال او فرستد
 اثر و نواید هر کدام چنانکه گذشت بطور رسد و بگوید بحسب طلبش

ابواب رحمت و فراز رزق و معیشت و بر خور دار در آنچه با و از آن
شد بخیر و عافیت **اللهم افتح لی ابواب رحمتک** و
استیع علی مر حلال رزقک و متعنی بالعافیة ابدا
ما البقیة فی سماعی و بصری و سمیع جوارحکم
ما یبای من نعمتک لا اله الا انت استغفرک و
اقرب الیک یا ارحم الراحمین پس دعا گویند
روایت میکند بخواندن و در مصباح مذکور است پس در سجده
کند و بگوید **اللهم انا انقطع الرجاء الا منک منک و**
سه بار یا احد من الاحدله و سه بار یا من لا یرید علی
کثرة الدعاء الا کرم ما وجود او سه بار صل علی محمد
و اهل بیته و حاجت بخواند پس بر سر است بعد از آن روز
و بار دیگر پیشانی بر زمین است و سجده کند و هر که احسن گوید و
بعد از فراغ از زنیف وقت نماز و تیره است یا نصف شب از

نیم شب برات بکار آورد و نشکر گوشت بقیام یا هر رکعت بگوید و
این افضل است **سجده** در دو رکعت و صد بار بخواند
چهار سلام پس در هر دو رکعت بگوید **اللهم انی استک**
یا من لا ترأه العیون و لا تحاط به الطنون و تصیف
الواصفون یا من لا تغیر الدهور و لا تبلیه الا نیا
و لا تحیله الامور یا من لا یرزق الموت و لا یحیا
النفوت یا من لا یضرب الذنوب و لا یشقصه المغفره
صل علی محمد و آله و هب لی ما ینقضک و اعفر لی
ما لا یضرک و افعل فی کنا و کنا و هر دعا خواهد
بخواند **فصل در عمل نیت** و در میان شب هر ادبانی نیت
تا آنکه نیت از شب ماند و نیت مدت یکد آنرا از شب بیدار شدن
بعادت و در رکعت و از جمله سبب اجابت دعوات بعضی حاجات
یا در هر وقت نماید در باب نیت مذکور دعای سبب حصول مقصود است

عليها خراسها واحتجبوا عن ربكم حاجة أو
ينجح منهم قاعدة وانت الهى حتى تقوم لا تأخذك
سنة ولا نوم ولا شغل شئ عن شئ ابواب عبادك
لمن دعائك مفتحات وحرارتك غير مغلقات وأبواب
رحمتك غير محجوبات وفوائدك لمن سئلكها
غير محظورات بل هي مندوبات أنت الهى الكريم
الذى لا ترد سائل من المؤمنين سئلك ولا يحتجب
عن أحد منهم أرادك لا وعزتك وجلالك لا
تحتزل وحوأحجم دونك فلا يقصينا أحد غيرك
اللهم وقد تراءى في ذلك مقام بين يديك وتعلم
سريري وتطلع على ما في قلبي وما يصلح به أمر
أخري ودينى اللهم إن ذكرت الموت وهول
المطلع والوقوف بين يديك فعصى مطع ومشي

واعصى

واعصى برقي وأفلح ذلك الهول عن سادى
منعنى رفاذي كيف ينأى من يخاف نيات ملك
الموت في طوارق الليل وطوارق النهار بل
كيف ينأى العاقل وملك الموت لا ينأى بالليل
ولا بالنهار ويطلب قبض روح بالنيات أو
في أناة الساعات بسبب مكره وروبرضا ما سكت
استلح الروح والراحة عند الموت والعقوبة
حينئذ الفناء ودرين وقت توسل بجاز طاعات بوجوب

احب رويان سبب طاعات وحصول مهمات
خبر م حبه نصف شوقى سندر كوت نماز كبد
هر كوت وكم كلب رد لفلح بصد بار كواند وعباد ذوات
حوم ام سوره شورش آيت از اول سوره صدي كواند وعباد
نماز بار كوبيد اياك لعبد واياك تستعين بس ركوع

سجود نشینند یکبار آوردن در وقت کویده حاجت خود بخوانند
اگر بنوبت اول برآورده شود لله المأد و الا در نوبت دوم
البسته حاجت روا کرد دانش و در نوبت الان برآورده
بگذرد وقت حاجت بصرف بر خیزد و غسل کند و جامه پاک
پاکیزه بپوشد و سبزه بپزند و در دهان بزنند و بران بخوانند پس
از آن آب از آن اگر در بر کرد جامه پاکیزه بپوشد و در
نماز کند در هر رکعت الحمد بگوید و آنرا از آن بخواند و حاجت بخواند
بفرمان در وقت حاجت اداجابت شود و در افرشت در وقت
اخیر و دانش از شب است چیزی و قدر بزرگ است و عاقبت
سبب اجابت دعوت بخواندن دعا قیام نماید و حوائج خود را
قاضی الحائری بیل دعوات در خواست تا بمقتضای عونی
است لکم ترفت اجابت یابد و بدگر برورد و کار حضرت
استغفار بزرگشتغال نماید تا در زمره و المستغفرین

الاسمار

بالاسمار سجود در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
فرموده در وقت اخیر در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
میفرستند در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
کمتر در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
است در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
از طالب در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
نمایند در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
مؤمن در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
عرض نماید و غسل کند در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
طلب در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
دانسته در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
بلکه در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا
با عظم در وقت لله المأد و الا در وقت لله المأد و الا

از بنوت غافل شو و در دعا و طلب من فقیر کن و سید ^ظالدين
عنه بن موس الطاهر و سرحمهم له منوم درین وقت اگر خواست
بخوان اللهم انی قد صدقت بر بوعیتک و بحمد
خاتم رسالتک و بهذا المنادى عن جودک
وان لم یسمعہ اذ وفقت له سمعه عقلم المصدق
بلاخيار المتضمنه لو عودک فاننا اقول مرحبا
بک ایها الملك الوارث علینا من مال کنا للحلیم
الکریم الجواد المحض الیس قد سمعنا بلیان حال
عقولنا قولک عن معدن بحاج مسئولنا اهل من
سائل فاعطیه سؤله وانا سائل لیکل ما لبحاج
الیه مما یقتضی دوام اقباله علی و دوام توفیق
للإقبال علیه و تمام اخیانیه الی و کما لدی یزید
وان یحفظی و یحفظ علی کما احسن ید الی

و سمعنا قولک عن مولانا الذی هو اهل لبولوج مأمور
هل من نائب فانوب علیه و انا نائب اخیار و
اطهر ان الی فی صغیر عاجز من عضیه و عقاید
مضطرب الی رضا و توابه فان صدقت نفسی فی
التوبه علی التحقیق و الافلسان حالی نائب الیه لکل
طریق من طرق التوفیق و سمعنا قولک ایها
الملك عن سیدنا و سلطاننا الذی هو اهل لرحمتنا
و قبولنا اهل من مستغفرنا عفر له و انا مملک
المستغفر من کل ما یکرهه من المستجیریه
و العفو فان صدق قلبی و لسانی فی الاستغفار
و الافلسان حالی و عقلی و ما انا علیه من الخ
و الاغفار و الانکار یستغفر عنی یزید
حلاله و عفو و رحمته و هو خلیل حقیر ین ید

عَزَّ وَجَلَّ وَتَلَفَتْهُ وَقَدْ جَعَلَتْ أَبْنَاءَ الْمَلِكِ مَا قَدْ ذَكَرَ
 مِنْ سُؤَالِي وَتَوَجَّعِي وَاسْتِغْفَارِي وَانْقِصَارِي وَفُجْئِي
 وَانْكَسَارِي أَمَانَةً مُسَلَّمَةً إِلَيْكَ تَعْرِضُهَا مِنْ بَابِ
 الْحِلْمِ وَالرَّحْمَةِ وَالْكَرَمِ وَالْجُودِ عَلَى مَنْ أَنْعَمَ عَلَيْهَا
 وَبَعَثَكَ وَأَرْسَلَكَ إِلَيْكَ وَفَتَحَ بَيْنَ يَدَيْنَا أَبْوَابَ
 التَّوَصُّلِ إِلَيْهِ فِيمَا بَعَثَ عَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَبِزَسِيدِ مُرَادَيْنِ وَنُودِهِ أَمَّا كَرَامَةُ حَفَظِ
 نَدْوَتِهِ بِأَيُّ شَوْخِ حَوَازِنِ بَنُويسِ وَنُوشَةِ رَايَا جَوَاهِرِ كَاهِ دَارِ رَايَا
 زِيَرِ كَسَرِ وَرُتَلَتْ أَخْبَرُ بَرْبِ بَرُونِ أَوْرُودِ بِشِخْوِ خَوْنَدَادِ بُوَلُوكِ
 وَرُتَلَتْ نَادِ قَضَايَا حَضَرِ ائِمَّتِ دَارِ ائِمَّتِ بَتُونِ سِيمِ كَرْدَمِ
 زَبَانِي وَدَلِي نِيَّتِ مَصْلَحَتِ كَلَامِ دَاشْتِ بَشَدِ سُبُورِ تَوَعُّضِ كَلَمِ
 دَرِ مَنَاقِبِ ائِمَّتِ مَكُودِ بَشَدِ اِمَامِ جَبْرِ مَادَنِ عَجَزِ لُغْزِ بَرِ
 خَوْنِ اَوْرُودِ بَشَدِ بَرْدِ شَرِّ خَانِ كَلَامِ بَشَدِ بَشِيدِ نَزْدِ اَوْرُودِ عَاوَنِ

اللهم

اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُطْلَعِ وَوَسِّعْ عَلَى الْمُصْبِحِ
 وَأَنْدِثِي خَيْرًا مَا قَبْلَ الْمَوْتِ وَأَنْزِلِي مَا بَعْدَهُ
 الْمَوْتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدَرِغَةُ الدُّرِّ
 اَوْرُودِهِ أَمَّا كَرَامَةُ حَفَظِ نَدْوَتِهِ بِأَيُّ شَوْخِ حَوَازِنِ بَنُويسِ وَنُوشَةِ رَايَا جَوَاهِرِ كَاهِ دَارِ رَايَا
 زِيَرِ كَسَرِ وَرُتَلَتْ أَخْبَرُ بَرْبِ بَرُونِ أَوْرُودِ بِشِخْوِ خَوْنَدَادِ بُوَلُوكِ
 وَرُتَلَتْ نَادِ قَضَايَا حَضَرِ ائِمَّتِ دَارِ ائِمَّتِ بَتُونِ سِيمِ كَرْدَمِ
 زَبَانِي وَدَلِي نِيَّتِ مَصْلَحَتِ كَلَامِ دَاشْتِ بَشَدِ سُبُورِ تَوَعُّضِ كَلَمِ
 دَرِ مَنَاقِبِ ائِمَّتِ مَكُودِ بَشَدِ اِمَامِ جَبْرِ مَادَنِ عَجَزِ لُغْزِ بَرِ
 خَوْنِ اَوْرُودِ بَشَدِ بَرْدِ شَرِّ خَانِ كَلَامِ بَشَدِ بَشِيدِ نَزْدِ اَوْرُودِ عَاوَنِ

ر

و در وراجه و ثواب بسیار است و روایات و جنب در این
 باب بسیار از آن جمله روایت جبرئیل علیه السلام حضرت رسول مانند شد
 حضرت فرمود هر که برادر مرا بفرستد تا جبرئیل عاقت شرف نمود
 نماز اوست بشت و عت او ترک آرام مردم و از حضرت سئل
 صلوات الله علیه در جبرئیل هرگاه بنده از برتر نرم و گرم شد با چرا
 آلود بریزد و بجهت من بر سر و در کار خود نماز شب گذارد و خدا
 مبادات میکند با او ملائکه را هر ملائکه بنده مرا نظر میکنند
 از خوابگاه خویش برخاسته نماز بر او فرض نموده ام اشتغال
 نموده گواه بشنید بدست و در آخر او را پناه میزنم و نماز
 سبب غنا و وسعت قوت نماز است چنانچه در روایات آمده
 که شخصی نزد امام جعفر صادق علیه السلام آمد و از در پیش و پریشانی و
 گرسنگی خود و عیال خود شکایت کرد حضرت فرمود هر چه نماز
 شب میکند نماز این محنت و گرفتاری بر سر هر کس است که نماز

در سجده
 میگویم

میکنم و در نماز سجده کرد و گفت در رفع میگوید کسر نماز شب گذارد و از
 کسر سکنه و بریت فی الجمله بود و حققت نماز شب را حاضر قوت نماز
 ساخته ام چنانکه بواسطه نماز شب روزی روزی هینده زیاده شود و بهم
 چنین گفت آن روز گذشته محو کرد و در دلیل برین آنکه از امام جعفر صادق
 علیه السلام پرسیدند از معنی قول خدا فَصَلِّ لِحَسَنَاتِ
يَوْمِكَ هَبْنِ السَّيِّئَاتِ فرمود نماز شب هر روز کند روز را و
 کسر نماز شب مداومت نماید از بلیات و افات محروس
 از اوجاع و امراض محفوظ ماند و نیز از امام جعفر صادق علیه السلام
 فرمود در بلیات نماز شب که استغفار است و نماز شب و دواب
 صاحبش پیش از نماز باده و گرسنگی در در مرض از بدنت
 شما و نیز فرمود نماز شب بسیار روز افزاید و بوی دهن خوش
 کند و روزی زیاده گرداند و امام بگذارد و اندوه از دل ببرد و
 لهر را روشن کند و قول خدا فَصَلِّ لِحَسَنَاتِ يَوْمِكَ هَبْنِ السَّيِّئَاتِ

در سجده
 میگویم

در شان اخفات نماز شب کنند آیه کریمه **سبحانه**
 فی وجوههم من أشد السجود در باب جماعت در نماز
 شب پس در هر روز وقت این نوافل بعد از نصف شب است
 تا طلوع صبح و در هر چند با غروب باشد و صبح نزدیک باشد
 بهتر است از تقدیم کند بر نصف شب یا بر است کسر را که خوف فوت
 این نوافل باشد چیزی سازد و مریض یا سکن این سلام قضا
 افضل است از تقدیم و اگر طلوع هم نزدیک باشد و چهار رکعت
 از نماز نوافل دریافته تمام کند باقی را تخفیف و انکف باجمد کند
 و اگر وقت بر نرسد و نماز بخاری در دو بعد از آن قضا
 هر چند روز ترک کند افضل است **روایت از ابی جعفر علیه السلام**
 که افضل قضا در نماز شب هر ساعت است هر وقت شده در
 آن شب و اگر در روز نیز قضا در وقت و هر چه بخت او را این
 نوافل بر خیزد مساوی کند که نزد نماز است است بمقتضی

در این است پس وضو کامل سازد و پیش از شروع در آن
 هر رکعت خفیف چنانچه حضرت علی ابن حسین علیه السلام فرموده اند
 و آن عمل سه پیونده اند یکبار آورد و در این هر رکعت بعد از الحمد
 در رکعت اول اطلاق و در رکعت دوم محمد بخواند پس از آن بر
 در نوافل پیونده ادب و سنن که بنوعی مذکور شود یکبار آورد
اما نوافل و شریعت رکعت بود هر رکعت را یک سلام بگوید
 در هر یک از یکبار تسبیح کند چنانکه گذشت و نیت چنین کند
 اُصَلِّی رَكْعَتَيْنِ مِنْ نَافِلَةِ اللَّيْلِ اَدَاءً لِدَعَائِهِمَا قُرْبَةً
 سَلَّمَ اللهُ بِسْمِ اللَّهِ اَمَامَ مَكُوبِدٍ وَ سَبَّحْتَ **است** در هر رکعت از هر
 رکعت اول الحمد یک بار و اطلاق هر یک بخواند و در ذکر هر رکعت
 هم که در این هر رکعت قرائت بنظر یک کند هر چه از نماز باز
 که در هیچ کس نماند باشد او را که امر زید نشود و اگر خواند چنانچه
مستحب است در رکعت اول الحمد و اطلاق یک بار و در هر رکعت الحمد و الحمد

بخواند و در شکر گفت **م**هر سوره **م** خواهم بخواند لیکن **مستحب**
 سوره و راز است **حجرت** انعام و الکاف و نین و یس و حم
 مانند شکر و اگر وقت تنگ باشد احتصار بر الحمد و بقله کند
مستحب است **م** قرات **م** بخواند و بعد از هر رکعت دعا کند
 و بگوید **اللهم انی اسئلك** و **لم یسئل مثلك** انت موضع
 مسئله السائلین و منتهی رغبه الراغبین
 ادعوك و لم یدع مثلك انت فحیی دعوق
 المضطربین و ارحم الراحمین اسئلك بافضل
 المسائل و انجحها و اعظمها یا الله یا ارحم
 باسمک المحیی و امثالک العلیا و نعمک الی
 لا تحصى و باکریم اسمائک علیک و باجبهها
 الیک و اقربها منک و سبیله و اشرها عندک
 منزله و اجر لها الذیک ثوابا و سرعها فی الامور

اجابة و باسمک الذی کنون الاعمال لاجل الاعظم
 الاکرم الذی تحببه و ترضاه و ترضی عنک
 دعاک فاستجبته له دعاه و حق علیک ان لا
 تحرم سئالتک و لا تردوه و بكل اسم هو لک فی
 التوریه و الإنجیل و الذبور و القرآن العظیم و
 بكل اسم دعاک حمله عرشک و ملائکتک و انبیاء
 و رسلک و اهل طاعتک من خلقک ان تصل
 علی محمد و ال محمد و ان تعجل فرج و لیك و ابن
 و لیك و تعجل جزاء دعاءه و از غیب گرفتار
 بگوید یا الله یا الله ده بار صل علی محمد و اله و اعف و
 و ارحم و ثبتی علی دینک و دین نبیک
 و لا تنزع قلبی بعد اذ هدیتنی و هب لى الدنک
 و رحمہ انک انت الوهاب اللهم انت المصور

نک

الْعَلَمُ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الدَّارُ وَالْحَيُّ الْمَيِّتُ الْبَدُّ
 الْبَدِيعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْمَرْبُوتُ
 لَكَ الْأَمْرُ وَخَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ
 يَا رَازِقُ يَا مُجِيبُ يَا مُمِيتُ يَا بَدِيعُ يَا فَصِيحُ اسْأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحِمَ ذُلِّي بِرَبِّ
 يَدَيْكَ وَتَقْضِيَ عَمَلِيكَ وَتَخْتِمْ مِنْ النَّاسِ وَالنَّبِيِّ
 بِكَ وَالْيَكْبَرُ بِسَبْحِ زَهْرَةِ كُتُبِهِ وَسُكْرَةِ سَمْعِهِ
 لَمْ يَبْدُ لَهُ دَرْكِي مِنْ رُبِّهِ سَجْدَةً بِعَابِدِهِ مُنْجِبَةً بِسَيِّدِ الْفَاعِلِينَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدَعَا **ابن** الْحَوْثِ عَزَّتْكَ وَجَلَّتْكَ وَ
 عَظُمَتِكَ لَوْ أَنَّ مَسْنَدَ بَدْعَتِ فِطْرَتِي مِنْ أَوَّلِ
 الدَّهْرِ عِبْدُكَ دَوَامَ خُلُودِي يُؤَيِّدُكَ بِكُلِّ
 شَعْرَةٍ فِي كُلِّ طَرَفِ عَيْنٍ سَمْعًا لَا يَدُوحُ
 لِلْخَلْقِ وَتُشْكِرُهُمْ أَجْمَعِينَ لَكُنْتُ مُقْصِرًا

فِي بُلُوغِ أَدَاءِ شُكْرِهِ **الخ** نَعْمَةً مِنْ نِعَمِكَ عَلَى وَلَوْنِي
كرْتُكَ مَعَا دَرَكِ حَدِيدِ الدُّنْيَا يَا نَبِيَّ وَحَرَمْتُ
 أَرْضَهَا بِإِشْفَائِي عَيْنِي وَبَكَيْتُ مِنْ خَشْيَتِكَ مِثْلُ
 مَجُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَحَدِيدًا **كَ**انَ ذَلِكَ
 قَلِيلًا مِمَّنِي فِي كَثِيرٍ مَا يَحِبُّ مِنْ حَقِّكَ عَلَى وَلَوْنِي
 إِلَهِي مُحَمَّدٌ بَنِي بَعْدَكَ ذَلِكَ بِعَذَابِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
 وَعَظُمَتِ النَّارُ خَلْقِي وَجَبَّيْ وَمَلَأَتْ طَبَقَاتِ جَهَنَّمَ
 وَأَطْبَاقُهَا مِمَّنِي حَتَّى لَا يَكُونَ فِي النَّارِ مُعَذِّبٌ
 غَيْرِي وَلَا يَكُونُ لِحَقِّكَ حَطْبٌ سِوَايَ **كَ**انَ
 ذَلِكَ لِعَدْلِكَ عَلَى قَلِيلٍ فِي كَثِيرٍ مِمَّا اسْتَوْجِبْتُهُ
 مِنْ عَقْدَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **رواه** **أحمد** **شافعي** **وهن**
 هو ركعت بعد از فراغ نماز قبل شب و در هر ركعت الحمد و الله
محمد **أحمد** **رواه** **أحمد** **شافعي** **وهن** **أحمد** **شافعي** **وهن**

وحرمت

دعا

بگویند و در حق تو تسلیم و قانع گردیدند و بر تو استسما
 پس **وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ** و بگوید الهی و تقدیر تو که تو را در این دنیا
 اللیل المتعرجون و قد صدق فيه القاصدون في أمل
 فضلك و معروفاك الطالون و ذلك في هذا الليل
 نفحات جوائز و عطایا و فاهب من به عاك من كشاة
 من عبادك و متعنا من كمن سبق له العناية منك
 وها أنا ذا عبدك الفقير اليك المومل فضلك
 و معروفاك فان كنت يا مولاي تفضلت في هذه
 الكثرة على احدي من خلقك و عذت عليه بعائده من
 عطفتك فصل على محمد و آل محمد الطيبين الطاهرين
 الحزين الفاضلين الذين وجد على بفضلك و
 كرمك يا رب العالمين و صلى الله على محمد و آل محمد
 الطيبين الطاهرين الحزين الفاضلين الذين اذهب

عنهم الرحمن و لهم رحم تظهير ان الله جميل الخ لا اله الا
 اني ادعوك كما امرني فصل على محمد و آل محمد و
 لي كما وعدتني انك لا تخلف الميعاد و اما **وَاللَّهُ** و
 یکرمت بعد از او از شفع تا طلوع صبح و در وقتند
 بکسیران سبع نماید بعد از الحمد بار اهل کتب و معتزین
 بگویند **وَاللَّهُ** هر که در و ترا بنویسد بگویند ویرا گویند
 بشارت بالتر استند و ترا قبول کردند و چنانچه
 اهل کتب و معتزین بگویند تمام فراموشی باشد و بجز فزون
 برود و در دعا که خواست بگویند **وَاللَّهُ** در دعا
 مؤمنین کنند و هر کس یا بیشتر نام برده دعا او مستجاب
 بدر از کشته فضیلت بسیار دارد و غنی صافر شود و است
 هر که فستوت او در از تر باشد و در مدت رحمت در از
 در عیب و استغفار کند و طلب غفر نماید از امام جعفر صادق

روایت در و تریستغفار است و در و تریستغفار
 و هر کس بر این مواظبت نماید او را از جمله مستغفرین بالکمال
 نویسند و واجب شود معرفت او بر خدا و توبه پس گوید
 اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ صَدَقَ بِهِ الْإِسْلَامُ **روایت**
 امام جعفر صادق علیه السلام بر این مواظبت نماید نوشته میشود
 خدا توبه از مستغفرین بالکمال و واجب شود او را بهشت
 اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْجَمِيعُ
 ظَلَمَ وَجَزِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ هَمَّتْ
 و جانی حضرت علی بن حسین علیهما السلام میگوید در صد بار التماس
 التماس میگوید رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ **مستحب** در و تریستغفار
 که در هر روز بخواند یا اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَاوِي مِنْ

مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ
 حَرِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ لَاحِقٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 شَرَّفَهُ الْعَرَبُ وَالْعَجَمُ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ خَائِبٍ خَائِبٍ
 وَكَيْفَ بَلِيلٍ وَنَهَارٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ
 أَوْ ضَعِيفٍ وَمِنْ شَرِّ الصَّوَاعِقِ وَالْمُرُودِ وَمِنْ شَرِّ
 الْهَامَةِ وَالْعَامَةِ وَاللَّامَةِ وَالْحَامَةِ اللَّهُمَّ وَمِنْ
 كَانَ أَمْسِي وَأَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ أَوْ رَجَاءٌ غَيْرُكَ فَإِنَّهُ
 أَصْحَبُ وَأَمْسَيْتَ وَأَنْتَ تَقِي وَرَجَائِي فِي الْآخِرَةِ
 مَوْجِبٌ كُلِّهَا فَأَقْضِ لِي خَيْرَ كُلِّ عَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ
 سُئِلَ يَا أَرْحَمَ مَنْ أَعْطَى يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْجَمَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي
 وَأَمْنِي عَلَى الْحَبَّةِ وَفَكَ رَفَّتِي مِنَ التَّارِ وَ
 عَافِيَةٍ فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا بِرَحْمَتِكَ يَا

يَا لَيْتَ حِمِّ الدَّارِ حِينَ وَجَّهْتُ لَدُنِّي بِسَبْحِ زَهْرٍ لَعَلَّكَ بَدَّ
كَبُورِ سُبْحَانَ رُبِّكَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَرُّ يَا رَحِيْمُ يَا عَزِيْزُ يَا كَرِيْمُ اِنْ زُفَرِيْ مِنْ
الْحُجَّانِ اعْظَمُهَا فَضْلًا وَاَوْسَعُهَا رِزْقًا وَخَيْرُهَا لِي
عَاقِبَةً فَإِنَّهُ لَا خَيْرَ فِيهَا إِلَّا عَاقِبَةٌ لَهُ وَسِعَ بَارِكُ مَسْكَدِ
الْحَمْدِ لِرَبِّهِ الصَّبَاحُ الْحَمْدُ لِقَالِهِ الْأَصْبَاحُ لِلْمَلِكِ لَنَا
شَرَّ الْأَصْبَاحِ **مُسْتَجَابٌ** بِسَمْعِ عَازِزٍ رَاكِعٍ عَلَى رَأْسِهِ
بَعْدَ أَنْ تَزِيْزَ حَوَانِدَهُ كَمَا أَنْزَلَ فَوَائِدَ عِظَمٍ بِإِدْوَانِ عَقَبِيْ رَسَدِ
أَنَا حِيْلُكَ يَا مَوْجُودُ اِنْ كَلِمَتُكَ كَانَتْ لِعَلِّكَ شَمْعٌ نَدَايُ
فَقَدْ عَظُمَ حُجْرِيْ وَقَتْلَ حَيَاتِيْ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ حَتَّى
مَتَّ وَآلِي مَا مَتَّيْ وَأَقُوْلُ لَكَ الْعُشْبَةَ مَرَّةً بَعْدَ الْخُرُ
ثَةِ لَا تَحْلُدْ عَنِّيْ عِنْدِيْ صِدْقًا وَلَا وَفَاءً وَلَا عَوْنًا
ثُمَّ وَاَعُوْذُ بِكَ يَا اَللّٰهُ مِنْ هَوَافِ قَدْ غَلَبَنِيْ وَمِنْ عِلَلِ

قَدِ اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَرَنَّنْتَ لِيْ وَمِنْ بَقِيْرِ
أَمَانَةٍ بِالسُّوْرِ الْإِلَامِ رَحِمَ رَبِّيْ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ اِنْ كُنْتُ
رَحِمْتُ مِثْلِيْ فَأَرْحَمْنِيْ فَكُنْتُ قَبْلَتْ مِثْلِيْ فَأَقْبَلْنِيْ يَا
قَابِلَ السُّحْرِ اقْبَلْنِيْ يَا مَنْ لَمْ أَرْزُلْ أَنْ أَعْرِفْ مِنْهُ
لِحُسْنِيْ يَا مَنْ يُعَدِّيْ بِالْقَدْرِ صَاحِبًا وَسَاءِلًا اِنْ
حَمَنِيْ يَوْمَ آتِيْكَ فَرَدَّ شَاخِضًا إِلَيْكَ بِصَرِيْ مُقْتَلِدًا
عَلَيْكَ قَدْ تَبَرَّعَ جَمِيعُ الْخَلْقِ مَعِيْ مِنْهُمْ أَيْ وَمَنْ كَانَ
لَهُ كَدْرٌ وَسَعْيٌ فَإِنْ لَمْ تَرْحَمْنِيْ فَمَنْ يَرْحَمْنِيْ وَمَنْ
يُؤْتِرُ فِي الْقَبْرِ وَخَشِيْ وَمَنْ يُنْطَوِّلُ سَانِيْ اِنْ خَلَوْتُ
بِعَسَلِيْ وَسَالَتِيْ عَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ فَإِنْ قُلْتُ
نَعَمْ فَأَيُّ الْمَهْدَرِ مِنْ عَدْلِكَ وَإِنْ قُلْتُ لَمْ يَنْ
أَفْعَلْ قُلْتُ أَلَمْ أَكْرِ الشَّاهِدَ عَلَيْكَ فَخَفَوْتُ عَمَّا
يَا مَوْلَايَ قَبْلَ أَنْ تَلْبِسَ الْأَمْرَ أَنَّ سَرَابِيلَ الْفَقْرِ

اِنْ

مَسْبُوحًا

وَأَحْيَ

عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا مَوْلَايَ تَبَلَّ أَنْ تَقُلَّ الْإِلَهِ
 إِلَى الْأَعْنَاقِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ
 سَجْدَةً وَبِكُودِ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَرْحَمَ ذِي بَيْنٍ ذَلِكَ وَتَضَعِي إِلَيْكَ وَوَحْشِي
 مِنَ النَّاسِ وَأَسْأَلُكَ يَا كَرِيمُ يَا كَانِيًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
 يَا كَانِيًا بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ لَا تَقْضِخْنِي فَإِنَّكَ بِعَالَمٍ وَلَا
 تُعَذِّبُنِي فَإِنَّكَ عَلَى قَادِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنْ كَرْبِ الْمَوْتِ وَمِنْ سُوءِ الْمَرْجِعِ فِي الْقَبْرِ
 وَمِنْ النَّدَامَةِ مِنْ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَسْأَلُكَ عَيْشَةً
 هَنِئِيَّةً حَرِيَّةً وَمَيِّتَةً سَوِيَّةً وَمَنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ
 فَخْرٍ وَلَا فَاخٍ اللَّهُمَّ مَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ دُرِّي
 وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي يَا حَيُّ لَا يَمُوتُ بَسْ

سجده شکر کند و در سجده اول بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ
 رَبُّ الْمَلَكُوتِ وَالْذُّوْحِ نَحْبَارُ رُشْدِيْنَ وَآلِ الْكَرِيمِ
 بخواند و سجده دوم کند و بگوید یا ارحم الراحمین
 بموجب خبر حضرت رسول ص این نیز از ظاهر حقه آنکه پس از
 صد مرتبه او را دو بنویسد هر یک او را بیست و هفت بار و در وقت دعا
 کند او را ثواب صد حج و عسره و بعد از هر بار قرآن برآورد
 در بهشت بناسد و هرگز اندر حضرت هفت هزار فرشته هم
 ثواب می نویسند تا روز جزا میرسد و چنان باشد که صد بار طهارت
 بخواند آن را ده بار بدهد و صد بار از او کرده باشد و دعا را
 و حاجت را و آفت او را آورد و در سجده است بعد از هر
 رکعت نماز فجر یکصد و این نافله فضل و اسرار است و فضیلت
 دارد و از حضرت رسول ص اینست که هر رکعت نماز نافله فجر هزار
 از دنیا و آنچه در دنیا است و وقت نماز بعد از فراغ از نماز فجر

ووترت اگر چنانچه قبل از طلوع فجر است و پیش از طلوع
طلوع فجر اول باشد و یکشنبه در هر وقت که برآمدن روز از
جانب مشرق و چپ سر بر آمده باشد سه بار بفرماید
بعد از آن از افضا کند **روزی** در این نافه در رکعت اول
بخواند و در رکعت دوم اخلص و باقرضا و یا بگوید که در شد بگوید
و بعد از **سنت** و فضیلت بسیار دارد و در صبح نماید بگوید
که بر هیچ کس که در رکعت نکرده و جانب راست رو بر دست راست
هند و در ذکر بر **مذکور** است و بدل از صبحه سجده کردن و در خوا
وراه دفتر و تحفه کردن نیز جایز است اما صبحه افضل است از اینها
آورد و جواب نهند و اینده هم فواید و اشارش هر چند از احاطه
سما است بخواند **استمکت بعزوة الوثقی لا یفصا**
ها و الله سمیع علیم و اعتصمت بحبل الله المتین
و أعوذ بالله من شر فقه العرب والعجم

و من شر فقه العرب و لا شر فی الله انما
بالله و توکلت علی الله و لا حول و لا قوة
الا بالله و من یتوکل علی الله فهو حسبه
ان الله بالغ امره قد جعل الله لی کل شیء قدرا
حسبی الله نعم الوکیل اللهم من أصبح و له نما
الخلق و قاتل حاجته و رغبته الیک و خذ
لا شریک لک اللهم لک لرب الصباح الحمد لقا لوق
الصباح الحمد لنا شریا لا رواج الحمد لقاسم المعاش
الحمد لله جاعل اللیل سکناء و الشمر و القمر
حسبا ناذلک محمد بن العزیز العلیم اللهم صل علی
محمد و آل محمد و اجعل فی قلبی نوراً و فی بصری نوراً
و علو لیسانی نوراً و من ین یدع نوراً و من خلفه
نوراً و عن یمنی نوراً و عن شمالی نوراً و من

فَوَقَّعَ نُورًا وَمِنْ تَحْتِهِ نُورٌ أَوْ عَظِيمٌ لِي النُّورِ وَلِخَلْجٍ
 لِي نُورًا أَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ وَلَا تَحْزَنْ مِنْ نَفْسِكَ قَوْمٌ
 الْقَاكُ بِسَائِدِ الْكُرْسِيِّ مَوْجِبَتْ رِزْقٍ وَرَفَعَتْ وَكَوْ
 شَيْطَانٌ كَوْنًا وَمَعُودَتَيْنِ نِيْزُ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 وَفَعَلْتُ شَيْئًا كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 بَيْتُ آيَةٍ أَرَأَيْتَ إِنْ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ مَا لَا يَخْلُقُ الْمَلِيعَةُ مَلَاوَتْ كَسَدًا مَوْجِبَاتٍ
 إِيَّانَ وَطَمَدَتْ قَلْبُ الْإِيمَانِ مِنْ خُرُوفَاتِ وَأَوْتِ بِسَائِدِ
 بَشِيرَتِ نِيْزُ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 مُحَمَّدٌ أَلِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 بِرَحْمَةِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 دَارُ وَصَدِّقَاتِ رَحْمَةِ الْعَظِيمِ وَجَعَلَهُ اسْتَعْفَى
 رَحْمَةً وَأَوْثَقَ إِلَيْهِ وَبَيَّنَّ كَيْدَ الْأَعْيُنِ كَوْنًا مَرْزُوقًا

خَدِيعَتِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 خَدِيعَتِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خَدِيعَتِ الْأَوَّلِ
 مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 خَدِيعَتِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 وَجَعَلَهُ مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 خَدِيعَتِ الْأَوَّلِ كَوْنًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى عَاقِبَةِ رُكْنٍ مَرْزُوقًا مَرْزُوقًا
 تَمَاتَتْ إِلَيْكَ شَرَعَتْ فِيهِ وَاسْتَغْفِرُكَ لِمَا أَرَادَ
 بِهِ وَجَعَلَهُ خَالِطِي مَا لَيْسَ لَكَ وَاسْتَغْفِرُكَ
 لِلْعَمَلِ مِمَّنْتَ بِهِمَا وَقَوَّيْتُ بِهِمَا عَمَلِي مَعْصِيَتِكَ وَ
 اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْكَافِرُ الْقَوْمُ عَالِمُ

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الْحَكِيمُ الرَّحِيمُ لِكُلِّ ذَنْبٍ
اِذْنَةٌ وَلِكُلِّ مَعْصِيَةٍ اِذْنٌ فَانْجِنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **روایت از حضرت رسول**
که حق سبحان و تعالی هر روز که این دعا را بخواند
آسمان و زمین و نقل و جان و عدد و قطرات مهر و آنچه در
و جوی باشد و گوید هیچ بنده در روزی که این دعا را بخواند در رستگاری
نشد پس بعد از هر رکعت فخر خوله بعد از صبح و پیش از از
سجده کند و در رکعت دوم یا خیر المسئولين یا احو
المطعنين صل على محمد و آل محمد و اغفر لي و ارحم
و انقضي غيالي من فضلك انك ذو فضل عظيم
و سبقت در سجده و در خواندن مؤمنین گوید اللهم رب
الفجر و الليالي العشر و الشفع و الوتر و الليل و الا
يسر و حب كل شئ و اله كل شئ و عليك كل ما انت

اهله و لا تفعل بنا ما نحن اهلُه و انك اهل
و المغفرة و در ذکر **کورد** معاویه بن و سب از امام
صادق ع روایت که اگر کسی را نماز شب فوت شود و پیش از
فجر آگاه شده بر خیزد و نماز شفع و در رکعت یک نماز بر سر
شب بنویسد و در رکعت **اوله** حضرت رسول ص و در
رکعت دوم یا ارحم الراحمین یا خیر المسئولين یا احو
المطعنين صل على محمد و آل محمد و اغفر لي و ارحم
و انقضي غيالي من فضلك انك ذو فضل عظيم
و بنویسد از هر دو رکعت چهار صد نماز و بنا کند از هر دو رکعت
آیه و خواند بعد چهار صد عید و در رکعت دوم و در رکعت
بنویسد عبادت صد هزار اسم روز شنبه و در رکعت
قایم بوجه باشد و در جفت سیر و در رکعت **کورد** و در رکعت

میفرماید در حدیثی از رسول خدا انزل الی ربنا افرسونه
 کنجیت که بگویند بریز عرش من خدایم عطا فرموده است
 از این موزید و پاموز اینده در صلوة و قرآن و دعا
 هر کس که از این رب تلاوت کند کفایت باشد و از ازار
 بنماز و قرآن و دعا در این رب و نیز این رب که اندازد از ازارات و
 بیست و نه فصل در دعای استعاذه و افریز روز ختم سورۃ
 قدر در عرض اوقات شب بر روز اذا دعیت و در دعا خلیل
 منسوب بجهنم است که معصومین است و لازم علمم عزیز در دست
 در لغت کانه روز از اول صبح تا غروب بر ترتیب اخفوات تلاوت باید
 نمود و این از اوایل بل حوائج و مسائل خفایا در دست و علم
 فتنه رحمتا غیبی است و بعد عایم المؤمنین علیهم السلام در دست
 اول از طلوع فجر تا بر آمدن مهتاب اللهم ربنا
والعظيمة والكبرياء والسلطان اظهرت القدرة

كيف شدت و منتت علو عبادك بمعرفةك و تسليم
عليهم جبروتك و علمتكم شكر نعمتك اللهم و
 بحق علي المرتضى عليم الدين و العالم بالحكم و
 مجاري النقي امام المتقين صل على محمد و آله في
 الاولين و اقدمه بين يدي حوائج ان تصلي على
 محمد و آله و ان تفعل به كذا و كذا الحسن
عليهها السلام از وقت بر آمدن مهتاب تا وقت
 انشای روز و زوال عمره اللهم لبيت بهائك في اعظم قدرك
 تلك و صفاتك في انوار ضوئك و افاض علمك
 محابك و خلصت فيه مشيتك علو اهل الثقة بك
 عند جودك فتعاليت في البراياك علو اكبر اوليائك
 فيه مشيتك علو اهل طاعتك فباهيت بهم اهل سمواتك
 بمنك عليهم اللهم فبالحسن ابن علي عليهها السلام

عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ وَبِعِزِّ اسْتَعْنَتْ إِلَيْكَ وَلَقَدْ مَنَّ
بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقَدْ تَقَرَّرَ
بِكَ كَذَا وَكَذَا **لِلْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ**
رَزَقْتَ نَشْرَ شَعاعِ أَقْصَابِ نَارِ رَفَعْتَ أَرْفَاعَ يَامِنْ تَجَبَّرَ
فَلَا عَيْنٌ تَرَاهُ يَامِنْ تَغْطِمُ فَلَا حُيُطُ الْقُلُوبِ بِكَيْفِهِ
يَا حَسَنَ الْمَنْ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا حَسَنَ الْعُقُودِ يَا جَوَادَ
يَا كَرِيمَ يَامِنْ لَا يَشْبَهُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَامِنْ مَنْ عَلَى
خَلْقِهِ يَا وَلِيَّائِهِ إِذَا ارْتَفَعَتْ أَدْبَارُ دِينِهِ وَأَدْبَارُ
عِبَادَتِهِ وَجَعَلَهُمْ حُجَّامِينَ آمِنِينَ عَلَى خَلْقِهِ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ السَّجْدَةَ النَّاسِجَ
لِمَنْ صَانِدُكَ النَّاسِجَ فِي دِينِكَ وَالِدَ الدَّلِيلِ عَلَى خِدَانِكَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِ وَأَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْعَلَ بِكَ كَذَا وَكَذَا

لِلْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ إِذَا رَفَعْتَ نَارَ رَفَعْتَ
أَلْفَ صَفَائِكَ فِي أَنْتَ عَظَمَتِكَ وَعَلَا صِيَاؤَكَ
فِي أَبْجَهِي صَوْتِكَ أَسْأَلُكَ بِسُورِكَ الَّذِي نَفَسَتْ بِهِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَوَقَعَتْ بِهِ الْجَبَابِرَةُ وَأَخْبِيَتْ
بِهِ الْأَمْوَاتُ وَأَمَّتْ بِهِ الْأَحْيَاءُ وَجُمِعَتْ بِهِ الْمُنْتَفِرُونَ
وَقَرَّتْ بِهِ الْجَمْعُ وَأَمَّتْ بِهِيَ الْكَلِمَاتُ وَأَمَّتْ
بِهِ السَّمَوَاتُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ وَلِيِّكَ عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ الذَّابِعَ عَنْ دِينِكَ وَالْمُجَاهِدَ فِي سَبِيلِكَ وَ
أَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَقْعَلَ بِكَ كَذَا وَكَذَا **لِلْمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا**
السَّلَامُ إِذَا رَزَوَالِ أَقْصَابِ نَارِ رَفَعْتَ أَرْفَاعَ يَامِنْ تَجَبَّرَ
رَبِّ الصِّيَاةِ وَالْعُظْمَةِ وَالنُّورِ وَالْكَسْبِ يَا لَوْ بِي
تَجَبَّرْتَ بِعَظَمَتِكَ بِهَذَا لَكَ وَنَسْتَ عَلَى عِبَادِكَ

يَا أَفِيكَ وَرَحْمَتِكَ وَكَثَمَهُمْ عَلَى مَوْجُودِي رِضَا
وَجَعَلْتَ لَهُمْ دَلِيلًا يَدُلُّهُمْ عَلَى مَجْدِكَ وَيُعَلِّمُهُمْ
مَحَابَبَكَ وَيُدَلِّهِمْ عَلَى مَسَرِّبَتِكَ اللَّهُمَّ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَأَقْدَمَ مَرْبَيْنِ يَدِي حَوَائِجِي
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا
لِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ از وقت
ركعت زوال تا بوقت ششمین یا من لطف عن ادراك
الاولهات یا من كبر عن موجود البصر یا من تعالی عن
الصفات كلها یا من جل عن معاني اللطف فلطف
عن معاني الجلال اسلك سور وجهك وصياؤه
كبريائه وأستلك بحر عظمته الصافية من
نورك وأستلك بحر جعفر بن محمد عليهما السلام
وأقدم بين يدي حوائجی ان تصلي على محمد وآل

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا **الموسى بن**
عليهما السلام از وقت نماز ظهر تا بوقت ادراك
قبل زوال زعفران یا من تكبر عن الاولهات صورته
یا من تعالی عن الصفات نوریه یا من قرب عنك
دعاه خلقیه یا من دعاه المضطرون والمكاليه
المطافون وسأله المؤمنين وعبدك الشاكرون
وحجته المخلصون أسئلك بحق نورك المصور
وبحق موسى ابن جعفر عليهما السلام عليك وأتقرب
به اليك وأقدم مابين يدي حوائجی ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا
لِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ از چهار ركعت نماز بعد از
نماز ششمین تا بوقت نماز دهم یا خير مدعو يا خير من سئل
یا من اصنا باسمه ضوء النهار واظلم به ظلمة الليل

وَسَلِّ بِاسْمِهِ قَالِ السَّبِيلِ وَرَزَقَ أَوْلِيَاءَهُ
كُلَّ خَيْرٍ يَأْمَنُ عِلَا السَّمَوَاتِ نُورُهُ وَالْأَرْضِ صُورُهُ
وَالشَّرْقِ وَالْغَرْبِ رَحْمَتُهُ يَا وَاسِعَ الْجُودِ اسْأَلْكَ
بِحُجِّي عَلَى بَنِي مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قُدُّوسَ
بَيْنَ يَدَيِ حَوَاجِجٍ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَفْعَلَ بِهِنَّ كَمَا وَكَدَا **لِلْمُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ**
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ أَنْ تَزِيدَهُمَا رُفْرُفَةً يَا مَنِ دَعَا
الْمُضْطَرِّينَ فَأَجَابَهُمُ وَالْحَاجِّينَ إِلَى الطَّائِفُونَ فَأَمَرَهُمْ
وَعَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَهُ الْمَوْمِنُونَ
فَحَبَّاهُمْ وَاطَاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ وَسَلَّمَ لَهُمْ فَأَعْطَاهُمْ
وَسَوَّاهُمْ فَلَمْ يَجْعَلْ شُكْرَهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ وَأَمَرَ
عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلْ اسْمَهُ مِنْ شَيْءٍ عَدِيدٍ ثُمَّ اسْأَلْكَ بِحُجِّي
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ حُجَّتِكَ يَا بَاغِيهِ وَنِعْمَتِكَ

السَّابِقَةِ وَفُجَّةِ الْوَالِصَّةِ وَأَقْدَمَهُمْ بَيْنَ يَدَيِ حَوَاجِجٍ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِهِنَّ كَمَا
وَكَدَا **لِلْمُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ** أَنْ تَزِيدَهُمَا
رُفْرُفَةً يَا مَنِ دَعَا الْمُضْطَرِّينَ فَأَجَابَهُمُ وَالْحَاجِّينَ
إِلَى الطَّائِفُونَ فَأَمَرَهُمْ وَعَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ
وَشَكَرَهُ الْمَوْمِنُونَ فَحَبَّاهُمْ وَاطَاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ
وَسَلَّمَ لَهُمْ فَأَعْطَاهُمْ وَسَوَّاهُمْ فَلَمْ يَجْعَلْ شُكْرَهُ
مِنْ قُلُوبِهِمْ وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلْ اسْمَهُ مِنْ شَيْءٍ
عَدِيدٍ ثُمَّ اسْأَلْكَ بِحُجِّي مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ حُجَّتِكَ يَا بَاغِيهِ وَنِعْمَتِكَ

أَنْ تَزِيدَهُمَا رُفْرُفَةً يَا مَنِ دَعَا
الْمُضْطَرِّينَ فَأَجَابَهُمُ وَالْحَاجِّينَ إِلَى
الطَّائِفُونَ فَأَمَرَهُمْ وَعَبَدَهُ الطَّائِعُونَ
فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَهُ الْمَوْمِنُونَ
فَحَبَّاهُمْ وَاطَاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ
وَسَلَّمَ لَهُمْ فَأَعْطَاهُمْ وَسَوَّاهُمْ
فَلَمْ يَجْعَلْ شُكْرَهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ
وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلْ اسْمَهُ
مِنْ شَيْءٍ عَدِيدٍ ثُمَّ اسْأَلْكَ بِحُجِّي
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
حُجَّتِكَ يَا بَاغِيهِ وَنِعْمَتِكَ

مَشْهُو لِقَتِكَ مَرِّ يَاعَزِيزُ الْبَلَاءِ اِقْطَاعِ يَا مُتَسَلِّطًا
 بَلَا صَعْفٍ مِنْ سُلْطَانِهِ يَا كَرِيمًا يَا دَامَ بَعْدَهُ
 يَا حَيَّ يَا قَدِيرًا يَا مُعِزَّ الْوَلِيَّاءِ يَا
 حَيِّرًا بَعْلِيهِ يَا عَلِيمًا بِقُدْرَتِهِ يَا قَدِيرًا بِإِدْبَارِهِ
 أَسْأَلُكَ يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ
 أَقْدَمُ مِنْ يَدِي خَيْرًا يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالْحَمْدُ وَالْوَاقِعُ فِي كُنَا وَكُنَا **الْحَمْدُ**
لِلْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَزْزُرْ دُشْمَنَ اِفْتِخَابِ
 نَاعِزِ يَا مَنْ تَوَحَّدَ بِنَفْسِهِ عَنْ خَلْقِهِ بِصُنْعِهِ
 يَا مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ خَلْقَهُ بِطُفُوهِ يَا مَنْ مَلَكَ
 بِأَهْلِ طَاعَتِهِ مَرَضَاتُ يَا مَنْ أَعَانَ أَهْلَ حُجَّتِهِ
 عَلَيَّ شَرِّكُمْ يَا مَنْ عَلِمَ بِدِينِهِ وَآمَنَ بِبَالِهِ
 أَسْأَلُكَ يَا خَلِيفَةَ الصَّالِحِينَ وَانْصَرِّحْ أَلَيْكَ

بِدِي وَامِيرٍ وَأَقْدَمُ مِنْ يَدِي خَيْرًا يَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالْوَاقِعُ فِي كُنَا وَكُنَا
اَمَّا ختم سورة فت چنانچه در کتاب طریقه الحقايق مذکور است
 روایت از امام محمد حواری علیه السلام هر که سوره قدر را در
 وقت از اوقات شبها روز هفتاد و شش بگوید بجز آنکه در
 بعد از طلوع فجر و قبل از نماز صبح و ده بار بعد از نماز عشاء و ده بار
 نزد زوال من شب قبل از نماز است و یکبار نزد زوال و
 بار بعد از غروب و ده بار بعد از غروب و ده بار بعد از غروب و ده بار
 در وقت آفریندن است و از فرشته استغفار او بکنند و می
 نویسد ثواب از اسرارش هر از سال و مضاعف بسیار حق
 بر استغفار ایشان هفتاد و دو هزار سال هر بار و بر و بر و بر و بر
 از امام جعفر صادق علیه السلام هر که سوره قدر را بگوید بجز آنکه در
 صبح ده بار و نزد زوال من شب ده بار و بعد از غروب

حق جل علاه حاجت ویر اما پس بداند و ناسبت است ^{فصلت} اینست
لست در این حاجت او را رو کند و هر کس در اینست که بگوید
عذاب قبر از او بردارد و او را از جهنم انداخته و در بهشت
دهند و از آتش هرگز از او نبردند **روایت** در اینست که
میان ترغیب بگویند و از حضرت رسول ص روایت کرده اند که
بنده در شب جمعه یا نهار رکعت نماز بکند و یک لام در هر رکعت
از فاتحه و اخلاص و معوذتین بگوید بخواند و چهل بار سوگند
بگوید در سجده هفت بار **لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم**
روزیست و داخل میشود در سبب این در هر چهار رکعت
فدای تعویذ هر رکعت ثواب بسیار است که صد مرتبه از بر او
بعد از هر رکعت سوره در سبب و بنویسد از بر او هر سوره
خواند و ثواب حج و عمره و روز قیامت در زمره پیغمبران باشد
نماز و دیگر روایت از حضرت رسول ص هر کس بخواند

جمع ما در این روز سوره اخلاص در چهار رکعت نماز در هر رکعت
پنج بار آمرزیده میشود که آن او اگر چهل رکعت در یک باشد
و در عقب هفت این پنج بگوید **سبحان ذي العرش العالی**
رحم المنیف سبحان ذي الجلال الاعظم سبحان ذي
الملك القاهر القلیم سبحان من لیس البهجة والجلال
سبحان من تدیر النور والوقار سبحان من
بی اشر الکل فی الصفات سبحان من یرحم و
وقع الطیر فی الهوی سبحان من هو هکذا
ولا هکذا اغیة نماز دیگر روایت از پیغمبر ص
که هر که در شب جمعه یا در روز شنبه چهار رکعت نماز بکند و در هر
رکعت هفت بار بگوید و انا انزلناه کبار و فاعلم ان میان الله
بسیاریم و چهل بار سوگند از نماز صد بار بگوید **اللهم صل علی محمد**
وآل محمد و صد بار اللهم صل علی جبرئیل ع که صد بار

اورا بخت ادر از قدر در بخت در هر قدر بخت ادر از سر ادر
 بخت ادر از جابیه **نماز دیگر** رویت کنند از امیر المؤمنین علی ع
 الحفوت از حضرت رسول ص فرمود اند هر کس در شب **چهار**
 رکعت نماز بگذارد یک سلام در هر رکعت فاتحه یک بار و در رسول
 جمع یک بار و هر یک از معوذتین و اطللس ده بار و آیه الکرسی و
 هر یک یک بار و در هر رکعت هفت بار استغفار خواستار خدا
 هفت بار صلوات فرستد بر خیر ال او و هفت بار بگوید **سُبْحَانَ**
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
قُوَّةُ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بیست مرتبه و صد مرتبه کنان منقذ
 دست آخر او را و بر آورد صد مرتبه **هَذَا صَاحِبُ** او را از حوائج و
 و هفتاد حاجت از صاحب گرفت و بگوید صد مرتبه **اِذَا رَأَوْا**
حَسْبُكَ گویند از دنیا رستیه و بدست جمیع آنچه خواستند و
 او را اگر عاق و الدین **بِسْمِ اللَّهِ** دیگر هر که حاجت بخواهد بگوید

هر کس کند شب جمعه و بعد از نیم شب یک نماز آمده و گوشت
 نماز کند در رکعت اول الحمد بخواند و چنین بگوید **وَأَيُّهَا**
يَسْتَعِينُ رسد صد بار از انکار کند و در رویت **لَقَدْ مَنَّا**
 الحمد بخواند و سوره توحید یک بار بخواند و رکوع و سجده کند
 هر که این هفت تسبیح بگوید و در رکعت دوم بر همین منوال کند و
 دعا بخواند و سجده کند و حاجت خواهد رفت و نفع کند صد مرتبه
 حاجت او را پیشک بر آورد و حاجت برسد و ادام قطع
 رحمت باشد و **در این تسبیح** تسبیح مؤمن و مؤمنه باشد این نماز
 دعا بجا آورد مگر در درگاه کسان از بر او گشت شود و هم
 وقت یاد را نشد دعا را اجابت یابد هر چه خواهد خواست
اللّٰهُمَّ إِنَّ الْمَغْفَلَ فَاَلْمَحْدُ إِلَيْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ
فَاَلْحِجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرُّوحُ وَمِنْكَ الْفَرَحُ سُبْحَانَ
مَنْ أَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ تَكْرَمَ وَغَفَرَ لِلْخَلْقِ

اِنْ كُنْتَ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاَنْتَ تَدِ اطْعَتِكَ فَو
اَحَبُّ اِلَى سَيِّدِي اِلَيْكَ وَهُوَ اِلَهِ اِيَّانُ بَلَّكَ لَمْ
اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكَ مِمَّا مَلَكَ
بِي عَلَى لَامَنَّا مَتَى بِسَمْعِكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ
يَا اَلَهِي عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمَكَابِرَةِ وَلَا اَخْرُجُ
عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا اَلْحُجُودُ لِرُبُّوَيْتِكَ وَلَكِنْ
اَطَعْتُ هَوَايَ وَارْتَدَيْتُ الشَّيْطَانَ فَكَانَ لِحُجَّةٍ
وَالْيَمَانَ اِنْ تَعَذَّرْتُ فَاَنْتَ غَيْرُ ظَالِمٍ وَاِنْ
تَعَفَّرْتُ لِي وَتَرَحَّمْتَ فَاَنْتَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَكَوَيْدِيَا كَرِيمٌ
يَا كَرِيمُ حَبِيبُكَ نَفْسٌ سَيِّدِيَا اَمِنَّا مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ خَوْفٍ وَكُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ اَنْ تَصْلِيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَعْطِيَ اَمَّا نَا لِنَفْسِي وَاَهْلِي وَلَدِي
وَسَائِرِ مَا اَنْعَمْتَ بِي عَلَى حَقِّي لَا اَخَافُ اَحَدًا

وَلَا اَحَدٌ مِنْ شَيْءٍ اَبَدًا اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَحَبَّبْنَا اِلَيْكَ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ يَا كَافِي اِيْرَامِي
مُرُوْدَ وَيَا كَافِي مُوسَى مِنْ عَوْنِ اسْتِثْنَا اَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْفِيَنِي شَيْءَ
فَلَانِ اِنْ فَلَانِ مِنْ شَرِّكَسِ اَزْوَاجِ شُودِ اِيْزَانِ اَنْتَ
نَا زِدِيكَ رَوَانِي اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
نَا زِدِيكَ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
بِسْمِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
كُوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
كُوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
كُوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ
كُوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ اِنْ هَوْنِ رَوَانِ

او نشنید مرد میباید و برادر و صد رکعت از نوعد
و کتواهد از حد رکعت جز از الا عطف کند و اگر کسی بخواند
دعا را و بگوید که نماز و روزه او **نازیکتر** از حد رکعت
رسول ۳۲ هر یک میان شتم و خنجر در این سبب است که نماز
بگذارد و در هر رکعت الحمد و حرار لطلوع بخواند حد رکعت او را
نگاه دارد و او را مال او را و دین و دیگر او را **نازیک**
و دیگر روایت کرده اند از پیغمبر صلی الله علیه و آله هر کس که در رکعت
حد رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت الحمد و حرار لطلوع بخواند
بخواند و بعد از فراغ بگوید یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام
کن الحمد و شکر من الله و شکر من الله و شکر من الله و شکر من الله
و آخر از و باز دارد و از جا بر خیزد و نماز حد رکعت بنظر رحمت
باید کرد و مکانش است که در اندام او بدرد و او را بپایان
و دعایش مستجاب و حاجتش روا کند **و نیز مستحب است** در این

بسیار صلوات و شکر از آن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
و هر چند زیاده باشد فضیلتش بیشتر و **روایت است** از ابی عبد الله
و در کتب بنیامه الاحکام مذکور است هر کس که بعد از نماز
معبود و زکات نماز میخواند و در دستها بر شویان افلام و محبت
نفسه باشد هر غرض از ثواب صلوات پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
و از امام جمعه صدق ۱۴ **روایت است** هر صلوات بر محمد و آل او که بگوید
صد و یکصد و هشتاد و نه مرتبه در هر روز در هر یک است و طلب کند
از شکر است و او بکشد تا قیام عتق **و نیز مستحب است** از سرور که
کلمه بگوید خواندن چهل مرتبه **و نیز مستحب است** از امام جمعه
که هر که سوره نبر سیریل در هر یک بگوید بخواند و نماز که صاحب الزمان
در باید دعا بگوید و هر کس که سوره الکاف در این سبب تلاوت کند
میزد و مکر شنید و حد رکعت او را بگوید با مکر از دو کفایت کند
بمقتضی باشد و همچنین خواندن سوره لقمان و سوره الزلزال و سوره

کہ از امام جمعه صادق **ع** نقل است کہ کس سونہ عثمان در آب کھند
 خدا ترقت بسیار از فرشتگان بر او متوکل کند تا کجا دارند
 اورا از پیش شکر در تاصباح و اگر روز خواند بیدتاب و آرام
 بکرم **ع** **رویت** کہ اگر کسی آید سونہ ص القرآن بخواند اورا از
 خیر دین و احوال ببرد و اگر کسی را اندام بسند مکر سحر و جادو
 فرشته مقرب را و خدا ترقت اورا بہ بیت بر دوہر کرا او خواند
 اصل بیت خود و کس سونہ حم مجید در این آب بخواند روز
 قیامت نامہ نماز اورا بہ بیت رست او دین بخشد
 اورا **یک** خواندن سونہ دخان دو وقت کہ حوت رسول ص
 کہ کس سونہ دخان در شب جمعہ بخواند نامہ او بر خیر و امان
 باشد و بخا و ہزار فرستہ بر او امر رشتن خود بندود
 در است تنظیم آورده کہ اگر این سونہ در شب جمعہ بخواند کسی
 از اول عمر کردہ بید آمد زندہ کرد و نیز حوت رسول ص

را و ص

وصیت فرمودہ کہ باطل ہر کہ سونہ دخان را جمعہ بخواند خدا تر
 کن بہشت اورا عفو فرما و از امام جمعه صادق **ع** **روایت**
 کہ کس را شب جمعہ سونہ و وقت ولادت کند خدا ترقت
 حوت کرد اند بکلفت آن و در دین بخشد و در دین بخشد و ہج
 دین با درسد **روایت** کہ کس سونہ جمعہ شب بخواند
 بعد از خیر حوت ترقت آفریدہ اورا ابقہ دین و نیز در
 کہ اگر حوت جمعہ کس یا نہ بار انا انزلناہ بخواند ہر چہ از خدا
 خود را بہت یابد و در کتاب در است تنظیم آورده کہ
 سونہ انا اعطیناک اللہ در شب جمعہ در بار سونہ ولادت نماید
 بعد از آن بر غیب صراط و طوائف فرستد و ہر اکل طلال و طہار
 کامل خواہد شد حوت بخشد و در دین بخشد و ہج
 محال شرف کرد و از امام جمعه صادق **ع** **روایت** کہ لازم است
 مؤمن را کہ شب آید سونہ جمعہ بخواند و بر دین و کمال

در نماز مغرب سوره جمع و اذلاله در نماز ختم سوره و سبح که خوانند
چنان بود که عمل کرده باشد بعمل رسول خدا و جز او بر حق نیست
بهت باشد و نیز **سجده است** مدینه فرستادن اموات مؤمنین
خصوصاً علما و اولاد و خیر الامام بعدیات و قربات بخصیص
و ان مجید و دعا و استغفار و **روایت از پیغمبر** ارواح مؤمنین
شب جمعه میسریند بدو خانه خود و من در نماز میکنند هر کدام با و
و این که اگر ابادا را فراموش کنید با دوسم آوردید بر غریب و جانی
و تارک و او بر غم مجید و حسرت بسیار و ناله میکند و با و گشتند
بعد از دعا و خیرات بعد از وقت بر ما رحمت کند و بر ما رحم آورد
و نقل است که جمیع اعیان بعدیات و قربات باید اموات نمایند
از فرشتگان و بر او بیست و هفت هزار فرشته در وقت کلام
طبیعی از نور بر لب نشینند و میگویند سلام بر تو ای رسول
پیشتر اصل تو هست تو مدینه فرستاده اند قبول کن پس خدا رحمت تو

را بر نوز و وسیع بسیار و صاحب سید را برابر کن احدی تو را که
میکنند و او را از عذاب قبر و قیامت نجات میکنند و با آنچه
بعد از داده است یکی را باشد در از حاجت میدهد و نیز **سجده است**
در شب خواندن دعا از آنجا که در کتاب فرموده **مقول است** از حضرت
رسول ص که هر که ده بار پسندد عاشق جمعه بخواند یا **آدم القفل**
عَلَى الْبَدَنِ يَا ذَا اللّٰوَاهِبِ السَّيِّئَةِ يَا بَاسِطَ الْيَمِينِ يَا
الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَ الْوَلَدِ حَسْبُهُ قَا
عَفْرَتَا يَا ذَا الْعِلْكِ فِيهِ الْعِشَّةُ تَوْبَتُهُ
از هر بار او صد هزار حسنه و مکتوب از او صد هزار حسنه و بر او
حسنت او صد هزار هزار درجه و چهل و نوبت مت شود و شش بر هر
ایستیم خلیل عابد بهت رود و بر او نیز دیگر کس سر از جبهه که نشسته
تا پس جمعه کرده باشد خدا رحمت پاهای او را جمع دیگر بر او کس
توبت کند و در وقت که مقل در هر کس جمعه چهل بار این کلمات

كُونُوا زُحُوتَ قَاضِيَاتٍ حَرَمٍ وَاسْتَبْسِ بِسُجُونِهِمْ كَرَفًا
وَجِبَتْ أَوْشُوكُورِ مَقَالِ عَمَلٍ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَمْ
يَزَلْ سُبْحَانَ الْعَالَمِ الَّذِي لَمْ يَحْجَلْ سُبْحَانَ الْجَوَادِ
الَّذِي لَمْ يَحْجَلْ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الَّذِي لَمْ يَحْجَلْ اللَّهُمَّ
اقْضِ حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَتَبَارَكَ وَابْتَغِ
سِدْرَ بَرَكَةِ اللَّهِ فِي أَسْئَلِكَ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ
لَقَدْ هَمَّ أَقْلِي وَتَجَمَّعَ أَمْرِي وَتَلَمَّ بِهَا شَعْرِي وَ
تَحَفَّظَ بِهَا غَايَتِي وَتَضَلَّ بِهَا شَاهِدِي وَتَزَكَّى بِهَا
عَمَلِي وَتَلَمَّ بِهَا رُسْدِي وَتَعَصَّمِي بِهَا مِنْ كُلِّ
سَوْءٍ اللَّهُمَّ اعْطِنِي إِيَّانَا صَادِقًا يَقِينًا خَالصًا
وَرَحْمَةً نَالًا بِهَا شَرَفَكَ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآ
خِرَةِ اللَّهُمَّ اغْنِ أَسْئَلَكَ الْعَنَقُورَ فِي الْقَصَا
وَمَنَائِلِ الْعُلَمَاءِ وَعَيْشَ السَّعْدَاءِ وَالنَّصْرَ عَلَى

الْأَعْدَاءِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ حَاجَتِي وَإِنْ ضَعُفَ
عَمَلِي فَقَدْ افْتَقَرْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ فَأَسْأَلُكَ يَا قَاضِي
الْأُمُورِ يَا شَافِيَ الصُّدُورِ كَمَا يُجِيرُ بَيْنَ الْجُورِ أَرْحَمَ
مَنْ عَذَابِ السَّعِيرِ وَمَنْ دَعَوْتَ الثُّبُورِ وَمَنْ فُتِنَتْ
الْقُبُورِ اللَّهُمَّ وَمَا فَتَرْتَ عَنْهُ مَسْئَلَتِي وَلَمْ تُبْلِغْهُ
بَيْنِي وَلَمْ تَخْطُبْ بِرِ مَسْئَلَتِي مِنْ خَيْرٍ وَعَدْتَهُ أَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ فَإِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ اللَّهُمَّ يَا ذَا الْجَلْلِ
الْعَلِيِّ وَالْأَمْرِ الشَّدِيدِ وَالْأَمْرِ الرَّشِيدِ أَسْأَلُكَ
أَمِنْ يَوْمِ الْوَعْدِ وَالْحِجَّةِ يَوْمَ الْخُلُودِ مَعَ الْمُقَرَّبِينَ
الشُّهُودِ وَالذُّكُوعِ السُّجُودِ وَالْمُؤْمِنِينَ بِالْعُهودِ
أَنْتَ رَحِيمٌ وَدُودٌ أَنْتَ تَفْعَلُ مَا تَرِيدُ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ هَادِينَ مُهْدِينَ غَيْرَ ضَالِّينَ مُضِلِّينَ سَلَامًا
لَا أَوْلِيَاءَ لَكَ وَحَرًّا بِالْأَعْدَاءِ بِحُبِّ لِحْيَتِكَ الْقَائِمِينَ

بِأَمْرِكَ وَتُعَادِي عِدَائِكَ مَنْ خَالَفَكَ أَلْهَمْ
 هَذَا الدُّعَاءَ وَعَلَيْكَ الْأَسْتِجَابَةُ وَهَذَا الْجَهْدُ
 وَعَلَيْكَ التَّكَلُّفُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي
 قَبْرِى وَنُورًا يَدْعَى وَنُورًا يَحْيَى وَنُورًا فَوْقَ
 نُورِى فِي سَمْعِي وَنُورًا فِي بَصَرِي وَنُورًا فِي شَعْرِي
 وَنُورًا فِي لَبْسِي وَنُورًا فِي لَحْيِي وَنُورًا فِي دَمِي وَنُورًا
 فِي عِظَامِي اللَّهُمَّ اعْظِمْ لِي النُّورَ سُبْحَانَ الَّذِي ارْتَدَى
 بِالْعِزِّ وَإِنْ يَسْتَجِيبُ سُبْحَانَ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مِثْلٌ شَيْءٌ
 سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي الشَّيْءُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ ذِي
 الْفَضْلِ وَالْخَيْرِ سُبْحَانَ ذِي الْمَجْدِ وَالْكَرَمِ
 سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **أَمَّا رَجَاءُ رُوحِي**
 مِنْكَ عَظِيمٌ فَقَدْ جَلِيلٌ أَمْرُهُتُ وَخَيْرُهُتُ وَمَتْرَانُهُ عَلَيْهِ صَلَوةٌ
 وَأَتَمُّ رُوحِي سَيِّدُ الْعَالَمِينَ رَحْمَتُكَ أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ

میفرماید هر کس این باب بر روز نهم است باید در روز جمعه بهتر باشد
 روز جمعه بهترین روز است و نزد خدا رحمت بهتر است از روز
 عید فطر و عید النحر و آن روز است خدا رحمت ادم را در آن روز خلق
 کرد و در آن روز از آسمان بر زمین فرستاد و در آن روز نیت
 شد و در آن روز حضرت رسول صامتولد شد و در آن روز حضرت
 ابراهیم علیه السلام در خیم نصیب کرد و پیام قائم ال محمد درین روز
 خواهد بود و قیمت تیر درین روز قایم خواهد شد درین روز
 ستر است هر که حاجت از خدا بخواهد روز او ایستاد
 که او ام نباشد **روایت از ابی عبد الله** هر چه روز آینه آید بنده
 مؤمن هیچ چیز مشغول نشود و بر بنیت پروردگار در این روز
 خدا رحمت کند کار او را و برایش رحمت کند و نیز **روایت**
 از ابی عبد الله عام روز آینه را حقیقت باید مضایق کنند
 در عبادت و تقوی نمایند و تقوی جویند که رحمت بعل حاصل

۱۰۰
 ۱۰۱

صدقه و صوم و ترک محرمات کنید **رویت از امام رضا**
که گفت روز آینه بفرموده رسول هستید و مترجم روز **رویت**
حسنت مصطفی کنند و سیات را بگویند و در جات
رفیع گردانند و عالم اجابت کنند و نیت بر دارند
حاجت عظام بروکنند و درین روز اخرویت و درین روز
مذاهبندگان را از آتش هزخ از او کرده **رویت از امام رضا**
و آدم و سم و حدیث در روز جمعه شصت هزار کس را که شوی
هزخ باشند از او که دهنده یکس و در دیگر عالم که از آن است جدا
که او را از آن ارادان در میانست کان از هزخ باز گردانند و اگر در
روز جمعه در جهنم باشد و بنویسد بر او بر آید از تنگی
قبر و بر آید از آتش هزخ و عذاب قبر و چیز از کور بر چیز دیگر
و یکس استحقاق کنند و موت این روز و حقش ضایع کنند
که حدیثی است او را بایش هزخ بسوزاند مگر که توبه کند و هر کس

علی خیر کند از روزه و صدقه و نماز فرست است هر روز
جمعه **روایت از امام رضا** که فرموده در روز جمعه خیر و بر مصطفی
رسود پس باید هر بند مؤمن طلب کثرت خیر نماید و از شر بپزد
ناید و درین روز پیش از نماز صبح از او که در جیب است بسوزاند
است و بعد از آن که در ظاهر روز بدست هر مورث بر من است
روز جمعه در رب السه خورن اما و بر کس که از فضیلت بسیار
چنانکه هر یک نماز روز جمعه بخورد و قبل از صبح دل او شورانند
بقول حدیث امام جعفر صادق علیه السلام که گفت و رقی که در این روز
نماز بخورد و در پیش داخل شود و ستمنا و وظایف روز جمعه
از آنجمله **روایت از امام رضا** که فرموده و از ابی عبد الله
علیه السلام **روایت از امام رضا** که فرموده و از ابی عبد الله
او نیست و بدین کس بر غیر است و در حدیثی
از مصداق فرستند با هر نصف از طلبه و بی کلون نماند از

بسنده صلوات فرستد بجهت صلوات خدا را ملائکه بر سر او می آید
کس تا در بسندم در این روز هزار بار بر سید کاینات علیه و آله
افضل التسلیمات فرستد موجب کثرت منوبات حسنا
پنج بار بسندم و اگر شواهد صد نوبت بگوید اللهم صل علی محمد
وآل محمد وعلی بن حاتم و حضرت رسول فرموده هر که صلوات
دهد بر محمد در روز اوین صد بار خدا بر او نوبت رحمت حاجت
روا کند در حاجت در دین و دنیا حاجت در آخرت و نیز خود
بغیر صد فرموده اند هر کس روز جمعه بر منتهی دعا و بار صلوات
فرستد خدا بر او نوبت کند هفتاد سال از او ایام عز و کرامت
کینیت صلوات بر سنده فرموده بگوید اللهم صل
علی محمد و آل محمد عبدک و نبيک و رسولک
النبي الامی و آله الطاهیرین و آله الزاهر المومنین
که حضرت رسول فرموده اند هر که روز جمعه صلوات فرستد

بگوید

و بگوید صلوات الله و ملائکته و آنجا آید و در سنده
و جمیع خلقه علی محمد و آله و قد حمده الله و بركاته
در هر روز صدوات داده بسندم بقدر صحت هر طریق و روز
در زمره رسول او را بر انگیزانند و حضرت دست او را بگیرد
به بهت برود و از ابی جعفر عار و اینست و کتب ثواب الاعمال
آورده است هر کس بعد از نماز عصر در سجده نوبت و بر او نوبت
بعد از نماز عصر روز صلوات و سلام بگوید و ال او بگوید باین نوع
اللهم صل علی محمد و آل محمد الا فضیلاء الراضین
الراضین بافضل صلواتک و بارک علیهم بافضل
برکاتک و السلام علیهم و علی آئو احیهم و آئو
و قد حمده الله و بركاته کانه چنان بسندم در آن روز عز
جن دین که ده نوبت خدا بر او نوبت بر او صد هزار حسنه و
محکمه صد هزار شیه و بر او در بهشت او صد هزار حاجت و

کرده اند جهت او صد هزار درجه دیگر استغفار است و ثواب
 بسیار است و بقول رسول خدا بهترین عبادت و دور کردن
روایت از ابی عبد الله هر کس استغفار کند در روز جمعه بعد از
 عصر هفت بار و گوید استغفر الله ربی و اتوب الیه پانزده بار
 کند آن گذشتن او را نگاه دارد و او را از گناه پند و اگر او
 گناه نباشد پانزده روز نماند الدین او را دیگر تلاوت کلام آنست بسوره
 مخصوص بنا که بعد از نماز باید و سوره آن بخواند روایت از
حضرت امیر المؤمنین علی هر کس سوره آن را آید بخواند ایمنی کرد و از
 شکنجه عذاب قبر و سوره بود نیز بخواند امام چهارم بقرعه فرمود
 سوره بود هر آینه بخواند خدا رحمت او را روز قیامت در
 پیغمبران برانگیزد و هیچ کس را از گناه کرده بود جز نبود روز
 قیامت و سوره گفت نیز بخواند حضرت رسول فرمود است
 سوره الکاف سوره است میان آسمان و زمین پرست ازین

او خواهند و او را مثل گناه بود و هر کس انرا روز جمعه بخواند
 گناهی در میان جمعه کرده باشد آمرزیده شود و سوره و
 الف تانی تلاوت کند امام جعفر صادق فرمود هر کس سوره و
 القانات هر آینه بخواند همیشه محفوظ باشد از جمله حقین فتنه
 در دین باشد و روز سرور و فرخ شود و از گناه کس فرار در تر
 و هیچ بد بختی و هر آینه و فرزندش نرسد از شیطان مرید
 از سلطان غنیمت و اگر در آن روز ببرد یا در شب شمشید باشد
 و سوره از آن تر بخواند گناه نیز ثواب و فضیلت بسیار دارد و
 هر صد بار سوره آن از گناه بخواند روایت از امیر المؤمنین جعفر علی
 هر که سوره ف در صد بار بعد از عصر بخواند حق تعالی از آن تر رحمت
 او عطا کند و در غلة الدار مذکور است هر که در این روز وقت
 طلوع آفتاب سوره حمد ده بار بخواند هر دعا که کند مستجاب شود
 و سوره اطلاق نیز بخواند از امام جعفر صادق نقل است هر که چهار بار

بگذرد و در آن جبهه سوره اطلاق خوانده باشد و بمهر درین
 ابی لهب مرده باشد و سوره اطلاق بعد از نماز باشد و صد بار
 باید خواند و بعد از نوبت کتبه یک سوره او آمرزیده شود و در محام
 است بجهت نظیر بدن و ادب او است و چند دخل جام شود
 سکه ستر عورت نماید و در وقت جامه کردن بگوید اللهم
انزع عني ريقه النفاق وثبتني على الايمان و در خانه
 اول در آید و بگوید اللهم اني اعوذ بك من سكت نفسي
واستعيد بك من اذاه و بجاهد حوم در آید و بگوید اللهم
اذهب عني الرجس و طهر حبي و قلبي و اندک آب
 کرم برگیرد و بر فرق سر یا بر خود ریزد و اگر چه نتواند خورد و بخورد
 که موجب تنفیض باشد است و ستر در خانه حوم کتشد
 خانه سوم رود و بگوید اللهم تعوذ بالله من الشار
ولسأله الجنة و در چهارم آب سرد نیاسد و صفحه است

و بر خود ریزد و مصغف بدست و کتشد که هر کس که میگوید
 و کتشد و موی راست میازد و سر بکل نشوید و موجب قبح است
 و دلک بچون کتد و موی برص است و در بر نیست
 که کتشد کل مهر و غرق شام است و پاک ندارد و دلک بسوی
 و آرد و بسوس و در از باز پاک کنند آب را و کوبند
 و سواک کنند و موجب سستی دندانست و بنار است و دخل
 نشود و چیز است و کتشد پس از دخول تا صفر افروشد
 حرارت اندرون تسکین دهد و در وقت پر فرساید
 آب سرد بر قد و سر ریزد و پرون میبرد و عرض را و در و علت را
 بدن و در حین پوشیدن جامه بگوید اللهم البسني التقوى
و حذبني الردى و بکسر غل است و نه نیست مؤکد است و علم
 بسیار دارد و چنانچه حضرت رسول افروم هر که غل کند
 جمع عطا کند خدا الوقت او را هر قطره حور و بهر نور بر بدن

ثواب بخت و گن. اولی آنست که بشود و بخت بخت و اگر چه
 میان جمع شنبه باشد و از امام جعفر صادق **علیه السلام** نقل است
 جمع کفایت کند است از جمعه تا جمعه یکشنبه و در روزه ریاض آورد
 و جهت حق را در هر یک است و از آنست که هزار است
 و هر کدام از آن ابواب هزار هزار صفت و داد و فرستادن
 اند که استغفار میکنند از هر یک که از هر یک که کند و وقت
 از نزدیک زوال در چند بر و ال نیز بیکتر باشد افضل باشد و اگر
 فوت شود دست بود و وقت کند و در یکشنبه و جمعه یا بعد از
 هر یک که بخواهند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ**
وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **وَبِكْرِشْتَن** است بر است بدر خطمی
نقل است از مؤمن جعفر علیه السلام شنیدن سر بدر خطمی

کرت رزق است و از امام جعفر **علیه السلام** **روایت است** که کس سر بدر
 بدر بگوید و درین روز خداوند است و در روز او را از و سوسه
 شیطان هر که داند و هر کس درین مدت هر روز و سوسه
 شیطان باشد و در بهشت داخل شود و نیز از امام جعفر **علیه السلام**
 شنیدن بر خطمی که کنند و فرستادن و زیاده از رزق
دیگر گرفتن است بر و ناخن است و اخذ است بر در این روز
 عافیت است از درد دندان و در چشم و گرفتن ناخن مانع درد
 و بسیار از رزق و ثواب از آن است **روایت است** که گرفتن ناخن
 امانت از برص و دیوانگی و کور و رویت بر ناخن گرفتن درین
 بخت فرستادن چسبند و ختم بخت فرستادن است نماید و اگر اضیاف
 باشد کار و یا مقواض بران موضع کشد و در حین گرفتن است
 و ناخن بگوید **بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيَّ سِتْنَةٌ سَوْءٌ لِلَّهِ**
عَلَى مِلَّةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَآلِهِ أَصْحَابِ الْأَرْشَادِ عَلَيْهِمُ

بسم الله يقول اي جمع فاعلم بعد در روزه ناخته
پاره مور حبت او ثواب از ادا کردن بند نوب از روزگار
اسم عجل عجل **دگر** ترسيدن سر است الله هفت روز
چنانچه در طب الله از امام جعفر صادق **صلی الله علیه و آله** منطيف است
دوخت روز است و سوز در پانز روز است در هر روز
کند و بگوید **بسم الله و بالله و على ملة رسول الله اللهم**
اعطوني **كل** شغري في يوم القيمة و چون فارغ شود
بگوید **اللهم اني اتيك بالتقوى و حبتي الدخى و دفن**
مور و ناخته ترست است **دگر** است طابت و من طلب
خوش کردنت از اخلق بغير ان است پد هر روز بجا
برود اگر قادر نباشد بگوید در میان و اگر بران نیز قادر باشد
در جمع و ترک کند نباید کرد است مؤکد است فضیلت بسیار دارد
چنانچه از ابی حمزه **صلی الله علیه و آله** نقل است هر کت نماز هر طیب و دگر

بسم

باشند فاضل تر است انوار رکعت هر طیب بود و حضرت
صلی الله علیه و آله فرموده هر کچ در طیب حرف شود کسراف بناید و نیز از ابو
ابوبکر **صلی الله علیه و آله** فرموده هر کچ **بسم الله** حرف طیب میگوید بهتر
از ان حرف طعام میگوید و پوشیدن جامه سفید بگوید
یا کز نه در این روز است است و موجب رزاق و هم فزانت
حضرت رسول **صلی الله علیه و آله** فرموده هر از بس که بگویند از سفید عیت
پوشیدن از آنکه طیب و اطهر است **دگر** زیارت بگوید الله
و الله از ان مستجاب است و امانات اعمال و طاعات و ثواب
و اجر و سبب است بوجوب عموم و خصوص جنب و چنانچه حضرت
صلی الله علیه و آله فرموده هر که زیارت کند ماعدا از مافات هم چنانست
مجاوب نعم باشد بمنزله در جین حیات پس اگر قادر بر ان نباشد
بسوز سلام فرستد و بگوید یا محمد و یا محمد و یا محمد
مر از زیارت کند شفاعت منزه او را واجب شود **و نقل است** از

امام جعفر علیه السلام هر چه بگوید هر کس را که زیارت کند
کند فرمود چنانست هر زیارت رسول ص کرده باشد و خوش
امام حسن علیه السلام هر کس از روی رغبت و لطف و زیارت
از امام طاهر بن قسیم نماید هر کدام از ما روزی مت او را
خوایم کرد و مستوجب بهشت خواهد شد و در زیارت کا
حاضر شدن در شاه شریف و اقرب است هر سلام و چنان
زیر اگر متعارف در زیارت سلامت و دعا و نماز و چنانست
لیکن **مستحب است** و ادب و کینیت او است هر غسل کند
بماء پاکیزه پیوسته و با طهارت بجا آید استانه متوجه شود
چهار یا ستانه رود و دست و پا را بکشد و بکشد و وقار بجا آید
روان شود و نزد قبر آمده ملاحق قبر یا غیر ملاحق بایستد و روبرو
بایستد بگوید سلام و دعا هر زیارت بروی منقول و مأثور بخواند
پس گوید است بر زمین است و دعا و نفع نماید همچنان گوید چنانست

کند

کند از خدا عز و جل بگویند او بگویند صاحب قبر هر زیارت از اهل کفایت
کرد اند و بگویند در دعا و بعد از فراغ از زیارت دو رکعت
اگر زیارت بگوید در روضه و اگر زیارت از امام بگوید بر سر مبارک
و بگوید و اگر زیارت از امام بنویسد عذاب شد شش رکعت بگوید
کتاب بر حسب روایت محمد بن محمد بن نوح بن محمد بن حنفی مد فوئد
بعد از نماز دعا کند در امور حین و لغت خود و سزاوار است هر
از قرآن تلاوت کند نزد قبر و از البر و مهربانید و غیر حقی
بر خادمان استانه کند و در وقت بفرستادن و دعا نماید و
بخواند بر قم منقول و در خواست از خدا عز و جل و دیگر باره او را
زیارت سرف کرد و اند **مستحب است** هر زیارت زیارت کند
بنیات از قبل و الدین و اجماع و جمیع مؤمنین پس بگوید سلام
علیک یا مولای من فلان بن فلان اتیک زائرا
عنه فاشفع له عندک و اجر لی علی ذلک پس اگر زن

عليك سلام الله ورحمته وبره يا ربي لك بقلبي
ولساني وجميع جوارحي فكن يا سيدي شفيعي
إلى الله لقبول ذلك مني وبالبرائة من أعدائك
واللعنة لهم وعليهم انقرب بذالك إلى الله تعالى
واليك كم أجمعين فغليك صلوات الله و
رضوانه ورحمته وبره بحاجب حب خردانه کی میل کند
ورود بر طرف علی بن حسین عا در درم نرزد باید در خود دست و پا
کند برادر مثل ای که کند ست پس بگوید السلام عليك يا بن
رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك
يا بن أمير المؤمنين السلام عليك **يا بن الحسين**
الشهيد السلام عليك أيها الشهيد السلام عليك
أيها المظلوم بن المظلوم لعن الله أمة سمعت بذلك
فرضيت به ومعبد از آن روز سوزش شد اکنذ و بگوید

السلام عليك يا أوليائنا الله وأحبائنا السلام عليك
يا أصفیاء الله وأوداءه السلام عليك كم يا
أنصار دين الله السلام يا أنصار رسول الله **يا أنصار**
عليكم كم يا أنصار أمير المؤمنين السلام عليكم
يا أنصار فاطمة سيدة العالمين السلام عليكم
يا أنصار الحسن والحسين يا بني فاطمة طيبتم وطابت
الأرض التي فيها دفنتم وسترتم فوق أعظمها
فيما ألتني كنت معكم فاقبلوا مني ما معكم ودمعني
خوبه پس بگوید در درج حاجب ای که بدست حسین عا کند بگوید
أنا مودعك يا مولاي وسيد علي بن الحسين و
مودعكم يا سيادتي يا معشر الشهداء فغليك كم
سلام الله ورحمة الله وبركاته ورضوانه
ورود برت کند سید سر بر رحمة الله عا ابو عبد الله

و مسنور قبرن خد بکشند و خاک را بطریق است مریع نموده
و سنج است در صحت چنان بر خاک نهند اثر صحت برانی
شود و باید که یک تن از اہم مفعول کشت باشد **روایت از امام**
رض ۴۴ کہ زیارت قبر برادر مؤمن کند و صحت بر قبر دهند
اوست و نیت سونہ قدر بخواند از خوف روز قیامت ایستد
و خدا بر نعمت او را و صاحب قبر را پامرز و دو صیغہ بر صحت و ثبات
چنین در کتاب در راست نظیم آورده کہ هر کس بقبر مؤمن بگذرد
و سونہ توحید یار زده بار بخواند و از ارواح اموات بخشد خدا نعمت
او را بعد از اموات اجر خدا عطا کند و کفایت کند آن او باشد
و سونہ ایس اگر نیز در مقامی تکرار کند خدا بر نعمت از آن و ثبات
تخفیف عذاب اموات کند و خوشترند را بعد از انعام میدهند
حسانت کردنت و نماید و ہم چنین تکرار است ایت قرآن مجید
آیہ الکرمه صحت ارواح اموات موجب حسانت است **روایت**

از حضرت رسول صلی الله علیہ و آلہ و سلم کہ یک آیت از قرآن مجید در مقبرہ
مؤمنین بخواند خدا بر نعمت عطا کند او را از ثواب نعمت و معجزه
آنکس چنانکہ اگر بخواند و ثواب از آن پس و ثواب قربت کند
در قرآن صحت نور در می آورد و اگر شرق تا خوب و قبر را برادر
میکرد و دو بعد و هریتی در جبر برسد او ثواب نعمت است
میدهد و اگر فریبند بر حرف فرشته را اگر کسی بگوید یا روز قیامت
دیگر از وظایف روز جمع نماز و روز نیت روز این روز است
و فضیلت بسیار دارد و پرویز چنانکہ کرمت ندارد و فضل است
چنانکہ تیر روز بگذرد و نماز مخصوص باین روز بر سه نوع است
اول صدق و حقیقت هر کس در وقت غرض طریح امام ایستد
او حاضر باشد و وقت او از زوال باشد تا آنکہ سایہ
خبر برابر آنچیز شود و وقت منقضی میشود و با امام چهار کس بیشتر
جمع شوند و خطبہ بخوانند بعد از غرض زوال و پیش از نماز و کجاست

بگذارند و اگر این شرایط تحقق نشود نماز جمع روز و شب است
و سبخت هم قرائت بلند کند و در رکعت اول بعد از
 فاتحه سوره مجید و در دوم سوره اذاجا که آیت شریفی است بخواند
سبخت هم نماز نهد این روز سوره جمع و اضلاع بخواند
 و در ظهر و عصر سوره جمع و من ثقیل و در این نماز سجده
 یک در رکعت اول بعد از قرائت قبل از رکوع و **سبخت**
 در سنن است این دعا بخواند **اللهم انزل علی و**
لوالدی و لوالدی و لاهل بیتی و اخوانی الیقین
و العفو و العافاة و المغفرة و الرحمة و العافیة
فی الدنیا و الآخرة **هم** صدقه ناله و در رکعت نماز
 سبخت است از آنکه ناله ظهر عصر چهار رکعت
 دیگر روز ناله شده و طریق ادرش بر بنویس **در این** شش
 و قمر و شش بنویسد و بر زمین نشاند و شش

بعد از آن چنانچه گفت با بالا کرد و وقت در یک نوزه باشد
 باشد و شش رکعت بعد از آن چنانچه نزدیک روزان باشد و چهار
 دیگر بعد از روزان و جایز است هر یک رکعت را بعد از
 نماز ظهر کند و در میان هر دو رکعت ادرش از عین
 الحسین علیه السلام روایت کرده اند و در صبح و غروب
هم صدقه مرغی و در نماز است هر ترغیب نموده اند در روز
 جمع از آنکه نماز هر چند منسوب به شخص و غیرش در هر یک باشد
 نماز سبخت و در هر رکعت است در هر رکعت یک رکعت خواند و آنرا
 از من است با ناله بار در هر یک از هر یک در رکوع و در هر رکعت
 انداز و در سجده اول و در سر بر آوردن سجده هم و در سر بر آوردن
 از آن و چنانچه سلام دهد بقیع بیا آورد و بانه خواند **در**
 که چنانچه بن نماز بگوهر است هر میان و در وضو است باشد
 شود نماز امیر المؤمنین و در هر رکعت در هر رکعت فاتحه کتب

در این

و بجا برفت و هفته بخوند و هر که این نماز کند از کس مان
 کرده بشد پاک شود چنانکه از روزی از نماز متولد شده باشد
 و مرادات و حاجات او روا شود و بعد از آنکه نماز کند از این
 تسبیح را بگوید سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْقُضُ حَزَائِنَهُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَبِيدُ مَعَامِلَهُ لَا أَصْحَابُ لَعْنَةٍ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَنْقُذُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَنْفِطَاعَ
لِمَدَنِيَّةِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَشَارِكُ أَحَدًا فِي أَمْرِهِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و بعد از آن دعا کند و دعا
 مخصوص در مصباح مذکور است نَا ز فَاطِمَةَ زَهْرَةَ الْعَالَمِينَ و گفت
 در رکعت اول یک بار الحمد و صد بار انا انزلناه بخوند و در
 دوم یک بار الحمد و صد بار قلص و همیشه سلام بر محمد و آل
 محمد بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ
ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ

الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْهَيْجَةَ وَالْجَلَالَ
سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالْقَوِي وَالْوَقَارِ
سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ التَّمَلُّ فِي الصَّفَا
سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَى
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا هَكَذَا غَيْرُهُ
 روایت می آید که این نماز کند و از این تسبیح فایز شود
 باید هر روز نماز هر سه کند و باز و او سپین همه سجده کا بهر
 زمین نهد می آید میان و در زمین حایل باشد و کند
 و از حد ارتفع حاجت خواهد بود آنچه خواهد خواند نَا ز فَاطِمَةَ
 و گفت نماز است مثل بر تسبیح بسیار در حدیث رسول است
 عطیه کجف طیار بن ابی طالب است و در ده و از آن جهت از
 تسبیح و نماز خود تر خوانند و فرموده که ای جعفر نماز است
 ترا عطا میکنم و بنویسم آنرا در هر کتب یا هر روز یا هر جمعه یا هر

وَأَتَقَعَلِي كَدَاو كَدَاو چند نماز فارغ شود
تغییب کند و هیچ زهر از کدام کم بگوید و این نماز در هر
از شب و روز یکبار توان آورد و هر کد ام از نوبت
حساب توان کرد و اگر مستعجل شد ترک بچنان کرده
احضار بر فراغت سوره توان نمود و بعد از آن تسبیح
رافض است در اعرابی روایت از زید بن ثابت
اعرابی نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و گفت مادرم و پدرم
ندیدم و یا رسول الله مادر با دینم و از بدین مردم
و هر آینه نزدیک شما شوایم آمد ما را از هر غایبیم و در
عمل فصل نماز آید ما را با کسی که نزدیک است بخیز
رویم ایشان را این خبر کنیم حضرت رسول صلی الله علیه و آله و
روزان گذشت بشده رکعت نماز کن در رکعت اول
یکبار الحمد و نعت بارقل اعوذ برب العلقم و در رکعت

در رکعت یکبار الحمد و قل اعوذ برب العلقم و در رکعت
هفت بار قل اعوذ برب العلقم و در رکعت از اکر
بخوان پس بر خیز و رکعت نماز کن بعد سلام در هر
یکبار الحمد و کبار اذ اجاب الله و است و بخ بار اطلص و چند از
نماز فارغ شو گفت و یا ربک و سبحان الله رب
العزیز العلی
العظیم بدان صد مرتبه را که نیکو است هر چه مؤمن و مؤمنه
بنیاد در روز آید این نماز کن و چنان هر چه میگوید و الا
در هر دویم بهشت و از جابر خویش بر خیز و قاله وقت
صد مرتبه از در و از پدر و مادر و سرپا مرد نماز کمال است
کرده اند از امام جعفر صادق ع از پدرش از جدش از امیر المؤمنین
ع از رسول صلی الله علیه و آله و از جمیع چهار رکعت نماز بلند
پیش از نماز جمع در هر گزیده بار الحمد و ده بار هر یک از سوره

معوذتين وده بار اطلب وده بار بجزد بخواند وده بار بار
 وبرد وده بار از لاله وده بار بشنود بخواند وده بار از
 فارغ شود وده بار استغفار کند وده بار بگوید سبحان الله
 والحمد لله والاعلى العظیم وده بار صلوات فرستد بر محمد و آل
 محمد و نرسد شمس آسمان و اول زمین از دور دفع کند
 بر آورد و هفت حاجت او را در دین **نماز حاجت** عام بن محمد
 میکند از ای غیب الله هر کت هر چه بکند از شمار حاجت بشد
 که روز چهارشنبه و او نیز روزه دارد و چهار روز اوینه باشد
 غسل کند و جامه پاکیزه پوشد پس بر جا برسد شود و زفا
 خویش و هر کت نماز کند نزد زوال و دستها بر آورد
 بگوید اللهم انی جلت لی احبتک بمعرفتی یوحدا
 یتیک و صمد یتیک و الله لا قادی علی قضاء حاجت
 غیرک و قد علمت یارب من مہم امری ما قد

عزیز

عرفت قبل معرفتی لآنک عالم غیر معلم فاسألک
 بالاسم الذی صنعتہ علی السموات فانشقت
 و علی الارضین فانتشرت و علی الجبال فاستقرت و اسئلک بالاسم الذی جعلتہ عند
 محمد و عند علی و عند الحسن و عند الحسین و عند
 الائمة علیہم السلام ان تصلى علی محمد و آل
 محمد و ان تقضى لی یارب حاجتی و تیسرے
 غیرها و تکفینی مہمتها و تقنع لی قفلا
 فان فعلت فک الحمد و ان لم تفعل فک الحمد
 غیر جابر فی حکمتک و لا متهم فی قضائک و
 لا خائف فی عدلک پس روی بر زمین بند و خود را
 بر زمین چسباند و بگوید اللهم ان یونس بن موی
 عبدک و نبیک دعاک فی بطن الحوت بل دعا

حمله

هَذَا فَاسْتَجِبْ لَهُ وَأَنَا أَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لِي
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْكَ بِكَمَالِ رُسُلِهِ
جمع دعاست و گفته بسیار است از آن جمله افضل است
تا نور چند دعا بزرگ است بسیار کم و یک دعا عشرت و گفته
دعایت بزرگ از اسرار دعوات و مریع الاثر و قضا
حاجات و خواندن در هر صباح و **مسحبات** بعد از نماز
عصر در روز جمعه افضل است هر کس این را بخواند و از حق آفتاب
خواج دین و لغت خود را بخواند پیشکستجاب گردد
و در هیچ الدعوات آورده از ابی عبد الله ع **تفلیت**
الکفرت فرموده بعضی دعوات پوشیده میداریم و تعلیم
نیکینم غریب اجانبی همت ابر المؤمنین عا فرموده در یابی
ناچار است در تقدیرات الله بفعل آنچه بیکسره عذکسزانه
تلفظ کنی بکار تو القاء خواهم کرد تا آن زمان و علیه وث

مزیل

منه برسد و خبر میدهم ترا بجز حاصل او از جانب
عذمت و بدعا و مداومت نماید این صبح و شام
خواندن گفته دعا بیکسره میخواند هزار و نه شده
و شسته ازان قوت هزار هزار کاتب داشته باشد
مرعت کتابت و مرفوعه حسنت را بر او تو و هم جنبی
موسکند هزار و نه شده بر او مرشش تو هر یک از
قوت هزار از مرست کلم داشته باشند در مرعت کلام دوم
خپن بن که بر شود از بر او تو در فقر و در فقر و در فقر
ماجد بزرگوار خود رسول داشته باشد و بخور میکرد اند با
در قبرت پی و نبی ترانج ترس و بیم نباشد و کجا
تو بخ روز این دعا را بر حسن الامام در آن روز مقصود
حاصل گردد و از دین رعت کنز می کشید و در لغت
کلمه و کلمه سعید و در دنیا بدتر از فقر و احتیاج و زمرض

و در حادثه و بوی مذ در هر روز بعد از نماز و در هر روز
 نماز و از هر چه و گوشت و از هر چه و گوشت و از هر چه و گوشت
 در هر روز و استغفار نماید بر تو و شش و گوشت و گوشت و گوشت
 گوشت و از هر چه و گوشت و از هر چه و گوشت و از هر چه و گوشت
 بعد از آن اما حسین نام و فرمود که من بعد از این یاد کرد
 کدام است فرمود که من در این دعا را از این روز و در این
 حیات و در وقت مات و پس بگویم که من بعد از این دعا را از این
 است با شیع و صحت داران پس است زیرا که هر کس
 در هر روز و پس دعا گویند و وقت کند دعا و وقت حاجت و در
 پس اما حسین نام با حضرت امیر المؤمنین علی بر این امر معاد
 نمود و در نقل این دعا اختلاف بسیار است و از هر چه و گوشت
 مذکور می شود و الله **بسم الله الرحمن الرحيم**
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ

وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعُدْوَةِ وَالْأَصَالِ سُبْحَانَ
اللَّهِ فِي أَنْاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ سُبْحَانَ
اللَّهِ حِينَ مَشُوتِ وَحِينَ تَقُصِبُونَ وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِزِّيَا وَحِيدِ
تُطَهَّرُونَ تَخْرِجُ اللَّحْمَ مِنَ الْمَيْتِ وَتَخْرِجُ الْمَيْتَ
مِنَ اللَّحْمِ وَتُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تَخْرِجُونَ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ عَاصِمُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
ذِي الْمَلَكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ
وَالْعِظَمَةِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْمُهَيْمِنِ
الْقُدُّوسِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الدَّامِ

الْقَامُ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ رَبِّي
الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى اسْمُهُ سُبْحَانَ السَّبُوحِ الْقُدُّوسِ
وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ الْكَافِرِ
أَصْبَحْتَ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ فَضَّلَ اللَّهُ
صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَنَزَّ عَلَى نِعْمَتِكَ
وَعَافِيَتِكَ لِي بِالْحَاجَةِ مِنَ الشَّارِ وَلَدَنْتَنِي شُكْرَكَ
وَعَافِيَتِكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بُوْرِكَ بِهِ
اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَبِنِعْمَتِكَ
أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي يَا بَرَّ بَيْنِكَ
اللَّهُمَّ اسْتَغْفِرْكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ لَا مَا نَبَغَ لِي أَعْطَيْتُ وَأُ
مَعْطَيْتُ لِي أَمْنَعْتَ لَا يَفْغُرُ خَلْجِدُ مِنْكَ لِلْجَلْدِ الْخَوَلِ
وَالْقُوَّةِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ ائْتِ بِشَرِّكَ
وَكُنْ بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ بِكَ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

اللَّهُمَّ

عَمْدُ

عَمْرُكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ
فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْفُحًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
اَكْتُبْ لِي فِي هَذِهِ الشَّهَادَةِ عِنْدَكَ حَتَّى تُلْقِيَهُ أَيُّومَ
الْقِيَمَةِ وَقَدْ رَضِيتُ بِهَا عَنِّي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَصْنَعُ لَكَ السَّمَوَاتُ
وَيُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْدًا يَسْعُدُ أَوَّلَهُ وَلَا يَفْقِدُ الْخَيْرَ يُزِيدُ
وَلَا يَمِيدُ سَرْمَدًا أَبَدًا لَا يَقْطَعُ لَهُ وَلَا يَنْقَادُ
حَمْدًا يَسْعُدُ وَلَا يَفْقِدُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَوَعَلَى
وَمَعِي وَفَتْلِي وَبَعْدِي وَأَمَامِي وَوَرَائِي وَ
خَلْفِي وَفَتْلِي وَفَتْلِي وَبَعْدِي يَا مَوْلَايَ وَلَدِي

الْحَمْدُ لِحَمْدِكَ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِكَ
كُلِّهَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَسْطَةٍ
وَقَطْئَةٍ وَقَبْضَةٍ وَعَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ وَشَعْرَةٍ أَللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمَن
كُلُّهُ وَلَكَ الْمَلَكُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَالْيَك
يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَى نَيْتِهِ وَسُوءِهِ وَأَنْتَ مُنْتَهَا
لِشَأْنِ كُلِّ أَلْهَمَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
فِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ عَلَيَّ بَعْدَ قُدْرَتِكَ
عَلَيَّ أَلْهَمَ لَكَ الْحَمْدُ صَاحِبِ الْحَمْدِ وَوَارِثِ
الْحَمْدِ وَمَالِكِ الْمَلِكِ وَوَارِثِ الْمَلِكِ بَدِيعِ
الْحَمْدِ وَمُبْدِعِ الْحَمْدِ وَفِي الْحَمْدِ صَادِرِ الْوَعْدِ عَنِ
الْحَمْدِ قَدِيمِ الْمَجْدِ أَلْهَمَ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعِ الدَّرَجَاتِ
مُجِيبِ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلِ الْآيَاتِ مِنْ قَوْسِ سَنَبِيعِ

سَمَوَاتِ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجِ النُّورِ وَالظُّلُمَاتِ
مُبدِلِ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلِ الْحَسَنَاتِ
دَرَجَاتٍ أَلْهَمَ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَا
يْلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ أَلْهَمَ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ
إِذَا نَعَسْتُ وَفِي النَّهَارِ إِذَا أَتَجَلَّى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدُ كُلِّ حَجٍّ
مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدُ كُلِّ
قَطْرَةٍ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَدَدُ الشَّجَرِ وَالشَّوْكِ كُلِّ نَظَرٍ نَزَلَتْ فِي الْبَحْرِ وَالْجَبْرِ
وَالْأَوْفِيقِ وَالْمُهَارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدُ الشَّجَرِ
وَالْوَسْرِ وَالشَّيْ وَالْمَدِيرِ وَالْحَصَى وَالْحَبْنِ وَ
الْأَسْرِ وَالطَّيْرِ وَالْبَهَائِمِ وَالسَّابِغِ وَالْإِنْعَامِ

الْأَعْيُنَ الْأَعْيُنَ لَا حِلَّ لَهَا إِلَّا كَرَمَ الذِّمَّةِ إِذَا
دُعِيَتْ بِرِغْلٍ عَلَى مَعَالِقِ أَنْوَافِ السَّمَاءِ لِلْفَتْحِ
بِالْحَمْدِ أَنْفَعَتْ وَإِذَا دُعِيَتْ بِرِغْلٍ عَلَى الْغَيْزِ
لِلنَّيْرِ تَبَيَّرَتْ وَإِذَا دُعِيَتْ بِرِغْلٍ عَلَى الْأَمْوَالِ
لِلنَّشْرِ انْتَشَرَتْ وَإِذَا دُعِيَتْ بِرِغْلٍ عَلَى كَيْفِ
الْبِئْسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَبِحَدِّهِ وَجْهَكَ
الْكَرِيمِ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ وَأَعَزَّ الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ
لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ مِنْ خِيفَتِكَ
وَيُقَوِّتُكَ الرَّحْمَةُ سُبْحَانَكَ يَا سَمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
ضُلَالٌ بِإِذْنِكَ وَتُسَبِّحُكَ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أَنْ
تَنْزِلَ بِبَشِيرَتِكَ الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ
رَبِّكَ لَمَنْكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَ
وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَاتِ وَجَعَلْتَ هَالِكًا لِدَوْنِهَا

نَفَقَتْ بِهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ الْبَلَدُ

وَتَشْتَبِهُ الْأَصْوَاتُ وَوُجِدَتْ لَهُ الْقُدْرَةُ

اللَّيْلِ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ
نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّارَ نُشُورًا مُبِيرًا وَخَلَقْتَ
بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَخَلَقْتَ بِهَا
الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا
الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا جُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ
وَنُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَسَارِيرَ وَمَغَارِبَ
وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِي وَجَعَلْتَ لَهَا
فَلَكَ أَوْ مَسَابِحَ وَقَدَّرْتَ فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ
فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَ
يَرَهَا وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ أَحْصَارًا وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمِكَ
تَدْبِيرًا فَأَحْسَنْتَ تَدْبِيرَهَا وَخَرَّجَهَا بِطَلْحَانِ
اللَّيْلِ وَطَلْحَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدَ
وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَا الْجَمِيعِ النَّاسِ مَرْمُوزًا

أَحْصَاءُ

وَلَجَدْنَاكَ وَاحِدًا وَاسْتَلَكَ اللَّهُ مَجْدَكَ
اللَّهُ كَمَلَتْ بِرِعْبَدِكَ وَدَسُوكَ مُوسَى
بَنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمَقْدَسِينَ قَوْ
أَحْسِرَالِكُ رُوبَيْنُ قَوْ عَمَامُ النَّوْرِ قَوْ نَابُوتَ
النَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَخُورِي فِي طُورِ سَيْنَا
وَفِرْحَلِ خُورِي فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنْ الشَّجَرَةِ
وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتَسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ قُذِرَتْ
لَيْلِي أَيْسَرَ لَيْلِ الشَّجَرِ فِي الْمَجْجَاتِ الَّتِي صَنَعَتْ
بِهَا الْعَجَائِبَ وَفِي خَيْرِ سَوَاقٍ وَعَقَدَتْ مَاءَ الْخَيْرِ
فِي قَلْبِ الْعَمْرِ كَالْحِجَانِ وَجَاوَزَ نَابُوتَ أَيْسَرَ لَيْلِ
الشَّجَرِ وَنَمَتْ كَلِمَاتُ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْثَقَتْ
مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا وَأَعَزَّتْ

كَلِمَاتُ

الْمُنْبَجِثَاتُ

فَرَعُونَ وَجَبُودَهُ وَمَرَآكِبَهُ فِي السَّمَاءِ بِأَسْمِكَ
الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ وَالْأَجَلِ الْأَكْرَمِ وَمَجْدِكَ
الَّذِي جَلَّيْتَ بِمِلْوَ سَيِّدِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ
سَيْنَا وَلَا بُرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَبْلِ
فِي الْمَسْجِدِ الْخَفِيفِ وَلَا سَحَى صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي بَنِي سَيْعٍ وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ
إِبِلَ وَأَوْفَيْتَ لِبُرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِثَاقِكَ وَ
لَا سَحَى عَلَيْهِ السَّلَامُ جَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِيَةِ
بِأَسْمَائِكَ فَاحْبَبْتَ وَمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ لَكَ
بَنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قِيَّةِ الزَّمَانِ الدُّمَاءِ
وَأَيَّانِكَ الَّتِي وَفَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ مَجْدًا لِعَرْفِ
وَالْبُلْعَةِ بِآيَاتِ عَزَّةٍ وَيُسْلَطَانِكَ الْقُوَّةِ وَ

وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ وَبِشَارِ الْكَلِمَةِ الثَّامَةِ وَ
بِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي
مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي
أَقَمْتَ بِهَا الْعَالَمِينَ وَبِوَيْدِكَ الَّتِي قَدَحْتَ
مِنْ قَرْعِ طُورِ سَيْنَاءَ وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَ
كِبَرِيَّاتِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تَشْفَقْ لَهَا
الْأَرْضَ وَانْخَفَضْتَ لَهَا السَّمَوَاتِ وَأَنْزَجَرَهَا
الْعُمُقَ الْأَكْبَرَ وَرَكَدْتَ لَهَا الْجَانَّ وَالْأَهْقَانَ
وَحَضَعْتَ لَهَا الْحَيَالَ وَسَكَنْتَ لَهَا الْأَرْضَ
مُنَاكِبَهَا وَاسْتَسَلَمْتَ لَهَا الْخَلْقَ كُلَّهُمَا وَنَا
لَهَا الرِّيحَ فِي جَرَايِفِهَا وَخَمَدْتَ لَهَا النَّيِّرَ فِي
أَوْطَانِهَا وَسُلْطَانِكَ الَّتِي عَرَفْتَ لَكَ بِهَا

الْغَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحَمْدَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِينَ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةُ الصِّدْقِ الَّتِي سَقَتْ
لِلْأَنْبِيَاءِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالْحَمْدِ
وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَيْدِكَ
وَجَهْلِكَ الَّتِي تَخَلَّيْتَ بِهِ لِلْجِبِلِّ فَجَعَلَهُ دَكَاةً
حَرْمُوسًا صَوْعًا وَمَجْدِكَ الَّتِي ظَهَرَ عَلَى
سَيْنَاءَ فَكَلِمَتُكَ بِعَبْدِكَ وَمُرْسُوكَ مُوَحِّدًا
بِرَحْمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِطَلْعَتِكَ فِي
سَاعِيرٍ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلٍ فَإِنَّكَ بِرَّوْقَةِ الْمُقَدَّسِينَ
وَجُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَخَوْعِ الْمَلَائِكَةِ
يَكْرُ الْمُسَجِّينَ وَبَرَكَاتِكَ الَّتِي نَزَلَتْ فِيهَا
عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَةِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِأَخِي صَفِيكَ

عليه السلام في امتي عليه السلام وبارك
ليعقوب اسرائيل عليه السلام في امتي ومو
عليه السلام وبارك لحبيبي عليه السلام
صلى الله عليه وآله في عترته وذريته واميته
وكل من اعز خلقه ولم يشك هذه الامانة ولم ين
صدقا وعدلا ارضني على محمد وآل محمد و
ترحم على محمد وآل محمد كما فضل ما صليت
وباركت وترحمت على ابراهيم وآل ابراهيم
انك حميد مجيد فقال لما تريد وانت على
على كل شيء قدير وان تفعل بكنا
ولكننا بعد ان مررت به وادخلت ما يدبر كبريا الله
يا حنان يا منان يا بديع السموات والارض يا
ذو الجلال والاکرام يا ارحم الراحمين

اللهم

اللهم بحجتي هذا الدعاء وبحجتي
الاسماء التي لا يعلم تقنيها ولا يعلم
ناويها ولا ظاهرها ولا باطنها
صل على محمد وآل محمد وافعل في انت
اهله ولا تفعل بي ما انا اهله وانتقم
من اعدائي واعف عني ذنوبي ما تقدم منها
وما تاخر ووسع علي من حلال رزقك
ولكفي مؤنة انسان سوء وجار سوء و
قريب سوء وسلطان سوء انك على ما
تشاء قدير وهو بك كل شيء عليم امين رب
العالمين **ويكبر** ويكبر من عباده اسمهم خواندن لهم
موسى **موسى** واثام دار ومرتجبا خلق الله الملك
ويكبر ما من كاتبين وشاهدين اكبرا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ شَرِيكَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ شَرِيكَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصَفَ وَالَّذِينَ كَمَا شَرَعَ
وَأَنَّ الْكِتَابَ كَمَا أَنْزَلَ وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
كَثْرَتُ وَشَرَايفُ حَيَاتِهِ وَسَلَامُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ أَصْبَحْتُ فِي أَمَانِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَسْتَبَاحُ
وَفِي ذِمَّةِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَخْفَى وَفِي حِوَارِ اللَّهِ
الَّذِي لَا يَضَامُ وَكَفَيْهِ الَّذِي لَا يُرَامُ وَجَارُ
أَمِينٍ مُحْفُوظٍ مِنْ كُلِّ سُوءٍ مَا شَاءَ اللَّهُ
كُلَّ نَفْسٍ مِنْ اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ نِعَمَ الْقَادِرِ
الْقَادِرُ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ أَشْهَدُ

أَنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَالْجَدُّ الْحَيُّ وَيُسَبِّحُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بِيَدِهِ الْحَيَرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَدِيدٌ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ يَجِبُنِي مَرْتَبِي
وَيَحْبِبُ مَسْئَلَتِي أَوْ يَقْضُرْنِي عَنْ بَلْوَعِ
مَسْئَلَتِي أَوْ يُصَدِّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْزُقْنِي وَارْحَمْنِي
اجْعَلْنِي وَعَافِي وَاعْفُ عَنِّي وَارْعِنِي
اهْدِنِي وَلِنُصْرَتِي وَالتَّوْبَةَ فِي قَلْبِي الْبَصِيرَةِ
النَّصْرَةَ وَالْوَيْ فِي قَلْبِي الْبَصِيرَةِ وَالنَّصْرَةَ
يَا مَالِكَ الْمَلِكِ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُ ذَلِكَ سِوَاكَ
اللَّهُمَّ مُتَّصِرِ الْقُلُوبِ غَفَّارِ الذُّنُوبِ
خُذْ سَمْعِي وَقَبْلِي وَوَجْهِي وَبَصِيرَتِي يَا كَرِيمَ

وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ مَصْرُوفًا عَنْكَ وَلَا
 مُتَّكِيًا لَهُ دُونَكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا كُتِبَ عَلَيَّ
 مِنْ خَيْرٍ فَقَبْضِي وَاهْدِيْنِي لَهُ وَمِنْ عَمَلٍ
 بِكَ كَلْهُ وَاعْتِي وَتَقَبَّلِي عَلَيْهِ فَاجْعَلْهُ أَجْرًا
 إِلَيَّ مِنْ غَيْرِهِ وَاتْرَعْ عِنْدِي فَمَا سِوَاؤُهُ وَزِدْنِي
 مِنْ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِضْوَانَكَ وَ
 الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَالنَّارِ وَ
 النَّصِيبِ لَا وَفِي رَجَائِي النَّعِيمَ اللَّهُمَّ
 طَهِّرْ لِي مِنَ الْكُذْبِ وَقَلْبِي مِنَ
 الْبَغْيِ وَعَمَلِي مِنَ الرِّبَايَةِ وَبَصَرِي مِنَ الْخِيَالِ
 فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِئِنَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ عِنْدَكَ مُحْرَقًا أَوْ مُقْتَرًا أَوْ
 رَمِيًّا فَأَمِّحْ جُرْهًا بِي وَتَقَبَّلْ رِزْقِي وَكَتَبْنِي

عِنْدَكَ مَرْنُوزًا قَامُ نَقْلًا لِلْخَيْرِ فَإِنَّكَ كُنْتَ
 قَلْبَ تَبَارَكْتَ وَتَقَالَيْتَ يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ
 وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أَمْرُ الْكِتَابِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
فصل در عمل شنبه روز شنبه روز عظیم القدر است
 و روز سلام و خیر و کفایت هر کس در روز دعا و عمل صالح
 سالم است و نایز کرد و دیگر نیل ثواب برسد و از خیر ثواب
 محروم نماند و روز زمل است درین روز شروع در امور روز
 از اعمال فلاح و قضا و حاجت علی الخصوص سرور است و رجوع
 بقامت جهان که حضرت عیسی علیه السلام آمد و هر کس اراده
 سفر نماید روز شنبه چشما کند اگر درین روز سگ از
 در کرد و خود بر نعت او را بکمان خود باز گرداند و کلبی گوید و غیر
 او را فرموده در هر شنبه روز نوبت دین مشغول شود ایشان

ایشان این روز خشتی را که اندک بگذرد درین روز بارشفت
از خلق بسیار فارغ شد و هر چه درین روز عادت شود
بقیة شبیه دیگر و از بهر این معنی درین روز منع نمایند از
دادن و اسلیم محالفت که کنند و از ابی عبد الله علیه السلام
روایت هر که از صبح تا شب روز شنبه بطلب بیرون رود و در وقت
طلوع شست و ابی عبد الله علیه السلام میگوید که در وقت
که ناخن گرفتند در روز شنبه عاقبت است از درد چشم و درد
دندان و این روز جهانم صدر ضریح الدین الطائوس رحمه الله آورده
که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در آن روز خود را
بصاحب لیس میپایید و در همان اوقات زیارت باید کرد و طلب
و ثوابت باید نمود و در شب و عاونا نماز و نماز و نماز است
روایت شده **روایت** که در آن روز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
دری شب هر رکعت نماز کند در هر رکعت اول الحمد یکبار و انا انشأ

سه بار و در رکعت دوم الحمد یکبار و او را از رکعت الاصل
سه بار و چنانچه فارغ شود صد بار استغفار گوید و صد بار صلوات
بر پیغمبر فرستد بخیر و از جابر خود تا که صد بار شست و او را بپای
نماز دیگر روایت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم که در شب شنبه هر رکعت
نماز کند از دو رکعت و در هر رکعت فاتحه و کونتر یکبار و اطلعت
و بعد از فارغ شدن هفت بار استغفار کند چنانچه
حج کرده باشد و هزار بند از او که باشد و گناه او امیر
شود و اگر پیش کف دریا و یک بیابان باشد و قطعه باران
برک درختان و بر صراط باشد برق بگذرد و بهشت رود و بی
نماز دیگر روایت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم که در شب چهار
رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یکبار و انا انشأ
یکبار و در هر رکعت نماز دهد انا انشأ یکبار و انا انشأ
پدر و مادر او را بیست مرتبه و در هر رکعت شفع او بیست مرتبه

آنکه در شب از هفت مرتبه هر که در روز و شب هفت مرتبه
 نماز کند در هر رکعت فاتحه کتب رسول و محمد ص و بعد
 از فراغ آن اگر رکعت پنجم خواند حق تعالی بعد از هر رکعت و بعد از
 عبادت یک آن جهت او بنویسد هر شب هر قیام و روز قیام
 باشد و چنان باشد هر غنیمت هر بود و هر بود و هر است و از آن
 کرده باشد و این را چنان باشد هر غنیمت و هر غنیمت و هر غنیمت
 خواند و بدین حد هر وقت بعد از هر بود و هر بود و هر بود
 ثواب هزار شهید و بنفشه و در برابر هزار هزار نور بدین
 پوشد او را هزار هزار بار در روز قیامت و در زیر است
 عشر باشد و در بهشت چنان باشد او را بهر فرج و روز
 او را ثواب صدیقان و سید و ثواب هزار مرتبه و در
 حوت رسول و فرموده اند هر که در روز و شب هفت مرتبه
 نماز کند در هر رکعت الحمد کتب رسول و محمد ص چنان باشد از آن

کرده

کرده باشد هزار مرتبه از اول که در جیل و در بهشت
 او را خداوند ثواب هزار شهید و هزار صدیق و در بهشت
 از مومن و جعفر و درین روز خواندن این دعا هر شب
 اللَّهُ لَجَدِيدٌ وَيَدُكَ كَمَا مِثْنُ كَاتِبِينَ وَ شَاهِدَةٌ
 أَكْبَارُ حِكْمًا اللَّهُ يَمُرُّ اللَّهُ أَتَى هَذَا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا مُحَمَّدٌ وَ صَفْوُ
 الدِّينِ كَمَا شَرَعَ وَأَنَّ الْكِتَابَ كَمَا أَنْزَلَ
 وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
 الْمُبِينُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اللَّهُمَّ فِي أَمَانَتِكَ أَسَلَمْتُ إِلَيْكَ نَفْسِي وَ
 وَجْهَتُ إِلَيْكَ وَجْهِي وَ قَوَّضْتُ إِلَيْكَ
 أَمْرِي وَ لِحَاثَتِ إِلَيْكَ ظَرْفِي رَجَعْتُ مِنْكَ

وَدَعْبَةُ إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَجَامِنَ إِلَّا إِلَيْكَ
أَمِنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِرَسُولِكَ الَّذِي
أَرْسَلْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي وَفَّقَ إِلَيْكَ فَأَرْزُقْ بَيْعِي
حِجَابَ إِلَيْكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِجَابٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ الطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ وَتَرْكُ
الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَإِنْ تَوَبَّ
عَلَى اللَّهِ أَوْ أَسْأَلُكَ بِكَرَامَتِكَ الَّتِي
أَنْتَ أَهْلُهَا أَنْ تَجَاوِزَ عَنِّي مَعَ مَا عِنْدِي
بِحُزْنٍ مَا عِنْدَكَ وَإِنْ تُعْطِينِي مِنْ جَزِيلٍ
عَطَاءٍ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيتَهُ أَحَدًا مِنْ
عِبَادِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَالٍ
يَكُونُ عَلَيَّ فِتْنَةً وَمِنْ وَلَدٍ يَكُونُ لِي عَدُوًّا
اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى مَكَانِي وَتَسْمَعُ دُعَائِي وَ

كَلَامِي

وَكَلَامِي وَتَعْلَمُ حَاجَتِي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ
أَسْمَائِكَ أَنْ تَقْضِيَ لِي كُلَّ حَاجَةٍ مِنْ حَوَائِجِ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ عَبْدٍ
ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَاسْتَدْرَكَتْ قَائِدُهُ وَعَظُمَ
جُودُهُ وَقَلَّ عَدَدُ عُدَّتِهِ وَصَعُفَ
عَمَلُهُ دُعَاءُ مَنْ لَا يَحِيدُ لِفَاقِدِهِ سَادًّا غَيْرَكَ
وَلَا لِضَعْفِهِ غَوًّا سِوَاكَ أَسْأَلُكَ جَوَامِعَ
الْخَيْرِ وَخَاتِمَهُ وَسَوَابِقَهُ وَقَوَائِدَهُ وَجَمِيعَ ذَلِكَ
بِيَدِكَ وَلَمْ يَدَامْ فَضْلُكَ وَاجْتَانِكَ وَبَيْنِكَ وَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَأَرْحَمْنِي وَاعْتِقْ
مِنَ الشَّارِ يَا مَنْ كَبَّرَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَيَا
مَنْ سَمَّى السَّمَاءَ بِالسَّمَاءِ وَيَا وَاحِدًا قَبْلَ كُلِّ
أَحَدٍ وَيَا وَاحِدًا بَعْدَ كُلِّ أَحَدٍ وَيَا مَنْ لَا يُغْلَى

وَلَا يَذَرُكَ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ وَيَا مَنْ
لَا يَقْدِرُ قُدْرَتُهُ إِلَّا هُوَ وَيَا مَنْ هُوَ كُلُّ
يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ وَيَا
عَوْنِ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا صَرِيحِ الْمُسْتَخْرِينَ
وَالْمُكْرُوِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
وَيَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِمَهُمَا رَبِّ
ارْحَمْنِي رَحْمَةً وَلَا تَشْقِنِي بَعْدَهَا أَبَدًا إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ **فصل در عمل و زیارت شبیه** و گفته است
که خلق کرده خالق از از بر هر توحید و امر و منوره و ملاکه
را در و تقدیس و تحمید هر آنکه عارف بفضل او باشد و عمل
صالح از او بیاید فایز و رستگاری گردد و روز اقامت
نیک و روز عتق و رستگاری و از باب حالت چشم
و روز غنای است حضرت افرید کار و درین روز زیارت

افریخته

آفرینش عالم نموده و خلق زمین کرده و درین روز از آفرینش
مناسب است و میگوید درین روز زیارت کنند تا تمام رسد
گویند عیسیٰ قوم خود را و نمود هر روز جمعه عید کنند و
نویسم هر بعد از عید ما عید ریود باشد و یوم الاحد زیارت
کردند و امام جمعه صادق علیه السلام فرمود هر جماعت درین روز شفا
مندی در دست و در کتب در دست تنظیم آورده هر که گشاید
طلوع آفتاب سوره کوثر بخواند و در دست تنظیم فارسی سوره
محمد را ده بار بخواند و هر حاجت هر خواست طلب کند و تقاضا
حاجت او شود و درین روز زیارت و زیارت حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام در دو بهر ایام بیست حدیث از علم السلام چنانچه بعد
این و ذیل بیست حدیث باید و در شب و روز از نماز و دعا روا
شد **اما شب یکشنبه** درین شب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
درین شب شش کت نماز کند و بخواند در هر کت الحمد و در هر کت

به همداوراد تغیث او را ثواب است اگر آن و نوازش
و عمل متقین و بنویسد از هر اورد تغیث عبادت
چهل سال و از جاکر خود بخیزد الا امر زین و پروت نشود از
دین تا آنکه جاکر خود را در هر یک شش ماه نماید و مرا که معجز
خواست پسند و هر که مراد خواب پسند بخت او را در
سود نار و کبر در دیت از نخت رسول صحر که در کینه چهار
نار کند در هر رکت فهر و کبر فهر و کبر ر و اطلعت
پارو ام کرد اند و نخت را از دو و به همداوراد تغیث فهر و کبر
هر یک نار و کبر در دیت از نخت رسول صحر که در کینه چهار
رکت رکت نماز کند از دو و در هر رکت فهر و کبر ر و اطلعت
مار تغیث فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
پسند و در دنیا از معجز و ده فرشته نگاه میدارند او را
از دشمنان و چینه هر د تغیث فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر

بر شتاب سر کشید و چینه از هر چینه روز قیامت صد و شصت
کرد او حاضر باشند و موسیای پنج و نه میل بکشد پسند
دخلی شود نار و کبر نار و کبر نار و کبر نار و کبر نار و کبر
روز چهار رکت نماز کند از دو و در هر رکت فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
تا آنکه یک رکت از تغیث فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
بر او هزار شصت و به همداوراد تغیث فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
بعد از هر نماز و نخت فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
بنویسد بر او هر رکت هزار نماز و چنان باشد فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
هر نماز و نخت فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
فرموده اند هر که روز یکشنبه چاه نگاه هر رکت نماز کند از دو و در
اول بعد از هر سه بار اعطیست و در دوم بعد از نماز فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
از آتش و نخت و از عذاب فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر
را ده مرتبه بکین را و چاهت فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر فهر و کبر

اور در جبهه در پشت بدست خدا رقت نماز دیگر از حضرت رسول
 رواست هر کس در یکشنبه چهار رکعت نماز کند از روز
 رکعت نماز و آخر سوره البقره بگوید یا ایها السکوت و ما فی الارض
 تا آخر سوره جبهه فارغ شود از نماز این کسر بخواند و بر هر رکعت صد مرتبه
 فرستد و غرض از این رکعت صد بار در سوال حوائج خود نماید
 برابر او خدا رقت ثواب هزار چوبه و بعد از هر نماز و بعد از هر
 نماز غزوه و ثواب برابر اوست در پشت رواست از روز
 جعفر ع چون این عهد عا درین روز مر حبا بخلو الله
 الجدید و یکدما من کتابین و شاهدین
 اکثاعه و رسوله و اشهد ان لا اله الا الله
 و حده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و
 رسوله و اشهد ان الاسلام کما وصف و ان
 الدین کما شرع و ان الکتاب کما انزل و

جمیع اشکای شما را لا اله الا الله و شهادت قبول

العبد

القول کما حدث و ان الله هو الحق المبين
 حیا الله محمدا بالسلام و صلی الله علیه کما هو
 اهله و مستحقه و اله اصبح و اصبح الملک
 و الملک کوث و الکبریا و العظمة و الخلو
 و الامر کله و اللیل و النهار و ما یکور
 فیها الله و حده لا شریک له اللهم اجعل اول
 هذا النهار صلاحا و اوسطه نجاحا و اخره
 فلاحا و اسئلك خیر الدنیا و الآخرة اللهم
 لا تدع لی ذنبا الا غفرت له و لا همما فن حنة
 و لا دینا الا قضیت له و لا غایبا الا حفظت له
 و ادیت له و لا مریضا الا شفیت و عاقبت له
 و لا حاجة من حوائج الدنیا و الآخرة لك
 فیها رعی و لی فیها صلاح لا قضیتها اللهم

الا

مَغْفُورٌ
وَبَطَّنَ ذَلِكَ فَاغْطَيْنَاكَ لَكَ الْخَيْرَ

تَمَّ ثَوْرُكَ فَهَدَيْتَ وَعُظْمُ حِمْلِكَ وَحَمْلِكَ
خَيْرُ الْوُجُوهِ وَعَظْمُكَ أَنْفَعُ الْعُظْمِ فَلَكَ
لِلْمَعْدِ تَطَاعٌ وَبِثَابِ فَتَشْكُرُ وَتَعْصِي رَبَّنَا
فَتَغْفِرُ لَنَا وَتُجِيبُ الْمُضْطَرَّ وَتَكْشِفُ الضَّرَّ
وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُجِيبُ أَمْرَ الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ
لَا يَخْرُجُ إِلَّا بِكَ وَلَا يَعْصِي لِقَاءَكَ أَحَدٌ رَحِمَكَ
وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَأَنَا شَيْءٌ فَا رَحِمِي وَمِنْ الْخَيْرَاتِ
فَارْزُقِي وَتَقَبَّلْ صَلَوَاتِي وَاسْمَعِ دُعَائِي وَلَا
تَعْرِضْ عَنِّي يَا مَوْلايَ حِينَ أَدْعُوكَ وَلَا تَحْجُزْ
إِلَّاهِي حِينَ أَسْأَلُكَ مِنْ أَجْلِ خَطَايَايَ وَلَا
تَحْرِمْنِي لِقَاءَكَ وَاجْعَلْ مُجِيبِي وَإِرَادَتِي مُجِيبَكَ
وَإِرَادَتَكَ وَكَهْفِي هُوَ الْمَطْلِعُ الْكَلَامِ أَلَمْ أَسْأَلْكَ
إِيمَانًا لَا يَزِيدُكَ وَيَعِيَا لَا يَفْقِدُ وَمَرِافَقَةً

محمد

مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي أَعْلَى حَبْلِكَ حَبَّةً
لِخَلْقِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفَاةَ وَالتَّقْوَى وَالْعَمَلَ
بِمَا أَحَبَّ وَتَرَمَّيَ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالنَّظَرَ إِلَى
وَحْبِكَ الْكَرِيمِ اللَّهُمَّ لَقِّنِي حُجَّتِي عِنْدَكَ
الْمَمَاتِ وَلَا تُرِنِّي عَلَى حَسْرَاتِ الْكَلَامِ الْكَافِرِ
طَلَبَ مَا لَمْ يَقْدِرْ لِي مِنْ رِزْقٍ وَمَا قَسَمْتَ
لِي مِنْ فَتْرَةٍ فَأَتِي بِرِي فِي بَيْتِكَ وَعَائِيهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ ثَوْبَةً لَصُوحًا تَقْبَلُهَا مِنِّي
تَبْقَى عَلَيَّ بَرَكَتُهَا وَتَغْفِرُ بِهَا مِنْ ذُنُوبِي
وَتَعْصِمُنِي بِهَا إِيْمَانًا بَقِي مِنْ عَمَلِي يَا أَهْلَ
التَّقْوَى وَأَهْلَ الْغَفَرَةِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ **فَضْلٌ دَرَكٌ**
وَسَلْبٌ وَلَمْ يَزِدْهُ رُوحٌ وَرُوحٌ وَرُوحٌ وَرُوحٌ

عارف از حسنات بخشید و در حاجت بلند کرد و عطا
 در او موجب غفور و رحمت و جنانچه امیر المومنین علیه السلام فرموده
 سفر و طلب است درین روز سفر موجب طهر و وصول بقصد
 مخاطب است و طلب علیه السلام در سجده و بر در قمر است بیک
 در او تجارت و معیشت و نماز و دعا در سبزه روز لغز و حب
 رویت بسیار است آمان سجده رویت از حضرت
 که فرموده هر که در شب سجده چهار رکعت نماز بکند از دو رکعت
 فاکه یک روز از آن است و هر که نماز کند سجده ان بهیاست
 و چنانچه فرموده صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله
صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله و صلی الله علیه و آله
 است و هر که در شب در هر قطعه نماز را در هر سر است
 هزار خانه در هر خانه نماز را در هر سجده رسول صلی الله علیه و آله
 هر که در شب سجده هر رکعت نماز بکند از دو رکعت هر یک از

فاکه و اطلاق معنویتین با نفع بار بگویند و بعد از آن که
 با نفع بار بگویند و بپایانده بار بگویند استغفر الله حق تعالی او را از
 اهل جنت نویسد و اگر چه از اصحاب بار بگویند و بپایانده
 حق تعالی کنان بشکارت او را و بنویسد خدا از حق تعالی از برای
 او بعد از هر تیرم خواند و ثواب حج و عمره چنان باشد از آن
 کرده باشد بنزد از ولد اسمعیل علیه السلام و اگر بپایانده در شب
 شنید مرده باشد سجده در کتاب زاد العابدین در باب
 نماز امیر المومنین علیه السلام سجده هر که از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 هر که هر کس نماز ترک کند باید در ایام هجرات و
 پیمان باشد و نداند چه وقت در ترک نوبه باید باشد
سجده پنجاه رکعت نماز بکند در هر رکعت فاکه یک روز اطلاق
 یکبار و چنانچه از نماز فایده شود صد بار استغفار کند خداوند
 از انکاف نماز او کرده اند و اگر ترک نماز صد بار کرده باشد

بهر کس که در هر بیت خون به بند عبادت است
دهد و بهر کس که در هر بیت خون به بند عبادت است
کرد و او را اسل هسان صديق لله في الارض خوبه بند کند
و موت او موت شديد است و در هر بیت خون به بند عبادت
بود نماز ديگر حضرت رسول آميز فرمود که کس ب سنة
حلقه رکعت نماز بکند از دو هر رکعت فان کند از الکر مکي بشام
رخت اخلا لدون لا وت نماید و کعبه قلب و بيت صديق بشد
چشم فان سود از نماز حلقه بار سوره اخلاص کوند و حلقه بشام لله
و حلقه بار صلوات بر خبر و ال و در ستند روز قيامت مبارک
ند کند که بست لله بين لله مايد بر خبر و از حضرت حق پوش
افز کند نماز ديگر که کس ب سنة هر رکعت نماز بکند در هر رکعت
يک روايه الکر سوره اخلاص و معوذتين هر يک کند کوند و معد از
فراغ ده بار استغفار کند بوي صد توسعه از بر او دو ج

و صد سوره آمار روز شنبه روايت کرده است بن ک
از حضرت رسول ص فرمود که هر کس که روز شنبه بهار رکعت نماز
بکند از دو هر رکعت فان کند بار و انا انزلت به يک روز شنبه
ميان شنبه بست سليم پس چشم فان سود صد بار کوبيد اللهم مست
علي محمد و آل محمد و صد بار کوبيد اللهم مست علي جبريل عط کند
او را اشهاد بهر رکعت در هر توسعه ده بار سوره در هر سرايه
بشام ده بار خار و در هر خانه اشهاد بهر رکعت نماز ديگر از حضرت رسول
روايت که هر کس که در روز شنبه ارتفاع نماز کند و هر رکعت
بکند از دو هر رکعت هر يک از فان و اي الکر سوره معوذتين يک کوند
و بعد از فراغ ده بار استغفار روده بار صلوات کوبيد س روز
صد توسعه چشم کند ان او را روايت از حضرت رسول ص که هر کس که روز
شنبه نزد ارتفاع بهار هر رکعت نماز بکند از دو هر رکعت الکر س
و معوذتين با فقه بار و اخلاص و الکر س صد توسعه او را

اللَّهُمَّ اعْطِنِي مَا أَحْبَبْتَ وَاجْعَلْهُ خَيْرًا لِي
اللَّهُمَّ مَا أَنْتَ بِي وَلَا تُنْسِي ذِكْرَكَ
وَمَا أَحْبَبْتَ وَلَا أَحَبَّ مَعْصِيَتِكَ اللَّهُمَّ
امْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ وَاعِنِّي وَلَا تَعْرِضْ عَلَيَّ
وَانصُرْ قَوْلِي وَلَا تَقْضُ عَلَيَّ وَاهْدِنِي وَكَيِّرْ لِي اللَّهُمَّ
وَاعِنِّي عَلَيَّ مَنْ ظَلَمَنِي حَتَّى أَبْلُغَ فِيهِ مَا رَزَقَ اللَّهُ
أَجَلِي لَكَ شَاكِرًا إِذَا ذَكَرَكَ مُحِبًّا لِهَيْبَا
أَخْتَمَ لِي مِنْكَ بِخَيْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ
الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَنْ تُخَيِّرَ مَا كَانَ
لِحَيَوَةِ خَيْرٍ لِي وَلَنْ تَتَوَفَّيَنِي وَإِذَا كَانَتْ
الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي وَأَسْأَلُكَ خَفِيَّتِكَ فِي السِّرِّ
الْعَلَانِيَةِ وَالْعَدْلَ فِي الرِّضَا وَالْعُظْمَ وَالْقُدْرَةَ
فِي الْوَعْدِ وَالْفَقْرَ وَالنَّحْسَ إِلَى لِقَائِكَ

وَعَنْ يَرْصُرَاعٍ مُضَرَّةٍ وَلا فِثَّةٍ مُضِلَّةٍ وَاجْتَمَعَ
لِي بِمَا خَتَمْتَ بِرِيعِيَا ذِكْرَكَ الصَّلَاحِينَ أَنْتَ
حَمِيدٌ فَحِيدٌ **فصل در عمل سست نهم و آن**
روز سرد و در **رحمت عجب غبطه** و علو و غنوت هر که عارف
بحق او باشد و بعمل صالح که آید سالم ماند و سرد و در **رحمت عجب**
در یابد و بخیر و آید و نیز روز حب و دود است مضد
جاست در این روز مناسب است سفر و طلب حاجت
چنانچه همت **هول** افزون شود و گویند روز سست نهم **حوائج**
ناید و این روز سست **خداوند** است و این روز است و او را
نرم گردانند و در زیر خاست نیست طاق و عود و
در راه **خداوند** و در طلب **الاله از ابوالحسن** **فصل سست دهم** چنانچه
گفته در این روز دوست و در شب و روز **سست** دعا و نماز و روزه
شد **نار سست نهم** روایت از حضرت **عجبر** که هر که در

رب هر رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت م که و آیه الکرسی و اطلعت
و شهادت کبیر بخواند عظم کند و او را حدیثی است که خورشید
نماز از هر رکعت رسول ۳۲ موضع هر که در شب سه شنبه هر رکعت
نماز بگذارد و در رکعت اول الحمد کبیر و هفت بار اطلعت پس
حدیثی است او را و در حدیث او را بگوید که خواند نماز دیگر از هر رکعت
شنبه هر که در شب سه شنبه هر رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
کبیر و ایا الکرسی سه بار و اطلعت ده بار و سوره فلق سه بار
پس در آن روز از حیث تا آنکه در آن روز شود حدیثی است او را که
اطلعت ده بار و او را حدیثی است ثواب بعد از یک سال
و قطع ما بان و برکت و جنتان و بر خیزد روزی که در
اسب نماز دیگر از آیه از هر رکعت رسول ۳۲ هر که در شب سه شنبه
چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت الحمد و سوره حمد
بخواند و بعد از سلام هفت بار بگوید یا حی یا قیوم

یاد الخ

یاد الخ کمال و الاکرام یا و ثواب یا ثواب من در آن زیر
عرش نماز کند هر یک از این خدا در تقی کناه مقتدم است
و آخر ریزه شد و چنانست که خبر را در یافته و از او
مال و نفس یافت و ثواب عبادت یک سال اما روز
شنبه در نهایت از هر رکعت رسول ۳۲ هر که در روز سه شنبه
نصف نماز است رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت فاک کبیر
و آیه الکرسی بخواند و اطلعت سه بار نوشته شود بر او خطبه
هفت روز در خبر دیگر آمده هر یک از خدا در تقی کناه
سال او را و اگر کبیر و شهادت میرد نوشته شود از او هر
ما بان در آن آن خزینه باشد انسان نماز حینه و بنامند
خدا در تقی هر یک بر روز زمین رسته باشد شهر در
بیت و هر رکعت نوشته شود از او عبادت یک سال
و هر که او را حدیثی است هر رکعت آنکه در آن است محمد صلی

و بوسه دادن و ایوب و در نماز سبقت از برادرانش
 شود تا از پدر درم خواهد در آید **و دیگر** و سبقت از
 از امام حسن عسکری **ع** هر که در روز رجب سبقت از
 نماز بگذارد در هر رکعت الحمد و آیه الحمد الرسول و اذ انزلت
 یکبار بخواند پاهای خود را بر سر نمازگزاران او را و از کتب
 چنان پاک شود که از مادر متولد شده باشد **و دیگر** و روز
 عید فطر در این روز خواندن این دعا مستحب است بخواند
 الجدید و یومنا من کانتین و شاهدیر کتابنا
 بامر الله و اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
 له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و اشهد
 ان الاسلام کما وصفه الدین کما شرع
 و ان الکتاب کما انزل و القول کما
 حدث و ان الله هو الحق المبین حی الله

مُحَمَّدًا بِالْإِسْلَامِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 أَصْبَحْتُ وَاسْتَلَيْتُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
 فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَاهْلِي وَمَالِي
 وَكُلِّ لَكَ سَمْعٌ وَبَصَرٌ وَحُجُبٌ
 وَغَوَائِي وَاحْطِطِي بَيْنَ يَدَيَّ مِنْ
 خَلْفِي وَغَنِّ بَيْنِي وَغَنِّ شَيْءًا إِلَى الْكَلَامِ اِنْ
 رَغَبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْغَبُنِي الْكَلَامُ
 لَا تَجْعَلْنِي لِلْبَدَاوِعِ عَرَضًا وَلَا لِلْفِتَنِ نَصَبًا
 وَلَا تَبْتَلْنِي بِبَلِيَّةٍ وَلَا تَتَّبِعْنِي بِبَلَاءٍ فِي
 اَنْ بَلَاءٍ فَقَدْ تَرَى صَغْفِي وَتَضَرَّعِي اَعُوْذُ
 بِكَ مِنْ جَمِيعِ عَذَابِكَ فَاعْذِلْنِي وَاسْتَجِزْ لِي
 مِنْ جَمِيعِ عَذَابِكَ وَاسْتَنْصُرْكَ عَلَى
 عَدُوِّي فَانْصُرْنِي وَاسْتَعِزَّنِي بِكَ فَاعِزَّنِي

بر اسم و حکمت است و شرب دار و در وقت
 و حجامت در وقت و نون بنان بدست و در ایام
 یک یک روز جمعه در آن روز نیز سورت بر صحت است و
 روایت انجام رفته است و عمل صالح در و موجب ثواب
 و فضیلت و روایات در نماز و دعا بسیار در این است **اَقَا**
بیکر روایت از حضرت رسول ص که درین شب هر کس
 نماز بگذارد در هر رکعت فاتحه و ایا کسر و انا انزلناه کما
 خدایت کنان مقدم و موداد را **نماز دیگر** روایت هر که
 در شب چهارشنبه شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت الحمد
قُلْ اَللّٰهُمَّ مَا لَكَ لِلدِّينِ تَابِعِ حَبَابٍ وَ حَمْدًا
 فاع سوگواری بخیر الله محمدا ما هو اهل به مرز و حد
 برکت یان او را تا پیش سال دیگر و بعد از ثواب او را
 مقدار سه سوره شود **نماز دیگر** هر کس بخواند سوره اند که

در شب

در شب چهارشنبه چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت الحمد و ادا
 انشأت بیرون می آید اگر کس هجده آیه از سوره بگذارد
 و بنویسد حدیثی از این که او به آیت عبادت یکبار **نماز**
دیگر در ترجمه حصین مذکور است هر که از هر دفعه بخواند
 چهارشنبه غسل کند و در رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول
 یکبار فاتحه و سوره نهار الم تر کیف یخونون و در رکعت دوم یکبار
 فاتحه و سوره نهار بیت و بعد از سلام چهل و یکبار سوره الفاتحه
 بخواند و چهل و یکبار بسم الله صغیر و غفر الله له و لوالدیه و
 خود را در خاطر گذارد و بعد از آن چهل و یکبار بسم الله تمام
 رسیده اند و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ شَدِّتْ ثَمَلَهُ وَ فَرِّقْ
جَمْعَهُ وَ اَذْنِکْ بَیْنَهُ وَ بَیْنَهُ وَ قَطِّعْ ذَا
الْقَوْمِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوا وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
 این سه هم او کنایت شود و از آن دشمنان خلاص شود و فاما باید

در شب

این هر روز از شهر را پوشیده دارند تا در هر روز یکشنبه **ایستاده**
روز چهارشنبه حجت حسه و موده هر که در این روز در
 رکعت نماز بگذارد در هر رکعت فاتحه یکبار و هر یک از معجزات
 سه بار از نزد عرشش میخواند که هر روز سه بار از عرش
 سرگشته کنان متقدم و متوکل و ابرار و بندگان **نماز یک رکعت**
 صلوات الله علیه و آله و سلم فرموده اند هر که روز چهارشنبه نماز در ثقیف
 بنا بر هر رکعت نماز بگذارد در هر رکعت الحمد یکبار و سوره حمد
 یکبار و هر یک از اهل حق و معجزات یکبار را هر روز بخواند
 از هر روز او شادمان فرزند روز قیامت و بهر حدیثی است
 قهر در این است مثل بزرگترین که هر روز در میان **نماز یک رکعت**
 حجت حسه و موده اند هر که روز چهارشنبه هر رکعت نماز
 یکبار در هر رکعت الحمد و او از زکات یکبار بخواند و اهل حق
 سه بار حدیثی است تا یکبار او تا روز قیامت بر او دروغ

او را هزار بار روز و هر یک از شهر و بیست و عبادت
 حجت او بنویسند و سفید رو را فرستاد و نام اعمال
 او در بیست راست او بنویسند **روایت** از موسی بن جعفر **ع**
 اینست عامر حبا خلق الله الجدلید و یکبار من کا
 تبیین و شاهدین اکثرا **بسم الله** است هدا ان لا
 اله الا الله و حده لا شریک له و استهد ان محمدا
 عبده و رسوله و استهد ان الاسلام کما وصف
 و الدین کما شرع و ان الکتاب کما انزل و
 القول کما حدث و ان الله هم المبین حیثا
 الله محمدا بالسلام و صلی الله علیه و آله و السلام
 من افضل عبادک نصیبا و کل خیر تقسمه
 فی هذا الیوم من نور تقدر به و در وقت
 تبسط او و صیر تکفیر او بکاف و نصرته او و شریقه

أَوْ رَحِمَةً تَنْشُرُهَا أَوْ مُصِيبَةً تَصْرِفُهَا اللَّهُمَّ اعْفُ
مَا قَدْ سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي وَأَعْصِمْنِي بِهَا بَقِيَّ
عَمْرِي وَارْزُقْ عَمَلًا ضَالِحًا تَرْضَى بِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ فَفَكَ
وَأَنْزَلْتَهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كِتَابِكَ وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ
فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَوْ عَلِمْتَ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ أَنْ يَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيحَ قَلْبِي وَشِفَاءَ
صَدْرِي وَنُورَ بَصَرِي وَذَهَابَ هَمِّي وَحُزْني
فَانْزِلْ لِحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ
الْبَالِغَةِ إِلَى عَرْشِهَا وَطَاعَةِ الْقُبُورِ الْمُنْشَقَّةِ
عَنْ أَهْلِهَا وَبِدْعَتِكَ الصَّادِقَةِ فِيهِمْ وَأَحْذَرَكَ
لِلْخَوْفِ بِمَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْخَلْقِ مِنْكَ لَا يَنْطِقُونَ
مِنْ مَخَافَتِكَ إِلَّا بِحُجُوتِ رَحْمَتِكَ وَيَخَافُونَكَ

عليك

عَلَيْكَ أَسْأَلُكَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْيَقِينَ
فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ فِي عَمَلِي وَذِكْرَكَ عَلَى
لِسَانِي أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ مَا تَحْتَجُّ لِي مِنْ
بَابِ طَاعَةٍ فَلَا تَغْلِقْ عَنِّي أَبَدًا اللَّهُمَّ
ارْزُقْني حَلِيقَةَ الْإِيمَانِ وَطَعْمَ الْمَغْفِرَةِ
وَلَذَّةَ الْإِسْلَامِ وَبَرْدَ الْعِشْرِ بَعْدَ الْمَوْتِ
إِنَّهُ لَا يَمْلِكُ ذَلِكَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَعُوذُ
بِكَ أَنْ أَضِلَّ وَأُضِلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ
أُظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ أَوْ أُجْرَ
أَوْ يُجَارَ عَلَيَّ أَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا مَعْفُوًّا إِلَى
دُنْيِ مَقْشُورٍ لِي عَمَلِي وَأَعْطِنِي كِتَابِي بِمِيزْنِ
أَحْسَنِي فِي رِزْقِ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا **افصل** **عمل بخشني**

محمد و صد بار اللهم صل علی جبرئیل عطف کند خدا بر تو
اورا باشد و هر از قدر در بهشت و در هر قدر بهشت در هر از سر او
در سر او باشد و هر از خانه و در هر خانه باشد از هر از حور و اگر در روز
همین نماز کند بهر ثواب باید **نماز** در روز است عظیم مد کور است
که اگر در نصف شب بخوابد و رکعت نماز کند در هر رکعت
الحمد ده نوبت سوره الماعون بخواند و بعد از هر رکعت **سبحان الله**
گوید و چنان از نماز فارغ شود سجده کند و از خدا ترست حاجت
کند که البته روا شود **نماز** مستحب است هر روزه داد
و سنت است هر چنانچه اول از ده اول هر ماه بروز باشد
و چهارشنبه اول از ده هر یک و چنانچه آخر از ده هر یک این
روز روزه دارد و ثواب بسیار است باید هر مرد **نماز**
این روزه کند و فضیلتی عظیم دارد و در حضرت رسول **صلی الله علیه و آله**
درین مداومت نموده میفرمود این روزه را بر هر کس که بپایم

مسکون

و مستحب است در نماز با مداومت این روزه و دوست داشتن
میفرمود و در این روز خواندن سوره بقره آتی علی الان
و بسیار خواندن سوره انا انزلناه و نیز **سبحان الله**
خواندن سوره الماعون و همچنین در شرب آب و در شستن
در او روز جمعت رسول ۳۲ فرمود هر که که سجد بر او بد
بخشد بهر آب آینه باشد و چندان خاک از آنجا برون
برد و چشمت بر شود خدا ترست او را بسیار **مستحب است**
درین روز طلب علم و چیدن ناخنها و باز گذاشتن یک
انگشت از بهر روز جمعه فقر را بر او دفع نماید و گرفتار
شرب و دخول حمام و غسل جمعه را بر او خوف لغز گشته
باشد در روز جمعه بر آن نمک نشود و هر که اراده
محبت باشد درین روز **سبحان الله** و بهر است از
شراب و از رو درین روز از وظایف این روز است

نزدیکتر روایت میکند این معبود از پیش صبح که
 درین روز میان ظهر و عصر رکعت نماز یک رکعت است
 اول فاتحه و آیه اکر سر صد بار و در هر یک از افعاض
 و چنین فاتحه شود ازین رکعت صد بار استغفار و صد بار گوا
 هندی بخیر صلوات بر محمد که در رکعت بیند میان ظهر و عصر
 چهار رکعت نماز یک رکعت از دو رکعت اول الحمد و الحمد
 بخواند و چنین فاتحه سوکمه بید الله لا اله الا هو وحده
 لا شریک له که الحمد و الحمد یحیی و یتیم
 و هو حی لا یموت بید الخیر و هو علی کل
 شیء قیوم عطا کند او را صد مرتبه امین هر روز
 در آیت بیست و نه مرتبه و آن دعا را در هر روز و هر وقت
 صد مرتبه از هر یک از حج و عمره و ثواب پناه نازد
 او بخیر و بعد از آن ثواب عابد بر سر او صد مرتبه

بوی

بوی و بعد از هر یک که شصت و شصت بر او می
 و چنان باشد که امت محمد را صد مرتبه بگوید و از او گو
 یابد و از چنانچه بر سر او آید اگر چه بگوید در خواب جا خود
 در بهشت **نزدیکتر** حضرت رسول ص فرمود که هر که در روز
 در رکعت نماز یک رکعت از دو رکعت اول الحمد و الحمد
 و در هر یک از رکعت ها الحمد بخواند بنا کند بر این
 که هر وقت که از این شهر و رخت و قفس چهل مرتبه
 بگوید و چنانچه بگوید و در خاطر بخواند و کند
 بگوید و پافریسد خدا هر وقت که در آن روز و وقت
 فرستد استیانت او را بر داند و حسنات بر او بوی
 از دعای او را در صد مرتبه که در آن یک ال **نزدیکتر**
در حدیث روایت از رسول ص فرمود که هر که در روز و هر وقت
 نماز یک رکعت بخواند در رکعت اول الحمد و الحمد

حق جل و علا گوید که هر که مرز زیارت کرد و ثواب تو
منت در خیر است و ثوابی بدون است بودیم **در زیارت**
که مرفور است قبول از آنکه در دو با و صاف و معانقند
بوسه بر موضع سجده یکدیکه کند و اگر دست بوسه کند
جایز است حضور نما علی و در زینت چسب و پیش آورد آنچه
حاضر است به از طعام و فاکه و ادنا هر که در آب
دارد و مولیت نماید یکدیکه و ادنا کند نزد خود **در زیارت**
و زیارت و تبور صافی نیست از تیت الله ظاهر علیه السلام
و علم است و ادین و آباد اموات و اقربا درین روز
و موجب ثواب فضیلت و اداب و ثواب است در روز
جمع غفلت نموده هر که زیارت قبر مؤمن کند و هفت بوسه
سواله قد بخواند صد مرتبه ملکی را بر سر قبر او موکل گردانند
که عبارت است تا قیامت است و از بر صاحب است

قبر ثواب عمل ملک را بکس نهند تا روز قیامت و از هر کس
سند است که گوشت از انعام حبه صاف و عا پر سیدم
جماعت اموات را زیارت کنیم ایامیدند و ما زیارت
ایشان آمده ایم و نموده و نه سیدند شما را و خوشحال
شوند بر فرشته را بر سر قبر ایشان و انس یکدیکه کنیم
بغیر ایشان رسم هر کس فرموده که بگوید اللهم
جاف الارض عن حیویم و صاعد الیک
ان و احکم و لقم منک رضوانا و استکبر
الیهم من رحمتک ما فصل بر و حدتکم
و تولین و حشتم انک علی کل شیء قدير
و سزاوار است هر چه زیارت بر سر سلام بر اهل
قبر کنند و اعانت خویشند از ایشان در امور
و از صد مرتبه طلب امر زشت ایشان نمایند و سزاوار

هر که امرش را موات از خوفت از کار خود خواهد بود
 روز قیامت از عذاب نجات یابد و بهشت خود را
 در آید کیست سلام قبل معرفت از امام حنفی و جناب
 در ذکر بر مذکور است که گوید السلام علی اهل
 الدیار المسلمین رحم الله المستقدمین
 والمتأخرین وانا انشاء الله لاحقون
 و بر روایت دیگر بر بوجه است که گوید السلام علیکم
 یا اهل القبور من المؤمنین والمؤمنات
 انتم سلف و نحن لکم تبع وانا علی انکم
 وارثون و نسال الله الصلوة علی محمد
 و آل محمد و المغفرة لنا و لکم و اخر
 امام حسین **روایت** هر که بگوید و گوید
 اللهم رب هذه الارواح الفانیة و الاجساد

المالک

و البالیه و العظام النخرا التي خرجت من
 الدنيا و هو یك مؤمنین اذ خل علیهم
 روحاً منک و سلاماً منی خیر تعالی
 اموات از آدم تا قیامت قیامت حسنت است او بود
و روایت از امام المومنین علی **ع** هر که بگوید مؤمنین و
 و گوید السلام علی اهل الا اله الا الله یا اهل
 لا اله الا الله بحمد الله لا اله الا الله اغفر للمؤمنین
 قال لا اله الا الله و احشرنا فی زمرة من
 قال لا اله الا الله تحت مجاز و نفع او را بدین
 و کرم خوف ثواب حسنت پنجاه عبادت که امر فرماید
 و کفر سیئات پنجاه سال او و پدر او و مادر او و ارزانی
 فرماید و بر روایت دیگر که آن اهل تسبیح و امر بیزه
 و اهل سالت است هم را نیز بیامزد و دیگر صلوات و استغفار

مستحب است درین روز مسکوات فرستادن بمرد
وال و هزار بار و اگر ثواب صد و نوبت فضلت فرستادن
دارد و ثواب هر پند از احاطه شمار و در آخر روز
کردن و امر زشتی نه خوردن **مستحب است** از کلام
استغفر الله الذی لا اله الا هو المحی القیوم
و اتوب الیه توبه رضوخا توبه عبد خاضع
مسکین مستکین لا یتطیع لنفسه ضارفا
ولا عدلا ولا نفعا ولا ضررا ولا حبه
ولا موتا ولا شورا و صلی الله علی محمد
و آله و عترته الطاهری **یکبار** و او را زیارت
و از آنکه **روایت** از موسی بن جعفر ع در این روز خواندن
ایند ما من حی خلق الله الجدید و بکامین
کاتبین و شاهدین اکتاب بسم الله اشهد

ان لا اله الا الله

ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد
ان محمدا عبده و رسوله و اشهد ان الا
سلام کا وصف و الذین کما شرع و القول
کما حدث و الکتاب کما انزل و ان الله هو
الحق المبین حیّا الله محمدا بالسلام و صل
الله علیه و آله کما هو آله و مستحق
اعوذ بوجہ الله اکرم و اسم الله العظیم
و کلمه الشامیه من شر السامه و الدامه
و العین اللامه و من شر ما خلق و ذکر
و بدع و من شکر کل دابة ربی اخذ
بناصيته ان ربی علی صراط مستقیم
اللهم انی اعوذ بک من جمیع خلقک
فلا عین و لا قوت کل علیک و جمیع

أُمُورِي وَأَحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَفِي خَلْفِي
وَمِنْ قُدْرَتِي وَمِنْ تَحْتِي وَتَحْتَى وَحَوَائِجِي
إِلَى عَبْدِكَ مِنْ عِبَادِكَ فَتَخَذْ لِي أَنْتَ مُوَلَّاهُ
وَسَيِّدِي فَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ
عَافِيَتِكَ اسْتَعِثْ بِحَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ
حَوْلِ خَلْقِهِ وَقُوَّتِهِمْ وَأَعُوذُ بِرَبِّ الْفُلُوكِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
اللَّهُمَّ اعْزِزْنِي بِطَاعَتِكَ وَأَذِلَّ أَعْدَائِي
بِمَعْصِيَتِكَ وَأَقْصِرْهُمْ يَا قَاسِمُ كُلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرُوكُ بِكَ مِنْهُمْ وَأَسْتَعِينُ
بِكَ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مِنْ دَعَاةٍ وَيَأْمَنُ
إِذَا تَوَكَّلَ الْعَبْدُ عَلَيْهِ كَفَاهُ أَهْوَى كُلِّ مَرْهُمٍ

اعزني

من

مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَمَلُ
لِلْمُتَّقِينَ وَخَوْفَ الْعَالَمِينَ وَخُشُوعَ الْعَابِدِينَ
وَعِبَادَةَ الْمُتَّقِينَ وَأَخْبَابَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
تَوَكُّلَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَيَقِينَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيُسْرَةَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَالْحَقْنَ بِالْأَحْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ
وَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ وَأَعْتَقْنَا مِنَ الشَّارِ وَأَصْلَحَ
لِنَاسِنَا كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا صَادِقًا
يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ حَاجَةَ السَّائِلِينَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الضِّمِيرِ الصَّامِتِينَ إِنَّكَ بَكْرُ
خَيْرِ عَالَمٍ غَيْرُ مُعَلِّمٍ أَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي وَأَنْ
تَعِزَّنِي وَلِيُوَلِّدَنِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ وَمُتَمِّمِ
وَالْأَمْوَاتِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالْإِلَاطَةِ
هَـ

اِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ فصل در ختم قرآن

و مسلمات امیر رسول و ائمه و زیارت ائمه علیهم السلام
در عرض هفت **اقا ختم قرآن** در حدیث آمده که حضرت رسول
فرمود اند بعضی اصحاب هر هفت ختم کنند و در کوفه لشکر
آورند و ترتیب تلاوت برین وجه است هر یک از هفت ختم
کند و تا آخر سوره مائده بخواند و سبب این از اول سوره بقره تا
آخر سوره براءه بخواند و سبب این از اول سوره یونس تا آخر
سوره مریم بخواند و سبب این از اول سوره طه بخواند تا آخر سوره قصص
سبب این از اول سوره عنکبوت تا آخر سوره صر بخواند و سبب این
سبب این از اول سوره زمر بخواند تا آخر سوره الرحمن و سبب این
اول سوره الفاتحه تا آخر سوره الفاتحه بخواند و این را ختم قرآن
گویند **فصل** در ختم قرآن با نام کند و سجده کند و بگوید
مکرم است و قد وثق رب الملئکة و الروح

و سر بر آورد و آیه الکرسی بخواند و بار سجده رود و همان تسبیح بخواند
که یکایک هر چهار روز واجب است که این تسبیح بخواند و سبب این
واجب است و رواست و در ائمه تنظیم آورده که روز جمعه از نماز کعبه
کند تا آخر سوره الفاتحه بخواند و در روز یکشنبه از اول سوره تا
آخر سوره براءه و در روز یکشنبه از اول سوره یونس تا آخر سوره مائده
و در روز یکشنبه از اول سوره یونس تا آخر سوره فرقان و در روز یکشنبه
از اول سوره فاطر تا آخر سوره یس و در روز یکشنبه از اول سوره
الصافات تا آخر سوره حجرات و در روز یکشنبه از اول سوره قمر تا آخر
قرآن و در روز یکشنبه بعد از نماز بخواند اَللّهُمَّ اَنْتَ الدِّينُ وَ اَلَيْکَ
الْمُنْتَهٰی وَ اَلَيْکَ الْمُسْتَعَاثُ وَ عَلَیْکَ التَّکْلَفُ
وَ اَلَيْکَ الْمَصِیْرُ یَا کَافِرُ الْمُنَافِقِینَ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَ صَلَّی اللّهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
اَحْمَدِ عَیْنِ وَ حَمْدُ شَرِیفِ کَلَامِ لَه نام کرده است که این دعا را سه بار

حضرت محمد و معاون او بگذرو وقت نماز طلوع صبح است
 عز و جت بگویش است است از روز جمعه و چهار
 رکعت نماز هدیه رسول اکبر و چهار رکعت هدیه فاطمه
 رکعت یک سلام و نیت خیرند اُصَلِّیْ کَعَتِینِ هَدِیَّةٍ
مَتْنِیْ اِلَیْ رَسُوْلِیْ اَللّٰهُمَّ مُحَمَّدٌ بِنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَوَّلِیْ
رُوحِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَا وَ لَدُنَّ بِاَقْرَبَ اِلَیَّ اَللّٰهُمَّ
 رکعت هدیه ام المومنین علی و همچنین تترتیب چهارمین رکعت
 امام جعفر عابد و وجوب باز چهار رکعت امام جعفر هدیه رسول الله
 و چهار رکعت هدیه فاطمه و در رکنه هدیه امام موسی و همچنین باقی
 الزمان و هر رکعت این دعا خوان که اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ
وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَیْکَ یَعُوْذُ السَّلَامُ حَیْنَ
رَبَّامُنِکَ بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ اِنْ هَاتِیْنِ الذَّ
کَعَتِیْنِ هَدِیَّتِیْ مَتْنِیْ اِلَیْ رَسُوْلِکَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی

الصالح

و روز چهارشنبه
 الف باقی از کلام موسی کاظم را امام حسن و امام حسین علیهما السلام
 میخواندند و امام علی نقی و روح بن محمد باجم حسن و روح بن محمد باجم
 میخواندند و در طایف اصل البیت و مجتهدین و مؤمنین زیارت
 حضرت امام معصومین را میخواندند و در این روز یک موی چپ را در
 بخت و حصول مقاصد و مرادات و ایمنی بودن مکر و فتنه و
 اناقت باید که دستور هر روز مذکور شد و در هر روز زیارت
 کند و طایف زیارت است در اول صبح تا طلوع آفتاب و هرگز
 اوقات این زیارت است بطهارت و بپوشیدن رو بقبله
 و زیارت کند **انور سید فلاح بن فلاح** **لله**
قوتی الی الله و بعد از آن شروع در دعا زیارت نماید
زیارت نجفیه **در روز شنبه** **اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا**
الله **وَ خَدَّ لَا شَرِيكَ لَهُ** **وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُوْلُهُ**
وَ اَنَّكَ مُحَمَّدٌ بَرُّ عَبْدُ اللهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ خَلَفَ

حالف

خَالِصَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاعْطِهِ
الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَاللَّحْجَةَ
الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يُعْطِيهِ
الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ وَلَوْ
أَنْتُمْ أَذْظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولَ لَوْ جَدَّ وَاللَّهُ تَوَّابًا
رَحِيمًا الْهَرَفَةُ أَمِيتُ بَيْنَكَ مُسْتَغْفِرًا تَا
بِيَامِنِ ذُنُوبِي فَضَّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَهُ وَاعْفُ عَنَّا
يَا سَيِّدِي اتَّوَجَّعْتُ بِكَ وَبَالَ نَبِيِّكَ إِلَيَّ
اللَّهُ رَيْتُكَ وَحَدَّثَ لَيْفَ فَرَزَ لِي عِبَادُ رَزَنَ
إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَمَعْدَنُ كَبُودِي
أَصْبَأُ بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا أَعْظَمَ الْمُصِيبِ
بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْخُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ

هو
ان حضرت رسول ص و ائمه
هرگز عبادت را از الحاد و کوب
عبادت که ماست خدا را نسل عبادت جمیع
ملاکه و نواب اعمال درین مثل که کعبه
کعبه اهل عبادت که به باشد و عباد
الحقین تا آخر اعمال عبادی خود مدد
سبب شود و هم عین بار خود که عباد
انحضرت در شب و روز و نظر بر کائنات
کوفه عبادت و عبادان و عبادان
میکردند و عبادان و عبادان و عبادان
مثل حضرت شیخ و عبادان و عبادان
خدا اوده و عبادان و عبادان
نوجوان و عبادان و عبادان
خدا و عبادان و عبادان و عبادان

از زمان
که قیام ازین
یا این

五

اَسْتَصِيْفُ بِرَأْتَمًا وَأَنَا فِيمِنْ جَوَارِكًا فَاجِدًا
فَانَا مَأْمُورًا بِإِلَاجَةٍ فَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَالْكَامِطِينَ الطَّاهِرِينَ *روضة زيارت*
علي بن الحسين ومحمد بن الباقر وعبد الصاد عليهم السلام
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خَيْرَ أَوْلَادِ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا تَرَا حِمَّةَ وَحْيِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أُمَّةَ
الْمُدْنَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَادَ رَسُولِ اللَّهِ
وَأَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُسْتَقْبِرٌ بِشَانِكُمْ مُعَا
لَاعِدَانِكُمْ مَوَالِدَ أَوْلِيَانِكُمْ يَا بَنِي وَائْتُمْ وَامِّي
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَلَّى اخْرُجْ
كَمَا وَلَّيْتَ أَوْلَادَكَ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ دُونَهُمْ
وَكَفَرُ بِالْحَبِيبِ وَالطَّاعُونَ وَاللَّاتِ وَالْعَبْرِ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوْلَى وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَ

السَّلَامُ

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَيِّدِي الْعَالَمِينَ وَسَلَامٌ لَكَ أَلَوْ
صَتِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا صَادِقًا مُصَدِّقًا فِي الْقَوْلِ وَ
الْفِعْلِ يَا مَوْلَى هَذَا يَوْمِكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثَّلَاثَةِ
وَأَنَا فِيمِنْ صَنِيفٍ لَكُمْ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأَصْبِفُوا
وَأَجِيرُوا لِي بِمَنْزِلَتِي عِنْدَكُمْ وَالْبَنِيكُمْ وَ
الطَّاهِرِينَ *روضة زيارت سلام مومنين واهل بيت*
والمؤمنين وعليهم السلام السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّجَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا نَوَافِلَ اللَّهِ وَظُلُمَاتِ الْأَرْضِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَعَلَى أَلْبَنِيكُمْ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ يَا بَنِي أَسْتَمُ
وَأُمِّ لَقْتُ عَبْدُ اللَّهِ مُخْلِصًا وَجَاهِدًا ثُمَّ
فِي اللَّهِ حُجَّجًا دُونَ حُجَّجِكُمُ الْبَقِيَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَقَدْ عَلَّمَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَجْعِدِينَ
وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ
يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَا مَوْلَى لَكُمْ مَوْلَى مِنْ بَيْتِكُمْ
وَجَهْرَكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا
وَهُوَ يَوْمُ الْأَنْفَامِ وَمُسْتَحْجِرٌ لَكُمْ وَأَنَا
صَنِيفُكُمْ وَأَجِيرُكُمْ بِالْبَيْتِ بَيْتِكُمْ وَالطَّاهِرِينَ
هَرِيرٍ رَوْحُ بَيْتِ نَارِ أَحْمَدَ سَلَامٍ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
حُجَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَامَ
الْمَوْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ رَبِّ
الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ
هَرِيرٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَنَا

مَوْلَى

مَوْلَى لَكَ وَلِإِلَيْتِكَ وَهَذَا يَوْمُكَ وَهُوَ
يَوْمُ الْخَمِيرِ وَأَنَا صَنِيفُكُمْ فِي يَوْمِ مُسْتَحْجِرٍ
بِكُمْ فِي يَوْمِ فَاحِشٍ صَنِيفُكُمْ وَأَجَارُكُمْ بِحَقِّ
إِلَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ رَوْحُ بَيْتِ نَارِ صَابِ
الزَّمانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي عَمَلِهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوْماً لِلدَّعْبِ وَتَهْتِدِي
الْمُهْتَدِينَ وَيَفْرَحُ بِمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا سَفِينَةَ النَّجَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَقِّ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَإِلَيْ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ عَجَّلَ اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ
مِنْ النَّصْرِ وَظَهَرَ الْأَمْرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَاكَ لَكَ عَارِفٌ بِأَوْلَاكَ وَآخِرُكَ
وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكَ وَإِلَى بَيْتِكَ وَأَشْهَدُ
ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدِكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ
أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي
مِنْ الْمُتَخَطِّينَ لَكَ وَالتَّابِعِينَ وَالتَّنَاصِرِينَ
لَكَ أَعْدَاءَكَ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بِبَيْتِكَ
فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَاءِكَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الدُّنْيَا
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ هَذَا
يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِي ظُهُورِكَ
فَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى يَدِكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِ
فِيهِ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ فِيهِ صَنِيفُكَ
وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنْ أَوْلَادِ
الْكَرَامِ وَمُؤْمِنٌ بِالْإِجَانَةِ فَاصْفِرْ وَاجْعَلْ

عَلَا

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ وَالطَّاهِرِينَ
سبع و شصت در اعمال شنبه و درین چند فصل است
فصل در ماه محرم این ماه از ماهها محرم است و بدو سال هجرت
از دست پیش از اسلام ویرا عظیم داشتند و مسخره و ستم
و بهجت تحریم قتل و دزدی و عارت در و از آن محرم کنند
و نیز گویند از ماه محرم از آن گویند که از آن نزد خداست
از آنکه وضع و طرز عبادت را ثواب و محبت را عاقبت
بود و **سبع و شصت** و بر این تمام این ماه روزه داشتن **روز اول**
در این وقت دعوت ذکر یا غفر الله سبحان ربی بگویند و در طلب فرزند
سبع و شصت روزه این روز و نیم حبه زرد و سیاه و نیم
بر این روز و نیم این دهد درین روز و نیم رکعت نماز است
و خود بخواند بعد از الحمد و حمد و سلام بخواند و بگوید
سبحان الله و تعالی بر او مکی مکی که داند او را از شر این ماه نگاه دارد

هفت

وَتَوْفِيقٍ يَدْبِكُ مِنْ مِرْطَدٍ تَعَادِلَاتٍ وَرَبِّ عَرْشِ
اللَّهِ أَنْتَ الْبَدِيعُ الْقَدِيمُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ
الْحَكِيمُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَلَسَا لَكَ الْعِصْمَةُ
فِيهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الْحَكِيمِ وَالْعَوْنُ عَلَى هَذِهِ
النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالِاشْتِغَالِ بِمَا يَفْرَحُ
إِلَيْكَ يَا فَالْجَلِيلُ وَالْإِكْرَامُ وَالْفَضِيلُ
وَالْإِنْعَامُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **ومرويت** اخذت
رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم من راول ما حرم من لحم كذا ما
ويكره من ماله وراى من سائر ما يكره من ماله وراى من سائر ما يكره من ماله
وجميع اوقات السال كانه داره الحمد لله الذي توضع
كل شئ يعطى والحمد لله الذي خضع كل شئ
ملكه والحمد لله الذي استسلم كل شئ
لقد رتبه والحمد لله الذي ذل كل شئ اعزته

أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَمَلَكِكَ وَقُدْرَتِكَ
وَهَذِهِ السَّنَةُ الْجَدِيدَةُ الْأَمِينُ وَالْإِيمَانُ
وَالْعَافِيَةُ وَالْعَفْوَانُ وَالْعِصْمَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ
الْحَكِيمِ **ونيزه ايت** هر که درین روز رسید و شست
نوبت از کمرش تا به الوعد العظیم بهیچ غدر پسند عا کوناند
اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ قَدِيمٌ
أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
وَشَرِّ مَا فِيهَا وَاسْتَكَفَيْكَ مَوْعُودَتَهَا وَشَغْلَهَا
بِأَخْلَافِ الْجَلِيلِ وَالْإِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ أَمَانَاتِهَا وَدُرِّهَا
كرو و در گت ب در است نیت آورده هر که اقامت اهل
الْقُرَى أَنْ تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا
أَمْرُ أَهْلِ الْقُرَى أَنْ تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا تَأْتِيَهُمْ بِأَسَانِيَا
يَلْعَبُونَ أَفَامِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ

اَلَا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ از سوره اعراف در روز اول
 محرم بر کاغذ نوید و از اباب ظاهر بشوید و آب را در کوزه
 خانه بپوشند و کشته نازل از بار گذردم و سیر کنندگان
 پاک شود و هرگز نرفته انجا نماند هر دو روز **روز سوم** روز عاشورا
 در آن روز مقتل سید شهید و شهید کریم علیه السلام است
 علم است در هر احدی که سینه زدن و زاری کند و کعبه می بیند
 مصیبت ما و اوان ال محمد و آل محمد را بشناسد باید که درین روز
 با مردم دنیا پیروز از دهر از رخس است و مومنان را در هر حاجت
 روا کند و اگر روا کرد و مبارک نباشد و درین روز پنج
 در خانه نهند هر کس درین روز خیر زنجیره کند تا زوال
 اش با بعد از آن شادان کند اندک از خانه امام حسین
 علو آنچه صحیح بغیرت و مصیبت شامل میکنند و بفرستند
 آن رسول مسئول بکنند و هر مصیبت بکار او رود که

این روز بسیار گناه است و باید بپوشید
 درین روز اسلک نماند و بپوشید
 روزی که بعد از این است

و فرج و زار کنند و مومنان یکدیگر را تغزیه و مصیبت امام
 حسین علی بن ابی طالب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را
 که بگوید **اَعْظَمَ اللَّهُ الْجُحْنَ** تا بمصلای بنایان **اَلْحَسَنِ**
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا و **اَيَاكُمْ مِنْ الطَّالِبِينَ**
بِثَانَةِ مع ولی الامام المهدی **مِنْ اِلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ**
السَّلَامُ و اگر بفارس خواند چنین بگوید خدا بفرستد تو را عظیم
 و مزد بسیار از آن فرماید ما را مصیبت ما را سید کربلا
 حسین ع و کرد اند ما را و شما را از طلب کاران خضر امام حسین
 باور و خفا ما هم اند از آن محرم است از امام جعفر **علیه السلام**
 هر کس در روز عاشورا بغیرت و ماتم ال رسول بر نوبت که کور شد
 بکار او بفرستد ثواب هر اربع و نه عمره و هزار غزنه بکار
 از هر و نویسد و ثواب مصیبت هر خبر و رسو او و هر
 شهید و صد فقره مرده باشد یا شهید شده باشد

است در حیاتی که آنها را تفرقه و تشتت و نیز روز زیارت است
حضور زیارت ابدی عبد الله محمد بن عاویس بسیار صلوات بر سر
ال او فرستادن و لغزش بر اعدای ایشان کردن روایت
نیز بن الشام از ابی عبد الله ع که گفت هر که قبر حسین علیه السلام را
زیارت کند روز عاشورا و عارف به بد بقی و در هم چنان
باشد زیارت خدا کرده باشد در پیش و زیارت خدا
چنانچه در سنن الاکبر النقیه آورده زیارت این و او بسیار دعا کند
بوجب حسن زاده بهم گفت در اول وقت و روایت کند هر روز
عبد الله ع که گفت هر که حسین را عاز زیارت کند روز عاشورا
و جسد و بر ابدت و نیز روایت کند که هر که خواهد
حق رسول و حق خدا و حق فاطمه را بداند باید که قبر احم
را زیارت کند روز عاشورا و نیز قول هر که درین روز
حسین ع کند پاهای خود را بر تخته کلاه کند و بگوید او را

و غیر

نفیلت و احبب الله من موجب درجه و جایی قیوم و بهت گشت در آن
عبد الله ع که هر که نزد یک بر امام حسین ع ایستد و شب عاشورا روز
قیامت در نجف آید باشد هم چنان که سید شده باشد و در عرصه
کر بلا و نیز گفت هر که زیارت امام حسین ع کند روز عاشورا
شبش ایجاب باشد همچنان باشد و برایش او شهادت کرده
باشد و بخیر روایت حضرت کند او را حدیث آتیه بگویم
حسن ع در زمره شهدا و شرح زیارت ابدی عبد الله حسین ع
چنانست که روایت کند صالح بن خلعه از پدرش از ابی جعفر ع
گفت هر که زیارت حسین کند روز عاشورا و هر روز ایستد
کر این روز قیامت بر خیزد با ثواب هزار حج و هزار عمره
و هزار غزوه و ثواب هر حج و عمره و غزوه مثل ثواب این
کج و عمره و غزوه کند با ثواب رسول ص و امامان علیهم السلام کنم
فدر تو بادم یابن رسول الله ع پس را چه باشد در شهر

باشند و نمکینه نباشد هر پنجادریزین روز یکت چهل و پنج
بصحر شود یا بر مائید و ادرت کند بسو امام حسین
و سلام کند و بعد نماید در رکعت که در آن کشته گان او و دو رکعت نماز
بکند پیش از زوال پس از آن مذبح کند حسین عمار او برادر
بگوید و بگوید تا هر که باشد بر او بگوید و بگوید که مرا تفرقه دهند
بنصیبت حسین عمار من مناسبت از حد اعتدال هر که این بگوید
اینهمه ثواب خدا تعالی بفرماید علفه رود است کند عمار ابو
عباس را که گفت عمار آموز مرا که درین روز چه زیارت کردی
گفتم از نزد یک جوانم و عمار از خود بخوانم هر گاه ادرت
بوی که از شهر مرا در رکعت یا علفه خوان آن نزد ادرت بگوید
حدت امام حسین علیه السلام بعد از تکبیر است عمار و بعد از آن
در رکعت نماز بکند هر گاه بگوید و سلام کند بر امام حسین
باب رت و عمار قالان او که آنچه زیارت او از هر شکلی

و اینها

و نسیب خوانند و هر حد اعتدال از هر که تو نیز از درجه بویسد
و هم چنان باشد در پیش و میرا شنید که هر یک باشد
در درجه و مرتبه شریک باشد و بر تو ثواب زیارت معمران
رسولان و ثواب کند در زیارت امام حسین عمار که در چند
از روز شهادت آنحضرت تافیت م قیامت بویسد و در
علقه و است کند در چینه او جعفر عمار نمود هر کس هر ماه یا
هر هفت یا هر روز زیارت کند از هر که خود این را بگوید
پس باید که بگوید این ثواب بقصد زیارت بصیرا برون
شود یا بر مائید و در و چنانچه از این زمره **مستثنی** و در
و اگر سر عمار اول در رکعت نماز هدیه امام حسین عمار کند
سودا خواهد بخواند و افضل قل هو الله احد است و تا آخر
تبر از سلام و دعا چنانچه از روایت سابق معلوم شد
جایز نیست و بعد از آن که بگوید اللهم انک صلیت

وَلَكَ رَكَعَتٌ وَلَكَ سَجْدَةٌ وَحَدُّكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ لَا تَسْلُكُ لَيْكُونُ الصَّلَاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ
لَا لَكَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْلُغْهُمْ عَنِّي
أَفْضَلَ السَّلَامِ وَالْخَيْرِ وَارْزُقُوا عِلْمَ مَنْ هُمْ أَهْلُ
الْإِيمَانِ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ خِدْقَيْهِ مِنْ خِلْفِي
عِنْدَ اللَّهِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَيْهِ تَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَأَجْعَلْهُمَا أَفْضَلَ أَمَلٍ
وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
بروایت رکعت دیگر همه هدی بن حسین علی اکبر است
و در اندرون حجر حضرت مدفون است و حرکت هدی بن حسین
که ملاک زد پس از آن سوره حضرت امام حسین علیهما السلام
راست قبل است مستحب شود و بان سلام و دعا علم دارد

حجرت عار و بیت کرد و عمل نیکو بدید عبد الرحمن سلام
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرْنَ سُبْحَانَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبَنِي سَيِّدَةِ
الْوَحْيِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ
وَابْنَ نَارِهِ وَالْوَقْدَ وَالْمَوْثِقَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
الْأَنْوَاجِ الَّتِي خَلَّتْ بِفَنَاءِكَ عَلَيْكُمْ مِنْ جَمِيعِ
سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الزَّهْرَةُ وَخَلَّتْ وَ
عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
السَّلَامِ وَخَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
الْسَّمَوَاتِ فَلَعَنَهُ اللَّهُ أُمَّتًا سَتَ اسَاسُ الظُّلْمِ
وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَهُ اللَّهُ أُمَّةً

قَتَلْتُمْ **كُم** وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعْتُكُمْ عَلَيْكُمْ
عَنْ مَقَامِكُمْ وَإِنْ لَمْ **كُم** عَنْ مَرَاتِكُمْ أَلَيْسَ لَكُمْ
اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْ **كُم** وَلَعَنَ اللَّهُ
الْمُهْدِينَ لَهُمْ بِالْمَكْرِ مَنْ قَالَكُمْ بَرِئْتُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَأَشْيَاءِ
عَمِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لِيُسَلِّمَ
لِمَنْ سَلَّمَ **كُم** وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِلَّ زَيْدًا وَالْحَرْبَ وَالْأَشْيَاءَ
لَعَنَ اللَّهُ قَاطِبَةً وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَنْ جَانَدَ وَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ عَمَرَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا وَ
لَعَنَ اللَّهُ أَسْرَحَتَ وَالْحِمَّتَ وَتَقِيَّاتَ وَ
تَنْقَبَتَ لِفِشَالِكَ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ
مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ أَكْرَمَكَ وَأَكْرَمِي

أُمِّيَّة

هَذَا

هَذَا أَنْ يَرْفَعُ طَلَبَ سَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُوبٍ
مَعْصُومٍ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْ عِنْدَكَ وَجْهًا بِالْحُسَيْنِ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى
اللَّهِ وَإِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَطَلَبِ
فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحُسَيْنِ وَإِلَيْكَ بِمَوْلَاكَ وَبِأَبِي
لِبْرَاءَةِ وَمِمَّنْ قَاتَلَكَ وَلَصَبَ لَكَ الْحَرْبُ وَ
بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَسْرَدَكَ وَبِحَجِّكَ بَعِيَانَهُ
وَحَرْبِي فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاءِ
عَمِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى
اللَّهِ ثُمَّ إِلَى رَسُولِهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوْلَاكُمْ
وَبِمَوْلَاكُمْ وَلِيكُمْ يَا لِبْرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
وَلِلنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبُ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاءِ

اَسْئَلُكَ يَا مَنْ سَأَلَكَ وَخَرَّبَ مِنْ خَابِرِهِ وَوَلَّى مِنَ
وَالْاَكْبَرُ وَعَدُّوْ مِنْ غَادَا كَرَفَا سَأَلَ اللّٰهَ الَّذِي
اَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكَ وَمَعْرِفَةِ اَوْلِيَائِكَ وَرَفَقَتِي
الْبِرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكَ اَنْ تَجْعَلَنِي مَعْلَمٌ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَاسْأَلُ اللّٰهَ اَنْ يَلْغِفَ الْمَقَامَ الْمُحْمَدِيَّ
لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ اِنْ يَزِيدُ قَوْلِي سَارِعَ اِمَامٍ
هَدًى طَاهِرًا نَاطِقًا مِنْكُمْ وَاسْأَلُ اللّٰهَ بِحَقِّكُمْ
وَالثَّانِ الَّذِي لَكُمْ اَنْ يُعْطِيَنِي بِمَصَابِي
لَكُمْ اَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابِيًا بِمُصِيبَتِكُمْ كُلِّ
مُصِيبَةٍ مَا اعْظَمَهَا وَاعْظَمَ قُرْبَتَهَا فِي
الْاِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ اَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ
اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا اَمْرًا تَنَالُهُ
مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَعْرِفَةٌ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ

مَحْيَا

مَحْيَايَ مَحْيَا وَمَا مَاتَ وَالْمُحَمَّدِ اللّٰهُمَّ
اِنْ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ فِيهِ بِنُورِ امِيَّةٍ وَابْنِ
اَكْلِهِ اَلَا كِبَادِ اللّٰعِيْنَ بِنِ اللّٰعِيْنَ عَلَيَّ لِيَا نِيكَ
وَلِيَا نِيكَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ
نَبِيِّكَ اللّٰهُمَّ الْعَرُ اَبَاسِقِيَانِ وَمَعَاوِيَةَ وَيُنَيْدِ
بَنِي مَعَاوِيَةَ وَمَرْوَانَ وَالْمَرْوَانَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ
اللّعنة ابد الابدين وَهَذَا يَوْمٌ فَرَحْتُ بِ
الْزِيَادِ وَالْمَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ اللّٰهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللّعنة مِنْكَ
وَالْعَذَابِ الْاَلِيمِ اللّٰهُمَّ اِنْ اقْتَرَبَ إِلَيْكَ
فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِ هَذَا الْيَوْمِ
وَالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللّعنة عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوَالِ
لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِرَبِّكَ وَبَارِكْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْخَيْرِ تَابِعْ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعَصَابَةَ
 الَّذِينَ جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشَابِعَتْ وَبَايَعَتْ
 وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا بِكُلِّ
 السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ وَرَاحِ النَّحْوِ
 حَلَّتْ بِقَبَائِلِهِمْ وَلَنَا حَتَّ حَجْرٍ مَكَرٍ عَلَيْكَ مَحْزَنُ
 سَلَامٍ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيََتْ وَنَحْيِ اللَّكِيْلَ وَالنَّهَارُ
 وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَمَلِ مَتَى لَيْزَانِ تَكُونُ رُكْبَتُهُ
 صَدْرُ السَّلَامِ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ
 الْحُسَيْنِ الَّذِينَ يَنْدَلُّوْا مِنْهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ
 بِكُلِّ كَوْبٍ اللَّهُمَّ خُصِّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنَةِ مَتَى
 أَبَدًا وَأَبَدًا أَبَدًا وَلَا تَنْفُ الْعَنْ الشَّيْءَ الْخَالِي ثُمَّ الْعَنْ

الثالث

الثالث ثُمَّ الْعَنْ الرَّابِعَ اللَّهُمَّ لَعْنُ يَزِيدَ خَامِسًا
 وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ ابْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ
 وَعُمَرَ بْنَ شُعْبَةَ وَثُمَّ أَوَّلَ أَوْسُفِيَّانِ وَالْأَ
 مْرُؤَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ سَجْدَةً كَذِبًا كَذِبًا اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ حَمْدًا لَكَ أَكْرَبُ لَكَ عَلَى مُصَابِيهِمُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ ذَنْبِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شِفَاعَتِي
 يَوْمَ الْوَرْدِ وَوَقِّتْ لِي قَدْ مَرَّ صِدْقٍ وَعَيْنُكَ
 مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ وَالَّذِينَ يَنْدَلُّوْا مِنْهُمْ
 دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **فصل في راد**
 خمسة مردمان بعد از انصاف محرم بقتل فطرت پسرندند
 بهوت را تا کذا باشند از انصاف خود اندوزد و صفی علویست **اعمل**
 که حوت رسالت پناه صفتها و صفی در امر سه بار ایند بگویند
 و خوشند بهیذا سام بسد از حرف و خطرات صفیست دیگر

مفهوم

اللَّهُمَّ فَزِّجْنَا بِدُخُولِ الصَّغَرِ وَخُتْمِ الْخَيْرِ
وَالظَّفَرِ وَأَخْرِفْ شَرَّ عَنَّا وَجْجِ صَبْحَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرُ لَدُنَّ
كَمْ هَذَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرُ لَدُنَّ
هَذَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرُ لَدُنَّ
يَا شَدِيدَ الْقُوَى يَا شَدِيدَ الْحَالِ يَا عَزِيزَ بَاعِزِينَ
ذَلَّتْ بِعِزَّتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَافْخِرْ بِشَرِّ خَلْقِكَ
يَا مُفْضِلَ الْيُسْرِ يَا مُنْعِمَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ سُبْحَانُكَ
أَوْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَجَجِّنَا
مِنَ الْعَمَى وَكَذَلِكَ نَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى خَلْقِكَ
عَلَى سَيِّدِنَا وَإِلِهِ الطَّاهِرِينَ **وَسُبْحَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ**
بِسْمِ صَفَرِ فَرْزَنْدَانِ وَأَقْرَبِ رَحْمَتِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
آمَنَ اللَّهُ زِيَارَتِ مَا حَمْدُ بْنُ عَلِيٍّ وَابْنِ زِيَارَتِ مَا حَمْدُ بْنُ عَلِيٍّ

وَبِرَوَايَةِ أَبِي مُحَمَّدٍ مَسْكُورٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَعْلَمَاتِ الزَّيْجِ عَلَيْهِ
السلام وصفا بن مهران روايت كنند مولا مر جعفر
الصادق مراکت روايت كنند چنين زيارت را بنويسند كه
روز براه من كه بگويم السلام عليك على ولي الله و
جديد السلام على خليل الله وخبير السلام على صفي
الله وابن صفي السلام على الحسين المظلوم الشهيد
السلام على اسير الكبريات قاتل العبريات الامم
الذي اشهد انه وليك وابن وليك وصفيك
وابن صفيك الفاتن بكر امته اكرمته بالشهاد
وحنوته بالسعادة واجتنبته بطيب الولادة و
جعلته سيديا من السادة وقائدا من القادة
وقائدا من الزادة واعطيته مواريث الانبياء
وجعلته على خلقك من الاوصياء فاعذ في الدعاء

وَمَنْعَ النُّفُوعِ وَبَدَلَ مُجْتَدِيكَ لَيْسَتْ تَقْدِيرُ عِبَادَكَ
مِنْ الْجَاهِلِيَّةِ وَحَيْرَةُ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَادَّ عَلَيْكَ
مَنْ عَزَّتْ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْضِ ذَلِ الْأَدْنَى
وَشَرَّ الْأَخْرَى بِالْثَمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطَّرَ
وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَاسْتَخْطَكَ وَاسْتَخْطَنِيكَ
وَأَطَاعَ مَنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاوَةِ وَالنِّقَارِ
وَحَمَلَهُ الْأَوَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ لِلنَّارِ فَجَاهَدْتُمْ
فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفَكَ فِي طَاعَتِكَ
دَمَهُ وَاسْتَيْحَ حَرَمَهُ الدِّمَاءُ وَالْعِزُّ لَعَنُوا سِيْلَهُ
وَعَدَّوْهُ عَدَاوَةً أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرُّ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَرُّ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ
أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عَشْتُ سَعِيدًا
وَمُضَيَّتُ حَمِيدًا وَمُتُّ نَعِيمًا مَظْلُومًا شَهِيدًا

وَأَنَا أَشْهَدُ

وَأَنَا أَشْهَدُ وَأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ مَخْجُ مَا وَعَدَكَ وَ
مُهْلِكُ مَنْ خَزَلَكَ وَمُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَ
أَشْهَدُ وَأَنَّكَ وَفَيْتَ بَعْدَ اللَّهِ وَجَاهَدْتَ
سَبِيلَهُ حَتَّى ابْتَلَكَ الْيَقِينَ فَلَعَنَهُ اللَّهُ مَنْ
ظَلَمَكَ وَلَعَنَهُ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِدَا لِكَ فَرَّكَ
بِالدِّمَاءِ أَنْ أَشْهَدُكَ أَنْتَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَلَّاهُ وَ
عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ يَا بَرُّ وَأَنْتَ وَاقِي يَا بَرُّ سَوْلاً
اللَّهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نَوَافِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ
وَالْأَنْحَامِ الطَّاهِرَةِ وَلَمْ يُخْجَلْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْ
تُجَاسَسَا وَلَمْ تُلْبَسْكَ الْمُدَّ لَهْمَاتٍ مِنْ نِيَالِهَا وَ
أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَاؤِ الدِّينِ وَإِنْ كَانَ الْمُسْلِمِينَ
وَمُعَقِّلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ
وَالنَّقِيُّ الرَّضْوِيُّ النَّكِىُّ الْهَادِي الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ

أَنَّ الْأَمَّةَ مَنْ وَلَدَكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ
الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
بِشْرَاعٍ دِينِي وَخَاتَمٍ عَلَى قُلُوبِي لِقَلْبِكُمْ
سَلَامٌ وَأَمْرِي بِالْكَرَمِ كَمْ مَشِيعٌ وَنَصْرَتِي لَكُمْ مَعْلُومَةٌ
حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ لَأَمْعَ عَدُوِّكُمْ صَلَواتُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آبَائِكُمْ وَأَجَادِكُمْ
شَاهِدْكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ
يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ **فصل در بیان معاد و احوال**
و این دو ماه را پنج کوه و بیست و یک درخت و ملاح و اموال
ایشان تیر درین ماه بود و پنج کوه و بیست و یک درخت
اول این ماه هفت رسول اجابت کرده اند از کوه بیدیه
در سال سیزدهم از مبعوث خود و درین شب بود که امیر المؤمنین

بر سر کوه بیدیه آمد و هفت سال از روز غار بود و شب
چهارم این ماه اخفت از غار پرده آمد و در کوه بیدیه نهاد
روز نهم این ماه مولود چهل و سه بود و بنزدیک طلوع صبح روز
آزاد در عالم عین و این روز عظیم البرکت و شریف و همیش
صالحان از آل محمد تقسیم این روز میسوده اند و حق اینها
میشناخته اند و رعایت حرمت کشته میکرده اند و تطوع و بیعت
میفرموده اند و چون درین روز فضیلت بزرگ است
عظیم دارد و از جمله چهار روز است که در سال روز بای
است از حضرت امیر علیه السلام **روایت** محمد بن محمد
پنج اول بر و نه باشد حدیث است از امیر او روز نهم
و سیم درین روز غسل کردن و صدقه دادن و زیارت
کردن ایشان و مقابر خصوصاً زیارت شهید او امیر المؤمنین
بر وجه ماثور **فصل در ماه رابع الاصر** روز چهارم گشت اند روز نهم

همه ایام المیزان علی عظمه اینها در روز دوشنبه و کشتی ماه رجب
ست و شعبان ماه رسول الله است و ماه رمضان ماه خداست
و فضیلت روز اینها بسیار است از آنکه از ایام المیزان علی عظمه
نقل شد هر روز در رجب ماه عظیم است و هر که یک روز از این
روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب روز چهار
شنبه و هر که در روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
روز چهارشنبه و هر که در روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
خدا ترست بر او روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
در دوشنبه در هر روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
در دوشنبه در هر روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
در آید و هر که باز در روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
مبدل شود و نماز کند که در هر روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
خدا ترست چهار روز و هر که روز از این ماه زیاده کند حق است

نیز از ثواب روز یکشنبه و هر که در هر روز از این ماه زیاده کند حق است
شود از هر روز اول جمعه و آخر ماه و هر که در هر روز از این ماه زیاده کند حق است
نیز از ثواب روز یکشنبه و هر که در هر روز از این ماه زیاده کند حق است
که هر که اول و نیمه و آخر اینها روز و در یک روز و در یک روز
چهار روز خدا ترست که گشته و آینه او را **نقل شد** از آنکه
عین نور از رضا هم فرمود هر کس اول ماه رجب روز
در دوشنبه او را واجب شود و هر که یک ماه رجب روز
خدا ترست او را او را در دوشنبه شفاعت کند و هر که بعد
از یکشنبه و هر که بعد از او روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
از یکشنبه و هر که بعد از او روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
و اولاد و اخوان و اخوات و جمیع اقربا و یاران
خود را بود اگر چه توجیب هر روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب
بعد از هر روز روز در دوشنبه خدا ترست از هر روز ثواب

شهرته الاصل است وفضل روزه اش یادگردد
 یا رسول الله هر که روزه تواند داشت چه کند باین ثواب
 گفت هر روز در رجب صد بار سبح رکوبه سبحان
 لا اله الا الله سبحان من لا یغنی عن الله شیء الا
 له سبحان من لا یغنی عن الله شیء سبحان من لا یغنی
 العز و هو له اهل سبحان من تعطف بالجلد
 و تکثر مریه سبح تیرم تیرم تیرم تیرم تیرم تیرم
 فاتحه و آیه الکرسی و حمد و اخلاص و معوذتان و بزرگترین صلوات
 و استغفار بموجب چهار عمل نماید در خمس از حضرت رسول
 فرمود هر که در ماه رجب و همچنین در ماه شعبان و
 رمضان در شبانروز هر یک از این سوره و آیات
 ذکر کند یا بخواند و بعد از آن سه بار کوبه
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله

اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم
 پس از آن سه مرتبه سبح و ال اوصلت و ستد
کوبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و الله و علی
 کل ملک و نسیب کوبه یا الله اغفر لی
 و لوالدین کوبه ما زنیاً فی صغیراً و کبیراً و جمیع المؤمنین
 المؤمنین و المؤمنات پس از آن کوبه چهار مرتبه
 استغفر الله سوکت بخند بر هر مرتبه بخند فرستاده و هر مرتبه
 خدا نرسد آنس را که بغیر بجای آورده باشد اگر چنین
 بعد دستارهای آسمان و قطر باران و برکت در حقان
 و رنک پیامان و کف دریا باشد و سوکت بخند بر هر
 بزرگترین بخند بخند فرستاده هر کس در این را بخواند بر هر
 حد نرسد بر آوردن حق نرسد مقصد حاجت وقت بریدن نهار
 اعمال و وقت میزان و وقت هر اوط و طهر نرسد او را آورده

روایت امام محمد تقی علیه السلام **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ**
بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ
وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّ
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا سَيِّدَ اللَّهِ إِنِّي
أَتُوجِّهُ بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّ لَيْسَةَ
أَبَاكَ طَلَبْتُ إِلَهُكَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِمُ مَعَهُ
أَهْلَ بَيْتِهِ أَسْأَلُكَ بِطَلَبَتِي بِرَحْمَتِكَ يَا مُحَمَّدُ
 برآورده شود **در روز اول رجب** ولادت حضرت
 امام محمد باقر بود ۴ روز از این ۷۰ سبب و ستین **دوازده**
 ایام عبد الله عا که غره رجب روزیت هر نوح ۴۰ در شش
 و امر که در کتب با او بود و نذر برون هر که این روز روز و در
 آتش هر نوح از او که راه هر شود و اگر در وقت روز

کشودن

کشودن هر حرکت نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه
 آیه الکرسی و اخلاص و قل اعوذ برب الناس و در هر رکعت بعد
 فاتحه از زلزلت و قل هو الله و قل اعوذ برب الناس بخواند
 بر هر اربعه عبادت شصت استغفار و هفتاد هزار مرتبه بگوید
 او آمرزش خویش ندانم ماه رجب سینه و درین روز **مستحب**
 زیارت ایام عبد الله عا **روایت** از امام جعفر صادق عا که
 فرمود هر که زیارت امام حسین عا کند روز اول از ماه رجب
 البته او را پادشاه مرز و اگر سنگ زیارت حسین عا باشد درین
 روز زیارت هر زیارت بعضی از ایشان است و هر که درین
 نیز قادیان باشد یا کند بسلام بسویش **مستحب**
 درین روز و همچنین در باقی ایام این خواندن این دعا یا
مَلِكُ خَوَارِجِ السَّائِلِينَ وَيُعْلِمُ الصَّامِتِينَ
لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ

عَتِيدُ اللَّهِ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَلِيَا
 دِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلْكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَنْ تَقْضِيَ
 حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ **روایت** از ابی عبد الله علیه السلام که هر روز با چهر
 این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّ اسْأَلُكَ صَبْرًا لَكَ كَرِيمًا
 لَكَ وَعَمَلًا لِمُخَافَتِكَ مِنْكَ وَتَقِيَّةً لِعَالَمِكَ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَلَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ
 الْفَقِيرُ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَلَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ
 لَيْلُ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَمَّا
 بَعْدُ أَنْتَ عَلَى قَتْرِي وَجِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي
 وَبِقَوْلِكَ عَلَى صَفْحِي يَا قَوِي يَا عَزِيزُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ

والله

وَأَكْفِي مَا أِهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ **ترجمه** درین روز نهم چهل روز
 پانزدهم و روز آخر سه روز شریف است میرکت نماز کن
 میکنی سلمان فایز رحمة الله عز و جل بر یک خوت رسول ما قسم در
 آور روز چهارم الا گوشت است سلمان تو از ما برتر اخبر و بگویم
 بی حد از تو با پدر و مادر من یا رسول الله فرموده هر سلمان پنج بخون
 نمونست نیست درین ماه رح میرکت نماز کند و در هر گیتی
 الحمد بگوید و سه بار صلوات ببارجد بگوید که صد مرتبه است هرگز
 باشد در حال صغیر و کبر بخونست و خدا بفرستد او را ثواب بدست
 که ماه روزه دهسته و او را از جهل نمازگزاران نویسد تا بسال آید
 و هر روز عمل شهیدان شد ای بدر بر او بنویسد سلمان
 خبر داد مرا جبرئیل عا یمن نماز گوشت است محمد این علامت بود
 سلمان و صفیان این نمازگزاران سلمان گوشت یا رسول الله عز و جل

خبر ده ماه این نماز سر رکعت درین ماه یکجا آورم گفت رسول
در اول ماه ده رکعت بکنند و چهل سلام بگویند و دستها بر سینه بکشند
لا اله الا الله وحده لا شریک له که الله الملك و اله الخیر
و یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو
علی کل شیء قدير الله لا مانع لما أعطی
ولا معطى لما منعت ولا ینفع ذلک احد من الخلق
و دستها بر فروع آورده و در وسط ماه ده رکعت بکنند بقی
اول و چهل سلام بگویند و دستها بر در و بگویند لا اله الا الله
وحده لا شریک له که الله الملك و الخیر و یمیت
و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل
شیء قدير الهما و احدا احدا صمدان ذوا و لا
کم یخذل صلیحته و لا ینابست بر در فروع آورده
و در آخر ماه ده رکعت جایز ذکر است و بعد از سلام و دستها

و بگوید

و بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له که الله الملك
و اله الخیر و یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده
الخیر و هو علی کل شیء قدير و صلی الله علی محمد
و اله الطاهرین و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم پس صحت بر در فروع آورده و چهل سلام
بگوید و اجابت شود و میان تو و خود نزع سخت حسد برید
شود و خدای عز و جل فرستادن و هر یک از ثواب هزاران
رکعت بنویسد و در فروع و حواجز سر بر اطاعت کنند
سزاگفت چندی فرستیدم از رسول الله و در وقت دم و خدای
شکر کردم **بسم الله الرحمن الرحیم** اول است از این ماه در روز
واقع شده بطریق اهل بیت علمم اسلام و چنانچه نظر حق
مخالف فرموده اند غافل مباشید از لب جمیع اول ماه
که این لب را لایکه لیل الرغایب گویند و رغایب جمع و غیر است

و لکن بخشش بسیار است چنانکه اعلیٰ را خدا تعالی در دنیا و آخرت
بسیار میدهد و خلق بسیار را می آرد از دنیا و آخرت را بسیار
گفتند چنانکه از اینست بگذرد و جمیع ملکات آسمان و زمین و دریا
و حواشی همه جمع شوند پس حجت و حبس الوجود منظر حجت و در میان
کنزد و گوید اگر ملکات از من سوال کنند هر چه میداند بگویم
قبول کنم ایشان گویند خداوند احاطه با اینست هر روز و در آن
و نماز کنندگان ماه رجب را پیامبر از حق تعالی حاجت ایشان را
بر آورده و هر روزه را با هر روز و نیز **روایت** در این شب هر کس که گفت
یا رب که بگذرد هر رکعت یک سلام در هر رکعت الحمد یکبار و سوره
قدر سه بار و سوره توحید هر از ده بار و حمزه سلام بگوید در آن
مغفای و برسد و بر خیمه در آن او در سنند و بگوید اللهم صل
على النبي محمد و آله و عباداننا بسجود و دو و منشا و
بگویم سبحان قدوس رب العالمین و التوفیق بعد از آن

اورد و منشا و بار بگوید رب اغفر وارحم و تجا و ترحمنا
انك انت العلي الاعلى و بعد از آن دیگر سجود و
و در وی عشا و بار بگویم سبحان قدوس رب العالمین
و التوفیق و حاجت خواهم بر آورده شود و در آن
اصف رجب شب نیمه رجب **استحباب** ایضا شش هزار
و دعا و سایر طاعات و غسل کردن در فضیلت بسیار دارد
روایت از حضرت رسول ص که فرمود شب نیمه رجب زنده دار
که خدا تعالی در یکصد سوال و حاجت یکس را مآدا و سوال
هر ام باشد و برابر باشد با نیکو هزار رب زنده دار است باشد
و نیز فرمود بسیار استغفار کنند در این شب هر کس که استغفار
کنند از بار درین شب و همچنین رویش پیامبر زنده دار است
کنان او را تا رجب آیند و نگاه دارد او را از عذاب و
روایت از ابی عبد الله ع که گفت در شب نیمه رجب هر کس که گفت

نماز است و در هر رکعت الحمد و سوره بخواند و چنانچه فراموش شود در هر رکعت
الحمد و مغویین و اخلاص و آیه الکرسی هر یک چهار بار بخواند
و بعد از آن چهار بار این تسبیح بگوید سبحان الله و
الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر تسبیح بگوید
اشترک بید الله و چه لا شریک له شیئا و ما شاء الله لا قوة
الا بالله العلی العظیم و در این تسبیح هفت مرتبه حمد
کنند و در روایت دیگر آمده است از ائمه که در هر رکعت الحمد
مغویین و اخلاص و محمدی بگویند یا بخواند و بعد از آن بگوید
الحمد لله الذی لم یخلق لنا و لم یکن له شریک
فی الملک و لم یکن له ولی من الدن و کن
تکبیرا پس از آن بگوید اللهم انی استسئلتک
بمعافاة عیالتی علی اربکان عرشک و منتهی
رحمتک من کتابک و باسمک الاعظم

الاعظم

الاعظم و ذکرک الاعلی الاعلی و کلمات التثانی
کلها ان تصلى علی محمد و آل محمد و استسئلتک
ما کان او فی بعدک و افضی لحقیق و
انضی لنفسک و خیر فی المعاد عندک و
المعاد الیک ان تعطید الساعه کذا و کذا
بعد از آن هر چه خواهد بخواند **روز نهم** تسبیح
نود و نه مرتبه هر عقد که دعوت رسول است حوزان طاعت
درین روز یا بر المونسین علی عا سیرده یا او بود و بعد از روایت
نفسه و بعد از دیگر ده یا او بود و بعد از تسبیح نوزده مرتبه
المقدس کعبه واقع شد و مردم در نماز عمره بودند و نیت
المقدس کردند و بودند و در بیت حرام آوردند و نیت این روز
نوازش بسیار دارد و در **روایت** از حضرت رسول اکرم ص که هر روز
نیم شب صیام باشد و روز او کفارت کند آن روز است

او بگوید **روایت** از ابی الحسن از صدی که در حبس بود و هم چنین
 در حبس بود **روایت** از ابی حمزه که در حبس بود و هم چنین
روایت از حضرت رسول ۱۲ که در حبس بود و هم چنین
 از امامان بخوانند بخوانند **روایت** از ابی حمزه که در حبس بود و هم چنین
 در حبس بود و در هر خانه و در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل
 در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل
 حور و کبریا از ماه و مومنان که در هر محفل و در هر محفل
 در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل
 روز دعا و استغفار و معونت و دعا و دعا و دعا و دعا
 خواندن اوانت و او نیز دهم و چهار دهم و پانز دهم و پانز دهم
 بعضی است و رون و بعضی است و پانز دهم و پانز دهم و پانز دهم
 عن که در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل و در هر محفل
 حرکت نماز استغفار و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا

کتاب

بگوید **روایت** از ابی الحسن از صدی که در حبس بود و هم چنین
 اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز
 الحكيم ان الدين عند الله الاسلام و صدی که در حبس بود
 یا قاضی حجاج السائلین و یامیدم در جاکار و یامیدم
 که بکس او را مشغول نهی و بکس او را مشغول نهی و بکس او را مشغول نهی
 فارغ شود و در حبس بود و صدی که در حبس بود و صدی که در حبس بود
 او را که در حبس بود از آن سوره انعام و نبرس سیریل الکفر و
 لغاف و السجده و یس و الصافات و سم سجده و محسن و سم
 و انما نحن الاذان و وقت و تبارک و ان و ان و ان و ان و ان و ان
 تا آخر قرآن بخواند و چنانچه از قرآن فارغ شود و در حبس بود
 دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا و دعا
 و تسبیح است کرده و تسبیح است کرده و تسبیح است کرده و تسبیح است کرده
 ابو جعفر و ابو جعفر و ابو جعفر و ابو جعفر و ابو جعفر و ابو جعفر

ابن برسم بود از فرزندان امیر المومنین علی مرتضی در سن
 زندان کرده بود این زن که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 مشورت کرد و ماه حب نزدیک بود حضرت امام علی را
 بگویند این سوره و دعا درین روز از امر فرمود و چنین فرمود که
 بس برین مردم بر سرش از آمدن بجا هر روز رسم و جزا در
 شنبه در حب خدام ابو جعفر و دو نفر سبب آمد و مرا از آن
 پیشتر بر دند و غریب را خواست و بجا هزار و دویست
 گفت بلامت باز کرد امام جعفر و فرمود اگر این دعا را در
 عوفیاد روز جمعه بخواند شایسته در درگاه امام حسن علیه السلام
 درین دعا را بخواند سوره قرآن همان ثواب معصومین و
 امید حاجت بود و نیز فرمود در یک سال که در مسجد
 و حبس یک روز و خفته این دعا را خواند عظیم است
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا إِلَهَ

الْاَهُو الْحَقُّ الْقَبِيحُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
 الَّذِي تَحْتَمِلُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْحَيُّ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْكَافُّ وَالْوَلِيُّ الْعَلِيمُ فَلَمَّا بِالْقِطْرِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ
 اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَغْتَ مِنْ نَزْلِهِ الْاِكْرَامِ وَأَنَا
 عَلِيٌّ ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ
 الْقُدْرَةُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ الْخَلْقُ
 وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ
 وَلَكَ الْإِمْتِنَانُ وَلَكَ الشَّيْخُ وَلَكَ التَّقْدِيرُ
 وَلَكَ التَّحْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرَى
 وَلَكَ مَا لَا يُرَى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى

فَلَمَّا نَحْنُ الثَّرَى وَلَمْ يَكُنْ لَنَا سُلْطَانٌ
فَلَمَّا الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَلَمْ يَكُنْ مَاءٌ مَخْرُوجٌ مِنْ
النَّارِ وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالنَّعَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى جِبْرِيلَ مِيقَاتِكَ عَلَى
وَحْيِكَ وَالْقَوَى عَلَى أَمْرِكَ وَالْمَتَاعِ فِي شَهْرِكَ
وَمَحَالِ كَلِمَاتِكَ الْمُتَحَالِ كَلِمَاتِكَ
النَّاصِلَةِ نَبِيَّائِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ الْمُدْقِرِ عَدَا
بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلِكِ رَحْمَتِكَ وَ
الْمَخْلُوقِينَ أَفْنِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمَعِينِ لِأَهْلِ
لِطَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ
وَمُحَاجِبِ الصُّورِ الْمُتَنَطِّرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ بِشَيْءٍ
مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ إِبْرَاهِيمَ مَلِكِ الْوَلَدِ
الْمُؤَكَّلِ عَلَى عِبِيدِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ الْمُطِيعِ وَأَرْضِكَ

وَسَمَاءِكَ

وَسَمَاءِكَ قَابِضِ أَرْوَاحِ عِبَادِكَ بِأَمْرِكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعُرْشِ الطَّاهِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مَلِكَيْكَ
الذَّاكِرِينَ الْمُتَأَمِّينَ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى
السَّفَرَةِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلِكَيْكَ
الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى مَلِكِ كَلِمَاتِكَ
وَحَزَنَةِ الْبَيْرَانِ وَمَلِكِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَارِ بِأَمْرِكَ
خَالِجِ اللَّيْلِ وَالْكَرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَنْبِيَائِ أَدَمَ
بَدِيعِ طَرِيقِكَ الَّذِي كَرَّمَ مَسْجُودَ مَلِكَيْكَ
وَأَحْبَبَ حَسَنِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمْتِ أَحْوَاءِ الْمَطَرَةِ
مِنْ التَّحْرِيرِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفْضَلَةِ مِنَ الْإِلَاحِ
أَنْبِيَائِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ الْحَالِ الْقُدْسِ وَاللُّسْمِ صَلِّ
عَلَى هَارِبِ وَشَيْثِ وَأَذْرِي وَنُوحٍ وَهُودٍ وَ
صَالِحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَاسْحَوْ وَبَعْقُوبَ

وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ
وَمُوسَى وَهَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيثَاوَدَ الْقَرْنَيْنِ
وَيُوشَرَ وَالْيَاسَ وَالْبَسْعَ وَذَالَ كِفْلٍ وَطَا
لُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذَكَرْنَا وَسُعْيَا وَحَقِيقًا
وَحَقِيقًا وَتَقَرَّخَ وَمَتَّى وَأَن يَا وَلَقَامَ وَحَقِيقًا
وَدَانِيَالَ وَعَزْرَةَ وَعَيْسَى وَشَمْعُونَ وَجَبْرِ
وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْإِتْبَاعَ وَحَالِدٍ وَحَنَظَلَةَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْصِيَاءِ وَالسَّعْدَاءِ وَالشُّرَكَاءِ وَ
الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْإِبْدَاءِ وَ
الْأَوْتَادِ وَالسَّبَاحِ وَالْعِبَادِ وَالصَّالِحِينَ

المخلصين

المخلصين وَالزُّهَادَ وَأَهْلَ الْحَيَاةِ وَأَهْلَ الْأَ
جْمَةِ وَالْخَضَضَ مِنْ بَيْنِهِمْ فَهَمُّنَا وَأَهْلَ
بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْرِكَ كَرَامَتِكَ
وَبَلَّغْ رُوحَكَ وَحَبْلَكَ مِنِّي خَيْرًا وَسَلَامًا
وَبِرَّةً فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا وَحَقِّقْ بِلَاغَهُ
عَلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ الْبَنِينَ وَالْمُرْ
سَلِينَ وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مَنْ تَهْتَبُ وَمَنْ
لَمْ أَسْمُ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِيَائِكَ إِلَيَّ الْيَوْمَ وَالْآ
خِرَ وَارْحَمْ وَاجْعَلْهُمُ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَانِي
إِلَيْكَ عَلَى دُعَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ
إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِحُجُودِكَ

یاد

يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا نَافِياً وَاقِ يَا خَالِقُ يَا خَلَّاقُ يَا
وَهَّابُ يَا قَابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مَرَّاحُ يَا مُزِيدُ
كُلِّ مُفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رَوْفُ يَا عَظُوفُ يَا كَلِّفُ يَا
شَافِي يَا مُعَافِي يَا وَلِيَّ يَا وَفِي يَا مُهِمِّمُ يَا عَزِيزُ
يَا حَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا وَاحِدُ يَا
أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَرِّ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا قُدُّوسُ
يَا نَاصِرُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَكِيمُ يَا بَارِعُ
يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُجِيبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ
يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَلَدُ يَا بَارُ يَا سَانُ يَا صَانُ يَا عَدْلُ
يَا فَاضِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا خَفِيعُ
يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا قَدِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُسَرِّعُ يَا مُكَسِّرُ يَا
مُجِيبُ يَا مُجِيبُ يَا نَافِعُ يَا رَافِعُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسْتَبِ
يَا مُعْزِثُ يَا مُغْنِي يَا مُقَوِّ يَا خَالِقُ يَا وَاحِدُ يَا رَاصِدُ

يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا سَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا غَاثُ
يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا مَنَّانُ يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْتَقِمُ
يَا مَنْظُرُ يَا مَنْظُرُ يَا مَنْ قَرِيبُ قَدَرًا وَبَعْدُ فَنَاءً
وَعَلِمُ السِّرِّ وَاحْفَظِي يَا مَنْ إِلَهِي التَّوَكُّلُ وَآلِهِ
الْمُقَادِيرُ يَا مَوْلَا الْعَسِيرِ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرُ
يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ يَا
قَالَ الْأَصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ
السَّمَاحِ يَا رَاحِمًا قَدُورًا يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا
جَامِعَ الشَّيْءَاتِ يَا رَازِقًا مَنْ يَشَاءُ وَقَاعِلَ مَا
يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا
قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
يَا حَيُّ يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْتَقِمُ يَا مُنْتَقِمُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي مِثْلُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى
إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَلَكَ
ذُلِّي وَفَاقِي وَفَقْرِي وَلِقْرَادِي وَوَحْدَتِي
خُضُوعِي يَا بَارِكُ يَا بَارِكُ يَا بَارِكُ يَا بَارِكُ
إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الدَّالِّ الْخَاشِعِ
لِلْحَافِيفِ الْمَشْفُوقِ الْبَائِسِ الْمُهَيَّنِّ الْمَقِيرِ الْجَامِعِ
الْفَقِيرِ الْعَابِدِ الْمُسْتَجِيرِ الْمَقْرَّبِ نَبِيهِ
الْمُسْتَغْفِرِ مِنَ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّ دُعَاءُ مَنْ
أَسْلَمَ نَفْسَهُ وَرَفَضَ رَاحَتَهُ وَعَظَمَتْ فَجِيعَتُهُ
دُعَاءُ مَحْرُوقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ
مُسْتَكِينٍ إِلَيْكَ مُسْتَجِيرٍ إِلَهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ
أَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ مَلِكٌ مُقْتَدِرٌ وَأَنْتَ عَلَى

عَلَى مَا بَشَأْتِ تَدِيرُ وَأَسْأَلُكَ بِحُجْرَتِهِ هَذَا الشَّهْرَ
لِلْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْكَرَنِ
وَالْمَقَامِ وَالشَّعْرِ الْحَرَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْحَرَامِ
الْعِظَامِ وَبِحُجْرَتِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَاللَّهِ السَّلَامُ
يَا مَنْ وَهَبَ لَأَدَمَ شَيْثَانًا وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى قُورَيْشٍ
وَيَا مَنْ كَفَّ بَعْدَ الْبَلَاءِ صَرَّ يُوسُفَ يَا رَادَّ
مُوسَى عَلَى أَمْرٍ وَيَا نَائِدَ الْخَضِرِ فِي عِلْمِهِ
يَا مَنْ وَهَبَ لِلدَّاءِ وَدَسَلِمَانَ وَلِزَكَرِيَّا
وَيَحْيَى وَمَرْيَمَ وَعِيسَى يَا خَافِظَ بَيْتِ شُعْبٍ
وَيَا كَافِلَ وَالِدَةِ مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَعْفِرَ لِي ذُنُوبِي
كُلِّهَا وَبِحُجْرَتِهِ مِنْ عَدَائِكَ وَتُوجِبَ لِي

رِصْوَانِكَ وَأَمَانِكَ وَإِحْسَانِكَ وَغُفْرَانِكَ
وَجَنَانِكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي كُلَّ
خَلْقٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُوْعِدُنِي وَتَقْضِيَ لِي كُلَّ
بَابٍ وَتَلِينَ كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَيِّلَ لِي كُلَّ عُسْرٍ وَتُحَرِّثَ
عَنِّي لِسَانَ كُلِّ نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتُكْفِ عَنِّي كُلَّ
بَاغٍ وَتُكْتِبَ لِي كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ
وَتُمْنِعَ عَلَيَّ كُلَّ ظَالِمٍ وَتُكْفِيَ لِي كُلَّ عَائِلٍ
بِحَوْلٍ بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَبَيْنَ حَاجَتِي وَبَيْنَ
دَلِّ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَتَقْبَلْ
عَنِّي عِبَادَتَكَ يَا مَنْ الْجَنَّةِ الْمَقَرَّةِ
وَقَرَعَتَاهُ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَكَبِّرِينَ
وَمَرَدَّدَكَ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنِ الْمُسْتَغْنِيَيْنِ
أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا شِئْتُ أَنْ تَجْعَلَ

وَقَضَاءُ حَاجَتِي وَمِثْلَ مَا تَحِبُّهُ كَذَرْتُ
خَاكٍ مَدْرُوكٍ بِكَ اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَكَانَ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَأَرْحَمُ ذُنُوبِي وَفَاقَتِي
اجْتِهَادِي وَتَقَرُّعِي وَتَسْلِيَتِي وَتَقَرُّعِي لِيَاكَ
يَا رَبِّ وَجْهَكَ كَرَّمَ آبُ ارْحَمِ أَيْدِي وَارْحَمِ بَعْدَ رُسُودِي
بِسْمِ اللَّهِ عِلَامَاتِ اجَابَتِ بِسْمِ اللَّهِ **وَرَبِّهِمْ** رُبُّنِ رُزْوَاتِ
اِبْرَاهِيمَ مَوْسَى جَعْفَرًا وَابْنِ رُزْوَاتِ مُحَمَّدٍ مَشْهُودًا
الْمُخْبِرُ مَا رُوِيَ كَرَّمَ أَنْزَلَ رُزْوَةَ ابْنِ رُزْوَاتِ
جَدِّكَ لَكُنْ هَبْ **وَرَبِّهِمْ** رَبُّكَ مَعْصُومٌ
سَيَّارَةً رُوحَكَ اسْتَوْسَجَّ **وَرَبِّهِمْ** دَرِيغَتِ
كَرَمٍ وَابْنِ ابْنِ زَيْنِ دَهْشَتِ رُوحَكَ صَلَاحِ عِلْقَةٍ
از اِبْرَاهِيمَ مَوْسَى جَعْفَرًا كَرَّمَ دَرِيغَتِ رَبِّكَ كَرَّمَ
نَاثِرًا بِكَ دَرُوغَتِ خُشْدِ دَرِ كَرَّمَ كَرَّمَ كَرَّمَ كَرَّمَ

وَاللَّهُ

تَقْلُصُ بِرَبِّكَ بِرَبِّكَ وَبَعْدَ رُزْوَاتِ بَكْرٍ خُذْ بَسْمَةَ كَرَّمَ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ
اللَّهِ وَالْأَعْلَى وَالْأَقْوَمُ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ خُشْدِ خُشْدِ رُزْوَاتِ دَرِغَتِ رُزْوَاتِ
مُحَمَّدٍ عَلِيٍّ الرَّقِصَ عَلَيْهِمَا أَلَمْ كَرَّمَ دَرِغَتِ رُزْوَاتِ
بَشَرَاتِ رُزْوَاتِ بَرُوغَتِ رُزْوَاتِ مَعْصُومٌ
بَابِغَتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
دَرِغَتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
كَرَّمَ دَرِغَتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
خُشْدِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ
رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ رُزْوَاتِ

اجابت سودو مستحب **سبت** دين روز خواندن اين دعا
يا من امر بالعفو والتجاوز يا من عفا
تجاوز اعف عني وتجاوز يا كريم اللام وقد
اكدر الطلب واعيت الحيلة والمذهب ودست
الامان وانقطع الرجاء الا منك وحدك لا
شريك لك اللام او اجد سبل المطالب اليك
مشرعة ومناهيل الرجاء اليك مترعة وابواب
الدعاء لمن دعاك مفتحة ولا تستعانه لمن
استعان بك مباحة واعلم انك للداعي
بمواضع اجابة والمصارح اليك بمصد اغاثه
وان في الكف الى الجود والظمان بعدك
عوضا من منع الباخلين ومنه وحشة عا في ايدي
المستأثرين وانك لا تحجب عن خلقك الا ان

تخبرهم

تخبرهم الاعمال دونك وقد علمت ان افضل اراء
الداخل اليك غرم ارا دة وقد نلجاك بعزم
الارادة قلبي فاسئلك بكل دعوة بها
راج تلغتها املة او صارخ اليك اغثت خيرة
او مكثت مكر وب فرجت عن قلبه او منته
خاطم وعفرت له او معافا اتممت نعمتك
عليه او فقيرا اهديت غناك اليه ولتلك
الدعوة عليك خوي وعبدك منزلة الاله
علي محمد وال محمد وقضيت خواجي من خواج الله
نيا والخرة وهذا رجب المرحب بالكرم
الذي اكرم متناير من بين الامم ياذ الجود
والاكرام فتننا لك به من بين الامم وباسمك
الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته

فَاسْتَقْرِ ظِلْمَكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ لَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَنَا
مِنَ الْعَامِلِينَ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِلِينَ فِي رِيشَتِكَ
عَنكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ
مُقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مُقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ فَإِنَّكَ
حَنِينٌ وَغَفُورٌ وَكَفِيلٌ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ
الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
وَبَارِكْ لَنَا فِي بَقَائِهِ هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ وَبِكَلِّ
مَتِكَ جَلَلَتُهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ
صَلِّ عَلَى مَنْزِلِهِ إِلَى عِبَادِكَ أَنْ تَكُنْ بِالْحَلِّ الْكَلِيمِ
أَحْلَلْنَاهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً يَكُونُ لَكَ
شُكْرًا وَلَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا يَسْرًا
وَاجْزِمْنَا بِالسَّاعَةِ إِلَى مَشْهُورِ الْجَالِيَةِ وَقَدْ قَبِلْتَ

اليسير مِنْ أَعْمَلِنَا وَبَلَّغْنَا بِحَمْدِكَ أَفْضَلَ مَا لَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالِهِ أَجْمَعِينَ **فصل در ماه شعبان** اینهاست
البركات كثير الخيرات رويت كنجان من حضرت رسول
و نوده ماه شعبان ماه بزرگ و شريف است و ماه هفت
حله عشر از اعطى كسبم نذ وجى از انگاه در رند و نسمه كهر
كهبت را در ان پارسيد و روزيه مومنان را مشهور
و پوزايد و از سبب از اسبجان خوشند و روزيه ايشان
و فضلت تمام دارد **رويت** از ابى عبد الله عليه السلام فرمود
هر كه اول شعبان برون بگذرد بخت او را وجب شود و بخت
اكر هر روز روزه دارد و صد مرتبه نظر كند بر بخت و هر روز
در دراجه و در بخت نظر كند بپوسته او و اگر سه روز روزه
دارد و هم چنان بگذرد از بارات خدا گواه بگذرد و عشر ايشان

بِحَوْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فِي هَذَا
الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ اسْتِزْهَالِهِ وَ
لَا تُزِيلَنَّ بَكْتَهُ السَّمَاءُ وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا
وَالْأَيُّهَا وَالْأَيُّهَا قَتِيلَ الْعَبْرَةِ وَمَنْ فِيهَا
الْمَدُودَةِ بِالنَّصْرِ يَوْمَ الْكُرَةِ الْمُعْوضِ مِنْ
قَتْلِهِ إِنَّ الْأَمْرَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفَاءُ فِي تَرْبَتِهِ
وَالْفَوْزُ مَعَهُ فِي أَوْتَرِهِ وَجَعَلَهُ أَيَّامَ رَأْسِهِ
لَا يُعْلَمُ مِنْ أَعْمَارِهِمْ وَالْأَوْصِيَاءُ مِنْ عَتَرَتِهِ بَعْدَهُ
قَائِمٌ وَمُعَيَّنٌ حَتَّى يَرْجُو الْأَوْتَادَ وَيُثَارَ
النَّارَ وَيَرْضَى الْجَبَانَ وَيَكُونُوا خَيْرَ أَضْيَارِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ
فَجِّحْهُمْ عَلَيْكَ إِلَيْكَ أَوْسَلْ وَأَسْأَلُ سُؤَالَ
مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسِيءٍ إِلَى نَفْسِهِ مِمَّا فَرَّطَ فِي

يَوْمِهِ

يَوْمِهِ وَأَمْسٍ يَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ إِلَى أَهْلِ رَسْمِهِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَتَرَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زَمَانِهِ
وَبُورُنَا مَعَهُ دَانَ الْكَرَامَةِ وَمَحَلِّ الْإِقَامَةِ
اللَّهُمَّ وَكَمَا الْكَرْمَتَانِ لِفَتْرٍ وَارْزُقْنَا مِنْ أَفْقَتِهِ
وَسَابِقَتِهِ وَجَعَلْنَا مِنْ نَسْلِهِ الْأَمْرَ وَكَثَّرَ الصَّلَاةَ
عَلَيْهِ ذِكْرَهُ وَعَلَى جَمِيعِ أَتْيَاءِهِ وَأَهْلِ أَصْقِيَاءِهِ
الْمَدُودِينَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْأَنْثَى عَشْرَ الْجُورِ
الزُّهْرِ وَالْحُجَّ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا
فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مُوَهَّبَةٍ وَأَحْسَنَ لَنَا فِي كُلِّ طَلِبَةٍ
كَمَا وَهَبْتَ الْحَسَيْنَ مُحَمَّدًا حَكِيمًا وَعَادَ وَطْرَيْنَ
بِمَهْدِهِ فَخْرَيْنَ عَائِدَيْنَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ شَيْدَ
تَرْبَتِهِ وَنَنْظَرَيْنَ أَوْسَدَ أَمِينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **نصف شعبان**
نصف شعبان ورغيب ولدت محمد بن الحسن وجب

الزمان بود علامه و اینست بزرگ با قدر است خداوند
بر بندگان بیست و یک سال پامرز و دعاستجاب کرد
و حاجتها بر آورد و اینست بار که نامند بجهت کثرت
و برکت او و اینست که گویند خداوند توفیق مینویسد
بندگان مؤمنان را بخت از آتش هرگز رواست میسرند
ابو جعفر از محمد بن جعفر بن محمد و او از پدرش علیهم السلام
که گفت بشیر سبحان است فاضل تر از همه کتبها الا کتاب
خداوند توفیق در غیب باشدگان خویش فضل کند و اینست از ابی
بر حمت خود عهد کند و قربت جوید که اگر این شی است خدا
سو کند حوزده است بذات خویش هر چه شایسته را در اینست
کنند ما دام که از خدا طلب محبت و اینست راضی است
از برادران که اهل بیت رسول بدید کرده و برابران که با قدر
عجب بر او داده عهد کنند تا در دعا و شایسته قرار نایند

و ذکر گوید هر کس پنج کند خدا را صد بار و هم چنین بخندد
یکصد و نه بیکل کند صد بار که نامش پامرز و حاجتها بر آید
آفتش روا کند آنچه طلبد و آنچه خدا دادند و بر او حاجت بان
و اگر چه طلب کند و عمل را درینست فضیلت تمام دارد و اینست
نشر زیارت امام حسین است **روایت** از ابی جعفر علیهم السلام
زیارت امام حسین که کند شب بخوابد خداوند توفیق کند
که شایسته است پامرز و پنج بدو درین سال و بر نویسد تا سال
اگر در سال هم زیارت کند که نامش پامرز و از ابی
عبد الله علیه السلام **روایت** که زیارت امام حسین کند در شب
نصف شعبان بنویسد خداوند توفیق بر او ثواب هزار حج مقبول
و هزار عمره بر او بر آورد و هزار حاجت بخشد و آون او را
و نیز روایت کند از ابن خازم از ابی عبد الله علیه السلام که گفت
بیشتر شعبان بگذراند در نزد کسی از ائمه اعیان گوید هر روز

امام حسین عا بر کردید آمرزیده و ثواب بسیار حدیث است
بر هر که بغیر خدا و اگر استطاعت زیارت امام حسین ۴
نداشته باشد در ریش باید که زیارت غیر او از زیارت
حضرات ائمه علیهم السلام کند و اگر برین نیز متکلم نباشد ایما
بایشان سلام و باید در ریش اگر تواند هزار بار اخلاص
والا صد بار و او را ثواب عت و شهادت باشد و نماز هر که
باشد حدیثی قبول کند **در ریش** در ریش
و بنماز یا دهن **روایت** از امیر المؤمنین ۳ در ریش
خوب بنیفرمود و شب پست و سوم ماه رمضان و بکشد اسید
نیمت و قدر باشد و شب عید فطر هم شبی است
و اهل کتب معتبره هم کنند و ریش اعمالی است که
فست کنند و اهل بار ثواب بند و آمرزنده است
روایت از ابی عبد الله عام و در ریش صفت نافع از

حدیث

حدیثی است ملاکه را بر زمین نازل میسوزند از کسان که
میرود و او را برب است و سحاب میرود و ریش و عایش
که در ریش بدعا و نماز مشغول بود و در ریش روایت از ائمه
روایت کنند ابویکی از ابی جعفر و ابی عبد الله علیهما السلام
بنیفرمودند که چنان باشد چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت
الحمد و صد بار صلوات و چنانکه سوره کورس اللهم اذک
فقیر و مز عذابک خائف مستجیر اللهم
لا تبذلک اسمی ولا تغیر جسمی ولا تجهد بلائی
ولا تلمت لی اعدائی اعوذ بعفوک من عقابک
واعوذ برحمتک من عذابک واعوذ برضاک
من عخطک واعوذ بک منک حل ثناک
انت کما اثبتت علی نفسک و فوق ما یقول
القائلون رب صل علی محمد و آل محمد و افع

بے کذا و کذا حاجت خواهد **روایت** که هر که
 این نماز بکند در پیش پامرشد خدای تعالی و کان
 او را بر آورد و حاجات او بکرم **روایت** از موسی
 بن جعفر علیه السلام که گفت نماز شب نیمه شب
 چهار رکعت الحمد بیکار و خلایق
 دو رکعت و پنجاه بار بخواند و بعد از آن سلام
 اللَّهُمَّ اِنِّی اِلَیْکَ فَقِیْرٌ وَ مِنْ عِزِّکَ خَائِفٌ
 تا آخر چنانچه ذکر شد و حاجتی که دارد بخواند
روایت کند ابوالمحرک از امام جعفر صادق علیه السلام
 که کدام دعا فاضلتر است که بخوانم در پیش کعبه
 چون نماز خفتن ده یا شصت دو رکعت نماز بکند
 در رکعت الحمد بیکار و مجدود در دو رکعت بعد از
 الحمد و خلایق و بعد از تسبیح زهر اعدا این دعا بخواند

بسم الله الرحمن الرحیم

یا مَزَّالِیْهِ مَلِیْءُ الْعِبَادِ فِي الْمُهَيَّمَاتِ وَالْيَقِيْنِ
 الْخُلُقِ فِي الْمَلَكَاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ وَيَا مَنْ
 لَا يَخْفِي عَلَيْهِ خَاطِرُ الْاَوْهَامِ وَتَصَرَّفَ الْخَطَرَاتِ
 يَا رَبِّ خَلَا يَقُو الْبَرِّيَّاتِ يَا مَنْ سَدَّ مَلَكُوْتِ
 الْاَرْضِ وَفِي السَّمَوَاتِ اَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا
 اَنْتَ اُمُّ الْيَكِّ بَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اُمُّ الْيَكِّ
 بَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ فَبَلَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ لِحَبْلِيْ فِي
 هَذَا اللَّيْلَةِ مِنْ نَظَرْتِ اِلَيْهِ فَرَحِمْنِيْ وَتَمَعَّ
 دُعَاةً فَاجْبِئْنِيْهِ عَلِمْتَ اسْتَفَالَتُهُ فَاَقْلَتُهُ وَتَحَاوَرْتُ
 عَنْ سَالِفِ خَطِيئَةٍ وَعَظَمَ جُرْئِيْهِ فَقَدْ اسْتَعَاثَ
 بِكَ مِنْ ذُنُوْبِيْ وَلِجَاتِ اِلَيْكَ فِي سِتْرِ عِيُوْبِيْ
 اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرْمِكَ وَفَضْلِكَ وَلِحَطِّ
 خَطَايَايَ عَجْزِكَ وَعَقُوْبِكَ وَتَعَدِّيْ فِي هَذِهِ

اللَّيْلَةَ بِسَابِغٍ كَرَامًا نَاكَ فَأَجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ
أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ
لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَصَفْوَتِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعَمَ وَفَارَقَنِمَ وَ
أَكْفَى شَرِّ مَا أَسْلَفْتُ وَأَعْصَمَنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ
فِي مَعْصِيَتِكَ وَجَبَّ إِلَى طَاعَتِكَ وَمَا يَفْرِي
مِنْكَ وَبُرِّفَنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ بِلُجَاءِ
الْهَارِبِ وَمِنْكَ يَلْقَسِرُ الطَّالِبُ وَعَلَى كَرَمِكَ
يَعُولُ الْمُسْتَقْبِلُ النَّائِبُ أَدَبْتُ عِبَادَتِكَ
بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتُ
بِالْعَفْوِ عِبَادَتِكَ بِاللَّتَّ كَرَمِ وَأَنْتَ
الْعَفْوُ الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ
كَرَمِكَ وَلَا تُؤَسِّرْ مِنْ سَابِغِ نَعَمِكَ وَلَا تَحْلِلْ

مِنْ جَزِيلِ قَهْمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَدَائِدِ بَرَّتِكَ رَبِّ إِنْ
لَمْ أَكُنْ أَهْلًا ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَ
الْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَحْدُ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَهْلِ
الْحَقِّ فَقَدْ حَزَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي
لَكَ وَعَلَقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ فَأَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ وَكَرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ احْضَنْصِرْ
مِنْ ظُلْمِكَ جَزِيلَ قَهْمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ
عُقُوبَتِكَ وَاعْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي تَحْبِسُ عَلَيَّ
لِلخَلْقِ وَتَضِيقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى تَوْفِرَ رِصَالِي رِضَا
وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدْ بِسَابِغِ نَعَامِكَ
فَقَدْ لَذْتُ بِجُودِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَ
اسْتَعَدْتُ لِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَجَمَلِكَ

مِنْ غَضَبِكَ فَجَدَّ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَتَمَّ مَا أَسْأَلُكَ
مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَغْثُومُ مِنْكَ سُبْحَانَ
كَذُو سُبْحَانَ بِكَ بِكَ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ وَهَت بَارِكُوا بِكَ لَعَوْل
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا لِلَّهِ وَهَت بَارِكُوا بِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ بِسْمِ صَلَوَاتِ فَرَسَدِ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَاجِبِ خَوَاصِ
بِخَوَاصِ كَرِيمٍ وَكَرِيمٍ بَارِئِ حَاجِبِ خَوَاصِ رُوحِ كَرِيمٍ
وَكَرِيمٍ حُودُوكَ بِكَ يَا إِلَهِي وَفَدَّ غَرَضَ لَكَ فِي هَيْكَلِ
الْكَرِيمِ الْمُتَعَرِّضِينَ وَفَضْلَكَ فِيهِ الْقَاصِدُونَ
بِمَا خَرَجَ فِي دَرَمَاتِ شَفْعِ مَذْكُورٍ **روایت** میکند حسن بن
عایشه در حق رسول مودود و جبریل و جبرائیل و
کوت یا محمد و غیره است خود را در سُبْحَانَ سُبْحَانَ
نماز در هر رکعت نُه بار و اطلاق یازده بار بعد از نماز
سجده کرده در سجده بگوید اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَةٌ سَوَادِي وَخِيَالِي

وَبِمَا صَوَّبَ عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ أَغْفِرُ لَدُنِّي الْعَظِيمُ فَإِنَّ
لَا يَغْفِرُ غَيْرَكَ **روایت** میکند حسین بن یحیی از خود روایت میکند
که روزی نماز اقامه نمود و در سجده و سُبْحَانَ سُبْحَانَ
سُبْحَانَ و هر چه در سجده و غفوکند از پدر و مادر و اهل بیت و هر چه
روایت میکند فضل الهامی ابو عبد الله عامر ابن دعا اموی
بِسْمِ سُبْحَانَ كَوْنِ اللَّهِ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
الْمَلِكُ الدَّانِقُ الْحَيُّ الْمَيِّتُ الْبَدْعُ الْكَائِنُ لَكَ
الْجَلَالُ وَلَكَ الْأَحْلُ الْفَضْلُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْمُنْزَلُ
وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ
الْأَمْرُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَحَدَّثَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا
يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَا مِثْلَ لَكَ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ
لَقَوْلًا أَحَدٌ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغَفِرْ لِي وَلِأُمَّتِي
وَإِغْفِرْ مَا أَهَمَّنِي وَافْقِرْ عَنِّي دِينِي وَتَسْعَ عَلَى

وَبَارِكْ

فِي رِزْقِي فَإِنَّكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ تَقْدِرُ
وَمِنْ شِئَاءٍ مِنْ خَلْقِكَ تَرْتِزُ وَفَارِضُخٍ وَأَنْتَ خَيْرُ
الَّذِينَ فِيهِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَأَنْتَ خَيْرُ الْقَائِلِينَ وَالْثَّ^{طَقِينَ}
وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ فَفَضْلِكَ أَسْأَلُكَ وَ
إِيَّاكَ وَصَدَقْتَ وَعَلَى ابْنِ بَيْتِكَ اعْتَمَدْتُ وَ
بِكَ رَجَوْتُ فَإِنْ حَمَيْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَسُجْدٌ**
وَرِيشٌ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَيُّهَا اللَّهُمَّ تَجَرَّلَيْتُنَا وَبَجَوْتَنَا وَمَوْلَاهَا وَحُجَّتُكَ
وَمَوْعِدُهَا الَّتِي قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِكَ فَضْلِكَ فَكَمَتْ
كَلِمَتِكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِكَ
وَلَا مُعَقِّبَ لِأَيَّانِكَ وَصِيَاءُكَ الشَّرُّ وَالْعِلْمُ
الْمُنِيرُ فِي طَيِّبِ الدُّخَانِ الْغَائِبِ الْمُسْتَوْرِجِ
مَوْلَاكَ وَكَرَّمَ مُحَمَّدَهُ وَاللَّهُ كُهُ شُهُدُهُ وَ

وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمَوْعِدُهُ أَذَانٌ مِيعَادُهُ وَالْمَلَأَ لَيْلَتَكَ
أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا تَنْبُتُ أَوْ تَوْرُهُ الَّذِي
لَا يَجْبُو وَدَوَا الْحِلْمِ الَّذِي لَا يَصْبُو وَمَدَانُ
الذَّهْرِ وَقَامِيرُ الْعَصْرِ وَقُلَّةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ
عَلَيْكُمْ مَا يَتَنَزَّلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ
الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَرَاجِعَةُ وَجْهِهِ وَقُلَّةُ أَمْرِهِ وَ
نَسِيهِ اللَّهُمَّ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِهِ وَقَائِمِهِ
الْمُسْتَوْرِعِ عَوَالِمِهِ وَأَدْرِكْ بِنَا أَيَّامَهُ طَوْنَهُ
وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَضْيَارِهِ وَاقْرَأْنَا
بِشَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخَلِّصْنَا مِنْ أَحْبَابِهِ فِي
دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبُحْبُحَةِ غَائِمِينَ وَحَقِيقَةِ قَائِمِينَ
وَمِنْ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِهِ

النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّ
دِيقِينَ وَالْعَزِيزِينَ جَمِيعِ الظَّالِمِينَ وَلِحُكْمِنَا
يَا أَهْلَ الْحَاكِمِينَ **ثَبَاتُ رُوحِهِ** مِنْ عَبْدِ اللَّهِ الْحَسَنِ
كَدُرْبِ أَحْمَدُ سُبْحَانَ وَابْنِ أَبِي مُرْصَانَ بِرِزْقِ عَاجِلٍ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الشُّرَّ الْمُبَارَكِ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ
الْقُرْآنَ وَجَعَلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ قُلُوبَنَا وَفِيهِ قُلُوبُنَا وَتَسْلَمُ
مِنَّا فِي يَسِيرٍ مِنْكَ وَوَافِيَةٍ يَا مَنْ أَخَذَ الْقَلِيلَ وَ
شَكَرَ الْكَثِيرَ أَفْبَلُ مِنِّي الْيَسِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَالٍ
حُجْبٌ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَى عَنِّي
وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَا يُؤْخِذُنِي
بِإِثْمِي الْمَعَاصِي عَفْوُكَ عَفْوُكَ يَا

يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَعَظَمْتَ لِي فَلَمْ أَنْقُطْ وَتَجَرَّتْ عَنِّي
فَحَارَ مِنْكَ أَنْ تَجْرِي فَأَعْذِرْ عَنِّي يَا
كَرِيمُ عَفْوُكَ عَفْوُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْوَلِيَّةَ
عِنْدَكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ
إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ فَقِيرٌ
إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَالْبَرَكَةِ
عَلَى الْعِبَادِ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ وَ
قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَ لَهُمْ مُخْتَلِفًا أَلْسِنَتَهُمْ
وَالْوَأَنَّهُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ دُجْرَهُمْ
وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكَلَّمْنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ
فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي يَوْجِبَكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ صَالِحِ
خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ
اللَّهُمَّ أَبْقِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَأَفْنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ

عَلَّمَ مَوْلَاةَ أَوْلِيَاءِكَ وَمَعَادَاتِ أَعْدَائِكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ فِي
الْوَقَارِ وَالسَّلَامَ لَكَ وَالتَّصَدُّعَ بِكِتَابِكَ
وَالِتِّبَاعَ سُنَّتِكَ يَا أَلَمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ
شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ تَوَلُّطٍ أَوْ فِرَاحٍ أَوْ
مَرَحٍ أَوْ بَلَحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ خِيَلَةٍ أَوْ بِلَاءٍ أَوْ تَمَعَةٍ
أَوْ شِقَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ
أَوْ شَيْءٍ لَا خَيْرَ أَنْ أَكُونَ عَلَيْهِ فَأَسْأَلُكَ يَا
رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانِي إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَقَاءً
بِعَهْدِكَ وَرِضَاءً بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا
وَرَغْبَةً فِي مَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جَمَلِكَ تُحْصِي مَنْ كَرَّمَكَ وَجُودِكَ
تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَلَنَا مَنْ لَمْ نُعْصِكَ

سُكَّانِ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا يَا فَضِيلَ جَوَادٍ
وَالْخَيْرِ عَوَادٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تَحْصِي وَلَا تَعْدُوا وَلَا
يَقْدِرُ قُدْرَتُهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
فصل در ماه رمضان این ماه تیرین ماه است
در سده چهل و نهم و در نزول قرآن و در سده هجری
لغو الزمان و نزول نوره و تجل و بروز و صحف الهی و سیم عید
ماه بزرگوار و بقیه عظیم و مبارک و با قدر و منزلت و
بوجب جناب و واحدیت ماه عفو و رحمت و مغفرت و
ماه صبور و مواساة و مرید رفق و حسنات و انزال رمضان
از ان جهت گویند که رمضان از رخص ماه خود است و شهرت
حرارت روز است چنانچه در وقت حرارت است و در
چنان بود که بهر از کثرت حرارت زمین و حیوانات از آن

میگفتند یا بجهت از تماض مردمان یغیر شوخند
و گرم شدن جگر ایشان از حرارت آتش جوع و درین ماه
لایف ابواب جنت است که در هر یک سیاه طین
مغلول و منمردن در و مخدول و دعا در و سحاب و عمل
را در و زیاده است بر سئوالم و ثواب حدیث و را و او
حسانت مضاعف از دوستی است محکمند و در جنت
گرداند و روزه کفر و حبس و اجاع و فضیلت است
و حبس و روایات در باب ثواب ماه رمضان و آرد
با جماع و اجتماع و درین جامه موجب تطویل بادیم سبنا
مؤمنه در ایام ایام و قیام و سایر اعمال و خیرات
و دعا و تلاوت قرآن و استغفار و صدقه و صدقه و صدقه
و اوطار صامین و لزوم صبر و زیارت مشایخ و
بشد و از معجزات مکان اجتناب نماید و قدر و مرتبه ایماه

برزگوار بداند و حق از اصاب نکند تا حق سبحان و تعالی
یرکت کفر و اورا سعادت خدا و اوت برسد **در ماه**
حدیث رسول ص درین ماه و خطب میفرماید هر مردمان بکسب
بشد و درین ماه عظیم از غفران محروم ماند درین ماه چشم
خود را بخواهد از چیزی که ستم را نظر در آن روایت را باز
خود را بکاهد و در این ماه هر کس که شربت جباریت گوش خود را
گوش زبانه چیزی که سر کشیدن کفر و سباحت نیست و گویند
کس که آن خود که هر که درین ماه خلق خود را بیکسب زوار بر طوط
چشم برق بگذرد و هر که برسد کمال تخفیف خدمت کند خدا
تخفیف حساب بگذرد و هر که شر خود را از مردمان باز دارد
عقب خود را از روزه دارد و هر که درین ماه سستی بگذارد حق تعالی
بر او برتر از آتش هر چه بنویسد و هر که فایده آید او را
ثواب کسب شد در غیر اینها اعتقاد فایده آید اگر ده بشد و هر که

صلوات
 و سید بر حق جل و علا میزان عمل صلوات او را اگر آن
 و هر یک است از قرآن مجید بخواند او را ثواب کسب است
 ختم قرآن در غیر اینها کرده باشد الحق جمیع ایام است اینها
 عزیز بفضیلت و کرم است و حضرت از آن بزرگوارتر است و مخصوص
 و عبادت مخصوص ضایحه اول ماه **مستحب** در شب و مستحب
 و تلاوت دعا نزد ریت طلال **روایت** از رسول الله که هر که
 رو بقبله کرده و صحت بر آورده پس دعا کند و بگوید
 میخواند **اللهم اهله علينا بالامن ولايمان والاسلام**
والاسلام والعاية الجلالة والبر والواسع و
الاسقام اللهم لنا ولكم لنا مينا وسلمنا
 فیه و از امیر المومنین علی **روایت** می شود در چهل ماه رمضان
 به منبر بجا خویش می نشست و این دعا تلاوت می فرمود **اللهم**
انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار
انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار

تلاوت القرآن غیر
 اللهم انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار

و طهوره و رزقه و اسئلك خیر ما فیہ و خیر ما
 بعدہ و اعوذ بک من شر ما فیہ و شر ما بعدہ
اللهم ادخله علینا بالامن ولايمان والاسلام
والبر والاسلام والعاية الجلالة والبر والواسع
والاسقام اللهم لنا ولكم لنا مينا وسلمنا
فیه و از امیر المومنین علی روایت می شود در چهل ماه رمضان
 به منبر بجا خویش می نشست و این دعا تلاوت می فرمود **اللهم**
انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار
انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار
انزلنا من السماء وامننا من النار وامننا من النار

مسئله از هفت رکن است تا بفرز رکن نماز
 زیاده بر رتبه بقول سید کاظم آید و در کیفیت هر روز رکن
 اگر از هفت رکن اول تا بستم هر یک رکن نماز یک
 رکعت یک سلام است رکعت بعد از سلام نماز تمام و در هر رکعت
 بعد از نماز خوش و تیره و از سیم تا آخر هر یک رکعت یک سجده و بعد
 بعد از رتبه موجب و اگر در رتبه اول و در هر یک رکن
 افرادم نوزدهم و بیست و یکم و بیست و دوم است صد رکعت بران
 افزاید **مسئله** اگر از اول تا نوزده هر یک رکن یک رکعت و در
 نوزدهم صد رکعت و در بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم
 هر یک رکعت و در بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم
 مجموع هفت و بیست رکعت است و در هر یک رکعت باقی رکن
 در بنامه است تقسیم نماید و اگر در غایت و اوقات چهار رکن
 رکعت اضافی کند و از آنجا که هر رکعت بطریق نماز را بر المومنین

طریق نماز

بطریق نماز فاطمه علیها السلام و چهار باقی بقاعده نماز جمع طیار
 و در بیست و چهار رکن است و یک رکن در بنامه را بر المومنین
 و در بنامه جمع غیر شش است و در بنامه بیست رکعت نماز
 علیها السلام و در **مسئله** در هر یک رکعت بعد از آنکه یک رکعت را
 بعد از هر رکعت تسبیح را علیها السلام بگوید و از عقب هر
 دعا را نور بخواند و اگر در وقت نماز احتضار بجا کنند و دعا را
 بعد از هر رکعت در مصباح مذکور است و در کتاب رزاید فواید
 که در غل ماه رمضان است این طایفه است و ابیت امام علی علیه السلام
 آورده بعد از هر رکعت نافله ماه رمضان است و بخواند
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتَقْدِيرٌ مِنَ الْأَمْرِ الْحَقُّ
 فِيمَا تَفَرَّقَ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 ارْتَحَلَ كُنْ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَرْفُوعِ
 بِحُجْمِ الْمَكَّةِ سَعِيدِ الْمُغْفُورِ بِحُجْمِ كُفْرِهِ

الْمَكْفَرَةُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ اسْتَغْفِرُكَ أَنْ تَطِيلَ عُمْرِي
فِي طَاعَتِكَ وَتَوْسِعَ فِي رِزْقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
و در نزد الهی بسیار در عفو و رحمت است و در عفو هر گناه و گنای
اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ أَوَّلَ فَلَيتَ مِثْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاقِي
طِنْ فَلَيتَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَادْخُلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ ادْخَلْتَ
فِيهِ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرُ جَنِّي عَنْ كُلِّ شَيْءٍ أَخْرَجْتَ
عَنْهُ مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ **و سن او را است** در روز خواندن دعا و
قبول صیام و عفو و توبه و تمام و از جمله دعاها و نور مخصوص این روز
چنانچه صاحب کفر آورده است دعای از پنج صلوات
این عکس ذکر کرده بر بنویسم این دعا که از در اول
ماه رمضان عطا کند صدای قوت او را هزار بار از حسنه و گنای

از امام اعظم او هزار بار است و بر دارد و هفت او هزار بار و
اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّالِحِينَ وَ
قِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَبَهِّجْنِي يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ
و اعف عني يا عاف في غز الجحيم **هشتم**
درین روز در صد و یکم از هجرت هفت ای ایس عین
موسر الرضا علیه السلام بود و این روز سر کفایت است
مستود و سر و رؤسین و **و سجد است** در هر صدقه و خیر بفرما
و سکن و شکر بسیار مفر دایر ابراطهار حق ال محمد و آله
مناقبین **پانزدهم** در شام هر سنت مؤکد است غسل کند
و فضیلت آن بسیار است چنانچه در روایت آمده و در
تحریر آورده صد رکعت نماز درین شب زیاده بر هزار رکعت
که موجب فوزید و جها و آخرت و در روز و کور است
حدیث امیر المؤمنین علی ع و نوم هر که در شب نیمه رمضان

صد رکعت نماز یکند در هر رکعت الحمد کبار و اخطاف
با نغمه بار خدا تعالی نازل میسازد و در حالت حیاض
از فرشتگان محافظت او نمایند از شر اعدا چنین و آن
در حین ممات که در فرشته میروند و زنا و منیخوار شدن
او را از ایشان هزغ و دور و زینب که سر رمضان در سال حرم
از هجرت مولد حسن بن علی بود علیهما السلام و در صد و نود
چشم ولادت محمد بن علی از صبا علیهما السلام بود و در روز
سرور مؤمنان است **مستحب است** در آن روز صدقه و تطوع
بخیرات و شکر و پاسبان مرا خدا را بر طهور حجت او **مستحب**
است که زیاده البدر بود و زیاده الفرقان و زیاده مرتب است
اسلام است سنت مؤکد است در غسل کردن و در روز
و فرشته سرکان بدر بود و فرود آمدن ملائکه سوخته است
بهرت از جانب رب الغفر و ظاهر شدن فرشتگان

و باطل

و باطل و غرت اهل ایمان و مذلت اهل ضلالت و عدوان
مستحب است درین روز صدقه دادن و بسیار شکر گفتن صدقه
بر انعام او بر اهل حق و این روز عید و سرور اهل اسلام
و شب نوزدهم است و یکم و بیستم و از این شب افزایش است
و افضل شبها که ماه بکر اینها است و شب قدر در فضیلت است
بکلام و احادیث ثابت است و مجهول است در ماه رمضان
از این شب بیرون نیست سنت مؤکد است در این شب
غسل کند و در هر یک صد رکعت نماز است است از خواب بیدار
چنانکه گذشت بگذارد و هر کدام از این شبها را فقیهت و درجه بسیار
شب نوزدهم ثواب زیارت حاجان او پسند و در شب قدر
امیر المؤمنین علیه السلام حضرت واقع شد و این شب عظیم الشرف کثیر
ایثار است **مستحب است** در او کثرت دعا و استغفار و
بر نیکی و احوال او و تفرغ نمودن بکارهای دنیوی و در این شب

که اینک را لب القدر است چه قدر و منزلت نیست پرا
و نزول قرآن مجید و دین نبی عزیز است و بهتر است از هزار
ماه و سوره قدر و لالت بر قدر و مرتبه و در روز امام
جعفر صادق علیه السلام رسیدند از چه نبی بهتر است از هزار
ماه فرموده عمل صالح درین شب بهتر است از عمل در هزار ماه
شب قدر بنامد و در غیب هر چه در سر در ان سال خواهد بود
و بینندگان خواهد رسید تا رمضان پسند از خیر و ثواب
معصیت و اجل و رزق تقدیر میشود و از پنجاه است و چنانچه
و آنچه در غیب مقدر شد امر محسوس است و قدر تحسین را در آن
میست است اگر خواهد بگذرد و اله و حضرت رسول ص و موسی ص خدا
در هر شب از ماه رمضان شهادت هر از باده را می آید و در هر شب
باید مرا از آن قدر امر ریزه در ماه رجب و شعبان و رمضان
تا باین شب و نیز نقل است از حضرت رسول ص و مکه گذشت و نیز

الکتاب

القلوب خمس عشر قدر پاره و در دو حین نماید خدا
کنانه گذشت و پسند او را پاره و در هر چه بعد دستار که در
کو بهای شد و این طایفه از کتاب عمل ماه رمضان آورده
امام محمد باقر علیه السلام هر که در شب احیا نماید و صد رکعت نماز
بگذارد و صد فقره معصیت او را کشت که در اند و در هر صد اعدا و
غرق شدن و هدم و شرب و غیره از دهر و سکر و نیکو از او
رفع نماید و نام اعمالش بهت است و بسند و بر آن شریف
و امکان از عذاب مابو کر است فرماید بحسب ما را بهشت
در آورند و در بهشت ضیق نماند و صدیقان و شهدا و
باید و حسن او کین ضیق او در روایت آمده و حدیث رسول
و فرموده موسی در مناجات بخدمت تو گفت اللهم قرب من محمد
حق تعالی فرموده و در حکم است هر شب قدر یکبار
رحمت کند و گفت اللهم کشف بر صراط من جوهر کف الغمی ایا

که اینک را بیت القدر است چه قدر و منزلت نیست پرا
و نزول قرآن مجید و بین بیت عزیز است و بهتر است از هزار
ماه و سوره قدر و لالت بر قدر و مرتبه و در دار امام
جعفر صادق علیه السلام رسیدند از چه بیت بهتر است از هزار
ماه فرمود بیت درین بیت بهتر است از عمل در هزار ماه
بیت قدر بنامد و در بیت هر چیز در آن سال خوب است
و به بندگان خود رسید تا رمضان باشد از خیر و ثواب
معصیت و اجل و رزق تقدیر می شود و از پنجاه نر است و چنانچه
و آنچه در بیت مقدس است در آن محترم است و قدرش را در آن
میست است اگر خواهد که بگوید والله و حضرت رسول ص و صومعه خدا
در هر بیت از ماه رمضان باشد هر از سبزه را می آورد و خوشتر است
باشد در امر و از آنقدر در امر ریزه در ماه رجب و چنانچه در
تا باین بیت و نیز بیت است از حضرت رسول ص و مکه کعبه است و نیز

القلوب بیت هر کس در بیت قدر بنامد و در بیت نماید خدا
کنند که شسته و بیند او را پاره زدا که چه بعد است را که و گرا
کو بهما باشد و این طاکوس در کتاب عمل ماه رمضان آورده
امام محمد باقر علیه السلام است هر که در بیت آجیا نماید و صد رکعت نماز
بگذارد و صد بیت معصیت او را کشت که کرد اند و در آن عدد او
غرق شدن و هدم و شرب و غیره از دویول و سکر و دیگر از او
رفع نماید و نام اعمالش در بیت است که می شود بر آن شش
و امان از عذاب مایه که است فرماید بیت با و را بهشت
در آورند و در بیت بیت فیه بنی خیران و صدیقان و شهدا
باشد بیت حسن اولیک فیه قاف و در روایت آمده در حدیث رسول
فرمود هر مومنی در مناجات بخند بیت گفت الله و بیت تو بخیر
حق تعالی فرمود در بیت حکم است در بیت قدر است که این
رحمت کند و گفت الله که در بیت بر صراط منجر هم گفت انفسی باشد

صدقه و در شب قدر رکعت آخر در پشت سجده و در وقت
در چهار میوه در این میوه کم است اگر کسی یک صد مرتبه استغفار کند و
گفت اَللّهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و اگر کسی در هر روز
قدر پس باید بنده خود قدر این یک صد بار و بنده خود را و اولاد و
زیاارت و دو عالم بخیر کند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هر که درین یک صد مرتبه
بگوید در هر رکعت بعد از نماز است یا باطل است بعد از نماز
نوبت بگوید استغفر الله ربی و ائوب الیه سر سوزان چهار مرتبه بخواند
باشد حدیثی است او را و بدو مادر او را پامرز و هر حاجت
خواهد بر آورده شود و ملائکه بر او حاضری نمایند سالیکه
و در روایده و فوائد آورده برویت ابن عباس از حضرت رسول
که فرمود اگر کسی را با هموزم نماز هر چه بگذرد از آنرا در باب
است قدر را در هر یک نوبت و پیش از این عباس
باز رسول الله را با هموزم هر چه بگذرد از آنرا در هر یک

رکعت نماز کند از یک سلام بعد از غایت در هر رکعت گفته
سه بار اخلاص بخواند و بعد از سلام حمد الله یا استغفر الله گوید
بدر هر رکعت قدر را در هر یک باید و در زیارت استغفار کند
استغفر الله از کس را از امت من و خدا هر وقت بیدار شود و در آن
و مادر او را و ابوبکر و عیسی و کسان از این بعد الله هر که
از کس در نیت از قرآن اَلَمْ أَحَبَّ النَّاسَ وَالْم
غَلَبَتِ الرُّوحُ بخواند بگذارد و در آن نیت است
اگر استغفار کند درین سوگند از او نه اندیشیم حدیثی است
بر هر کس که نوبت در این سوگند را از نیت حدیثی است
بر هر کس که نوبت در این سوگند را از نیت حدیثی است
عظیم است و اگر کسی در روایت کند اَبُو عَبْدِ اللَّهِ اگر کسی در
است سوم ماه رمضان هزار بار یا از نیت بخواند و هر که
پند بخیر موجب زیاده فی بقیه است در ولایت

وردت از ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام که فرمود
که هر کس زیارت امام حسین عاکسند در آن شب نماز کند و تسبیح
مستقدم و متاخر او را بیست و دو مرتبه و تسبیح ماه رمضان
نصف کعبان و بیست و دو مرتبه دعا در شب **اللهم صل على**
میر او و فرعیادک نصیباً من کل خیر انزلته فی
هذه الليلة وانت منزله من نوری نقدر به او
صحة تشرها او یزید و تقسمه او یلای قد فعله
او ضری کشف و اکتب لی ما کتبت له لاولیاءک
الصالحین الذین استوجبوا منک الثواب
والموا بفضاک عنهم منک العقاب یا کریم یا
یا کریم یا کریم صل علی محمد و آل محمد یا ارحم
الراحمین **وردت** که هر کس در شب عید از امام جعفر صادق
علیه السلام این دعا را در شب کریم بگوید خدایند و در هر شب

در هر شب کریم و خواهر و برادر و عذر و سب و هر چه موجب منوبت
حسنات و نفع حاجات و مراد است یا رب اللیلۃ القدر
و جاعلها خیراً من ألف شهر و عزت اللیل و النهار
و رب الجبال و البحار و الظلم و الانوار و الارض
و السماء یا ارحم الراحمین یا حنان یا منان
یا الله یا رحمن یا الله یا قیوم یا الله یا مدیح یا الله
یا الله یا الله لك الاسماء الحسی و الامثال
العلیاء و الکبریاء و الالاء اسئلك ان تصلي
علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه
اللیلۃ فی السعداء و روحی مع الشهداء و ان تجعل
فرعین و لیسائی مغفوة و ان تجعل لی
یقیناً بشارتین قلبی و ایماناً یدفع الشک عنی و
رضیة تعاقمت لی و التخی فی الدنیا و الآخرة

وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ خَلَقْنَا كِتَابَ الْإِنشَاءِ
 أَنْ تَقْرَأَ فِيهَا شُكْرَكَ وَذِكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ فِي
 الْآثَابَةِ وَالْتَّوْبَةَ وَالْتَّوْبَةَ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ فَمَا كَانَ
 وَالْمُحَمَّدِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 فِيهَا تَقْوَى وَفِيهَا تَقْدِيرَ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمُومِ وَفِيهَا
 يَقْرَأُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ وَفِيهَا الْقَلْبُ
 وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَنْتَهِى وَلَا يَنْتَهِى أَنْ تَكُونَ
 مِنْ خَلْقِ بَيْتِكَ طَهْرًا لِلدِّينِ وَفِيهِ رَحْمَةُ الْمَلَكِ
 سَعِيدٌ الْمُحْفَظُ وَفِيهِ الْمَكْفُوفُ عَنْهُمْ سُبْحَانَ
 وَاجْعَلْ فِيهَا ثَلَاثِينَ مَرَّةً بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَنْ تَوْسِعَ لِي فِي رِزْقِي فَإِنَّ تَقَاكَ رَفِيقَتِي
 مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **شبه آخر** و
 مشرك کثیر الخیر است **روایت** از امام جعفر عا که حدیث است

در شب اول ازین ماه صد مرتبه را از اش خرج
 از او بکنند و شب هر جمعه را از او هم چنین در شب
 شب آخر نصف عاف بسیار دوز در این از او بکنند
 مقدار هر در ده این ماه از او بکنند و در شب اول و شب
 جابر حضرت رسول ص از ده حاج و حجاب میفرمود هر که
 آخر ماه رمضان میشود دستان و زمین و حیال و کجا میبست
 مشرک به و فرغ در هر یک از این پرسیدند رسول الله
 سب چه باشد گفت کشت چمن درین ماه عمل خیر مضاعف
 میشود نماز را در هر چه قبول مر باید و کفایت آن عفو شود
 و کتب نوشته نمیشود و دعاها مستجاب میگردد پس
 کدام مصیبت ازین بزرگتر باشد ماه رمضان ماه
و از جمله عمل شب آخر ماه رمضان **یکه** نماز است **و اینست**
 حضرت رسول ص فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان که در

کتب
 در این ماه
 از او بکنند
 و در شب اول
 و شب آخر

نماز کند در هر رکعت الحمد کسب را اخلص ده بار بخواند و در هر رکعت
از رکوع و سجود ده بار بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و در هر رکعت نشاند
بخواند و سلام باز دهد و چنان از رکعت دهم فارغ شود
سلام باز دهد بعد از آن هزار رکعت بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
پس سجده کند و بگوید يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا مَنْ يَرْزُقُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَرَحِمَهُمَا يَا اَكْرَمَ
الرَّاحِمِينَ اغفر لنا ذنوبنا و تقبل منا صلواتنا
و عیامنا و قیامنا و مناجی کسب را پنج بار فرستاد
چیز مثل مرا خبر داد از محنت شبانه که کسب سر بخیزد
برندارد و خدا را تعالی بپا مرزد او را و قبول کند از نور و نور
ماه رمضان او و عفو کند گناهان او و جیب قبله او را و دیگر وقت
در روایت آمده است که در هر ماه رمضان سوره یس

الکرم یغنیام را باید خواند و صد بار بگوید اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَاتُوبُ إِلَيْهِ پس سبب میزد
حسنات و رفع درجات و قضا حاجات و قبول طاعات خواهد
بود و دیگر و دواعی مستحب است که هر یکشنبه رفته باشد در ماه رمضان و دواعی نماید
و دعا کند و دواعی بخواند پس در آن نماز و اگر در شب بخواند فضلش
روایت است از امام جعفر صادق علیه السلام که هر که دواعی کند ماه
رمضان او ریش آلود بگوید اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الْخِرَ الْعَمِدَ
مِنْ صِيَامِي لشهره رمضان و اعوذ بک ان
یطلع فجذ هذه الليلة الا وقد غفرت لي ما
خذا لغفرت گناهان او و ریش را از آن صبح شود و درین دعا را
درین روز باید خواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي بِالشُّكْرِ
و الْقَبُولِ عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَ يَرْضَاهُ الرَّسُولُ
مُحَمَّدٌ فَرَّ وَ عَسَى بِهَذَا صَوْلٌ خَيْرٌ مِنْهُ وَ اللَّهُ الطَّاعَةَ

نیفتاب کرم فطی را کرد و گوشت هم صند و حکم را پاک کرد
و بر دهن را خوش می کند و دندان را محکم می سازد و در شش
چشم را زیاده می کند و گشت را از امر سودید و خمر را غالب می کشد
میدهد و چشم را میبرد و در کسر را دفع می کند **و دیگر فطی**
مؤمن است **روایت** از ابی عبد الله علیه السلام هر که فطی را نماید صابر
نواب او بر او روزی دارد پس **و نیز روایت** حضرت ابی
و نموده فطی را بر او مؤمن است از روزی که دشتن و خوش
رسول را فرماید هر کس هر روز در راه اظهار فرماید او را
چندین مرد بگوید ای آنکه از مرد او چیزی کم شود و اما حمص
علیه السلام فرموده هر فطی را بر او مؤمن است برابر می کشد و تقوی
از فرزندان اسماعیل علیه السلام **و روایت** کرده اند حضرت
معتصم فرماید هر کس هر روز در راه اظهار فرماید او را
چندان مرد بگوید ای آنکه از او چیزی کم شود و اما حمص

فرموده که فطی را بر او مؤمن است برابر می کشد و تقوی
اسماعیل **و روایت** کرده اند حضرت معتصم در او شبه انعام
خطبه خواندی و گفتار مردمان بدیدند ماه رمضان بسیار
انگشت در کس و در پناه روزه روزی دارد و را می کشد و او را نیز
خداوند تقوی نوازش می دهد پس **و روایت** کرده اند و با تقوی
کنایش با مردان و گوشت می خورند که هر کس این قادر باشد
چندین گوشت بخورد و تقوی کریم است این نواب نیز کس را بدید
تا در بنای بدید بر سر یک شربت آب یا شربت زرد یا غیره
دارد و بدیدار و زیاده کشاید **و دیگر روایت** کرده اند
خداوند تقوی رحمت می کند و لایکه امرش می خورند و کار او
جمع روایت کنند از ابی عبد الله علیه السلام از رسول ص و نمود
سخن خود را که کعبه آب بیدم صفت خدا بر حوزندگان
با دسماعین مردان گفت پرسیدم از پیغمبر اکرم خورون در

پرسیدم از زیارت امام حسین ع در ماه رمضان فرمود
هر که خاشع و متواضع و خیرین ع آید و زیارت کند
در یکی از شب ماه رمضان شب اول یا شب نیمه شب
لک نشستی و خطیاتی او ساقط میشود و چنانچه او را
سجرات از تن جدا نمیشد و از کف او پس میشود چنانچه از
مادرش متولد شود بان ابر او مثل ابر کسی باشد و عمر
کرده باشد و مناد خواند و گوید اے سر بلند خدا اعلی از سر
دیگر بر زبان است حضرت امیر المؤمنین ع فرمود هر که از اول
ششیدم هر کشت هر که بر شب از این ماه هر کشت نماز
کند بعد از فریضه ع تا بر آمدن صبح و هر کشت نماز
و اطفال ع یا بگوید اے سر بلند خدا اعلی از سر
همسجانه و تمام صد هزار فرشته را برانگیختند تا
بهر او پیشانند و قهرمانانستند و ثواب شد و حج مقبول شد

در هر روز

بنویسند و در هر هفت او ششید بدیند و ثواب هفت
از او کرده عطا فرمایند در شب از اول ماه تا آخر رمضان نماز
علیه ع را نهد و هر شب و هزار رکعت نافله چنانچه فضل آن بجهنم
برمان ع الله و الدین پنج ششید رحمت و در هر یک حدیث را
در باب کیفیت و فضیلت نماز در هر شب از ماه رمضان تا
از هر کشت از امیر المؤمنین ع نقل کرده بنظر حق هر که در اول
ماه رمضان چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد یک ع و اطفال
یا نافله یا بگوید اے سر بلند خدا اعلی از سر و ثواب صدیقان و ششیدان
و پیامر و جمیع کنان او را و در روز قیامت او را شهادت
باشد و هر که شب ع چهار رکعت نماز کند در هر رکعت الحمد
و انانیت است و هفت بار پیامر و صد مرتبه جمیع کنان او را
و رزق او را کنده کرد و بدین در این ال از او باز دارد و هر
شب ع هر کشت نماز کند و بگوید در هر رکعت الحمد یک ع

واصل پنجاه بار مناد از جانب خدا وقت کند
 بدستی هر فلک سینه فلک از آتش جهنم از او است و در کوهی
 از بر او است که هر آنکه بیاچرا اینست قیام نماید خداوند
 پیاورد و هر که شب **چهارم** است رکعت نماز کند در هر
 از هر یک روانه از نشانه است بایک خواند عمل او را خداوند
 بر دارد و در شب مثل عمل هفت مغرب هر رکعت
پنجم دو رکعت نماز کند در هر رکعت پنجاه بار اطلاق بعد از
 ناکه بخواند و چنانکه سو و صد بار بر پنج بر و ال او صلوات
 روز قیامت و شش جهنم در هر یک و فعل شود و هر که
ششم چهار رکعت نماز کند در هر رکعت اظهر و سو و تبارک
 بخواند چنان باشد هر شب سیزده بار بیا کند خداوند
 او در هر یک فقره از ریز و در امان حق نماید و توفیق
 دیگر و هر که شب **هفتم** دو رکعت نماز کند در هر رکعت یکبار

بخواند در هر رکعت
 در هر یک از اینها
 در هر یک از اینها
 در هر یک از اینها

اخلص چهار بار بخواند و هزار بار پنج کوهی است در هر یک از اینها
 او یک بنده از هر دو خواست در آید و هر که شب **هفتم**
 شش رکعت نماز کند میان مغرب و عشا در هر رکعت اظهر
 الکریم هفت بار بخواند و بر پنج صبا پنج بار صلوات
 عمل او را در شب طلا بکشد بر همان بر دو عمل صدیقان
 شریفان و صالحان باشد و هر که شب **هفتم** است
 نماز کند و بخواند در هر رکعت اظهر و سو و تبارک
 خداوند رزق او کند که گرداند و از رستگاران باشد
 و هر که شب **هفتم** دو رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت
 اظهر و سو و تبارک و چنانکه پنج کوهی است از او
 آن روز واقع نشود و اگر چه پس را در آن عهد باشد
 و هر که شب **دوازدهم** است رکعت نماز کند در هر
 از هر یک روانه از نشانه است بایک بخواند بخواند او را

ثوابش گران و روز قیامت از رستگاران باشد
 و هر که شب **سیزدهم** چهار رکعت نماز کند و بخواند در
 هر رکعت فاکم بجا ر و پشت پنجا را اطللس و روز قیامت
 بر صراط حنیف برقی خاتلف گذرد و هر که شب **چهارم**
 شش رکعت نماز کند در هر رکعت اظهر کپ روا و از زلزلت
 سرباز بخواند صد مرتبه برو سکر موت سوال مگر
 و گیر اس نکرد اند و هر که شب **پانزدهم** صد رکعت نماز کند
 در هر رکعت اظهر کپ روا اطللس ده بار بخواند و چهار رکعت
 دیگر کند و بخواند در هر رکعت اول پنجاه بار اطللس سی مرتبه
 خدر نقی کنایون او را اگر چه بر آب رکعت دریا و ریک
 پیابان و عدد ستارگان آسمان و ورق و حجت ال
 باشد و هر که شب **نزدیم** چهار رکعت نماز کند
 در هر رکعت اظهر کپ روا الکلم الکما شکر اوده بار روز قیامت

به این

به پیش در اندیچ ب و هر که شب **هفتم** هر رکعت نماز
 کند و بخواند در هر رکعت اول بعد از فاتحه پنج خوشه و در هر رکعت
 اطللس مگوید لا اله الا الله صد بار و بعد از اطللس نوب
 هزار حج و ثواب هزار غزوه و هر که شب **هجدهم** چهار رکعت نماز
 کند و بخواند در هر رکعت اظهر و سون کوشه پشت و پنج بار پرو
 سوزد از پنجاه تا اکتب رت هم د ملک الموت او را و گوید
 عذر تقصیر از توخشنود است و هر که شب **نوزدهم** پنجاه رکعت
 نماز کند و بخواند در هر رکعت اظهر کپ روا و از زلزلت پنجاه بار
 باشد صد حج و صد عمره کرده باشد و قبول کند خدا رقت با
 اعمال او را و هر که شب **بیستم** شش رکعت نماز کند و پانزدهم
 قدر بکنا هفت دم و متاخر او را و هر که شب **بیست و یکم** شش رکعت
 نماز کند گنم شود از برای او در هفت آسمان و دعا او
 مستجاب بشود و او را از زلزلت رقت در جات باشد و در

در هر رکعت اظهر کپ روا و از زلزلت پنجاه بار

به این

و اما در این کتاب که در این باب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى بن جعفر عليه السلام

...

12

شَرِيكَ لَكَ وَإِنْ فَخَّرْتُ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ
بِأَنَّكَ أَحَدُ صَمَدٍ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ تَكُنْ
لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَإِنَّكَ بِجِوَادِ مَا جَدَّ تَحْتَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُكَ مَا تَعْطِي مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ مَنْ تَبْغِي
أَنْ تُضِلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ أَنْ تَجْعَلَ نِيْمًا
تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَقُّومِ وَفِيمَا تَقْرُبُ مِنَ
الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فَرِيْلَهُ الْقَادِرِ مِنَ الْقَضَاءِ وَاللَّهُ
لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ وَلَا يَغَيِّرُ أَنْ تَكْتَبِي مِنْ حُجَلِ
بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّكِ حَجْرُ الْمُشْكُورِ سَعِيدٍ
الْمُخْفُورِ ذَبْنَهُمُ الْمَكْمُورِ عَزَمَ سَيِّئَاتِهِمُ وَالْمُجَا
دَعَاؤُهُمُ الْمُعْطَى سَوْفَهُمُ الْمَوْسِعُ لَهُمْ فِي أَنْ يَأْتِيَهُمُ
الْمُحْدُودَاتُ فِي أَعْمَارِهِمُ الْحَقُوقُ ظِلُّنَا فِي أَنْفُسِهِمْ
وَأَدْيَانِهِمْ وَأَهْلَائِهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَأَنْ

تَجْعَلَ ذَلِكَ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ
أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي فِي لَيْسُ مِنْكَ وَخَافِيَةٍ وَصَحَّةٍ
فِي حِسْبِي وَنِيَّةٍ مَعِيَ خَالِصَةً لَكَ وَفَخْلَصَةً وَسَعَةً
فِي ذَاتِ بَيْتِي وَقُوَّةٍ عَلَى جَمِيعِ أُمُورِي وَإِنْ تَجْعَلَ
فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تَمْلِكِي فِي عَمْرِي
أَنْ تَوْسِعَ لِي رِزْقِي وَأَنْ تَقْضِي دِينِي وَأَنْ
تُؤَدِّي عَنِّي أَمَانَتِي وَلَنْ تَخْتِمَ لِي بِمَا يُرْضِيكَ
عَنْ بَارِئِ الْعَالَمِينَ **وَمَرْوِيَّةٌ** أَرْحَمُ نِسَاءِ عَالَمٍ
كَمَا كَرَّمَكَ اللَّهُ يَا رَبِّ أَرْحَمُ نِسَاءِ عَالَمٍ
كُنْ هُوَ جَبَلٌ سَلَامٌ أَوْ رَابِغٌ فَضْلٌ وَكَرَمٌ خَفِيٌّ بِمَرْزُوقِ اللَّهِ
رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ وَ
افْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَنْ تَفُتَّ حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي

عَامُ هَذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَاعْفُ عَنَّا يَا اللَّهُ
 الذَّنُوبَ الْعَظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا خَيْرَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **مستحب** ١١٠ روزه از ماه
 این ماه بخواند یا عددی که بخواهد و یا صاحب
 شدنی و یا ولی فی نعمتی و یا غایتی که بخواهد
 انت الساتر عورتي والمقبل عشرتي واعظم
 خطيئتي يا ارحم الراحمين **و مر این دعا** حضرت
 علی بن حسین ١٤ درین ماه بخواند بخواند اللهم هذا
 شهر رمضان الذي انزلت فيه القرآن هذا
 للناس ويتنزل من الهدى والفرقان وهذا
 شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر
 الايام وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة
 والرحمة وهذا شهر العتق من النار

الفوز

الفوز بالجنت وهذا شهر في ليلة القدر التي
 هي خير من ألف شهر اللهم فصل على محمد
 وآل محمد وأعتني على صيامي وقيامي وسلم
 لي وسلمني مني وأعتني عليه بأفضل عونك
 وفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك
 وأولياءك صلى الله عليهم وعلميهم وفرغني لطا
 عتك ودعائك صلى الله عليه وتلاوت كتابك
 وأعظم لي فيه البركة والحنن فيه العاقبة وأصبر
 لي فيه بدني وأوسع لي فيه رزقي وأكفي فيه
 ما أهمني واستجب فيه دعائي وبالعني فيه أملي
 ورجائي اللهم صل على محمد وآل محمد وأذهب
 عني في الناس والكل والسامة والفسنة
 والقنقرة والعفلة والعرة وجبتي فيه العلة ولا

وعظم
 والعافية

سَقَامٍ وَلَا أَجَاعٍ وَالْهُمُومِ وَالْإِجْزَابِ وَلَا
عَرَضٍ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ وَأَصْرِ عَمَلِي فِي
السُّوءِ وَالْفُشَاءِ وَالْجَمْدِ وَالْبَلَاءِ وَالنُّقَبِ وَ
الْعَنَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاعْلَمْ أَنِّي مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
وَهَمَزِهِ وَلَمَزِهِ وَنَفْسِهِ وَفَخْهِ وَشَوْسَتِهِ
وَتَنَبُّطِهِ وَكَيِّدِهِ وَمَكْرِهِ وَحَبَائِلِهِ وَخُلَعِيهِ
وَأَمَانِيهِ وَغُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشُرْكِهِ وَأَحْزَابِهِ
وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَأَوْلِيَائِهِ وَشُرَكَائِهِ وَ
جَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَلَدَيْهِمَا صِيَامٌ وَقِيَامٌ وَبُلُوعُ الْأَمَلِ فِيهِ
وَفِي قَالِهِ وَصِيَامٌ بِأَسْتِكَمَالِ مَا بَيْنَ
صُنُوفِكَ عَمِّي وَآخِثًا بِإِيمَانِي وَبِقِيَّتِي

بسم الله

ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْإِصْغَافِ الْكَثِيرَةِ وَ
الْإِجْرَاءِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي هَذَا الْحَجَّ وَالْعَمْرَةَ
وَالْإِحْتِمَادَ وَالنُّقُوَّةَ وَالنَّشَاةَ وَالْأَنَابَةَ وَالْمُنِيرَةَ
وَالْحَيْرَةَ الْمُقْبُولَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالنَّهْجَ
وَالخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ
اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرِّجَاءَ لَكَ وَالْقُوَّةَ
كُلَّ عَلَيْكَ وَالنِّفَقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ فَحَائِدِكَ
مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفَعِ
الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَالْإِخْلَاقِ بِخَيْرِ
بَيْنِ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ وَلَا مَرَضٍ وَلَا هَمٍّ
لَا عَمَلٍ وَلَا سَقَمٍ وَلَا عَقْلَةٍ وَلَا اسْتِيَارٍ بَلْ
بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّخَافِظِ لَكَ وَفِيكَ وَالدَّرْعَانَةِ

لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمْ لِأَهْلِ
دِينِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ
مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَالنَّجَاتِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ
وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافَاةِ وَالْعِثْقِ مِنَ
النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآلَا
حِةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَأَصْلًا وَرَحْمَةً
وَخَيْرَكَ فِيمَا لِي نَازِلًا وَعَلَى فِيمَ قَبُولًا وَسَعَى
فِيمَ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ
تَصَدَّقَ فِيمَ لَا كُفْرَ وَخَطِيئَةٍ إِلَّا وَفَى اللَّهُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَقِفْنِي فِيهِ
لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ
عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ
اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَأَنْزِقْنِي فِيهَا
أَفْضَلَ مَا أَنْزَقْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ثُمَّ بَلِّغْنِي
إِلَى مَا أَوْتَيْتَ الرُّهْبَانِيَّةَ وَاجْعَلْ فِيهَا مِنْ عَتَقَاتِكَ
مِنْ جَهَنَّمَ وَطَلْقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَاءِ
خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
حِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْقُنَا
وَسْتَنْهِنَا هَذَا الْمَجْدَ وَالْإِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ
النَّشَاطَ وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ رَبِّ الْفُجُورِ
لِيَا لِي عِشْرَ وَالشَّفْعِ وَالْوَثْرِ وَرَبِّ شَرِّ مَصَانِدَ
وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقِتَالِ وَرَبِّ خَيْرِ سَبِيلِ

وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعَ الْمَلَائِكَةِ
الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعَ
النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ يَا إِلَهَ
الْجَمْعِينَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ وَجِزْمِ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ مَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَ
إِلَهَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى تَطَرُّ
رَحْمَةٍ كَرِيمَةٍ تَرَى فِيهَا عَنِّي صَلَاحًا لَتَسْخُطَ
عَلَيْكَ أَيْدِي وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَ
حَاجَتِي وَرَغْبَتِي وَأَمْنِيَّتِي وَأَرَادَتِي وَصَفَتِ
عَنِّي جَمِيعَ مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي
وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَقَلْبِي

أَخَوَانِي

أَخَوَانِي وَذُرِّيَّةَ اللَّسْتُمْ إِلَيْكَ فَهَذَا مِنْ
ذُنُوبِنَا وَإِنَّا نَائِبُونَ وَتُبْ عَلَيْنَا مَسْتَغْفِرِينَ
فَاعْفُزْ لَنَا مَتَعَوَّذِينَ وَأَعِدْ نَامُسْتَجِيرِينَ
أَجْرًا مُسْتَلِمِينَ وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِينَ وَأَمَّا
رَاغِبِينَ وَشَفِيعُنَا سَائِلِينَ وَأَعْطِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ
الدُّعَاءِ قَرِيبُ مُجِيبِ الدُّعَاءِ أَنْتَ رَحِيمٌ وَإِنَّا بِكَ
وَأَحْرَمِينَ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعَبْدُ
مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا يَا مُوَضِّعَ شُكُوكِ السَّائِلِينَ
وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاغِبِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
وَيَا مَنْ يَجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَنْ يُلْجِئُ
الْهَارِبِينَ وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَطْرَحِينَ وَيَا رَبَّ
الْمُسْتَضْعِفِينَ وَيَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
وَيَا فَارِجَ هَمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبِ

الْعَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَمْدُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي وَعَنْ
وَأَسْأَلُكَ وَظَلَمِي وَجُرْحِي وَأَسْأَلُكَ عَلَى نَفْسِي
وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ لَا
يَمْلِكُ مَا عَزَاكَ وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ عَنِّي كُلَّ مَا سَلَفَ
مِنْ ذُنُوبِي وَاعْفُ عَنِّي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي وَأَسْأَلُكَ
عَلَى وَعَلَى وَلَدِي وَقَلْبِي وَقُرْبَانِي وَأَهْلِي خُزًا
وَمَنْ كَانَ مَعِي وَبَسِيطِلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ
وَاسِعُ الْغُفْرِ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تُرَدِّدْهُنَّ
وَلَا تُعَلِّدْهُنَّ بِدَا الْخَيْرِ حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي
وَلَسْتُ خَجِيبٌ لِحُجَّتِي مَا سَأَلْتُكَ وَتَرْنِي بِي
مِنْ فَضْلِكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَخَنَّ

إِلَيْكَ

إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَلِفُ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ هُمُ اللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ أَنْ تَكُنْ
قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ فِيهَا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعَادَةِ
وَأَرْوَحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَلِحَالِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَّتِي ثَابِتَةً
بِوَيْلَتِي وَأَهْلِي أَلَا أَسْتَوْفِي بِشُكْرِكَ وَرَحْمَتِكَ
فَتَمَّتْ لِي وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
خَيْرَةً حَسَنَةً وَتَقِي عَذَابَ النَّارِ فَإِنَّ لَكَ
تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ فِيهَا فَخَرْنِي إِلَى خَلْقِكَ وَلَدُنِّي
فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُجَّتَكَ

عِبَادَتِكَ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدَ يَا صَمَدَ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ
اغْضَبِ الْيَوْمَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا يَكْرَهُ
عَثْرَتُهُ وَقَاتِلْ أَعْدَاءَهُمْ بَدَدًا وَاحْصِهِمْ عَدَدًا
وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرٍ لَأَنْصُرَ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ
لَهُمْ أَبَدًا يَا حَرَّ الصُّحُبِ يَا خَلِيفَةَ السُّبُحِ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدْعُ السَّابِقُ اللَّهُ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَالِدَائِمُ غَيْرُ الْغَافِلِ وَالْحَيُّ
الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ تَشَاءُ أَنْتَ
خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ أَسْأَلُكَ
أَنْ تَنْصُرَ مُحَمَّدًا وَمُحَمَّدًا وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقَائِمَ
بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ عَظِيفٌ عَلَيْهِمْ نَصْرُكَ يَا

اللَّهُ

اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ تَجْعَلُ لِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِ وَالْطُّفْ لِمَا تَشَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْمُحَمَّدِ وَاجْعَلْهُنَّ مَعَهُمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَاقِبَتَ أُمُورِي إِلَى غَفْرَتِكَ
وَرِضْوَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَكَذَلِكَ لَنْسَبُ نَفْسِكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ
بَلِّغْ أَنَّكَ لَطِيفٌ فَضِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ
أَرْبَعًا أَلْفَ مَرَّةٍ وَالْعَمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا وَتَطَوَّلْ
عَلَى جَمِيعِ خَوَائِجِ الْآخِرَةِ وَالْدُّنْيَا بِسْمِ اللَّهِ
أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ
وَدُودَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْكَ يَا أَرْحَمَ
غَفَّارِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَنْتَ لَا تَغْفِرُ الذُّنُوبَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ

وَدَبَ التَّوْبَةَ وَالْإِحْيَاءَ وَالزُّبُورَ وَالْفُرْقَانَ
الْعَظِيمَ أَنْتَ إِلَهَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَاللَّهُ مَنْ
فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ فِيهَا غَيْرُكَ وَأَنْتَ حَبَّارُ مَنْ
فِي السَّمَوَاتِ وَحَبَّارُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لِحَبَّارِ فِيهَا
غَيْرُكَ وَأَنْتَ مَلِكُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَلِكُ
مَنْ فِي الْأَرْضِ فِيهَا غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الْكَبِيرِ وَتَوْبَتِهِ وَجَبَّارِ الْكَرِيمِ وَبَلَكِكَ
الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَفَ بِهِ كُلُّ شَيْءٍ وَ
بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَفَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي صَلَحَ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَبِهِ يُصْلَحُ
الْآخِرُونَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ كُلُّ شَيْءٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
تَحْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى

ذُنُوبِي وَاجْعَلْ مِنْ أَمْرِي بِرَأَوْفٍ جَاقِرِيًا
مَلِكِي دِينَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى هُدًى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاجْعَلْ عَلَيَّ فِي الْمَرْفُوعِ الْمُنْقَبِلِ
وَهَبْ لِي كَمَا وَهَبْتَ لِأَوْلِيَاكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ
فَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَمُسَوِّقٌ لَكَ عَلَيْكَ مُنِيبٌ إِلَيْكَ
مَعَ مَصِيرِ الْبَلَاءِ وَتَجَمُّعِ الْوَلَاهِي وَوَلَدِي
لِخَيْرِ كُلِّهِ وَتَقَرُّفِ عَنِّي وَعَنْ وَلَدِي وَأَهْلِي
بِنَتِي الشَّرِكَاءِ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَا
وَالْأَرْضِ تَعْلِي الْخَيْرِ مَنْ تَشَاءُ فَاْمَنْ عَلَى
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل در ماه شلول**
واین ماه را سوال از آن گویند که از قبول است و لغز و نوب
بر دست من شربت خنجر شران و دران و دست و بهار حوز
برید و شمشیر بر دست من است از اشغال گشتن و ازین

جهت اعواب درین ایام شروع کرهست **دارند شب اول**
مستحب است غسل کردن بعد از غروب اقباب و
 خواندن دعا و چنان رویت هلال و کسوف وقت و حجاب و اجاب
 زکوة فطر است و مضیق مسود تا پیش از نماز عید پس اگر احوال
 از مال خود در آن وقت ادا و واجب نمود و الا تسبیح
 و نض کم کرد و آنم **مستحب است** درین شب اجابت
 و استغفار دعا و سوال هر این شبی است هر اجاب عطا شود
 و جب راز انکه ظاهر غلیم سلم در ترغیب فی السلام و ارد
روایت است از ابی عبد الله علیه السلام از پدرش از جدش از ابر
 المومنین علیه السلام فرمود عجب دارم از کسی که نفس خود را فارغ دارد
 در چهار شب از شب عیدین و شب اول و شب دوم و شب
 شعبان **روایت است** از حضرت رسول ص که هر کس اجاب دارد شب
 عیدین و شب شعبان را نمیرد دل او در آن روز در دو عالم و در دو

دل که هست در دنیا و فرخ است در آفت پس هر که زنده
 دارد شبها را صد لغت در دنیا و او را از کم نگاه دارد
 در آفت از فرخ اکبر لایمن بود و نیست است و اجبار در ترغیب
 دارد است هر در شب بعد از زینب است سجد کند و در سجده
 گوید یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الطول یا مصطفی
 محمد و ناصیه صلی علی محمد و آل محمد و اغفر لی
 کل ذنبی اذنبته و کتبتہ انا و هو عبدک فی
 کتاب مبیین نگاه صد بار گوید هر آتوب الی الله و نیز
سجده است در این شب صد بار از اهل جمع نماز که سرافراز شود
 هر رکعت نماز کند در رکعت اول الحمد و رکعت دوم صد بار اهل
 در رکعت دوم الحمد و اهل کعب بخواند و بعد از سلام سجد کند
 و گوید صد بار آتوب الی الله **روایت است** از امر المومنین علیه السلام
 که هر کس در رکعت نماز کند شب عید چنان فارغ شود که نماند

میانه او و خداوند است پس بدانکه اگر ازین سو و پنج چیز بخواند
خداوند غنیمت را که بر او آورد و نیز **روایت** از حضرت رسول ص که هر که
عید فطرش را رکعت نماز کند و هر رکعت بعد از فاتحه تسبیح **الحمد**
بخواند در آخرت شصت و پنج سال عمر بخواند و اگر هر یک از اینها را
در رخ بکند و **سنت** در یک زیارت امام حسین است
که در آن ثواب بسیار است روز **اول** از عید فطر است و هر
عید فطر است مؤمنان را هفت مرتبه قبول اعمال و کفایت
و مغفرت و لوب و بشارت از نزد خداوند است و در عظم ثواب
ای که در روز و تربت و جمادین **و سنت** در روز
کردن و فطرش از طلوع صبح است تا زوال و توجه نمودن گذر
در طلب حاجت و بوی خوش بر خود کردن و جامه های نازنین
پوشیدن آمدن بکینه و قاری صحرا هفت نماز و فطرش است
و سنت از نماز امام حسین ۴۰ بار که شاول کردن در آن

سنان

سنان از روز و نماز عیدین درین روز و فطر است یا امام
نماز و سنت است بدون امام بجایست و فزاد و وقت نماز
طلوع افتاب تا زوال و هر رکعت با این کینیت و نیت کند
که هر احوال و در رکعت اول **الحمد** و هر رکعت دوم **الحمد**
بردارد و پس دعا خواند **اللهم اهل الکیار و العفة**
و اهل الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة و
اهل التقوی و المغفرة استلک بحرفه ذال یوم
الذی جعلته للسلین عیداً و محمد صلی الله علیه
و آله و سلم شرفاً و ذخراً و زیلاً ان تصل علی محمد
و آل محمد و ان تدخلنی فی کل خیر ادخلت
فیہ محمد و آل محمد و ان تخرجنی عن کل شیء
اخرجت عنہ محمد و آل محمد صلوا لک علیه و
علیم الجمعین اللهم انی استلک خیر ما سألک

خَصَّصَتْهُ بِأَنْ جَعَلَتْهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَتَدَّ
انْقَضَتْ أَيَّامُ وَلِيَّائِيهِ وَقَدْ صِرْتُ مَسِيرًا إِلَى
مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي فَاسْتَسْلِكْ يَا اللَّهُ بِمَا سَأَلْتُكَ
بِهِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيََاءُكَ الْمُرْسَلُونَ
وَعِبَادَكَ الصَّالِحِينَ أَنْ تَرْضَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ
آلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كُلَّمَا تَقَرَّبْتُ بِإِلَيْكَ
فِيهِ وَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِتَضَعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي
وَقُرْبَانِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْ ذَلِكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ
النَّارِ وَالْمَيِّ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ الْفَرَقِ وَوَدِّ
كُلَّ هَوًى أَعَدَّ دَنَّتْ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ أَعُوذُ بِحُجْرَتِي
وَحُبِّكَ الْكَرِيمِ وَحُجْرَتِي نَبِيِّكَ وَحُجْرَتِي
الْأَوْصِيَاءِ إِنْ تَوَلَّيْتُ أَوْ خَطِئْتُ تَرْبِيًا أَوْ تَقِيَّةً

هَذَا

هَذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قَلْبِي بَتَعَةِ تَرْبِيَةٍ إِنْ تَوَلَّيْتُ أَوْ
أَوْ خَطِئْتُ تَرْبِيَةٍ إِنْ تَقْتَصِمَ مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا
لِي أَسْأَلُكَ بِحُجْرَتِي وَحُبِّكَ الْكَرِيمِ يَا
إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْ تَرْضَى عَلَيَّ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ
رَضِيتَ عَلَيَّ فَرُدْ فِيهَا بَقِيَّةَ مِرْغَمِي رِضًا
إِنْ كُنْتُ لَمْ تَرْضَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ الشَّاهِدِ
السَّاعَةِ السَّاعَةِ وَاجْعَلْ لِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْحُلِّ مِنْ عِقَابِكَ
مِنَ النَّارِ عِتْقًا لَارِقَ تَعَدُّهُ اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ
بِحُجْرَتِي وَحُبِّكَ الْكَرِيمِ إِنْ تَجْعَلْ لِي يَوْمِي
هَذَا خَيْرَ يَوْمٍ عَبْدُكَ فِيهِ مُنْذُ أَسْكَنْتَنِي
الْأَرْضَ أَعْظَمَ أَحْرًا وَأَعْمَرَ بَغَةً وَعَافِيَةً وَ
أَوْسَعَرَ رِقًا وَابْتَلَا عِتْقًا مِنَ النَّارِ وَأَمَّا

مَغْفِرَةً وَأَكْلَمَةً رَضُونَا وَأَقْرَبَنَا إِلَى مَا نَحِبُ
وَتَرْضَى اللَّهُ مَا لَا يَجْعَلُهُ آخِرَ شَيْءٍ رَضَانُكُمْ
لَكَ فَإِنْ رَضِيَ الْعُودُ فَيُحْيِي تَرْضَى وَتَرْضَى كُلُّ
مَنْ هُوَ قَبْلَ تَبْعَةٍ وَلَا تَخْرُجُنِي مِنَ الدُّنْيَا
إِلَّا وَأَنْتَ عِنِّي رَاضٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ خُلَاجِ بَيْتِكَ
الْكَرَامِ فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمُبَرِّكِ وَبِرَحْمَتِكَ الْمَشْكُورِ
سَعِيدِ الْمَغْفُورِ دَنِّهِمُ الْمُسْتَجَابِ دُعَاؤُهُمْ
الْحَفُوطِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَدْيَالِهِمْ وَذُرَارِهِمْ وَأَكْلَامِهِمْ
وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ أَقْلِبْ الدُّنْيَا
مِنْ مَجْلَى هَذَا وَفِي هَذَا مَلِكًا مُسْتَحْسِنًا
دُعَائِي مَرْحُومًا سَوِيًّا مَغْفُورًا ذَنْبِي اللَّهُمَّ
وَاجْعَلْ فِيهَا شِدَّتَ وَارِدَتَ وَفَضِيلَتَ
بَقِيَّتَ وَأَنْفَذْتَ أَرْطِيلَ عَمْرِي وَإِنْ تَقَوَّ

صَغْفِرِي

صَغْفِرِي وَخَبَّرَ قَافِي وَأَنْ تَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُقَلِّبَ
وَحْشِي وَأَنْ تُكَلِّشَ قَلْبِي وَأَنْ تُدْرِكَ رِزْقِي
فِي عَافِيَةٍ وَلَيْسَ وَحَقِّضْ عَيْشِي وَتَكْفِينِي كُلَّ
أَهْمِي مِنْ أَمْرِ آخِرِي وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي وَأَنْ
عَجِّنْ عَنَّا وَلَا إِلَى النَّاسِ وَيُنَايَ فَيَقْضُوْنِي
وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى نَفْسِي وَعَافِيَةٍ فِي بَدَنِي وَأَهْلِي
وَوَلَدِي وَأَهْلِي مَوَدَّتِي وَخَيْرِي وَتَرْبَاتِي
وَآخِرِي وَخَيْرِي وَأَنْ تُنَّ عَلَى بِلَا مِنْ أَيْدِي
مَا أَبْقَيْتَنِي تَوْجِهُتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَدْ مَتَّعْتُمُ إِلَيْكَ أَمَلِي
وَأَلَامَ حَاجَتِي وَطَلَبِي وَتَضَرَّعِي وَمُسْتَلْتِي
وَاجْعَلْنِي بِكُمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ
الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِعَرَفَتِي وَاجْتَمَعْتَنِي

آورده در جنت از هفت رسول صوم که پیش می‌نوروز
 روزه دارد و در وقت روزه ماه رمضان است و کس که
 بنویسد او را در غایت از ساعات مجتبت و روز نشو و
 بنوازش نماید و بنویسد در وقت هفتصد روز نشو و
 نزد او و جمع او را حسانت نویسد و در جات بردارد
در ماه و القصد ای ماه نیز از ماهها و ام است و معظم
 جاهلیت و این را ماه و القصد که بخت لغت می‌نماید و
 درین ماه از قتل و غارت و قتل نمودن و سر زدن و
 روز در سر ریف و عظیم است و در وقت زمین را درین
 ازین بخت بترانید و از اجبت این روز را و حور الارض
مستحب است روزه این روز را و دریت کرده اند هر که این روز
 روزه دارد و چنان یک صوم است ماه روزه در آن
 و بر وایت حوز رسول صوم که در غیر مذکور است هر که

روز روزه دارد و باینرا ایجاب نماید و را عبادت مستحب است
 که روز نشو و روزه و در شب و شب از اقیام نموده و در
 بالا و آورده در روزه این روز کس که هفتصد روز
 این روز نیز از ایام از عبادت درین روز باید در
 کفر آورد و درین روز هر کس که از یک یک از هر و صوم
 و شمس و بعد از سلام بگوید یا مقبل العشر اقله
 عشرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سامع
 الاصول اسمع صوتی یا رحیمی و تجاوز عن
 سبائی یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم
 الراحمین **مستحب است** درین روز خواندن این دعا
 اللهم یا ارحم الراحمین و یا ارحم الراحمین و یا ارحم
 الراحمین و یا ارحم الراحمین و یا ارحم الراحمین
 الیوم من یتلک الذی اعطت حقها و اقدمت

سَبَقَهَا وَجَعَلَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدُعَاءَ
وَالْبَيْتِ ذُرِّيَّتَهُ وَبَرَحَتِكَ الْوَسِيْعَةَ إِنَّكَ
أَرْضَيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَإِلَّا مُحَمَّدًا عَبْدُكَ الْمُتَجَبِّ
فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ النَّارِ فَاتَّقِ كُلَّ رُفُقٍ
وَادْخُلِ الْمَكَلَّ حَتَّى وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الْأَطْفَارِ
الْهُدَاةِ إِلَى الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَلَا لَهْجَتُكَ
النَّارِ وَأَعْطَانَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْخَيْرِ
غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجَمُّعُ لَنَا بِرِ التَّوْبَةِ وَحَسَنُ
الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مُدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ
يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لَطْفُكَ خَفِيَ الطُّفُّ بِبَطْفِكَ
وَأَسْعَدَنِي بِعَفْوِكَ وَأَيْدِيكَ تَبْصُرُ وَلَا
تَنْسِي كَرِيمٌ ذَكَرَكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَكَ
سِرِّكَ وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ اللَّحْمِ إِلَى يَوْمِ

الْحَزَنِ وَالنَّشْرَ أَشْهَدُ لِي أَوْلِيَاءُكَ عِنْدَ خُرُوجِ
نَفْسِي وَحَوْلَ رَمْسِي وَإِقْطَاعِ أَمْلِي وَانْقِصَاءِ
أَحْلَى اللَّحْمِ وَأَذْكَرُ نِي عِنْدَ طَوْلِ الْبَلَاءِ إِذَا
حَلَلْتَ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى وَنَسِيْدِي النَّاسِ
مِنْ الْوَرَى وَأَحْلَلْتَنِي دَارَ الْمَقَامَةِ وَتَوَقَّيْ
مَنْزِلَ الْكِرَامَةِ وَأَجْعَلْنِي مِنْ مَرَاوِفِي أَوْ
لِيَاءِكَ وَأَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَأَصْطَفَائِكَ وَ
بَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ
قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ يَا مَنْ الذَّلِيلُ وَسَوْءُ
الْحَظْلِ اللَّحْمِ وَأَوْرَاقِي حَوْضِ بَيْتِكَ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُكَ عَلَيَّ وَأَهْلِ بَيْتِكَ وَأَسْغِنِي مِنْهُ
مَشْرَبًا وَنِيَّاسًا يَا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَظْأُرُ بَعْدَكَ
وَلَا أَخْلَاصَ وَرِدَّةً وَلَا عَنَاءَ إِذَا هُ واجْعَلْهُ

لِيَخِرَ زَادًا وَفِي مَبْعَادٍ يَوْفَى بَقَوْلِهِ الشَّاهِدُ اللَّهُ
وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ بِحَقِّ قَوْلِهِ
أَوْلِيَاءُكَ الْمُسْتَأْذِنِينَ اللَّهُمَّ وَافِضْ دَعَا
مُكَلِّمِهِمْ وَاهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ وَعَجِّلْ مَهْلِكَهُمْ وَ
اسْلَمْ مَمَالِكَهُمْ وَصَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالَكَهُمْ
وَالْعَنْ مَسَاهِمَهُمْ وَمَشَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَعَجِّلْ
فَنَاجِ أَوْلِيَاءِكَ وَانْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَ
أَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْ لِي دِينَكَ مُتَتَّبِعًا
وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْقِطْ
بِمَلَأَيْكَ النُّصْرَ وَالْقِيَّتِ إِلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُشَقَّالَكَ حَقِّ تَرْضَى وَ
يَعُوذُ دِينِكَ بِي وَعَلَى يَدَيْهِ جَبَابِعُنَا وَ
يُحَضِّبُ بِالْحَقِّ مَحَضُنَا وَيُرْفِضُ الْبَاطِلَ

رَفَعًا

رَفَعًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَ
اجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَاسْتُرْنَا وَابْعَثْنَا فِي
فِرْكَةٍ حَتَّى تَكُونَ فِي مَكَانٍ مِنْ أَعْوَابِ
اللَّهُمَّ أَدْرِكَ بِنَايَا مِيرَاسِنَا وَاسْتُرْنَا بِأَيَّامِهِ
صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامَ وَانْدُدْ إِلَيْنَا سَلَامًا
وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبِكَ كَانَتْ **فصل در ماه ذی**
الحجه این ماه آفرینا مهر و ام است و اعظم انعام است و در او ام
رجح و اقامت و فرض حجت و باین صفت از او ثواب است
در او اول حجت و مهر و بیه است از او ایمن به سلام و کسر از او کار
ایمان و بیان و جوب و کفایت او در مناسک همه در رسا و علم
بلکه در کتب مبسوط و رساله متعده مبین است و در ده شهر ایام
مستزک است در **جبهه** از جهت رسول ص که گشت به این ایام
عمل طاعت در آن فاضلتر بود از روزی که در آن گذشت

گفتند یا رسول الله چهار روز بسم در راه خدا گرفت بفضیلت
نرسد فرمود چه چهاردهم نرسد که چهار روز مرد بیرون
شود و نه روز باز آورد و نرسد **روز اول** مولد ابراهیم علیه السلام
روز شریف و مبارک است روزی که باقی این همه
اول در حجر روزه دار و نماند خدا گرفت او را ده چیز گرفت
که بر او برکت کند و هر روز را نیک کند و پس او را
نگاه دارد و سیئات او را بکشد و حسنات را بماند
که اندو جان کند او را پس آن روز و از تاریکی کور او را
نگاه دارد و تر از او حسنات کران سازد و او را از درگاه
خروج براند و درجات او را بشمارد کرد اند **روز پنجم** از مومنان
جعفر علیه السلام از امام جعفر صادق علیه السلام که هر که نوزاد این
از اول در حجر روزه دارد خدا گرفت از بر او ثواب بسیار
دهد و نیز **روز ششم** هر روزی که نوزاد اول در حجر گرفت

نوزاد اول گرفت است و اگر شود تمام دهم روزه دارد و روز
اول هر روز مولد ابراهیم است و درین روز نیز او را خدا گرفت
خیل و حرمت خود که بر او بماند تمام ثواب دهد
روز نهم از ائمه حسن و حسین علیهما السلام که گرفت روز اول شود
آنچه بدست در آن روزه نوبت و نیز روز ششم روزه
کفایت است که درین روز نیز روز ششم گرفت
حوت رسول الله را علمای پیر المؤمنین علی داد و برین روز و نیز
ششم بود چنانچه شیخ طوسی در مصباح خود آورده است و نیز گفته اند
که این دو روز را ماه رجب بود و ذکر کنند که درین روز
روز دهم درین روز نماز فاطمه و زهرا بر رکعت چهارگانه
ایمیر المؤمنین علی در هر رکعت فاتحه بخواند و در اطلال بجا آورد و سلام
بدهد و نیز زهرا علیها السلام بخواند و این تسبیح را بخواند و تسبیح
ذی القین الشامی المکیف تسبیح ذی القین

الْبَاقِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمَلَكِ الْفَاحِشِ الْقَدِيرِ
 سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ الْمَلِكِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ
 مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَى سُبْحَانَ مَنْ
 هُوَ كَدَاوِلَاهُ كَدَاغَيْنِ **وَرَوَيْتُ** رَحْمَتِ رَحْمَتِ
 كَمَرُكَ دَرَمَسَ دَرَمَسَ دَرَمَسَ فَمَا رَكْعَتُ نَمَازُكَ بَدَا دَرَمَسَ رَكْعَتُكَ بِهَا
 دَرَمَسَ رَكْعَتُكَ فَكَمَ كَيْسُ رَوْحِكَ يَا زَيْتُ الْكَمَرِ وَمَجْدُ وَافِلِصِ وَ
 مَعُونَتِنِ سَهَابُ بَرْخَوَانِ وَحَمِيمُ فَارِغِ سَوْدِ اَزْمَانِ رَسْمِ نَوْبَتِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ وَسَهْ نَوْبَتِ بَكْوِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ بِكُوَيْهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ خَدَايَا
 بِأَمْرِ زَكِيٍّ لَمْ يَنْ أَوْ رَاكَ بِبَدَا سَتَارَةِ سَمَانِ بِأَمْرِ
 قَطَرَاتِ بَابَرَانِ وَدُرُكِنِ بِالْأَقْبَالِ بِالْأَنْبَارِ آتُورِدِهِ دَرَمَسَ

از دَرَمَسَ دَرَمَسَ دَرَمَسَ فَمَا رَكْعَتُ نَمَازُكَ بَدَا دَرَمَسَ رَكْعَتُكَ بِهَا
 دَرَمَسَ رَكْعَتُكَ فَكَمَ كَيْسُ رَوْحِكَ يَا زَيْتُ الْكَمَرِ وَمَجْدُ وَافِلِصِ وَ
 مَعُونَتِنِ سَهَابُ بَرْخَوَانِ وَحَمِيمُ فَارِغِ سَوْدِ اَزْمَانِ رَسْمِ نَوْبَتِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ وَسَهْ نَوْبَتِ بَكْوِيهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ بِكُوَيْهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ خَدَايَا
 بِأَمْرِ زَكِيٍّ لَمْ يَنْ أَوْ رَاكَ بِبَدَا سَتَارَةِ سَمَانِ بِأَمْرِ
 قَطَرَاتِ بَابَرَانِ وَدُرُكِنِ بِالْأَقْبَالِ بِالْأَنْبَارِ آتُورِدِهِ دَرَمَسَ

الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى الْأَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا قَدْ بَلَّغْتَهَا
بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ
وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نِعْمَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْدِيبَنَا فِيهَا بِسَبِيلِ
الْهُدَى وَالْعَفَافِ وَالْغِنَى وَالْعَمَلِ بِمَا نَحِبُ
وَتَرْضَى اللَّهُ إِلَى اسْتِسْلَاكِكَ يَا مُوَضِّعُ كُلِّ
شَيْءٍ يَا سَامِعُ كُلِّ خَيْرٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ
مَكْرٍ يَا عَالِمَ كُلِّ خَيْفٍ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِبَ
لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتَقْوِنَا وَتُعِينَنَا وَتُوقِنَنَا فِيهَا
لِمَا نَحِبُ وَتَرْضَى وَعَلَى مَا فَتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ
طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ وَآلَيْتِكَ
اللَّهُمَّ إِلَى اسْتِسْلَاكِكَ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِمَ

الراحمين

الْراحمين أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُنْزِلْ
لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا عَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ
وَلَا دُيْنًا إِلَّا فَضَلْتَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا رَدَدْتَهُ
وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَمِنَّا
وَكَيْسَرْنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَتَدِينُ اللَّهُمَّ
يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُفْتِلَ
الْعَثَرَاتِ يَا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ
وَالسَّمَوَاتِ يَا مَنْ لَا تَنْتَابُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عَتَقَا
بِكَ وَطَلَقَاكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَاغِ بْنِ جَبَّتِكَ
وَالنَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
از صدوق محمد بن عابد بن ابی طالب علم ازهر روز اربعه
در شهر ذی الحجه انی بتبیل مسووزه لا اله الا الله عذک اللیل

روز پیش از زوال است **شعبه اول** هر که در شب روز
 عوفه عکس کند از عبادت او را عبادت صد مرتبه شهادت
 ثواب می دهد و عایش اجابت کنند و درین شب تقصیر
 توبه بپایند که توبه تا پایان و تقصیر متضرعان و حبس قبول
 قبول دارد و هر کس که روزی در روز و چنان بود که
 سینه او را در آب بپاشد و ثواب هر سال که روزه او را
 بنویسد **شعبه دوم** از امام جعفر صادق علیه السلام روایت
 کف آن هر سال که روزه و در کف او روزه هر روزی روز
 نوز و زوال در جاکم محبوب از انسان نباشد نماز
 ظهرین بگذارد و بعد از فراغ هر رکعت نماز کند در رکعت
 اول بعد از الحمد توحید بخواند و در هر سجده بعد از الحمد
 پس از آن چهار رکعت دیگر کند یک سجده و پنج ملائکه
 بنویسد صد تقصیر بجا آورد هزار مرتبه حسنه و کف کند

در این شب در میان تقصیر و هزار رکعت در راه خدا بجا آید

تقصیر که به پند

هزار مرتبه رسیده و در روز و جفت اند هر روزی در جاکم
 که باین هر در جاکم بپایند راه باشد و درین روز
شعبه سوم زیارت امام حسین علیه السلام هر کس درین
 بوقوف حج حاضر شوند باید که بوقوف امام حسین
 علیه السلام حاضر شود و ثواب بسیار باشد چنانچه در هر
 آورده هر زیارت حسین علیه السلام روز غزوه عارف باشد که
 و او را ثواب هزار مرتبه قبول و هزار مرتبه عوفه
 و هزار مرتبه غزوه باشد و هر چه با امام حسین علیه السلام
 و رویت میکنند بشیر الدان هر ابو عبد الله عاکت یا بشیر
 مؤمنین هر نزد قبر حسین بن علی علیه السلام روز غزوه و از فرات
 غسل کند پس روز تربت حسین علیه السلام آورد و هر چه حاجت
 باین سکنش و عمره برابر او بنویسد علی بن اسباط
 روایت میکنند از ابا عبد الله علیه السلام که حق نماز نماز است

هر که

اول نظر کنند بر وارث امام حسین علیه السلام
باین رسول الله پیش از آنکه نظر کنند بجاهل موقوف کنند
آز کثرت چگونگیست فرمود از سهرنگ در میان موقوف امام
زادگان بسیار پسند خلاف از ایران امام حسین علیه السلام
کیفیت زیارت قبل ازین مکتور است و سلام و دعا زیارت
درین روز بوجه مکتور است و در مصباح **در روز**
متمم کج در شمع اهرام است تا روز عبادت و دعا کنند
و این شب از سهرنگ مکتور است از ابطاعت زیارت
سیار زیارت امام حسین علیه السلام احیا باید نمود سلمان پاک
حضرت رسول صبر داده است فرمود بکعبه عید صبحی است
رکعت نماز کند از هر ستر اهل کعبه و اهلان پنج بار بخواند
نواب عظیم دارد و در دست تنظیم آورد و در حضرت رسول
فرموده هر که در شب دهم در کعبه سوره الفجر بخواند

او امر زنده شود **روز عید** اصح است بعد از طلوع آفتاب
یعنی زنت حرات کند و بعد از آن پنج یا نه مرتبه تصدیق
و پس از آن صلی یا تقیر و در همین روز یا فردا هر کس که
مسافر رود جهت طواف و درین روز نماز عید و حویث الطواف
و کیفیت کشته در شوال گذشت و زیارت **در روز عید**
مستحب و فضیلت بسیار دارد چنانچه در عید فطر گذشت
سنت مکتور است یعنی و قربان کردن یا کوه یا کوه خند
عید سه روز بعد از آن اگر در مینی باشد یا هر روز بعد از آن
اگر در غیر مینی از سهرنگ بجهت و وقت هزار از طلوع آفتاب
کار هر مقدار ادر صلی عید و در خطبه بگذرد و از آن شب
خوف زبان کنند و نیز **مستحب** از آنرا غیر خوف اگر چه
میت باشد چنانچه حضرت رسول ص ۱۲ قربان کرد و اهل انوار
از بر خوف و اهل و بخت خوف و بار دیگر گفته خوف و امر خوف

باید که از گوشت گوسفند چنانچه خورد و اکثر نصدق کند در
خزانه هر چه بنده قربان کند مایل قطره خمر از او
شود او را پیام زندگین که هر که ده پند **نزدیم** در **خزانه**
مبارکت درین روز صد لغت است از بهریم راعا از اشرف
خلاص گردانند و لغت بر او سر دو سلام گردانند و درین روز
موسى بن نوح را و صخره کوفه و عیسی بن ماری و الصفا را و
سلیمان بن داود و اصف بر خیار اخلیفه سخت و تر در
روز **دوم** از هجرت حضرت سید المرسلین **امیر**
وصی برحق و خلیفه مطلق حق گردانند بموضع غدیر خم و قمر از
حج آلوده رجوع نمود ازین جهت از عذر خواستند و این
عید و سرور است مؤمنان اگر حق تعالی حاجت خفایه و حاجت
اشکارا کرد **سجده** شکرانه نعمت این جليلة درین روز
درشتن و این روز افروخته است از ایام اربعه در سال روز

باید که در آن وقت صدقه داد و بکین و مسدور است حاشی مؤمنان
بر آوردن حاجتهایشان درین روز نیز از مستحبات
و ثواب اینها بسیار است از امام جعفر صادق ع روایت
کرده اند که ثواب روزه روز عید غدیر برابر یکصد ثواب
کسی هم عمر او برابر دنیا باشد و در مدت عمر خود روزه ده
باشد و ثواب روزه عید غدیر در هر سال نزد خداست
برابر صد حج مقبول است و صد عمره میرود کسی هم درین روز
روزه مؤمنان در کل افطار یک صد ثواب او برابر ثواب
باشد هر چه بار صد هزار کس را در عوم خدا نعمت از اینها شود
و صد یقین در شدت تشنگی آب داده باشند و در غرض
روایات است هر روز این روز کفایت است
کنایه است و کسر درین روز یکصد هم صدقه کند چنان باشد
ده بار صد هزار در هم صدقه کرده باشد و از حضرت رسول

مستقول است هر آنکسی که حاجت مؤمن درین روز بر آورد
 خداوند بخت میانه او و آتش جزخ بگرداند بخت خندق هر ماه
 در خندق با خدا راه باشد و حق با درین روز از او
 آتش جزخ هر برابر که در ماه رمضان و در ربیع و شعبه
 فطر از او کرد **مستحب است** درین روز صد بار بگوید
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ لِكُلِّ دِينٍ وَرِثَةً وَرِثَةَ الْإِسْلَامِ
 بِعَلَاءِ أُمِّهِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ و از امام جعفر
 صادق **روایت است** بسیار باید گفت و در ربیع و روزه
 عزیز این کلمات هر موجب حسنات است اللَّهُمَّ الْعَيْنِ
 الْحَاجِدِينَ وَالنَّكَاحِينَ وَالْمُغِيرِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ
 يَوْمَ الدِّينِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ **و نیز مستحب است**
 درین روز و روز ولادت حضرت امیر المؤمنین علی
روایت است هر کس از امام حسن ۴ فرموده هر مؤمن و مؤمنه

درین روز زیارت قبرا امام الموقر علیه السلام کند و بگوید
 او را پیام رز و جابر جعفر روایت کند ابو جعفر ع
 پروردگار من حسین ۴ باشد هدایم المؤمنین علی و فاطمه
 بِسْمِ اللَّهِ وَ كُنْتَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ
 حَجَّيْ عَلِيَّ عِبَادَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حُرَّ جِهَادِهِ وَ عَلَيَّ
 بِكِتَابِهِ وَ اتَّبَعْتَ سُنَّتَ بَيْتِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ
 إِلَى جَوَارِهِ وَ الزَّمَ أَعْدَاءَكَ الْحَجَّتْ مَعَ مَا لَكَ
 مِنَ الْحَجِّ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِ اللَّهِ مَا
 جَعَلَ بِنَفْسِي مَطْمَئِنَّةً يَقْدِرُكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِهِ
 مُوَلِّعَةً بِدُخْرِكَ وَ دُعَاءَكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ
 أَوْلِيَائِكَ مُحِبَّةً فِي أَرْضِكَ وَ سَمَاوَاتِكَ صَابِرَةً
 عَلَى نَزْوِلِ بَلَاءِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى فَنَاحِ لِقَائِكَ

مُتَرَدِّدَةً التَّقْوَى لِيَوْمٍ مَّجْزَأُكَ مُسْتَنْتَ لِسْتِ
أَوْلِيَاءُكَ مُفَارِقَةً لِإِخْلَاقِ أَعْدَاكَ مَشْغُورٌ
عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَتَبَاءُكَ وَرَوْحِي بِرَفْعِهَا
كَتَبْتُ اللَّهُمَّ أَنْ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ
وَالِهَةِ وَسَبَلِ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَ
أَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاصِحَةٌ وَأَفِيدَةُ الْعَا
رِفِينَ مِنْكَ فَارَعَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ
صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مَفْتُحَةٌ وَدَعْوَةٌ
مِنْ نَادَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَقَبْرٌ مِنْ أُنَابِ إِلَيْكَ
مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مِنْ بَيْتِكَ خَوْفُكَ مَرْجُومَةٌ
لِلْإِعَانَةِ لَكِنْ اسْتَعَاكَ مَرْجُوعَةٌ وَالْإِعَانَةُ لَكِنْ
اسْتَعَاكَ بِكَ مَبْدُودَةٌ وَعَدَاةُكَ لِعِبَادِكَ
مُجَنَّةٌ وَنَكَالٌ مِنْ أَسْقَاكَ مَقَالَهُ وَأَعْمَالُ

العلماء

الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مُحْفُوظَةٌ وَإِنْ زَاوَيْكَ إِلَى الْخَلْقِ
مِنْ لَدُنْكَ نَارِلَةٌ وَعَوْلَادُ الْمَرْبِ إِلَى هِمِّ
وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَ
حَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ عِنْدَكَ مَوْ
فِرَةٌ وَمَوَالِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعْدَةٌ وَمَنَاهِلُ
الطَّهْرِ مِنْزَعَةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ
شَتَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ مَحَلِّكَ
عَلَيَّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَةٍ
وَمُسْتَهْجَمٌ مَنَائِي وَغَايَةُ رَجَائِي مِنْ قَلْبِي وَمَثْوَايَ
أَمَامَ مَجْدِ بَارِعِ اسْمِهِ فَرُودِي بِحَقِّ اسْمِهِ مَا كُنْتُ بِدَائِنِ قَوْلِي
تَرْوِيكَ قَبْرَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ وَبَنِيهِ كَيْفَ إِذَا اسْمُهُ اسْمُ الْكَرِيمِ
حَسْبِيَ اذْ نَزَلَتْ نَهْزِدُ وَمَهْرُ مَرْحَلَةٍ لَمْ يَرْوِ نَهْزِدُ نَاسِ اسْمِهِ اسْمُ الْبَارِئِ
صَاحِبِ الدَّمَانِ دِيرِ ابْنِ رَتِّ دِهْدِ كِبَارِ مَتِّ وَكَيْفَ بِحَقِّ اسْمِهِ

درین روز غسل کند چنانچه نزد یک روز اول شب بمقدار
 نیم ساعت و در رکعت نماز کند از امام جعفر صادق
روایت است در این نماز هر چنان بپوشد بزرگیک خداوند
 که صد بار حج و صد بار عمره کرده باشد و از صد مرتبه
 حاجت بخواند از هر حاجت و آتوت الا که خدا عزوجل و اگر در
و کیفیت این نماز است در هر رکعت شصت بار و ده نوبت
 هر یک از اهل الصلوات و انا انزلناه و آیت الکرسی بخواند و حمد سلام
 بدهد و پنج مرتبه بگوید و هر دعا که خواهد خواند و بگوید در آن
 اِنَّا سَمِعْنَا مَنَادًا يَّابُنَادِي لِلْاِيْمَانِ اِنْ اَمِنُوْا
 بِرَبِّكُمْ فَامْنُوْا رَبَّنَا فَاعْفُ عَنْكَ اَذْنُوْبَنَا وَكَفِّرْ
 عَنْ سَابِقَاتِنَا وَتُوفِّقْنَا مَعَ الْاَكْبَرِ اِيْدُبْنَا وَ اِنَّا لَمَّا
 وَعَدْنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 اِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيْعَادَ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَشْهَدُكَ وَ

کفی

کَفِّيْ بِكَ شَهِيْدًا وَ اَشْهَدُ مَلَا ئِكَتَكَ وَ اَنْبِيَاءَكَ
 وَ رُسُلَكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ سَكَّانَ سَمَوَاتِكَ
 وَ اَرْضِيْكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
 الْمَعْبُوْدُ فَلَا يُعْبَدُ سِوَاكَ فَتَعَالَيْتُ عَمَّا يَقُوْلُكَ
 الظَّالِمُوْنَ عَلُوًّا كَبِيْرًا وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
 وَ رَسُوْلُكَ وَ اَشْهَدُ اَنَّ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
 عَبْدُكَ وَ مَوْلَانَا نَبَا سَمِعْنَا وَ اَحْبَبْنَا وَ صَدَقْنَا
 الْمُنَادِي حَرَمُكَ صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ
 اِذْ نَادَى بِنَدَائِكَ بِالدِّعَا اَمْرًا اَنْ يَّبْلُغَ
 مَا اَنْزَلْتَ اِلَيْهِ مِنْ وَّلَايَةٍ وَ لِيْ اَمْرًا وَ حَكْمًا
 رَبِّهِ وَ اَنْذَرْتَهُ اِنْ لَمْ يَّبْلُغْ مَا اَمْرْتَهُ اِنْ
 لَسَخَطَ عَلَيْهِ وَ لَمَّا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَ عَصَمْتَهُ
 مِنَ النَّاسِ فَنَادَى مُبَلِّغًا عَنْكَ اَللّٰهُمَّ

لا

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ مَوْلَاهُ وَمَنْ كُنْتُ
لِيهِ فَعَلَيْهِ وَلِيَّهُ وَمَنْ كُنْتُ بَيْتُهُ فَعَلَيْهِ
أَمِيرُهُ رَبَّنَا قَدْ أَحْبَبْنَا دَعْيَاكَ الْبَيْتِي مُحَمَّدًا
عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ إِلَى الْهَادِي الْمُسَدِّدِ
عَبْدِي الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا لِي
إِسْرَائِيلَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَوَلِيَّهُمْ
رَبَّنَا آمَنَّا وَتَبَعْنَا وَاتَّبَعْنَا وَمَوْلَانَا وَوَلِيَانَا
وَهَادِيَانَا وَدَاعِيَانَا وَدَاعِي الْأَنَامِ وَصِرَاطِكَ
الْمُسْتَقِيمِ وَحُجَّتِكَ الْبَيْضَاءِ وَسَبِيلِكَ الْبَارِي
إِلَيْكَ عَلَى الْبَصِيرَةِ هُوَ وَمِنْ أَتْبَعَهُ وَسُجَّحَتْ
اللَّهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
مَا مِ الْهَادِي الْمُسَدِّدِ الرَّشِيدِ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
الَّذِي ذَكَرْتُ فِي كِتَابِكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ

وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا
لَعَلَّ حُكْمَ اللَّهِ مَآ تَأْتِيكَ بَأْتِي عِنْدَكَ وَ
الْهَادِي مِنْ بَيْتِكَ الْبَيْتِ الْمُنِيرِ وَ
صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
قَائِدِ الْغُرِّ الْمَجْلِينَ وَحُجَّتِكَ الْبَالِغَةَ وَ
لِسَانِكَ الْمُعَبَّرُ لِلْمُبْعَادِ عَنْكَ وَخَلْقِكَ
وَأَنْتَ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي بَيْتِكَ وَدِيَانَتِكَ
وَخَازِنُ عِلْمِكَ وَآمِينَكَ الْمَأْمُونُ الْمَأْمُونُ
خَوْذَمِثَاقٍ وَمِثَاقُ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَأَلِهِ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَيْتِكَ شَاهِدًا
بِإِخْلَاصِكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيكَ

وَالْأَقْرَبَ إِلَيْنَا بِتَقَامِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالِ دِينِكَ
وَتَقَامِ نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرَّتِيَّتِكَ
فَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَوْلَى الَّذِي وَاتَّقَامِ نِعْمَتِكَ عَلَيْنَا
بِالَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ عَسَدِكَ وَمِثْلَاكَ
بِمَوْلَانِي وَذَكَرْتَنَا لَهُ ذَلِكَ وَجَعَلَنَا مِنْ أَهْلِ
الْإِخْلَاصِ وَالتَّصَدِيقِ مِمَّنْ أَقْبَكَ وَمِنْ أَهْلِ
الْوَفَا وَبِنَا لَكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمُخَيَّرِ
وَالْمُبْدَلِينَ وَالْمُحَرِّضِينَ وَالْمُخْرِضِينَ وَالْمُسْتَكْبِينَ
إِذَا نَالَ الْإِنْعَامَ وَالْمُعْتَبِرِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ الَّذِينَ
اسْتَحَقُّ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَنَاشَرُهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ
وَصَدَّاهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ

اللهم

اللَّهُمَّ اغْنِ الْغُرَاجِلَ الْجَائِدِينَ وَالتَّكَادِبِينَ وَالْمُعْتَبِرِينَ بِسَمْعِكَ
الْمُفْتَرِينَ وَالْمُكْذِبِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ فَالْحَمْدُ لَكَ عَلَى أَنْعَامِكَ عَلَيْنَا
بِالْهُدَى الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى وَلَاةِ أَمْرِكَ مِنْ
بَعْدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْأَمَّةِ الْهُدَاةِ الدَّارِ
شَدِيدِينَ وَأَعْلَامِ الْهُدَى وَمَنَارِ الْقُلُوبِ وَالتَّقْوَى
وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَكَمَالِ دِينِكَ وَتَقَامِ نِعْمَتِكَ
وَمِنْهُمْ وَمِنْهُمْ وَالْإِتِّمَامِ رَضِيتَ لَنَا الْإِسْلَامَ
دِينًا رَبَّنَا فَالْحَمْدُ لَكَ أَمَّا وَصَدَّقْنَا بِمَنْكَ عَلَيْنَا
بِالرَّسُولِ النَّبِيِّ الْهُدَى وَالْيُسْرَى وَلِيَّهُمْ
وَعَادَتُنَا عَدُوَّهُمْ وَبَرَّتُنَا مِنْ الْجَائِدِينَ
وَالْمُكْذِبِينَ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ فَإِذَا كَانَ
ذَلِكَ مِنْ شَأْنِكَ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا

يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ يَا مَرْهُو كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ
إِذَا أَمْتَمْتَ عَلَيْكَ نِعْمَتَكَ مَوْلَايَ أَوَّلِيَّائِكَ
الْمُسْتَوَلِ عَنْهُمْ عِبَادَكَ وَأَنْتَ قُلْتَ تَمْشِي
لَشَأْنِكُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النِّعَمِ وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ
لِخَوٍّ وَقِفْوْهُمْ هَلْ مَسْتَوِلُونَ وَمَنْدَتِ
عَلَيْهَا بِنَهَادَةِ الْإِخْلَاصِ لَكَ وَبِعَوْلَانِيَّ أَوْ
لِيَاءِكَ الْمَكَاةُ تَعْبُدُ النَّبِيَّ الْمُسْتَدِيرَ السَّارِجَ
الْمُبِيرَ مَا كَلَّمْتَ لَنَا مِنْ الدِّينِ وَأَمْتَمْتَ
عَلَيْنَا الْإِخْلَاصَ وَمِنْ أَهْلِ النِّعْمَةِ وَجَدَدَتْ
لَنَا عَمْدَكَ وَذَكَرْنَا مِثَاقَكَ الْمَاخُودَ مِثَا
فِي ابْتِدَاءِ خَلْقِكَ إِيَّا نَا وَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ
الْإِخْلَاصِ وَمِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ تَنْسِنَا
ذِكْرَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ نَبِيِّ

مَرْ

الْأَدَمِ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
أَنْفُسَهُمُ السُّبْحَ بِرَبِّكَ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِنَبِيِّكَ
وَأَطِيعُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا
وَمُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ بَيْنَنَا وَعَلَى أَيْدِي الْمَوْفِقِينَ
عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِرِغْلَيْنَا وَجَعَلْتَ سَائِلَهُ
لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَإِيَّاكَ الْكَبِيرَ
وَصِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ وَالنَّبَا الْعَظِيمَ الَّذِي
هَمَّ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُمْ مُسْتَوِلُونَ أَلَا لَمْ
فَإِذَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهِدَايَةِ
إِلَى الْمَعْرِفَةِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تُصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَدِّلَ لَنَا فِي يَوْمِنَا
هَذَا الَّذِي أَرْكَرْتَنَا بِهِ وَذَكَرْنَا فِيهِ عَمَلَكَ
وَمِثَاقَكَ وَأَكْمَلْتَ دِينَنَا وَأَمْتَمْتَ عَلَيْنَا

بِعُثْنِكَ وَجَعَلْتَنَا بِمَنِّكَ مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ
وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَاؤِكَ
الْمُكَذِّبِينَ بِبُيُوتِ الدِّينِ فَاسْأَلُكَ تَهَامَ
مَا أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا وَأَنْ تَجْعَلَنا مِنَ الْمُؤْتَمِنِينَ
وَلَا تُلْحِقْنَا مِنَ الْمُكَذِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا
قَدَمَ صِدْقٍ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا الْمُتَّقِينَ
إِمَامًا وَاحْشُرْنَا فِي نَحْوِ مَرَّةِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ
الْأَيُّمَةِ الصَّادِقِينَ وَاجْعَلْنَا مِنَ السَّالَةِ
مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعَاةُ إِلَى الشَّرِّ وَبُيُوتِ الْقِيَمَةِ
هُمْ مِنَ الْمُقْبُوحِينَ وَاحْشُرْنَا عَلَى ذَلِكَ
مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا
وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي الْحُجَّةِ الْيَوْمِ
وَاجْعَلْ مَحْيَانَا خَيْرَ مَحْيٍ وَمَمَاتِنَا خَيْرَ مَمَاتٍ

وَمُنْقَلِبَنَا

وَمُنْقَلِبَنَا خَيْرَ الْمُنْقَلِبِ عَلَى مَوْلَاةِ أَوْلِيَاؤِكَ
وَمُعَاذَةً وَمُعَادَاةَ أَعْدَائِكَ حَتَّى تَوْفِقَنَا
وَأَنْتَ عَتَارِضُ قَدْ أُوجِبْتَ لَنَا حُبَّكَ بِرِ
حُمَتِكَ وَالْمُتَوَحِّجِ فِي جَوَارِكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ
مِنْ فَضْلِكَ لَا يَسْتَأْذِنُكَ وَلا يَسْتَأْذِنُكَ
لِقُوبِ رَبَّنَا أَعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكُفِّرْ عَنْ سَيِّئَاتِنَا
وَتَوْفِقْنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَابْتِنَا مَا وَعَدْتَنا عَلَى
رُسُلِكَ وَلا تَحْزَنْنا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ
الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ احْشُرْنَا مَعَ الْأَيُّمَةِ الْمُهْدَاةِ مِنْ
أَلِ رَسُولِكَ نَوْعٍ مِنْ لِبْسِ رَهْمٍ وَعَالِي نَبِيِّمُ
وَشَاهِدِهِمْ وَعَابِهِمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَرَفِ
الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي فَضَّلْتَهُمْ بِهِ
عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَنْ تَبَارِكَ لَنَا فِي مَوْتِنَا

هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَنِي بِهِ بِالْمُؤَافَاةِ بِعَيْنِكَ
الَّذِي عَسَدْتَ إِلَيْنَا وَالْمِثَاقَ الَّذِي وَاقَفْتَنَا
بِهِ مِنْ مَوْلَانَا أَوْلِيَاءِكَ وَالْبِرَّ الَّذِي مَرَّ أَعْلَى
بِكَ أَنْ تَتَّعَلِبَ عَلَيْنَا نِعْمَتِكَ وَلَا تَجْعَلَهُ
وَأَجْعَلَهُ مُسْتَقَرًّا وَلَا تَكْلِبْنَا الْبُكَاءَ وَلَا
تَجْعَلَهُ مُسْتَعَارًا وَأَنْ تَقْتَضِيَ أَفْقِدَ مُوَافَقَهُ
وَلَيْتَكَ الْمَهَادِي الْمَسْدُوحِي إِلَى الْهَدَى
تَحْتَ لَوَاءِهِ وَلَوْ أَنَّ قُرْتَبَةً شَتَبَكَ أَصَادِقِينَ
عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ حَيْثُ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ **روز نهمیت چهارم** این روز بقول اظهر روز مبارک
است و شست درو غسل کردن و روزی درشتن
جامه پاک پوشیدن و زیارت خیر بر او اتمم علم است
و در این روز حضرت امیر المومنین علیه السلام در رکوع

بصدقه

بصدقه بیل داد و آیه **إِنَّمَا أَوْفَى كُفْرًا** و رسول الله
الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْإِيمَانِ **روایت است** از امام جعفر
علیه السلام هر که درین روز هر رکعت نماز کند پیش از زوال به
شکر از امام خدا رقت بر ما منت نهاد و بگوید و ما را مخصوص گردانید
بگوید در هر رکعت الحمد بخواند و ده بار اخلص و ده بار ایه اکثر تبارک
فیهما خالدون و ده بار انا انزلناه بر ابریه بشوای صبر
رج و صد بر او عمره و هر حاجت از حوائج دنیا و آخرت در خواهد
آورده شود و از امام موسی علیه السلام **روایت است** که بعضی از اصحاب گفت
روز مبارک است و چهارم در الحاح است درین روز چندان
که خواهر بکشد و هر بار هر رکعت نماز کند در وقت غروب
بار استغفار بکشد پس هر چیز بخشد برت بموضع خود
در آن حال که بستاند بهتر و باید در غسل بشوید و بگوید

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِهِمْ يُعَذِّبُونَ لِلَّهِ الَّذِي عَسَىٰ فِي
مَا كُنْتَ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَعْرِيفُكَ الَّذِي آتَايَ
لَكُنْتَ هَالِكًا إِذْ قَالَ وَقَوْلُهُ لَلْعَوْنِ
لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ
فَيُنَادِي الْقُرَابَةَ فَقَالَ سُبْحَانَهُ تَعَالَىٰ يَدُ
اللَّهِ لِيَدْ هَبْ عَنْكُمْ الْجَنَّةَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَطَهَّرَهُ
تَطْهِيرًا فَيُنَادِي أَهْلَ الْبَيْتِ وَقَالَ تَعَالَى
مُنْبِئًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ أَمَرْنَا بِالْكُفْرِ
مَعْدُومٍ وَالرَّدَّ إِلَيْهِمْ يَقُولُهُ سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ فَأَوْضَحَ

عنه

عَنْهُ وَأَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ يَقُولُهُ جَلَّ شَأْنُهُ فَقُلْ
تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَبَنَاتَنَا وَبَنَاتَكُمْ
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَلَيْتَ هَلْ يَجْعَلُ لِعَنَةِ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ فَذَلِكَ الشُّكْرُ يَا رَبِّ وَلَكَ
الْمَنْ حَيْثُ هَدَيْتَنِي طَارِدٌ تَخِي حَتَّى لَمْ يَخَفْ
عَلَى الْآهْلِ وَالْبَيْتِ وَالْقُرَابَةِ فَعَرَفْتَنِي لِسَانًا
عَنْهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرِجَالَهُمُ اللَّامُ لَا تَقْرُبُ
إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ أَعْظَمُ
مِنْهُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرُ حِمَّةً لَهُمْ تَعْرِفُكَ
أَيُّاهُمْ شَانَهُ وَإِبَاتَكَ فَضَّلَ أَهْلَهُ الَّذِينَ
لَهُمْ أَوْحَصَتْ بَاطِلُ أَعْدَائِكَ وَثَبَّتَ بِهِمْ قَوْلًا
عَلَى دِينِكَ وَلَوْلَا هَذَا الْمَقَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
أَنْقَذَ تَنَائِبًا وَدَلَّ شَأْنًا عَلَى اتِّبَاعِ الْحَقِّينَ مِنْ

أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّالِحِينَ عَنْكَ الَّذِينَ
مِنْ لُغْوِ الْقَالَ وَمَدَانِ الْأَفْعَالِ خَصِمَ أَهْلُ الْأَ
سْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ أَهْلِ الْخَادِ وَفُجِّلَ أُولُو
الْعَنَادِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الذِّكْرُ وَلَكَ الشُّكْرُ
عَلَى نِعَمَائِكَ وَأَيَادِيكَ اللَّهُمَّ فَضَّلْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ الَّذِينَ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ
وَعَقَدْتَ فِي قُلُوبِنَا وَلَايَتَهُمْ وَأَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِ
فَتِهِمْ وَشَرَّفْتَنَا بِاتِّبَاعِ أَوَارِهِمْ وَثَبَّتْنَا بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ الَّذِي عَدَّ فَوْنَاهُ فَأَعْنَاهُ عَلَى الْأَخْذِ بِهَا
بَصَرُ فَوْنَاهُ وَاجْتِنِ مَعْلَمَاتِنَا أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا نَقُصُّ
لِخَلْقِكَ وَتَبَدَّلْ وَسْعَةً فِي ابْلَاحِ رِسَالَتِكَ
وَأَحْطِ لِنَفْسٍ فِي أَقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى الْخَيْرِ
وَوَصِيِّهِ وَالْمَادِي إِلَى دِينِهِ وَالْقِيمِ بِسِتْنِهِ

عَلَى

عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ أَنْبَاءِ الصَّ
الِّينَ وَصَلَّتْ طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا شِفَا
عَتَهُمْ دَارَ الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
هُوَ لِأَصْحَابِ الْكِسَاءِ وَالْعِبَادِ يَوْمَ الْمُبَاهَلَةِ
أَجْعَلَهُمْ شَفَعَاءَنَا أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ الْمَقَامِ
الْحَمُودِ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُودِ أَنْ تَغْفِرَ لِي
تَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْجَمِيلُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْتَهْدُكَ أَنْ أَرْوَاحَهُمْ وَلِهَيْتَهُمْ وَاحِدَةً
هِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِي طَابَ أَصْلُهَا وَأَعْضَاهَا وَأَوْرُ
ثُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ وَاجْرِنَا مِنْ مَوَارِثِ
الْخَيْرِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَوْلَايَتِهِمْ وَأَوْرَثْنَا
مَوَارِدَ الْأَرْضِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ بِحَقِّهِمْ
وَأَقْرِنْنَا بِفَضْلِهِمْ وَاتَّبِعْنَا أَوَارِهِمْ وَاهْتَدَاهُمْ

وَاهْتِدَاءَ نَاهِجٍ دَاهِمٍ وَاعْتِقَادَ نَامَاءٍ قَوْنٍ
مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَقْفُونَاهُ عَلَيْهِ مِنْ تَعْظِيمِ
شَانِكَ وَتَقْدِيرِ اسْمَائِكَ وَشُكْرِ الْأَلَاءِ وَ
نَفَى الصِّغَاتِ أَنْ تَحْكَمَ وَالْعِلْمِ أَنْ يَحِيطَ
بِكَ وَالْوَهْمِ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ أَهَمُّ
مَحْجَا عَلَى خَلْقِكَ وَدَلَالِ عَلَى تَوْحِيدِكَ
وَهَدَاهُ بَيِّنَاتٍ عَلَى أَمْرِكَ وَتَهْدِي إِلَى حَقِّكَ
وَتَوْضِيعِ مَا أَشْكَلَ عَلَى عِبَادِكَ وَبَابًا
لِلْمُحْجَرَاتِ الَّتِي يَخْرُجُ عَنْهَا عَيْرُكَ وَهَبَاتٍ
لِحُجَّتِكَ وَتَدْعُوا إِلَى تَعْظِيمِ السُّفِيرِ بَيْنِكَ وَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُنْفَضِلُ عَلَيْهِمْ حَيْثُ
قَرَّبَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَاخْتَصَصَهُمْ بِسِرِّكَ
وَاصْطَفَيْتَهُمْ لَوَحْيِكَ وَأَوْدَشْتَهُمْ عَنْ أَمْرٍ

تَأْوِيلُ

تَأْوِيلُكَ رَحْمَةً لَخَلْقِكَ وَلُطْفًا لِعِبَادِكَ
وَحِنَانًا عَلَى بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا يَنْطَوِي عَلَيْهِ
صَمَائِرُ أُمْنَانِكَ وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صَفْوَتِكَ
وَطَلَسَتْ رُفَعُهُمْ فِي مَنَاشِئِهِمْ وَمُبْتَدِئِهِمْ وَ
حَرَمَتْهُمْ مِنْ نَفْسٍ نَافَتْ إِلَيْهِمْ وَأَنْتَ
بُرْهَانٌ مِنْ عَزِيزِ سَوْطِهِمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ
وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَمَلَأُوا الْخَلَائِفَ
مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا أَلْوَانَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَ
حَزُّوا أَوْقَاتَهُمْ فِيمَا يُرْصَنُكَ وَلَحَقُوا دَخَائِلَهُمْ
مِنْ مَعَارِضِ الْخَطَرَاتِ الشَّاعِلَةِ عَنْكَ
فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ لِرَادَتِكَ وَعَقُولَهُمْ
مِنَاصِبَ لَأَمْرِكَ وَهَيْكَلٍ وَالسِّتَةِ لَهُمْ
تَرَاجُمَ لِسَانِكَ ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ بِنُورِكَ

مَكَامِينَ

حَتَّى فَضَّلْتُمْ بَوَّحِيكَ وَأَنْزَلْتَ إِلَيْهِمْ
كِتَابَكَ فَأَحْرَقْنَا بِالْمَسْكِ بِهِمُ وَالْزَجْرِ إِلَيْهِمْ
وَلَا سِتْبَاطَ مِنْهُمْ أَلَلَّامُ إِنَّا قَدْ مَسَّكْنَا
بِكِتَابِكَ وَبِعِزَّةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمُ
الَّذِينَ أَقْبَلْتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعِلْمًا وَأَمْرًا
بِاتِّبَاعِهِمُ أَلَلَّامُ إِنَّا مَسَّكْنَا بِهِمْ فَارْتُقْنَا
شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ قَالَتَا
مُرْشَا فَعَيْنَ وَلَا صَدِيقَ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا
مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُتَّصِلِينَ لَهُمُ الْمُشْطَرِيقِينَ
لَا يَأْمُرُ النَّاطِرِينَ بِالشَّفَاعَةِ وَلَا تَضِلَّنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَكَابُ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ وَعَلَى خَيْرِ وَصْوِهِ

اسم المؤمن

الْمُهْتَدِينَ
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيَّ الْعَارِفِينَ وَعِلْمَ
الْحَقِّينَ وَثَانِي الْخَلْقِ الْمَيَامِينَ الَّذِينَ
فَخَرَّجَهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبَاهِلَ اللَّهُ بِهِمْ
الْمُبَاهِلِينَ وَقَالَ أَصْدَقُ الْقَائِلِينَ مَنْ
حَاجَكَ فِيمَنْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
فَقُلْ لِقَالِ أَتَدْعُونَ ابْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَلِسَاءَ نَا
وَلِسَاءَ كُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهْلُ
فَنَجْعَلُ لِعَنَتِ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ خَلَاكَ
الْإِمَامَ الْمُخْصُوصَ بِمَوَاجِزِهِ تَوْفَرُ الْإِخَاءِ
وَالْمَوْثِقَ بِالْقَوَاتِ بَعْدَ ضَرْ الطُّقَى وَمَنْ
شَكَرَ اللَّهُ سَعِيَ فِيهِ هَلْ لَكَ وَمَنْ شَرِكَ
بِفَضْلِهِ مَعَانِدُوهُ وَأَقْرَبُ بَيْنَانِهِ حَاجِدُوهُ
مَوْلَى الْأَنَامِ وَمَكْسِرُ الْأَصْنَامِ وَلَمْ يَأْخُذْ

وَهُوَ

فانحزوا عن نماز سوخته و دست بسند اما بايد در هر ركعت
را تمام كنند و اگر از نماز فائز شود و سبب از نماز
سست ها عاقل كردن **مسئله اول** و نماز است هر سبب
موت مسلمان شمس و سبب است و سبب است و سبب است
كه بر ميت مسلم نماز را از تعجيل و تخير بگذارد و در نماز
استقبال سرعور تير سر طهيت و طهارت سر طهيت بلكه
سنت است در نماز و سبب است و سبب است و سبب است
ميت را بر پشت كجوا نه چنانچه سر او كجاست در دست بسند
پيش لطف چپ سر است كس در اصلي على هذا
اليت لو جوه باقر يتر الى الله و تميز اول كويد و بعد
كويد اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله پس
كبير و كويد بعد از ان كويد اللهم صل على

تفصيل

محمد و آل محمد و بارك على محمد و آل محمد
كافضل ما صليت و باركت و رحمت على
ابراهيم و آل ابراهيم انك حميد مجيد
پس بگويد و بگويد و بگويد و بگويد و بگويد
مدين و المؤمنين و المسلمين و المسلمين
خيلاء منهم و الاموات تابع يفتنا و يفتنهم
بالخيرات انك على كل شئ قدير پس بگويد
كويد و بعد از ان بگويد اللهم ان هذا عبدك
و ابن عبدك نزل بك و انت خير منزل و
الله لا نعلم منه الاخير و انت اعلم بيميننا
الله ان كان محسنا فزد في احسانه و ان
كان مسيئا فتجاوز عن سيئته و احش من كان
يتولا من الائمة الطاهرين و اكرم مخالفت بسند

حق بگوید اللهم اَوْصِلْهُ اشدَّ نَارِكَ وَاَذِقْهُ
 حَرَّ عَذَابِكَ فَاِنَّهُ لِعَادِي اَوْلِيَاءِكَ وَلِيَالِي
 اَعْدَائِكَ وَيُغْضِرُ اَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ
 لَا تَرْفَعُوهُ اَكْرَمَ تَضَعُفٍ بَدَّ كَوَيْدِ اللَّهُمَّ
 اَعْقِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ
 الْحَجِيمِ وَاكْرِمْ طِفْلًا بَدَّ كَوَيْدِ اللَّهُمَّ اَعْظِمْ هَذَا
 الطِّفْلَ اَنْتَ خَلَقْتَ قَادِرًا وَاَمْتَدَّ قَاهِرًا
 اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَلَا تَضِلَّنَا اَبْعَادَهُ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَلًا بَوِيْرَ قَرِيبًا سَرِيْرًا كَوَيْدِ
 مسنون کرد و در حقیقت از نماز نافع شود و در حقیقت اول
 و در کتب است در حقیقت اول و در کتب است در حقیقت اول
 که عمیق است و در حقیقت اول و در کتب است در حقیقت اول
 قبر میفتد در آن تو اندر آن نیست و در کتب است در حقیقت اول
 را از طرف ناپی بگذارد و در کتب است در حقیقت اول

سوم بقیعتش ناید و جان ز نزار پیش قبر از جانب
 بنند و بیکد فو بقیعتش بر بد و بقیعتش را با بقیعتش
 بود که کس بیت را و بقیعتش بر بد و بقیعتش را با بقیعتش
 و بقیعتش را از جانب کتب بد و بقیعتش بر بد و بقیعتش را با بقیعتش
 فرو رود و از جانب کتب بد و بقیعتش بر بد و بقیعتش را با بقیعتش
 اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ نَارَ وَضْعَةٍ مِنْ رِجْلِ الْجَنَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ
 حَقْرَةً مِنْ حَقَرَاتِ النَّبِيِّ اَبْسَ مَبْتَلًا اَكْبَرًا
 بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلَى مَلَكَةِ رُوحِ
 اللَّهُمَّ اَيُّهَا نَابِكَ وَتَصَدِّقًا بِكِتَابِكَ هَذَا
 مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَلَّى اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 اللَّهُمَّ زِدْ اِيْمَانًا وَتَصَدِّقًا بِكِتَابِكَ هَذَا
 راست است حقیقتش و بقیعتش بر بد و بقیعتش را با بقیعتش
 پاویع عصبه او را بر سر کتف و پاویع خاک در اندرون کتف

دور ویش بران خاک نهند و خیر از تربت امام حسین علیه السلام
زیر ویش نهند و در او را بران خاک نهند و باین از خاک
زیر کفش را برست نهند و در پس پست او پا بر خاک
کلو خیز نهند تا بر لب نهند و چهره از میانه فارغ شود و دست بدم
تقیه گویند میت را بسما و تین و سه بار در بر علی السلام
گویند الحمد لله الذي لا ينفك الا وجهه ولا يدوم
الا ملكه كل شيء هالك الا وجهه له الحكم
واليه ترجعون يا عبد الله ابن عبد الله هذا
آخر يوم من ايام الدنيا واول من ايام العقبى
اذكر العهد الذي خرجت عليه من دار الدنيا
الى دار الآخرة وهو شهادة ان لا اله الا
الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده و
رسوله وان امير المؤمنين علي ابن ابي

طالب

طالب عليه السلام والحسن والحسين وعلي بن
الحسين ومحمد بن علي وحج بن محمد ومو
بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي
بن محمد والحسن بن علي ومحمد بن الحسن صاحب النوا
امتك ائمة الهدى الابرار يا عبد الله اذا جاءك
الملك ان الكريمان من عند الله تسلك
عن ربك وعن نبيك وعن دينك وعن كتابك
وعن قبلك وعن امامك لا تخف ولا تحزن
وقل لبسان فضي وقلب قوخر والي متين
الله ربّي ومحمد نبيّ الاسلام ديني والقرآن
كتابي والكعبة قبلتي وهو الا ائمتي وسادتي
وقادتي هم اتوالي ومن اعدائهم ابر مني
الدنيا والآخرة ثم اعلم يا عبد الله بان الله نعم

الرَّبُّ وَإِنَّ مُحَمَّدًا نِعْمَ الرَّسُولُ وَإِنَّ عَلِيًّا نِعْمَ
الْإِمَامُ وَإِنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسُؤَالَ
التَّنْكِيرِ وَالنَّكِيرِ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالنَّشْوَ حَقٌّ وَالْحَبَابَ
حَقٌّ وَالْكِتَابَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ
وَالشَّفَاعَةَ حَقٌّ وَالْحَبْشَةَ وَالنَّارَ حَقٌّ وَإِنَّ
السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا رَأَيْتُمْ إِلَّا إِيمَانًا
وَلَسْلِيمًا اللَّهُمَّ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَالنَّزْوَ حَشَتَهُ
وَارْحَمْ غُرَّتَهُ وَارْحَمْ مَرْكَكَ أَنْ يَقُولَ
مِنْ الْأَعْمَى الطَّاهِرِيِّ الْمُعْصُومِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
قَبْرَهُ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ وَلَا تَجْعَلْ
قَبْرَهُ حَفْرَةً مِنْ حُفَرِ الدُّنْيَا إِنَّ بِرَحْمَتِكَ

يا ارحم

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَجَمِيزَ تَقْبِيرٍ فَارْعَ شَوْخَتَهُ
لَسْتُمْ بِرَبِّهِمْ حَبْدٌ وَدَرْجَالٍ سَبْدٌ عَاثُوا لَكُمْ صَلَّ وَحَدَّ
وَالنَّزْوَ حَشَتَهُ وَارْحَمْ غُرَّتَهُ وَاسْكُنْ إِلَيْهِ مِنْ
رَحْمَتِكَ رَحْمَةً لَيْسَتْ تَغْنِي لَهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سَوَاكَ
وَارْحَمْ مَعَ مَنْ كَانَ يَقُولُ اللَّهُ وَجَمِيزَ تَقْبِيرٍ شَوْخَتَهُ
بِقَبْرِ بَرِّهِمْ وَارْحَمْ مَرْكَكَ دَرْجَتَهُ
وَدَرْجَتَهُ كَمَا يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ وَلَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ هَذَا
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
اللَّهُمَّ زِدْ إِيْمَانَنَا وَتَسْلِيمَنَا وَجَمِيزَ مَرْكَكَ بَرِّهِمْ
مَيْتَ يَكْسِرُ دِيكَ تَقْبِيرَ كَوْنِهِ بَارِئُ طَبَقِ بَهَانِ طَرِيقِ مَرْكَكَ
مسألة نذر و شبیه و لکن نه از نذر و نه از شبیه
ببین بر تکلف واجب مر شود که اگر از نذر قصد و نذر
بست و بصیغه معتبره گوید چنانچه در نذر گوید این شفی

مَرْضَى فَلِلَّهِ عَلَى أَنْ أَصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ قُرْبَةً إِلَى
 اللَّهِ وَرِعْمَدٌ كَوَيْدٍ أَنْ شَفَى مَرْضَى فَقَدْ عَاهَدَ
 اللَّهُ يَأْكُودُ فَعَهْدُ اللَّهِ عَلَى أَنْ أَصَلِّيَ رَكْعَتَيْنِ
 قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ وَدَرِيَمِينَ كَوَيْدٍ وَاللَّهُ لَا أَصْلَابِينَ
 كُلِّ يَوْمٍ جَعَلَ مِثْلًا لِرَكْعَتَيْنِ وَهَرَكَةٍ فِي سَعِيهَا
 مَرَّ بِأَيِّمٍ بَعْدَ بَرَاءَتِهِ أَوْ عَرَفَ بَارِكًا كَوَيْدٍ
 لَهُمْ مَعْرِفَتُهُ أَوْ نَارُ تَحْلِيلِهِ أَوْ فِي سَعْيِهِ مَعْرِفَتُهُ أَوْ كَيْفَ فَرِطَ
 كَرَاهِيَّةً وَدَوْرًا زَمَانٍ وَمَكَانٍ وَصِفَاتٍ وَقَرَارَاتٍ
 مَانِدَةً لَمْ يَزَلْ لَزِمَ كَرَاهِيَّةً وَدَوْرًا زَمَانٍ وَمَكَانٍ وَصِفَاتٍ وَقَرَارَاتٍ
 لَمْ يَزَلْ لَزِمَ كَرَاهِيَّةً وَدَوْرًا زَمَانٍ وَمَكَانٍ وَصِفَاتٍ وَقَرَارَاتٍ
 كَرَاهِيَّةً وَدَوْرًا زَمَانٍ وَمَكَانٍ وَصِفَاتٍ وَقَرَارَاتٍ
 بِأَلْيَمِينَ أَدَاءُ لَوْ جُوهًا قُرْبَةً إِلَى اللَّهِ وَرِعْمَدٌ كَوَيْدٍ
 حَاجِبٌ بَعْدَ بَرَاءَتِهِ أَوْ نَارُ تَحْلِيلِهِ أَوْ فِي سَعْيِهِ مَعْرِفَتُهُ أَوْ كَيْفَ فَرِطَ

وَوَجِبَتْ رِعَايَةُ رَتَبَتِهِ نَهَائِدُ جَانِبٍ مَوْجِبٌ لَدَى
 قَهْرٍ وَأَنَامٍ وَهَبٍ وَاحْتِفَاتٍ وَسَدِّ سُرُوطٍ وَهَبٍ وَاحْتِفَاتٍ
 وَعَقْدِ جَانِبٍ خَبَرٍ بِهَذَا كَوَيْدٍ أَجْرُكَ نَفْسِي عَلَى
 أَنْ أَقْضَى عَنْ فُلَانٍ صَلَوةً خَمْسِينَ سَنَةً مِثْلًا
 مِنَ الصَّلَوةِ الْيَوْمِيَّةِ مُنْظَمَةً إِلَى كُلِّ سَنَةٍ
 صَلَوةً لَسَوْفَ حَتَّى قَدْ لَزِمَتْ وَمِثْلًا لِرَكْعَتَيْنِ
 بِرِسْمَةٍ كَوَيْدٍ قَلْبَتِ رَيْتَ قَهْرٍ نَارَ جَانِبٍ حَسْبَ
 أَصَلَّى فَرَضَ الظُّهْرِ مِثْلًا وَقَضَاءُ نِيَابَةٍ عَنْ فُلَانٍ
 لَوْ جُوبَ عَلَيْهِ بِالْأَصْلَاءِ وَعَلَى قُرْبَةٍ إِلَى اللَّهِ
 أَوْ لَفْظٍ عَلَيْهِ بِالْأَصْلَاءِ وَعَلَى بِالْأَجَارَةِ وَكَرْمَتٍ
 صَحِيحَةٍ بَلَكَلَةٍ أَوْ لَفْظٍ نِيَابَتٍ كَوَيْدٍ نِيرُ دَرَسَتِ **وَأَمَّا**
نَا مَرَّ بِأَيِّمٍ بَعْدَ بَرَاءَتِهِ أَوْ نَارُ تَحْلِيلِهِ أَوْ فِي سَعْيِهِ مَعْرِفَتُهُ أَوْ كَيْفَ فَرِطَ
صَلَوةً لَسَوْفَ حَتَّى قَدْ لَزِمَتْ وَمِثْلًا لِرَكْعَتَيْنِ بِرِسْمَةٍ كَوَيْدٍ قَلْبَتِ رَيْتَ قَهْرٍ نَارَ جَانِبٍ حَسْبَ

استجابت بکار او رند چنانچه در کسر حشر بنوع طعام بدید آید
 و باران کمر بار دو آبهار و در نقصان رند مردم طلب باران
 کنند و امام مردم را در خطبه روز جمعه مایه ناز و مظلوم
 پرفتنه بپند و گویند روز سینه و کینه و در سینه و کینه
 بپند و اگر میر نشود چهار سینه و کینه و حشر روزه دارند
 و در روز سینه یا جمعه امام در پیش بپند و مردم بیرون
 بهجر بطریق روز عید جلوسه و پارس سینه بوقار است که وجود
 پر مردان و پسر زنان و طفلان بیرون روند و چمنه بپند
 در رکعت نماز کجبت جماعت بگذارند و فراد و نیز خایر است
 در رکعت اول بعد از اظهر سون و پنج تکبیر بکار باید آورد
 و بعد از نماز عید و از عقب تکبیر دعا بخواند مثل
 استغفار و طلب رحمت در خواندن فراد و پنج یا چنانچه
 خواندن دعا در سنت هم از پیوسته **روایت افضل** است

اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْأَلُهُ
 أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَظِيمَةً دَلِيلَ خَاضِعٍ فَقِيرٍ يَأْتِي
 مِسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا
 وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نَشْأًا اللَّهُمَّ مُعْتَوِي
 الدَّرَاقِ وَرَبِّ الْأَرْبَابِ وَمُنْشِئِ السَّحَابِ
 وَمُنْزِلِ الْقَطَرِ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ
 مَوْنٍ أَفَّا لِقُلُوبِ وَالنَّوَى وَمُخْرِجِ الْبَنَاتِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْقِنَا عَيْنًا غَدَقًا
 مُغْدِقًا هَنِيئًا مِنْ يَأْتِي بِيَدِ الذَّرْعِ وَيُدْ بِيَدِ
 الصَّرْعِ وَيُحْيِي بِهِ مِمَّا خَلَقْتَ انْعَامًا وَأَنَاسِي
 كَثِيرًا اللَّهُمَّ سَوِّعْ لِي ذِكْرَكَ وَبِهَاءَ مَلِكِكَ وَأَنْشُرْ
 رَحْمَتَكَ وَأَحْرِبْ لَكَ الْمَيْتَةَ وَدُرُكْتَ

هم بعد از قرائت چهار رکعت بگوید و بعد از آن دعا بخواند
 بطریق رکعت اول و **سجده** بعد از قرائت کردن دوم
 رکعت است بعد از نماز روزه و اخذ ابر که در اندام که از طرف
 دست چپ بلند بر دست راست اندازد و یکس در آن
 رو بچپ کرده و با دوازده صد بار بگوید الله اکبر پس چنان است
 که آید صد بار بگوید الله اکبر پس از آن بدست چپ
 متوجه کرده و صد بار بگوید لا اله الا الله پس پشت بچپ کرده و
 بر دهم کند و صد بار بگوید الحمد لله و مردم راست است در کبریا
 و پنج و نه لیل با نام مساجت نماید و بعد از آن خطبه بخواند
سجده خطبه امیر المؤمنین علیه السلام است خداوند بخواند
 اللهم انی اعوذ بک من الهم والحزن ومن الغم والحزن ومن
 باری السم الذي جعل السموات الارض والکون
 عبادا والجن بال الارض اوتاد الارض

للعباد مهادا او ملائکته علی أرجاءها
 وحمله عرشه علی امطائها و اقام بعثته
 ان کان العرش واشرو و یضوء و شعاع الشمس
 و اطفاء شعاعه و ظلمة الغطس و فجر الارض
 عیوننا و القمر نورنا و النجوم نبونا ثم علا فتمکر
 و خلق فانقن و اقام فتهمن فخصعت له
 نخوة المستکر و طلبت الیه خلق الممکر اللهم
 قد رجحت الرفیق و محلتک المنیعة و فضلک
 السابغ و سبیلک الواسع اسئلك ان تصلي
 علی محمد و آل محمد کما دان بک و دعا الی عباد
 تک و عز نعمتک و انقذ باحکامک و
 اسمع باعلامک عبدک و نیک و امینک
 علی اعتمدک الی عبادتک القائم باحکامک

وَهُوَ مُؤْتِدٌ مِنْ اطَاعِكَ وَقَاطِعٌ عَذْرٍ مِنْ
عَصَاكَ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ مُحَمَّدًا اجْزَلَ لَكَ مِنْ جَعَلْتَهُ
لَكَ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَالنَّظَرَ مِنْ اشْرَاقِ وَ
جَهْدِ سِحَالِ عَطِيَّتِكَ وَاقْرَبْ لَنَا بَدِيًّا وَلَقَدْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَكَ وَلَوْ فَرَّهُمْ حَظًا مِنْ رِضَا
نَاكَ وَكَثُرَتْهُمْ صُفُوفٌ اَمَّا فِي حَنَانِكَ كَمَا لَمْ
يَسْجُدْ لِلْاَحْجَارِ وَلَمْ يُعِيْنِكَفِ لِلْاَشْجَارِ وَلَمْ
يَسْتَحْلِ السَّيَّاءَ وَلَمْ يُشْرِبِ الدِّمَاءَ اللَّهُمَّ حَرِّجْنَا
اِلَيْكَ فَاجَانَا الْمُضَابِقَ الزُّرْعَةَ وَالْحَائِثَا
الْمَجَالِسَ الْعُسْرَةَ وَغَضَبَنَا عَلَانِيَتِ الشَّيْنِ وَ
تَأَثَّلْتَ عَلَيْنَا الْوَاحِ الْمَيِّنَ وَاعْتَنَكَرْتَ عَلَيْنَا
حَدَائِرَ السَّيْنِينِ وَخَلَفْتَنَا مَخَائِلَ الْجُورِ وَ
اسْتَنْظَمْنَا لَصَوَارِحِ الْقَوْدِ فَكُنْتَ رِجَاءَ

المبتدئ وَالثَّقَلِ لِلتَّبَسُّبِ دُعُوكَ حِينَ قَطَعَ
الْاَنَامُ وَمِنَعَ الْغَمَامُ وَهَكَذَا السَّوَامُ يَا حَيُّ يَا
قَيُّوْمُ عَدَدُ الشَّجَرِ وَالْجُورِ وَالْمَلِكِ كَه
الصُّفُوفِ وَالْعَنَانِ الْمَكْنُوفِ اِنْ لَا تُرَدُّنَا
خَائِبِينَ وَلَا تُؤَاخِذُنَا اَعْمَالُنَا وَتَخَاصُّنَا
بِذُنُوبِنَا وَاسْتُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِالسَّحَابِ
الْمُنْتَابِ الْمُنْعَبِقِ وَالسَّيَّاتِ الْمُورِقِ وَالرَّيْحِ
الْمَغْرِقِ وَامْنِ عَلَى عِبَادَتِ تَبْنُوِيْعِ الثَّمَرِ
وَاحْرَبْ لَادَكَ بِبُلُوْعِ الزَّهْرَةِ وَاسْهَرِ
مَلَايِكَتِكَ الْكِرَامِ السَّفَرَةَ سَقِيَامِنِكَ
نَافِعَةً دَائِمَةً غُرُّهَا وَاسْعَادَتُهَا سَحَابًا
وَابْلَاسَ رِيْعًا عَالِيًا لَا يَخْشِي فِيهِ مَا قَدَمَاتُ
وَتُرْدِيهِ مَا قَدَفَاتُ وَتَخْرِجُ بِهِ مَا هَوَاتُ

اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْنًا مُغْنِيًا مَرَّةً مَجْلًا مَتْنًا
خَفُوفَةً مُنْجِسَةً بِرُقُوتِ مَرَحَبَةٍ هُمُوعٍ وَسَيْسَةٍ
مُسْتَدْرٍ وَصَوْبٍ مُسْتَبْطِرٍ لَا يَجْعَلُ ظِلَّةً عَلَيْنَا
سَمُومًا وَبَرْدَةً عَلَيْنَا حُومًا وَصَوْعَةً عَلَيْنَا
وَحُومًا وَمَاءَهُ أَجَاوِزًا وَبَنَاءً رَمَادًا اللَّهُمَّ
إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَهُوَ دِيرٌ وَالظُّلْمُ
وَدَوَاهِيهِ وَالْفَقْرُ وَدَوَائِيهِ يَامُعِطِ الْخَيْرَاتِ
مِنْ أَمَاكِنَا وَمُرْسَلِ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَعَادِنِنَا
مِنْكَ الْعَيْنُ الْمُغِيثُ وَأَنْتَ الْغِيَاثُ الْمُسْتَعَاثُ
وَمَحْنُ الْخَالِطُونَ وَأَهْلُ الذُّنُوبِ وَأَنْتَ
الْمُسْتَعْفِرُ الْغَفَّارُ لَسْتَ تَغْفِرُكَ إِلَّا بِالْحَبَالِ
مِنْ ذُنُوبِنَا وَتَتُوبُ عَلَيْكَ مِنْ عَوَامِ خَطَايَانَا
اللَّهُمَّ فَارْسِلْ عَلَيْنَا دِيمَةً مَدْرَانًا وَاسْقِنَا

الْغَيْثِ وَافْكَامِ غُرَارٍ أَعْيُنًا وَاسْعَاوِ بَرَكَهَ
مِنْ الْوَابِلِ نَافِعَةً تَدَافِعُ الْوَدَقَ بِالْوَدَقِ
وَيَتَلَوُّ الْقَطْرَ مِنْهُ الْقَطْرَ غَيْرَ حَلْبٍ بِرُقُوتٍ وَلَا
مَكْدِبٍ رَعْدَةٍ وَلَا عَاصِفَةٍ حَبَابٍ بِلَ رَيَّا
يَغْضُرُ بِالرِّيِّ رَيَّا وَيَفَاضُ فَافْضَاعٌ بِسُجَانِهِ
وَجَرَى الشَّارِ هَدًى حَبَابٍ سَقِيَا مِنْكَ مُجِيبَةً
مَرْوِيَةً مُحْفَلَةً مُفَضَّلَةً رَاكِبًا بَقِيَّتَهَا نَامِيًا ذَعْرًا
تَامِرًا عَوْدُهَا مَرْمَعَةً أَثَارَهَا جَارِيَةً بِالْخَيْرِ وَ
لِخَضْبٍ عَلَى أَهْلِكَا تَخْزِيهَا الضَّعِيفُ وَمِنْ
عِبَادِكَ وَتُخْرِجُهَا الْمَيِّتُ مِنْ بِلَادِكَ وَ
تَغْمِرُهَا الْمَسْطُوطُ مِنْ رِزْقِكَ وَتُخْرِجُهَا
الْمُخْرُوجُ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَغْمِرُهَا مِنْ شَيْءٍ مِنْ
خَلْقِكَ حَتَّى يَحْصِبَ لِأَهْلِهَا الْمَجْدُ بُونَ وَتُخْرِجُ

يَرْكَبُهَا الْمُسْنُونَ وَيَتْرُكُ بِالْقِيَعِ غَدَا
وَيُورِقُ ذُرَى الْأَكْمَامِ زَهْرَانِهَا وَيَدْهَامُ
بَدْرُ الْأَكْمَامِ تَجْرُهَا وَتَسْتَحْوِ عَلَيْنَا بَعْدَ الْيَاسِ
شَكْلًا مِنْهُ مِنْ مَتْنِكَ مُجَلَّلَةً وَنِعْمَ مِنْ نِعَمِكَ
مُفَضَّلَةً عَلَى بَرِيَّتِكَ الْمُرْمَلَةِ وَبِلَا حِكْمِ الْمَغْرَنَةِ
وَبِهَائِمِكَ الْمُغْمَلَةِ وَوَحْشِكَ الْمُهْمَلَةِ اللَّهُمَّ
مِنْكَ ارْتَجَاؤُنَا وَإِلَيْكَ مَا بَيْنَنَا فَلَا تَحْزَبْ
عَنَّا تَبْطُنْكَ سَرَائِرُنَا وَلَا تُولِجْ نَابِغًا فَعَلَ
السُّفَهَاءُ مِنَّا وَأَنْتَ تُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ
مَا قَنَطُوا وَتُنْشِرُ رَحْمَتَكَ وَأَنْتَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ
يَا كَرِيمُ يَا رَكِيبُ يَا سَيِّدُ يَا مُضَاحِ
جِبَالِنَا وَاعْبَرْتَ أَرْضَنَا وَهَامَتْ دَوَابُّنَا
وَتَنْتَظِرُ النَّاسُ مِنَّا أَوْ قَطْعَ مِنْهُمْ وَهَاتِ الْبَهَائِمُ

وَيُجْرَتُ

وَيُجْرَتُ فِي مَرَاتِعِهَا حِينَ جَلَّتْ عَنْهَا عَجَمُ
الذِّكَايِ عَلَى أَوْلَادِهَا وَمَلَّتِ الْأَوَّلَانِ
فِي مَرَاتِعِهَا حِينَ جَلَّتْ عَنْهَا قَطْرُ السَّمَاءِ وَقَدَّرَ
لِلذِّكَايِ عَظْمُهَا وَذَهَبَ لِحُمُهَا وَذَابَ شَجْمُهَا
وَأَنْقَطَعَ ذُرَاهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْ أَيْنَ الْأَيَّةِ
وَحَيْنَ الْخَائِنَةِ أَرْحَمَ تَخَيُّنِهَا فِي مَرَاتِعِهَا
أَيْنَ هَامِي رَابِضَهَا أَوْ كَرَسَمَ رُطْبَهَا عَيْنُهَا
كَسَدَ مَرَاتِعِهَا يَا بَكِي وَهَزِي عَيْنُهَا
سَقَا بِهَيْدِهَا نَجْوَا اللَّهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ بَغِيثِكَ
الْمُسَدِّدِ وَمِنَ السَّحَابِ الْمُنَاقِ لِنَبَاتِ أَرْضِكَ
الْمَوْثِقِ فِي جَمِيعِ الْأَنْوَاقِ وَأَمْنٍ عَلَى عِبَادِكَ
إِنَاءَ الْمُنَّةِ وَأَخْرِجْ لَادَكَ بِلُغِ الزَّهَرَةِ
وَأَشْهَدْ مَا لَا يُكْفِيكَ إِلَّا كَرَامَتِي مِنْكَ

يَافِعُ مِسْكًا دَائِمًا غِرْرُهُ وَاسِعٌ دَرُّهُ وَإِلَيْكَ سِرِّي جَاءَ
 بِرِيحِي بِرِيقَاتٍ مَاتَ وَتَرَدُّ بِرِيقَاتٍ
 وَتَخْرُجُ بِرِيقَاتٍ وَتَوَسِّعُ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَابًا
 مُمْتَزِجًا هَيْئًا مَرِيحًا طَيِّبًا فَجَالًا غَيْرُ مُلْتَمِذٍ
 وَلَا خَلَبٍ بَرَقَ اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْثًا مَرِيحًا مَرِيحًا
 عَرِيضًا وَاسِعًا عَرِيضًا تَرَدُّ بِرِيقَاتٍ وَتَخْرُجُ
 بِرِيقَاتٍ اللَّهُمَّ اسْقِنَا سَقِيًّا سَقِيًّا مِنْهُ
 الضَّرَابُ وَتَلَاوُذُ بِالْحَبَابِ وَتَفْجِيرُ مِنَ الْأَمْثَارِ
 وَتَنْبُتُ بِرِيقَاتٍ وَتَخْضَرُّ مِنَ الْأَسْعَادِ
 فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ وَتَعْتَرِبُ بِهِ الْبَهَائِمُ وَالْخَلْقُ
 وَتُكَلِّلُ لَنَا بِطَيِّبَاتِ الدَّرَرِ وَتَنْبُتُ لَنَا بِرِيقَاتٍ
 الزَّرْعُ وَتَزِيدُ نَائِلَهُ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُومًا وَلَا بَرْدَهُ عَلَيْنَا حَرًّا وَلَا تَجْعَلْ

صَوْبَهُ عَلَيْنَا حَرًّا وَلَا مَلَأَهُ عَلَيْنَا حَرًّا اللَّهُمَّ
 مِثْلَ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْتَقِنَا مِنْ بَرَكَاتِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 صلوة وصال المطهر در کتبه اوردده چهل و نه بار در رکعت نهم
 و بخواند در پنج خوبه در بنویسد خداوند بعد از هر رکعت در این
 شود بان قطره ده حسنه صلوة النبی خیر از شب بابل حمل کنند
 در این روز در شهر نوروز فرستاده است در چهار رکعت نماز
 بگذارد و ثواب بسیار دارد و در بیت کذ معنی از امام جعفر صادق
 که گفت هر که روز نوروز و روز هجرت میل کند و جامه پاکیزه
 بپوشد و قدر برپوشد و خوش بگوید و بعد از نماز پیشین
 دیگر چهار رکعت بخواند و سلام در رکعت اول بخواند و ده بار انا
 انزلنا وودودم الحمد وده بار مجدود ورسولم الحمد وده بار
 اخلص ودر چهارم الحمد وده بار معوذتین وچهار بار غش شود و بگوید

حَمْدًا عِنْدَ كُلِّ طَرَفٍ عَيْنٍ يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ الْحَسَنِ
 إِلَيْنَا يَا حَسَنًا الْقَدِيمَ يَا دَائِمَ الْمَعْرُوفِ يَا حَيُّ
 لَنَا نَجِيرُ يَا عَظِيمَ الْعَفْوَ نَاعْفُ عَنْكَ بِعَفْوِكَ
 الْعَظِيمِ وَسَتْرِكَ الْحَمِيلِ اللَّهُمَّ لَا تُخْرِجْنِي مِنْ
 هَذَا الْيَوْمِ وَكِتُبْ بَرَاءَةً لِي مِنَ التَّارِ وَنَظَرِي
 مِنَ الذُّنُوبِ وَالْعُصْيَانِ وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ عَلَى
 شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ سَهِّلْ عَلَيْنَا أُمُورَنَا وَكَسِّرْ
 عَلَيْنَا حَوَائِجَنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **چونید** عبادت
 نیکو کند و حاجت خود را برسد و بسیار بگوید **یا ذا**
الجلال و الاکرام حق تعالی حاجت را برسد و رواست
 بخواهد که او را پادشاه و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 که چیزها را بجا می آید و عبادت را بزرگوار
 چیز نوب و بجا می آید و بزرگوار و بزرگوار

۸۱

بخواند و بر بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 او را نام و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار
 الواحد القهار **یا رب** الله یحیی و یمیت **حسبی ربنا**
حسبنا الله احفظنا اللهم انما نعوذ بک من
 الصّاعین و الطّاعون و الوباء و الضّیق و الفجاء
 و موت المفاجات و سوء الفصاء و شوائب الا
 عدا و من سائر کتایب قد سبق ربنا اصرف عنا
 العذاب انما مؤمنون و صلی الله علی خیر خلق محمد
 و آله اجمعین **نیل** در این روز عبادت که هر که این روز را
 روز نوزدهم برکات و چیزها را بجا می آید و بزرگوار
 و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار و بزرگوار

چونید

هیچ در دوا می بایست و در بیمار و عیال میسر باشد و اگر زن
او را بکند و زهر او کارگر نیاید سلام علیکم **کُم** طِبُّمُ فَإِذَا خَلَوْا
خَالِدِينَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ **کُم** مَوْتٌ وَهَذَا سَلَامٌ قَوْلًا
مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ سَلَامٌ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ سَلَامٌ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ **کُم** إِذَا خَلَوْا لِلْجَنَّةِ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ **کُم** بِمَا صَبَرْتُمْ وَنَقِصْمْ
عَقَبَى الَّذِينَ **سَلَامٌ عَلَيْهِم** رُوِيَ كَذَلِكَ عَنْ
که با پیوسته است که در هر کار که اراده کار می کند و بعضی را
در آن امر نمی کنند و بعضی را حجت نمی فرموده هرگاه چنین
باشد هر رکعت نماز بکند و صد بار بگوید **سَلَامٌ** بعد از آن
که هر هر چه در خاطر تو آید و چون تو در کدام شهر هستی آن محل
که هر خیر تو در آنست **سَلَامٌ** که در آن خارج رویت میکند
و از پیوسته است که هر چه در هر کار کنی نشانی تو را غنایم و بر تو

نویس **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خَيْرٌ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
لَقَدْ لَانَ بِرِفْلَانِ أَفْعَلُ وَبِسْطَةِ يَكْرَمُ رَعْفُ
أَفْعَلُ لَا تَفْعَلُ نَوْبِ سِمْ قَوْمًا رَاكِبًا وَدُرُزِ مَصِيلِهَا
کند و در رکعت نماز بکند و حجت از نماز فارغ شود و کسی که صد بار
بگوید که **سَلَامٌ** استخیر الله بن حجت خیرة فی عافیة **سَلَامٌ**
و بگوید **اللَّهُمَّ خِرْنِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي فِي نَيْتٍ مِنْكَ**
و عافیة پس فتعها را مشورت کند و یکی هر روز او را رکعت
از عقب یکدیگر سرون آورد **أَفْعَلُ** انکار کند و اگر قهره سرون
از پس یکدیگر **لَا تَفْعَلُ** انکار کند و اگر کسی سرون آید هر فصل
و دیگر سرون آید **لَا تَفْعَلُ** فتعها سرون هر روز پنج سرون
آید بخانه که بنا کند امشب باشد بان کار کند **سَلَامٌ** و در هر خواب
رویت میکند از علین محمد از یکدیگر علیهم السلام یکی پس از دیگری
خوابم کارش بپریم و کسی نباید مشورت نماید که کم کند

که کتک بکوبند و نمود حاجت را نیت کنند و هر وقت که بخواهند بگویند
یا لا اله الا انت سبحانک انی اعوذ بک من الهم والحزن و
از او زیر دست کعبه و بگویند یا الله انی استأجرک فی هذا
و انت خیر مستشار و مشیر فاشتر علی منافی خیر صلاح
و حسن عافیة پس دست در زیر دست کعبه و بگوید اگر بر آید
تفتم بگویند و اگر بر آید هر که بگوید **یا الله** چنانچه بگوید بفرمان
باید **یا الله** مثل است از پندم تفراد از صاحب الامر
علیه السلام و در ذکر مذکور است که استخوان ده بار بگوید
و سوره انزلناه ده بار پس از آن پس دعا را بخواند اللهم
انی استخیرک بعافیة الامور و استأجرک
لحسن ظنی بک فی المأمول و المحذور اللهم انک کان
الامر الذی عزمته علی من یأمنک بالبرکة
لجان و یوادیر و خفت بالکفر امتا لایامه

و لیا لیه فخری اللهم فی خیرة فی عافیة ترد شوق
ذلولا و تقصیر آیامه سرور اللهم اما امر
فانتر و اما فخری و اشهی اللهم انی استخیرک
بمن حتمت خیرة فی عافیة پس از آن قطع از پنج بگوید و چنانچه
در دل بگذارد و نیت کند خاتم اگر عدد شش بگوید
و اگر فردا باشد شریک پس **یا الله** و سوره اطلاق
سه بار بخواند و بگوید اللهم انی استخیرک و استأجرک
بعافیة الامور و أعوذ بک من شر
خوفی و الوقوع فی المحذور اللهم اجعل خیرة
هذه خیرة فی عافیة پس باید که پنج بگوید عبادک
الصالحین بگوید و باره از پنج بگوید و هر سال
کند اگر فردا ندان کار کند و اگر بر آید ترک کند و چنانچه
اگر یک را بخرد و دیگر را شریک باشد و شریک **یا الله**

هر که خاند دعا
طبع دارم
زانکه من بنده
کنه کارم کتب
اسم - ۱

آید چرند و اگر چه امین است و اگر بپس است
بصحف و نیز بطریق اصل البت علم و اورد است
جمله انواع صفت سید ضریحین علی بن علوی و سید
الابواب فضل بنیاید بگوید است اگر فراگیر مصحف و
کند و بگوید اللهم ان كان في قضائك وقيل
ان من امت نبيك فجعل ذلك في منزله و كبره
و كلمه و اخرج لي اية استدلال بها على امرنا
ثم انهي فاشته في عافية عوص امرنا ثم روا
نهي فاشته لست كما سر خود کرد و ذکر نماید بکلمه یا کنیم
بصحف بکتابید و هفت ورق بشمارد و بعد از آن بشمارد
از روی هر ورق هفتم سطر و ثقال نماید بآنچه در سطر
و در هر ورق که دعا بخواند و مصحف بکتابید و هفت ورق بکتاب
و بعد از آن از روی اول و دوم شتم بارده سطر بشمارد و

ببطایز بنسبت **مکر** شیخ الاصل الاعلم شیخ السید در ذکر سرور است
 میکند از استیع قمر او بخت ابی عبد الله جعفر العالی
 عاکث در اراده امر میکنم و طلب خیر از حضرت جعفر
 سینمایم و با وجود این متر و سبب با شتم در نیجار کنیم باینکه
 حضرت امام عارف بودند و قمر در بر خیزد بنماز بدتر در حور
 ترین و قمر سلطان آزاد است از زمانت در آن وقت
 مصحف مجید بر دارد و آنچه اراده دارد بکشد و بخت
 کتب و ثقال که نابدل آنچه بنظر تو میرسد بان عمل نماید
 صاحب مکارم الاطلاق آورده در بعد از فراغ از نماز
 جعفر طیار و دعا کند بکبر و مصحف را دست کند و فرج ال محمد
 بخواند **اللهم ان کان فی قضاءک قدرک**
ان یفرج عن ولیک و حججک فی خلقک
فی عامنا هذا او شرنا هذا فاخرج لنا انک

الیه تمیز کتابک لتتدل بها علی ذلک رسول
 بشمارد و از ظهر ورق ششم ده سطر بشمارد و در نگاه کند و در
 حاجت ظاهر بخواند **قل** مشهور است از ابن طاهر است
 که بکینوبت اینه اگر بخواند و بعد از آن ایة کریمه و عقیقه
 العیب **لا یعلم الا هو** و ده نوبت صلوات بر عیسی و مریم
 طریقی **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و بعد از آن
 بخواند **اللهم کتابک و ثقالک و بک انت**
و علیک توکلت فاظهر لی من کتابک
المکنون ما فی علمک المکنون و صل علی محمد
و آل محمد و مصحف کتبید و جلالات صغیر بشمارد و بعد از آن
 در قفسه سوره نماید بعد از آن ثقال نماید و نیز از حضرت **صلی**
الحاجت نماز حاجت بسیار است بعضی در عمل میگویند
 مذکور شد و بعضی دیگر اینچا ذکر هر سوره از آنجه معادل بن مقال

३३

با کبریا پوشید و وضو تمام کرد و در بام سحر و چهار
 نماز کرد و در رکعت اول الحمد و اذان را بر لب خون و در رکعت
 الحمد و در رکعت دوم الحمد و اهلل الحناء و دست برداشته و
 اسأل الله انی استسئلت باسمک الی
 اذ ادعیت بها علی ابواب السماء للفتح انفتح
 و اذ ادعیت بها علی مصائق الارضین للفرج
 انفرجت و استسئلت باسماءک الی اذ ادعیت
 بها علی القبور للشور انشريت صل علی محمد
 و ال محمد و اقبلت بقضاء حاجت و نیز عیسی بن
 علیهم السلام و نمود و حمیم بنی ناسر بنی سوکند بخدا بر حق است
 قدمت از جبار فراتر شود و در هم و حاجت تو برآورده
 و در رویت آمده هر که این دعا را بخواند نماز هر چه خواهد
 هر حاجتی از حوائج دنیا و اوت از رحمت حق خدا خواهد

که برود و بر آرد و شود **نوع دیگر مشغولیت** از حسین
 علی همد که چهار رکعت نماز کند چنانکه فوت و ارکان
 بنویسند او در دو رکعت اول یک بار اظهر و آیه ماشاء
 الله لا قوة الا بالله انا اقل منك مالا و ولکا
 همت بار و در رکعت سوم اظهر یک بار و آیه لا اله
 الا الله الا انت سبحانک انی کنت من
 الظالمین همت بار و در رکعت چهارم اظهر یک بار و
 آیه و افوض امری الی الله ان الله بصیر بالعباد
 همت بار پس حاجت بخیر در روم شود و چنین حاجت
 روا شود نماز شکر کند **صلوة الشکر** روایت کند
 مارون بن خازنه از ابی عبد الله علیه السلام و فرمود که در نماز
 بتو غفرتی دهد در رکعت نماز شکر کند از رکعت اول
 تکبیر و اخلص کفان و در رکعت دوم رکوع و سجود

الکون

رکعت دوم بگو الحمد لله الذي استجاب دعائي
 فأعطانني مستغفرتي و اگر چهار رکعت روا شود و هر یک
 شود نماز شکر نیز باید کرد **صلوة بیدیه المیت** مستحب است
 که در باب اول همت میت در رکعت نماز کند از دو خنجر
 کند و اخیله رکعتین هدایت می خدای فلان
 بن فلان لنلد بهما فتنه الی الله و در رکعت اول
 اظهر و اگر یک رکعت بخواند در رکعت دوم اظهر یک بار و
 انما ارسلناک بهما رحمة سلام بهد بگوید اللهم صل
 علی محمد و آل محمد و ابغث قلوبهما الی القبر فلان
نوع دیگر همت رسول صوفی نموده است که نماز عشاء بر سر
 سخت تر از اول سبب پس رجم نماید بر مردار خود بعد
 پس اگر صدقه نیاید باید یک از نماز رکعت نماز کند
 در رکعت اول فاتحه و اگر سرگشته باشد یکبار و اخلص کفان

الاول

اِسْلَامَ طَاهِرًا بِحَمْدِ اللَّهِ تَعَالَى ثَوَابُهَا لِكُلِّ مَن
فَلَانِ بْنِ فُلَانٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَرَسْتُمْ يَوْمَ تَبَيَّنَ بَاهِرُ فَرَسْتُمْ حَلَوَ فَرَاخِ كَرْدَانِ بِرَاوِ
حَقِّ قَبْرِ اَنَا زَمَانِ نَفْخِ صُورِ وَصِيَّتِ رَا عِبْدِ دِيْكَ قَبَابِ
بِرُو تَابِ حَسَنَاتِ بِسْمِ اللَّهِ وَجِبِلْ نَزَارِ دَرِجِ اَوْرَا خِشِيعِ
كَرْدَانِ **نوع دیگر** در رکعت اول بعد از اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ
اَلْحَمْدُ وَالْکَرَامَةُ تَحَارُّدَ بَارِکُوْنَدِ وَحَمْدِ سَلَامِ بِسْمِ اللَّهِ دَعَا
کُوْنَدِ **صلوة تحية المسجد** مستحب است هر چه از اهل مسجد است
اگر بنشیند در رکعت نماز بجهت کثرت مسجد یا اگر آورد و اگر
در اوقات خمر باشد و از غیب لغو دعا کُوْنَدِ و اگر در رکعت فجر
بگذارد از حقیقت خبر رسد و نزار او است بعد از نماز چنانچه
بنشیند و بوقت بنشیند و حمد خدا گوید و صلوات بر خیر و آل
او فرستد و حاجت خود را از خدا در خواستد و در وی

ما دام در نیفتد م نماید در فیلک تمام دارد و در آمدن مجرب
در فعل عیالت موجب فیض است **هفت** است **کجاست** ادر **و**
حویص و در غن سبب هر چه در این ارقام **عجیب** صادق
بهریج تر و خشک پرنهستند الا که است **طریق** رنن **جهت**
سپنج میگویند و بقول حضرت رسول صابر قدس بر میدارد و ده
دو میر **صلوة الزفاف** در رکعت بطریق النجاه از الله عاروت
آورده در وقت زفاف **سخت است** هر که کند زود
در رکعت نماز کند و خوف نیز در رکعت نماز کند از دو حمد گوید و
پنج سبر و آل او فرستد و گوید **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ**
وَقَدْ هَامَ رِضَاهَا وَاجْعَ بَيْنَنَا بِحَسْبِ اجْتِمَاعِ
اَلِیْسَ سِتْلَافٍ فَاِنَّکَ تَحِبُّ الْحَلَالَ وَتُکْرِهُ الْحَرَامَ
و در حین سبست بگوید **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ** **وَلَا تُجَلِّ**
نَقِیَّازَ کِتَابِ اَلِیْسَ فِیْ خَلْقِهِ نَادَةٌ وَلَا نَقْصَا

وَأَجْعَلْ عَاقِبَتَهُ إِلَى خَيْرٍ **سورة السجدة** حضرت رسول
و نوم هر که سبزو داورا هیچ فایم تقار در خانه بهتر از
رکعت نماز نیست هر وقت بیرون رفتن بکند و در وقت
دواع این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ
دِينِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَحِيلَتِي
وَأَهْلَ حُجْرَتِي الشَّاهِدَ وَالْغَائِبَ عَنَّا وَجَمِيعَ
مَا أَنْعَمْتَ بِرِي عَلَى اللَّهِ هُمْ أَجْعَلْنِي فِي كَفِّكَ
وَمَنْعِكَ وَعِبَادِكَ وَعِزِّكَ عَنْ جَارِكَ
وَحُلْ تَنَائُوكَ وَامْتِنِعْ عَائِدُوكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ
تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَمْ يَخْلُجْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لِي شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لِي وَلِيٌّ
مِنَ الدُّنْيَا وَكَبْرُهُ تَكْبِيرُ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَتَسْبِيحًا بَكْرَةً وَأَصِيلًا

و امام محمد باقر عا هرگاه در هر سجده سبزو و در جمیع عیال خود را بخواند
جمیع میفرمود و همین دعا بخواند **سورة المظلوم** منقولست از
پایه عبدالله عا که گفت هرگاه اگر کسی ظلم شود و در راه دعا بخواند
زیرا که چنین مرد مظلوم دعا بخواند ظلم میگرد و بکسین ظلم
کرد و در هر روز هر رکعت نماز بخواند و در هر وقت هر محجوب از اسلام
ناب پس بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنِصْرَةِ بَنِي إِسْرَافِيلَ قَدْ
ظَلَمْتَنِي وَلَيْسَ لِي أَحَدٌ إِلَّا أَنْ أَصُولَ بِغَيْرِكَ فَاسْتَوْفَا
مِنْهُ ظِلَامَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا إِلَهَ الْوَحْدِ إِذَا سَأَلَكَ
الْمُضْطَرُّ كَشَفْتَ مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَهَكَذَا كُنْتَ لَهُ فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلْتَ خَلِيفَتَكَ عَلَى خَلْقِكَ فَاسْتَغْلِظْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْتَوْفِيَ فِي ظُلْمَاتِي السَّاعَةَ
السَّاعَةَ رَفُوعًا وَبَابًا مَقْرُونًا **سورة المظلوم** هر رکعت نماز بخواند
و بخواند بعد از نماز هر پنجشنبه و صبح و شب و هر روز و هر وقت

هر تواند و بگوید اللهم انك يوم تنقذ المظلوم من
 الظالم لکن هلمی وجزی لا یبلغ ان یصلی
 علی انانک و حلمک و قد علمت ان فلا انا ظلمت و
 اعتدی علی بقوتی علی صنعی و اسئلك یا
 رب العزة الساعی الساعی **در غیر آورده است**
 بر دایت از اید المؤمنین علی ما هیچ مؤمنین مظلوم
 پس وضو زود رکعت نماز بگذارد و بگوید یا رب
 اللهم انی مظلوم فانتصیر لی و انک صدیق تعجل نصرتی
در رکعت دوم آورده در حضرت کایت نزد امام حسن علی
 علیه السلام بر در فلان شب به میباز از او ایستاد و بگوید
 و نمود در هرگاه نماز تمام بگذارد رکعت نماز بگذارد و بگوید
 یا شہید الحال یا عزیزین خللت بعزیزتک جمیع
 خلقت و ضل علی محمد و آل محمد افری شیخ

فلان

فلان پس هر شخص هر موعده عمل نمودیم شش بار
 کرد و نود و نهم بر آید چنین تحقیق شد تا کمال بود و فوت شد
صلوة المکر وید روایت از ابی عبد الله عاکف
 هر کس را بگذرد باید هر عمل کند در هر رکعت نماز بگذارد
 پس از آن بر بپوشد و جانب راست رو بر دست
 نهد و بگوید یا معز کل ذلیل یا مدد کل عجز
 و حقک لقد شئت علی کذا و نام هر کس
 بگوید بگوید از آن خلاص شود **صلوة الاطعما**
 چنین کسی که سینه بپوشد و طعام خوب در رکعت نماز بگذارد
 بگوید اطعمنی فای فی جایع صدیق تعجل نصرتی
 طعام دهد **صلوة الضال** مقول از حضرت امیر
 علیه السلام هر کس را خیر کم شود در رکعت نماز بگذارد در رکعت اول
 بعد از فاتحه سوره یس بخواند و چنین فارغ شود دست مبارک

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِ كَذَلِكَ يُكُونُ
رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَهْلِي وَهَبْ لِي مَالًا
لَا يَنْبَغِي لِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْتَ اللَّهُ
صلوة لطلب الولد نقلت از حضرت امیرالمؤمنین
که هر که اراده فرزند کند وضو کامل سازد و بگوید
نماز کند و بعد از آن سجده کند و بگوید استغفر الله
گوید پس از آن بروج بشارت کند و بگوید اللهم
ان ترزقني ولدا لا اسمي باسم نبيك محمد صلى
عليه وآله منك او را خداوند فرزند میدهد **صلوة**
الميرزا اسمعيل بن احمد بن عبدالله بن علي بن حسين
عليه السلام روایت است که گفت مریم شدم به فرستاد
چون امیر از حیات من منقطع شد و بعد از آن فرزند
میرا دیدم من فرج و راز را بر یکم باور کنم و مریم

در رکعت

و در رکعت نماز کند و در سجده بگوید اللهم انت وهبت
لي ولعريك شيئا فبشيء هبة جديك يس حبها دارم
نماز را آورد و در من منعت بدست چنانکه طهارت
در خانه همین روز ترتیب نموده بودند با دارم تن اولم
صلوة المومنین محمد بن حسن سفار روایت میکند نزد
علیه السلام رفتم و مرأت بود از من پرسید که کب است
تر اهل بیت من گشت یا میوایست دارم فرمود هر کس
شماست کند شما بخا زرد و در رکعت نماز کند و بگوید
رو خضر بر زمین نهد و بگوید یا فاطمة بنت محمد صلى
الله عليه وآله واشتفع بك الى الله فيما نزل لي
و ده بار بگوید **صلوة الصداع** هر کس در سرداشت
در رکعت نماز کند و در هر رکعت فاکم و سه بار اخلص بگوید
رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْئًا

وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا **خواجه** خواندم در این
شود و شفا یابد **مسئله** **بمع العین** هر که در چشم
هر رکعت نماز کند در هر رکعت فاتحه یک بار و افاضت
سه بار و آیه و عندک مفاتیح الغیب لا یعلمها الا
هو تا آخر این در در بطون شود **مقاله حکم**
دعوات و بعضی آیات مخصوصیت باوقات شبانه
هفته و ماه ندارد و نزود وقوع امر یا بجز طلب معقود یا
بر اثر دفع مکر و هر باید خواند مذکور شود و در **فصل**
اول در آنچه نزود وقایع و حوادث امور است **عند هب**
الرياح مشغول است از امام جمعه صادق علیه السلام
و از ایشان هوامطلوب بسیار بگوید ما و از بلند
ایند بخوانند اللهم انی استسئلك خیر ما حاشا
میر الريح و خیر ما فیها و اعود بک و من شریها

و شریها فیها اللهم اجعلها علینا رحمة و علی
الکافرین عذابا و صلی الله علی محمد و آل الطاه
هریب **در هر رکعت** اللهم اجعلها روحا و لا تجعلها
ریحا اللهم اجعلها رحمة و لا تجعلها عذابا
و در این نظم آورده هر چه کسر در وقت چهارم ریح
و زیدن عاصفات سوره الم تر کیف راجد ما بزلات
کند لهذا بجز سخت غفیف کنین باید و در هوا از این
شود **عند خروج الرعد و البرق** اللهم لا تقتلنا بغضبك
ولا تهلكنا بعذابك و عافنا من قبلک
عند نزول المطر الحمد لله الذی ینزله الغيث من
السماء و ینشر رحمته لعباده عدد کل قطر
تنزل من السماء ما حاشا و وعد کل
قطر نزلت لهما منذ كانت اللهم اجعل غيثا

هَيْئًا مَرِيًّا نَافِعًا وَمَطَرًا صَيِّبًا مُوَافِقًا مُبَارَكًا فِي
أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ اللَّهُمَّ وَفِّهِ وَأَجْزِلْ فَتَطْرُقَ
كَثْرُ نَصِيحِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ مِنَ السَّمَاءِ
وَتُخْرِجُ مِنَ الْأَرْضِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
عند النزول يَا مُدِّدُ كُلِّ حَيٍّ يَا مُعِزُّ كُلِّ ذَلِيلٍ
وَيَا أَعَزُّ مَنْ أَخْشَى وَاحِدَهُ وَأَعَزَّ مِنْ جَمِيعِ
خَلْقِهِ وَقَدْ رَأَيْتُ مَا أَخَافُ وَاحِدَهُ
اللَّهُمَّ إِنَّ الزَّلْزَلَةَ عَوْنٌ مِنْ أَعْوَانِكَ تَبْتَدِئُ
بِهَا إِلَى طَاعَتِكَ وَتَنْتَهِي بِهَا إِلَى طَاعَتِكَ وَتَنْتَهِي
بِهَا عِبَادَتِكَ وَتَحْدِثُ بِهَا خَلْقَكَ اللَّهُمَّ أَرِ كُنُتُ
بَعَثْتَهَا نَفْسًا وَأَرْسَلْتَهَا سَخَطًا فَإِنَّا نَسْتَجِيئُكَ
مِنْ سَخَطِكَ وَنَبْتَهِلُ بِهَا فِي سُؤَالِ عَفْوِكَ
فَنُفِئَهَا إِلَى أَهْلِ جَبْرِكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَأَدْرِكُهَا

عَلَى الْمُحْدِيهِ وَأَذْهَبْ عَنْهَا حَدَّ نَفْسِنَا وَحَدَّ
صُدُورِنَا لَأَلَّا تَشْتَغِلْنَا عَنْكَ بِغَيْرِكَ وَلَا تَقْطَعَ عَنَّا
مَادَّةَ بَرِّكَ فَإِنَّ الْغَنَى بِرَحْمَتِكَ وَالسَّالِمُ بِمُقْتَدِرِكَ
مَا لَا أَحَدٌ دُونَكَ دَافِعٌ وَلَا يَأْخُذُ مِنْ سَطْوَاتِكَ
امْتِنَاعٌ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَفَّقْتَنَا مِنَ الْبَلَاءِ وَلَكَ
الشُّكْرُ عَلَى مَا خَوَّلْتَنَا مِنَ النِّعَمَاءِ يَا مَنْ يَمْلِكُ
يَمْلِكُ كُنَّا لِقَوْلِكَ كُنَّا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
الصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ **عند النزول** رُوِيَ أَنَّ
مَنْ مَجَّ بِرَأْسِهِ عَلَى الْأَرْضِ وَرَأَى أَنَّ نَفْسَهُ تَزُولُ
عَطَشًا أَوْ مَرَارَةً مِنْ فَرْحٍ أَوْ حَزَنٍ وَكُنَّ يَدَا نَفْسِهِ
أَوْ يَدَا نَفْسِهِ أَلَّا تَمُوتَ بِالْحَزَنِ أَوْ تَمُوتَ بِالْفَرْحِ
فَعِظْمُهُ رَغْبَى فِيهِ وَأَجَلُهُ شِفَاءٌ لِمَنْ يَدْعُو
تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

بِهِ وَجَبِي وَقَوِّ بِجَسَدِي وَثَقِّلْ بِهِ مِيزَانِي
وَارْزُقْنِي بِهِ تِلَاوَةً عَلَى طَاعَتِكَ ابْنَاءَ
اللَّيْلِ وَالْأَطْرَافِ النَّهَارِ وَاحْشُرْنِي مَعَ النَّبِيِّ
وَاللَّهِ الْأَخْيَارِ **عند ختم التلاوة** يسعد عازر وخم
تلاوت قرآن بايد خواند اللهم اني قد اذنت ما
قضيت من كتابك الذي انزلت علي يدك
الصادق فلك الحمد ربنا اللهم اجعلني
ممن يحلك حلاله ويحرم حرامه ويؤتي من
ومتشابه واجعله انسانا في تربي وحظا
في حشري واجعلني ممن ترفع به بكل ايدي
في اعلى عليين امين يا رب العالمين محمد
والله الطاهر **عند دخول المسجد** حمزة وسيد
الاعظم شوق راس شس بنى بكون بسم الله والله

بجمله

وَمِنْ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ كُلُّهَا اللَّهُ تَعَالَى
عَلَى اللَّهِ لِأَحْوَالٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي بَابَ رَحْمَتِكَ وَتَوَكَّلْ
وَاعْلَوْ عَنِّي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِي مَرْزُقًا
رِزْقًا وَعَمَارًا سَاجِدًا جَلَّ شَأْؤُكَ وَجَبَّكَ
عند خروج المصلي من المسجد برون آيد بهر چه
مكويدهم اللهم دعوتني فاجبت دعوتك وصليت
مكتوبك وانتشرت في أرضك كما أمرتني وسا
سئلك من فضلك العمل بطاعتك والاجتناب
عن معصيتك والكفاف من الذنوب من رحمتك
عند الفريش روايت حضرت رسول ص اجزى خوار
آمر سيد عاخواند اللهم اني اعود بتمفاجانك
من عقوبتك واعوذ برضاك من سخطك و

ومر الله

أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ اللَّهُمَّ إِلَّا اسْتَطِيعَ أَنْ
أَبْلُغَ فِي الشَّيْءِ عَلَيْكَ وَلَوْ حَصَصْتُ أَنْتَ كَمَا
أَنْتَ عَلَى نَفْسِكَ **عند النوم** نفل من حجج رسول
جواب فرمود بر جانب راست که در رو غیر دست
صاف راست در زیر حناره است نهاده و گوید اللهم
أَمُوتْ وَأَحْيِي وَاللهُ الْمُصِيرُ اللَّهُمَّ امْنِ رَوْعِي
وَاسْتَرْعُوْنِي وَأَوْعِي أَمَانِي **در خیر است**
ایمیر المؤمنین علی علیه السلام فرمودم اگر از ده جواب بگوید که دست
راست بپند در زیر حناره است و گوید بسم الله وضعه
جنی لله علیه ملة ابراهيم و ذریه محمداً و لا یتیم من
افترض الله طاعته ما شاء الله كان وما لم يشأ
لم یکن **در بخت** و محفوظ ماند از غارت و زد و مروارید
خانه و طلا که او را استغفار کنند **بکر امام جعفر صادق علیه السلام** فرمود

که هر که در وقت خواب سه بار بپند عابجه اندا کبریا
پاک مرشد همچون آرزو از راه در ستود شد به
الحمد لله الذي بطن فجزر و الحمد لله الذي ملك
فقد و الحمد لله الذي يحيي الموت و يميت لا
حياء و هو على كل شئ قدير **در بخت** و چنانچه
ایدهمارت کند و در منوب زده جامه خواب حکم مسجد دار
پس چنانچه با منوب بپندمیش در نماز و ذکر خدا خواهد بود
ثواب اجبارانش خواهند بود و ثواب اجبارانش خواهند
داشت و چنانچه بر جانب راست خنبد و بگوید
بسم الله و بالله و في سبيل الله و علم ملة رسول
الله اللهم اني استسئلت نفسي اليك و وجهت و
جئ اليك و قوضت أمري اليك و لجات ظمري
اليك و توكلت عليك رهبت منك و رعت

إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ أَمِنْتُ
بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبِرَسُولِكَ الَّذِي
أَرْسَلْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَنِي فَأَعْفِرْ لَهَا وَإِنْ
أَرْسَلْتَنِي فَأَحْفَظْهَا كَمَا حَفَظْتَ أَرْوَاحَ الصَّالِحِينَ
وَسَبِّحْ رُزْمًا عَاكِبِيهِمْ **در خیر است** هر که بخشد و سبب از هر
کوبید در دیوان اعمال او در آن سبب از هر کس نه ماند
آمر زین شود و آید اگر سر نیز بخواند در حفظ دامن خدا ترست
و شیطان از او دور گردد و در هر رحمت بر او کمال آید تا با
و خدا عزوجل گفت آن او را پامزد و اگر در انب سبب
باشد و اطفال نیز سبب بخواند از امر المومنین **معل است**
که اگر سوره توحید نزد خواب بخواند خدا ترست بچاه هزار فرشته
را بر او موکل گرداند تا محافظت او نمایند در انب و هر یک
معوذتین نیز سبب بخواند هم از شر جن و وسه ایشان

ایمن باشد و نیز در **خیر است** از حضرت رسول ص که این
خواب بخواند هم چنان باشد و هر وقت از آن خواند باشد و از
کس مان برون آید هیچ آرزو هم از مادر رسول باشد و
سوره ان رتکم الله الذي خلق السموات والارض
اخر این بخواند از شیطان محفوظ باشد و آید شهادت
تا آخر نیز لاوت کند حق ترست هر آفریند و هزار فرشته را
که استغفار و امرش بخواند تا با داد و برود دیگر است
چند شهادت بخواند و بعد از آن بگوید و انا على ذلك من ان
حق بجانب و تعا بهتاد هزار ملک را بر او موکل گرداند هر تا قیامت
از هر او امرش بخواند **عند الرقیار و ایست** از اسل
البیت علیهم السلام که هر کس خواب پسندد اگر روی صراط است
نزد خدا ترست است از اینچرا از هر کس بخواند و روی صراط
هرگاه از آن اله شود اب بهی جایب چه به نوبت افکند

جوید از شیطان و ضرر لغز خواب بد و نیکوید هرگز ضرر نبرد
 و نیز نقل است در آن حدیث از جابر بن عبد الله که ده بود برادر
 و کوبیدم انما النجوى من الشيطان لیحزن الذین
 الله امنا و لیبریننا هم شیئا الا باذن الله و
 اعوذ بالله بما عادت ملئ کتبه المقربون
 و انبیاءه المرسلون و الائمة الراشدون و
 المهديون و عباده الصالحون من شیء ما رأت
 و من شیء یؤیی ان تصیری فی دینی و دینی
 و من الشيطان الحییم **عند الاساءه** در آن وقت
 از خواب بر سو و کوبیدم الحمد لله الذی احیی بعلی
 ما امانی و الیه البعث و النشور الحمد لله الذی
 رد علی روحی لاجله و اعبدته و هت رسول الله
 خواب بر خوابتر خود شن و دعا کرد و خواب از حضرت چشم

نبدل موت ظروحي الروح و کوبیدم الحمد لله الذی
 احیی بعلی بعلی موتی انی کتبه لغفور و کتب شکو
 و برقی بکفر من سجنان الذی یخفی الموت و هو
 علی شئ قد یز و بعد از آن کفنی الله بملئ
 استلک خیر و خیر ما فی و اعوذ بک شرم و شرم
 ما بعد **میکر** رویت از حضرت رسول اعظم السلام
 در شب از خواب بر سو و کوبیدم لا اله الا الله و حله
 لا شریک له له الملك و له الحمد و هو علی شئ قدیر
 حق تعالی که آن اورا پیام زدا کرد بسیار کف در پاید
 و چهره خود را و فرمود معین از شب بر سو و کوبیدم
 آمده که یکسند بخواند این دعا را که امام جعفر صادق از رسول
 علیه السلام روایت کرده است حق تعالی و شرم بر او مکل کند
 در آن وقت اورا بیدار کرد و کلام الله را و شرم مکل کند

وَلَا تُقْنِي فِي كُرْكٍ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَاثِ الْفَلَّاحِ كَقَوْفِ
 كَذَا وَكَذَا وَنِزْمُ حَبِيبِ رَوَايَتِ اَزِ ابِي عَبْدِ اللَّهِ ع
 حَوَانِدِنِ اَوْ سَوْرَةِ الْكَهْفِ قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ
 يُوحَىٰ اِلَيَّ تَاخِرُهُمْ بِشَيْخٍ مِّمَّنْ مَدَّ **عَدْلُ**
السَّيِّبِ حَضَرَتْ رَسُولِ اِمَامِ جَعْفَرِ جَابِرِ پُوشِيدِ بِرُخْمِ هَرَوِزِ
 بِشَرِّ اَزْكَارِ خَازِرِ پُورِ اَمْرُ كَفْتِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
 وَاِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اَعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
 كَلِمَةُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نَفَقْتِي وَاَنْتَ رَجَائِي وَاَللّٰهُمَّ
 اَكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي وَمَا اَهَمَّ بِي وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ
 بِمِثْقَلِ عَرَجَارِكٍ وَحَبْلِ شَاوُكٍ وَلَا اِلَافِ غَيْرِكَ
 اَللّٰهُمَّ نَوِّدْنِي النَّقْوَىٰ وَاعْفِنِي دُنْيِي
 وَجَهَنِّي الْخَيْرِ حَيْثُ تَوَجَّهْتُ **وَنِزْمُ**
 حَضَرَتْ رَسُولِ اَمْرُ جَعْفَرِ پُوشِيدِنِ مِجَوَانِدِ اَكْبَرِ

الَّذِي كَسَانِي مَا اُولِيَ بِي عَوْرَتِي وَاتَّخَذَ بِي
 النَّاسِ **رَوَايَتِ** اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ اَجْمَعِ جَابِرِ پُوشِيدِ
 اِسْنَدِ عَامِلِ خَوَانِدِ اَنْكَسِ دِرِيوَنْتِ اِسْنَدِ عَامِلِ خَوَانِدِ اَمْرُ
 شُورِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ ثِيَابَ يَمْنٍ وَبَرَكَاتٍ
 اَللّٰهُمَّ اِنْ رَفَعْتَ شُكْرِي بِخَيْرِكَ وَحَسَنَ
 عِبَادَتِكَ وَالْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَزَقُو
 مَا اسْتَرْجَعْتَنِي وَاتَّخَذَ بِي النَّاسِ حَبْرَ زِيَارَةٍ
 پُوشِيدِ اَزْ اَبْدَانِ پُوشِيدِ اِسْنَادِ اَمْرُ
 نَبَا شُدِ مَكْبُودِ اَللّٰهُمَّ اسْتَرْجَعْتَنِي وَاَمِنْ رَوْعِي
 وَاعْفُ فَرْجِي وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِي ذَلِكَ
 نَصَبًا وَلَا اِلَافًا وَصُولًا فَيَصْنَعُ اِلَى الْمَكَائِدِ
 وَيُهَيِّجِي لِزَيْنِ كَابِ الْحَارِ **عِنْدَ لَبْسِ الْعَالَمِ**
 جَعْفَرِ دَسْتَارِ بِنْدِ بَرِ خُورِ اَللّٰهُمَّ سَوِّحْ لِي سَمَاءَ

الْإِيمَانِ وَتَوَجَّيْ بِسَاحِ الْكَرَامَةِ وَفَتَلِكِ
 حَبْلُ الْإِسْلَامِ وَلَا تَخْلَعْ رِبْقَةَ الْإِيمَانِ عَنْ
 عُنُقِكَ **عند النظر في المرات** حظه نظر در این کند
 که همیشه را بدست چپ بگیرد و کوبد بر سینه و دست را
 بر پیش سر نهاده و سجده کند و بان رو خود را و کاسن بگیرد و نظر
 در این کند و این دعا بخواند **اَمام جعفر صادق علیه السلام**
 بَخْرُودَ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ لِقَفْوِي فَخَرِّجْ خَلْقِي وَ
 صَوِّرْ بِي فَاحْشَ صُورَتِي لِلَّهِ الَّذِي زَانِ
 مَتْنِي مَا شَأْنِي مِنْ غَيْرِي وَأَكْرَمَنِي بِالْإِسْلَامِ
وَبِكْرِ اللَّهُمَّ كَاخَسْتُ خَلْقِي فَخَرِّجْ لِي فِي
حَرَمٍ وَجْهِي عَلَى النَّارِ **عند الاغتسال** مرویست از
 حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که هر که ایمان بخندد او روز قیامت دارد
 اکتحال بر سر نهاید و هر طاهر بر سر نهاید و هر مومنه بر سر نهاید

و بوی دامن خوش می کند و در وقت باده افرازد و بوی
 بر سر نهاید **روز اربعه** حضرت رسول
 سر بر سر نهاید و چشم راست و چپ را بوی چشم چپ
 کند و بوی چپ را بوی راست و از امام جعفر **ع**
 بد کرد اصغف بر سر نهاید و در وقت خواب بوی پیش
 و پا در چشم راست و در چشم چپ سر بر نهاید
 رسول ما بر چشم است و در شب کشیدن امان است
 چشم و نوید و نفع است و هر چه صابون باشد و در آن
 کشیدن بیدار بخواند **اللَّهُمَّ اِنِّ اسْتَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ**
وَالْمُحَمَّدِيَّاتِ تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْنِ
تَحْمِلِ النُّورِ فِي بَصَرِي وَالبَصِيرَةِ فِي دِينِي وَالبَقِيرَةِ
فِي قَلْبِي وَالاِخْلَاصِ فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةِ فِي فَمِي
وَالسَّعَةِ فِي رِزْقِي وَالتَّكْوِينِ لَكَ اَبَدًا مَا لَا تَعْلَمُ

عند الفتح حضرت کرسند محسن را از زیر تا بالا

باز برزند و انا انزل من السماء کوناد و از بالا تا زیر بهشت نوبت و

العباد کوناد پس بگوید **اللهم ستر عني الخوف**

والغموم ووحشته الصدر و شوقه

الشيطان عند طلوع النور نقل است از امام جعفر

که هر که خواهد نوز بهنداند که از آن بگوید و نزدیک

برود بگوید **اللهم ارحم سليمان بن داود عليه**

السلام كما امرنا بالنور و همیشه این دعا کوناد و از آن

از از نزد **عند الاكل** مرویست حضرت ام المومنین

فرموده است هر کس طعام خورد و بگوید بسم الله خف ضم

المنی که علی بن زید و از طعام شکایتی نداشته باشد و امام

جعفر فرموده است هر کس در خواب طعام خورد

و دست نغمه فرو آورد و بگوید **بسم الله و الحمد لله رب**

العالمین پس هر زود صد نغمه او را پیش از آنکه بخوابد

برود و **مرویست** از امیر المومنین علیه السلام با حسن عکاش

برقعت از طعام کرم و سرد و حوز سرش از این دعا

کونان هر از رحمت و الم طعام الیمنه شود **اللهم انی استجی**

فی اکل السلاصه من و علی و القوه بید علی

طاعتك و ذکرک و شکرک فیما بقیت

فی سبک فی و ان تشجعی بقولها علی عبادک

و ان تلحمی حزن الخیر من معصیتک

و در هر اکل بر جانب چپ نشیند و کفر موجب خشم

و غضب حق نغمه است **عند الفراغ الاكل** بعد

فراغ از اکل طعم بگوید **الحمد لله الذی اطعمنا**

وسقانا و ایدنا و ابانا و انعم علينا و افضل

که بگوید الحمد لله منزل الماء و يطعم

وَلَا يَطْعَمُ عِنْدَ الشَّرِبِ نَزْدُ خور دن اب بگوید **الحمد لله**
مَنْزِلَ الْمَاءِ مِنَ السَّمَاءِ وَمَقْرَفَ الْأَمْكِيَّةِ بِشَارِ
بِسْمِ اللَّهِ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَسُورَةُ الشُّرُبِ
بروح و نفس پد و بعد از فراغ بگوید **الحمد لله الذي**
سَقَانِي مَاءً عَذْبًا بَارِدًا حَمِيمًا وَلَمْ يَجْعَلْهُ مِلْحًا أَوْ جَانًا
بِدُنُوِّي **الحمد لله الذي** سَقَانِي فَا رَوِّقِي
أَعْطَانِي فَا رَضَانِي وَعَا فَا نِي فَكَفَانِي وَسَرَاوَانِي
که بعد از شرب لعن بر قائل امام حسین ع کذب موجب ثواب
حسن است چنانچه در منهاج الفلاح آورده هر که شرب نماید و ذکر
امام حسین کند و لعن بر قائل او نماید نوشته میشود بر او ثواب
صد هزار حسنه و ساقط میگردد و از او صد هزار حسنه و بر داشته
میشود برابر او صد هزار درجه و چنانست که صد هزار مرتبه از او
کرده باشد **عند غروب من التبت** از حضرت رسالت

مرویت هر کس در وقت غروب از پشت خود پد
بخواند و بگوید **الحمد لله** از فرزند خود و خود در رزق او وسعت کرد
اللهم رَضِي بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِيهَا قَدَرًا
لِي حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَهَا أَخْرَتًا وَلَا تَأْخِيرَهَا
مَا عَجَلْتَ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **دیگر روایت**
از ابی جعفر ع که هر که در وقت بیرون شدن از خانه
این دعا بخواند کار او هم جیاد و اوست او را حشر شود و بسم الله
حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي
أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ كَلَّمَهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ
خَيْرِ الدَّيْئِ وَالْآخِرَةِ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
دیگر روایت از عیسی علیه السلام که هر که خواست بر حشر و عذاب
از او بگریزد و در گناه از خانه بیرون آید بگوید **إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَوَحَّشَتْ

أَمْرِي إِلَى اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ مَا شَاءَ
اللَّهُ كَانَ وَمَا لَوْ حَوَّلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **بكر** ابو بصير از ابي جعفر عار و بت كردند
كه نزد خروج از خانه خود اين كلمات بخواند خدا ترست مهم او
كفایت كند و از جمله شرك و بد بها محفوظ دارد و آخر روزه كرد
اعوذ بجماعاذت برب ملك **كت** الله ورسله
من شر هذا اليوم للحديد الذي اذا غابت
شمسه لم تغد ومن شر الجن والانس
ومن شر السباع والوحوش ومن شر كروب
المحارم كلها أعوذ بنفسى بالله من كل
سوء **عند الدخول في البيت** وحين آمدن
خانه بخواند بسم الله ويا الله واشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له واشهد ان

بكاله كن لا

محمد عبده ورسوله پس سلام كن بر رسول
خود و در آن خانه بماند و الا بعد از نشاء و ترك كور السلا
على محمد بن عبد الله خاتم النبيين السلام
علينا وعلى عباد الله الصالحين **عند دخول**
على المريض مشغول است هر كه بر سر بیمار رود و بگوید
اذهب البأس رب الناس واشف انت
الشافى لا شفاء الا شفاء لا يغادر سقما الا ان
أصل القلب والجسم واكشف السقم واجب
الدعوة **بكر مشغول است** از رسول اعظم اله هر كه
بر سر بیمار رود و بگوید هونت يا رسول الله العظيم
رب العرش العظيم ان شفك اكر ارجش رسيه
مبش شفيا به **بكر مشغول است** از زرارهم از امام محمد
و امام جعفر صادق ع السلام بر سيد خود هرگاه بر سر بیمار رود و بگوید

چه بخوانیم و نموندند نوبت بگوید اَعِيذُكَ بِاللّٰهِ
 الْعَظِيمِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ مِنْ كُلِّ عِرْزٍ وَتَغَارٍ
 وَمِنْ شَرِّ حَرِّ النَّارِ **عند الخبر** ورجع لما السقف
 رویت از امام موسی که هرگاه سفر برون میرفت بر دژ
 می ایستاد و بر این جانب در متوجه بود و فاتحه الکتبت بخواند
 از پیش رو و جانب راست و جانب چپ همچنین
 ای اگر سر درین بخواند **اللهم احفظني لحفظ**
و احفظ ما معي و سلمني و سلم ما معي
و بلغني و بلغ ما معي بسم الله الحسن
 خداوند نگاه میداشت آنحضرت را و چنانچه بان حضرت
 بود و سلامت بمنزل میرسانید **دیکر** از امام مرتضی
 میفرمود هرگاه از منزل خدی برون میرود خواه بسفر
 خون که بخوان **بسم الله امنت و بالله توكلت**
 على الله

مَا شَاءَ اللّٰهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
 پس بخوانند شیعیان پیش راه میرسانند
 بر روی ایشان میزنند در برابر ایشان میایستند نام
 خداوند برده است و ایمان آورده و توکل کرده بر او
دیکر از امام جعفر صادق **علیه السلام** است
 میآمدند بخوانند **اللهم خل بيننا و آخرنا**
نسيئنا و اعظم عاقبتنا **دیکر** در سفرها واقع شود
 بگوید **مَا شَاءَ اللّٰهُ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ**
اللهم انزل و حشني و اعني على و حدي
و اعني عني بتي عند المراكيب روایت
 حضرت رسول است که هر که این دعا را در سوار شدن بخواند
 نفس او و مرکب او محفوظ باشد از افات بسم
و لا قوة الا بالله و الحمد لله الذي سخر لنا هذا

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ **عند**
الذوق في المنزل در منزل هر فرد باید بخواند
 لمن منزل باو برسد و شتر لیس از او دفع شود بگوید اللهم
 اِنِّ لِي مِنْ لَاقِبَارِكَا وَ اَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ
عند الجاوس في السفينة در کشتی بخواند بسم الله
 الْمَلِكِ الْحَمْدُ وَمَا قَدَّرُوا اللَّهُ حَقَّ قَدَرِهِ وَ
 الْأَرْضُ جَمِيعًا قَضَىٰ تَوَكُّلَ الْفَيْتِ وَالسَّمَوَاتِ
 مَطْوِيَّاتٍ بِمِيزَانٍ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 كُونَ بِسْمِ اللَّهِ مَجْرُهَا وَمُرْسَدَهَا اِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ
 رَحِيمٌ و در کشتی بسیار گوید یا صالح المؤمنین **عند**
دخول البلد در وقت ورود آمدن بسیار بخواند
 اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَ خَيْرِ اَهْلِهَا وَ اَعُوذُ
 بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ اَهْلِهَا وَ جَمِيعِ شَرِّهَا

بگوید مصلوات بخواند و گوید اللَّهُمَّ
 اِنِّي اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَ حَلَا لَاطِيًا وَ اَعُوذُ
 بِكَ مِنْ اُطْلُو وَ اَعُوذُ بِكَ مِنْ صَنْعَةِ خَاسِرَةٍ
 وَ عَمَلٍ كَاذِبٍ **عند دخول البلد** در آمدن
 از راه شهر بخواند در کشتی باو عاید شود و شتر لیس از او دفع شود
 اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَ اَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّهَا اللَّهُمَّ حَبِيبًا إِلَىٰ اَهْلِهَا وَ حَبِيبًا صَالِحًا
 اَهْلُهَا اِلَىٰ **عند الدواب والعبد** چنانچه یاد آید
 بخرد گوید اللَّهُمَّ اِنْ رُفِعَ اُطْلُو لَهَا حِقْوَةٌ وَ اَكْثَرُهَا
 مَنَفَعَةٌ وَ خَيْرُهَا عَاقِبَةٌ **عند الروية اهل البلد**
 کس را پسندد به بلاد میرسد بسیار گوید الحمد لله
 الَّذِي عَافَانِي فَمَا ابْتَلاَهُ بِدِينٍ وَ لَوْ شَاءَ لَفَعَلَنِي مِنْ قَبْلُ
 بله باو برسد **عند روي الجبان** حضرت عثمان بن عفان

حَبْنُهُ دِيدَنِي **وَالْعَمَلُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَجْعَلْ لِي**
مِنْ السَّوَادِ الْمُحْتَرَمِ عِنْدَ الدَّرَجِ رُوَيْتُ از ابی
گفت هرگاه در غمت کینه قبضه از تخم بر در بدنت
ورق ببلد کن و بکوب بر آفر آیت ما تحت ثوبنا انتم
تن رعوئد ام تحزن الذارعون بل الله الذارع
لا الفلان اللهم صل على محمد وآل محمد و
اجعله حراما مبارک **ک**اوان زفتان فی السلا
والعافیه و الشری و العیطة برتفت رافعا
فصل دوم در اعتراف به عجز و طلب نصرت
از امام جعفر صادق علیه السلام **روایت** می کند عاصم بن طلب رور
نموده بنی و فرمود بنی و الله ان کان زنی فی
فی السماء فانزل الله وان کان فی الارض و اطهر
وان کان بعیدا فقرینه وان کان قریبا

فَلَيْسَ وَان كَانَ قَلِيلًا وَكَثْرُهُ وَان كَانَ
فَتَبَارَكَ لِي وَحَبْنِي عَلَيْهِ الْمُعَاصِي وَالْإِدْرِي
طلب الحاجه في الرزق از امام جعفر صادق علیه السلام
که هست رزق برسد عاگونه یا الله یا الله یا الله اسئلك
بحق من حقك عليك عظيم عظيم ان تصلي على محمد
وال محمد وان ترزقني العمل بما علمتني من
معرفته حقك وان تبسط علي ما خلقت من
برزقك **طلب الحاجه** از حضرت امیر المومنین علیه السلام
که در طلب حاجت چگونه حاجت را بخوبی در طلب آید
لا اله الا الله وحده لا شريك له العلم العظيم لله
لله الذي بنعمته تتم الصالحات يا هو يا من هو
هو يا من ليس هو الا هو يا هو يا من لا هو الا
هو **و يكبر مشغول است** از ابی عبد الله علیه السلام که می فرمود در حاجت بگوید

سجده کرد و پنداشت و در کوع پس گفت بخت یارم یا ارحم
 الرحمن و حاجت خواست و پس مؤمنان گوید از امر خدا
 گوید منم ارحم الرحمن حاجت خود را بگویم بر او و مردم دیگر
 روایت است که پیغمبر خدا در باطن خلیج حیرتل ۱۴ این دعا
 دید و تسلیم کرد از ابابکر المؤمنین علی او و فرمود هر که این دعا
 بخواند بخواهد پروردگار خود را باینکلمات حق بخشد
 نفس محروم و بفرستد در دست اوست که بخواند اینکلمات
 رایج مؤمنان که هر که در دعایش پروردگار خود را طلبد
 آسمان در زمین و حق تعالی گوید ملائکه را که گواه بشنید
 اجابت کردم دعا این سوره را و بر او و مردم حاجت او را
 هم در دنیا و هم در اوت اللهم ارحم ادعوك بال
 اسمك الواحد و ادعوك باسمك الاحد
 الصمد و ادعوك باسمك العظيم الوتر و ادعوك

باسمك الكبير المتعال ملكا و ملائكة ان كلها
 ان تكشف عني ما اصبحت و امست فيه
 دیگر مقاتل بن سلیمان نقل میکند که هر کس این دعا
 بخواند و حاجت خود را بگوید و بخواهد حق تعالی حاجت او را
 بر او رد و اگر بر او رده نشود که بر مقاتل اجابت کند هر که
 كيف ادعوك و انا الهی كيف اقطع رجائي
 منك و انت انت الهی ان لم ادعك فستجيب
 لي فمن ذا الذي ادعوه فيستجيب لي الهی ان لم
 انصرع اليك فمن حمي فمن ذا الذي انصرع
 اليه فيرحمني اسئلك بقدرتك التي فلقته
 بها البحر لموسى و نجيت به من الغرق ان تصلي
 علي محمد و آل محمد و ان تقضي حاجتي يا رب
 طلب الثواب روایت است که هر کس این دعا بخواند

بجهت رسول خدا نازل شد پس دعا میداد و هرگز از آنرا
 بگویند ثواب و حسنات و مراتب و درجات منفرد را
 که شرح راست نیاید چنانچه حضرت رسول ص از فضیلت ثواب
 گفته خبر داده و فرموده پس دعا کنید اگر چه نماز و عیش
 اگر ملاک است آسمان و زمین جمع شوند و منویات و فضایل
 اینک کما گویند تا قیام قیامت از هر از هر ذریه کوه بشینند
 و در غنای دهر رسیده از آن مذکور است و این مختصر بجا نماند
 پس دعا را در هر یامین اظهر الجیل و ستر القبر یا من
 لم یؤخذ بالجریدة و لم یهتک التبر یا عظیم
 العفو یا حسن التجا و یا واسع المغفرة یا
باسط الیدین یا الحمیم یا صاحب کل خجوة
 و منتهی کل شکوة یا کریم الصفة یا
 عظیم المنزلة یا مبدئ کل امر یا مستحق الثناء

بالتعظیم

یا ربنا و یا سیدنا و مولانا و یا غایت رغبتنا
 اسئلك یا الله ان لا تسق خلیقنا
طلب القتل السفر منقولست از امیر المومنین علی
 که چنانکه کسر در سفر میدادند از جمیع ملت سالم ماند و
 سلامت مراجعت نمایند اللهم أسعدنا بهذه
 الحركة و أمدنا بالیمز و البرکة و
 قنا سوء القدر و اکفنا و عشاء السفر و
 أنزل لنا خیر المنازل و أعنا علی طریق الدار
 و قریب لنا البعد و النوی و سیر علینا
 السیر و السری و اجعل سفرتنا الی صنع جدد
 و صیرا و تینا علی حد سعید بر حمتک یا
 خیر الناصرین و خیر الغافرین و خیر الخائضین
 احفظنا و احفظ خلفینا و اجمع بیننا و بینهم

عَلَيَّ أَفْضَلُ أَمْ لَنَا وَأَمَّا يَنْتَ سَالِمِينَ غَائِمِينَ
 الْبَيْنِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **الطلب طول الع**
روايت كه كه بهند عار بعد از فرزند بخواند و برين مواب
 نمايد عه او در از شود و بفت صاحب الزمان عليه السلام
 شرف كرده **اللهم صل على محمد و آل محمد اللهم**
ان رسولك الصادق المصدق قال انك
قلت ما ترددت في شيء انا فاعله لترد دي في
قبض روح محمد بن المؤمنين بكرم الموت و
اكرم مسأوتك اللهم فصل على محمد و
آل محمد و عجل لوليك الموت و اكرم مسأوتك
اللهم فصل على محمد و آل محمد الفرج و العار
و النصر و لا تستولي في نفسي و لا في احد
من اجبتي و اولادي و ماسن خفد است كبر و

سبار كويدم **اللهم فنج عني كبريتي و عجل**
عافيتي و الكشف ضري ديكر مرويت از امام طاي
 عليهم السلام كه هر كه بربذ عا موا طبت نمايد نزد ملائق عزيز
 مكرم بسد و عمر و حب طبيعي برسد و از افات محفوظ
 ماند **و هذا الدعاء اللهم اجعلني محبوبا في قلوب**
المؤمنين و بلغني الى مائة و عشرين سنة
في حال الصحة و السلامة و اوسع علي
رزقي و اكفني ما اهتمني و لا تخرمي مما
سألتك و زدني من فضلك و كرمك
انك على كل شيء قدير و الله خير حافظا
و هو خير الراحمين ديكر روايت از اير المؤمنين
 كه فرمود از حضرت رسالت شنيدم كه كه است
 ميدار و كه خدا نقت او را عمر و از كرامت فرمايد و او را

بکشد و بعد از ثبوت و فتح اصابع بر یکدیگر شهادت
 الوجوه و کلمات السیر و عمیت لایقار مملو
 حاصل شود **الطلب الاحجاب** روایت از امام
 علیکم السلام باین نحو موسر و بفرزند ان بخواندن این دعا
 حجاب استغفار نموده و قمر خیرایت مفسر جمع کثیر
 بکشد تن او و فرزندان بدین دعا را و گوید چنین کرده
 از جماعت کجاء اللهم بفرع عا در باید سرا و کرد و بفرع هیچ
 خیر انمی پسند پس ازان جو شخص نظرش در خیر خیا
 میکند امام جعفر و امام موسر اند میفرماید سر و سر
 کس را بر نذر بفرموده عمل میکند و سر را در جابر نذر
 تیر و مفسر سر بر نذر چنین مفسر و لایق مکنند می پسند
 سر و نادر است معجب میماند و میفرماید این سر را بشوید
 و بفرع مگوئید بعد از آنکه از موسرین جعفر سوال کردند چه دعا

بود و میخواند و فرمود و سر از پدر پرسیدم این چه دعا
 و فرمود و سر دعا حجاب است از جمیع دشمنان و لذا
 قرأت القرآن جعلنا بک و بین الدین لا
 یومنون بالآخره حجاباً مستوراً و جعلنا
 علمک لوهم اکثر ان یفقهوه و فی الذلهم
 و قرأ و اذا ذکرک ربک فی القرآن و حده
 و لو اعلی اذ بارهیم نفوذا اللهم الخیر
 باسمک **اللهم الذی یحب الخیر المومن و یمنی**
و ترثر و تعظمی و تمنع یا ذل الجلال و الاکرام
اللهم من اراد لی سوء من جمیع خلقک فاک
عم عنا یدک و اصرف عنا کیده و حده من ید
یکبر و عن یمین و شماله و من تحت یدک اذا
الجلال و الاکرام **الطلب النصره** مفسر است

حوت امیر المؤمنین علی عاریت دعا که شمل است بر اسم عظیم
 فتح و لغت و غفر و وف سحر و نیا هو یا من لا هو اغفر لی
 و انصرنی علی القوم الکافرین **الطلب الولد**
المال روایت از علی بن حسین علیه السلام میکی از صحاب
 قدیم فرمود هر چه بخورم ترا فرزند شود و بخوابم بویست
 بگویند هر کس بر سر خواند و حق با و دسد آنکه خواهد
 فرزند دهر و خیر ضا و آون رب لا تد رینی قزد او انت
 خیر الدینین و اجعل لی من لدنک ولی یبرئنی
 و یرحمه و یرحمه و یرحمه و یرحمه و یرحمه و یرحمه
 خلف اسویا و لا یجعل للشیطان فی رضی اللہ
 انی استغفرک و اتوب الیک انت التواب
 التحیم **دیکر روایت** که سر زدام جعفر عا امد و کنت مرا
 فرزند نیست و فرمود هر چه در سجده بپوشد بخوان مرا یارب

الاهو

هب لی من لدنک ذریه طیبه انتک سمیع
 الدعاء رب لا تد رینی قزد او انت خیر الدینین
 انکس بفرموده علی بن محمد سپر او را روزی **الطلب الفادو**
الابو روایت از امام حسین عا که هر که از خیر کرم سود یا بگریزد
 و عنده مفاتيح الغیب لا یعلمها الا هو و یعلم ما فی
 البر و البحر و ما تسقط من و رفقا الا یعلمها و لا
 حبی فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا
 فی کتاب مبین اللهم انتک تدبیر من الضلالت
 و تنجی من العکم و ترده الضلالت علی محمد
 و آلک و اغفر لی و رد صلاتی و صل علی محمد
 الیه الطاهیرین **دیکر** از امام جعفر عا منقولست اگر
 خیر کرم شده باشد سوره و بخواند بار باید خواند و
 بعد از ان یا صانع العجایب یا راد کل غایب یا

لک

جَامِعِ الشَّيْءِ يَا مَنْ مَقَالِيدُ الْأُمُورِ بِيَدِهِ رُدِّ عَلَى
صَالِحِي وَاجْمَعْ عَلَى صَالِحِي وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّاهِرِينَ **وَيَكْرِ** اِذَا هُمْ جَعَفَ **مُسْتَقِيلٌ** **وَيَكْرِ** اِذَا هُمْ جَعَفَ
بَابُ سَوْنَةٍ وَالْفَحْمَةُ بَابُ بَوَانٍ وَبَعْدَ اِذَا هُمْ جَعَفَ
يَا صَانِعَ الْعَجَائِبِ يَا زَادَ كُلِّ غَائِبٍ يَا جَامِعَ
الشَّيْءِ يَا مَنْ مَقَالِيدُ الْأُمُورِ بِيَدِهِ رُدِّ عَلَى
صَالِحِي وَاجْمَعْ عَلَى صَالِحِي فَإِنَّهُ لَا جَامِعَ إِلَّا أَنْتَ
وَيَكْرِ اِذَا هُمْ جَعَفَ **مُسْتَقِيلٌ** **وَيَكْرِ** اِذَا هُمْ جَعَفَ
مَدُورٌ بِرُكَاغِ بَنُو سِدِّ وَدُرِّ مِيَانِ لَنْفَرِيدِ عَارِ بَنُو سِدِّ
اللَّهُمَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَكَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَكَ
فَاَجْعَلْ مَا بَيْنَهُمَا أَضْيَاقًا عَلَى فُلَانٍ مِنْ جَلَدٍ
حَتَّى تَرُدَّهُ عَلَى وَتَطْفِرَ فِي رِيبٍ وَابِيدَ عَاجِلُونَ
وَلَنْفَرِيدِ عَارِ بَنُو سِدِّ وَدُرِّ مِيَانِ لَنْفَرِيدِ عَارِ بَنُو سِدِّ

دَفْنِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي
اِذَا هُمْ جَعَفَ **مُسْتَقِيلٌ** **وَيَكْرِ** اِذَا هُمْ جَعَفَ
يَا أَبَا صَالِحٍ ارْشِدْنَا إِلَى الطَّرِيقِ يَنْجِيكُمْ
اللَّهُ وَجَنِّزْ رُوحِي كَرَاهِيَّةً وَجَنِّزْ رُوحِي كَرَاهِيَّةً
لَطَلَبُ الْمُنْشِي هَكَذَا رَايْتُ فِي مَوْشِي شَوْرُودِ حَوْزِ
بَرْتِ فِي هَذِهِ كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي
مَنْدُكِرُ الْخَيْرِ وَفَاعِلُهُ وَالْأَمْرُ بِهِ أَنْ تَصِلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَذْكُرِي مَا
اِسْتَأْنَدَ الشَّيْطَانُ **وَيَكْرِ** اِذَا هُمْ جَعَفَ
كُلُّ كَسْرٍ خَيْرٌ مِنْ فَرْسٍ كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي
بَرْتِ فِي هَذِهِ كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي كُنْزِي
وَمُبْصِرُهُ ذِكْرِي مَا نَسِيتُ **لَطَلَبُ الشَّفَا**
وَالصَّحَّةِ رَايْتُ فِي مَوْشِي شَوْرُودِ حَوْزِ

چهار شده و بعد از آنکه الله علیه و آله نزل و آمد و فرمود
 که این دعا بخوان **اللَّهُمَّ اِنِّ اسْأَلُكَ تَجِيلَ**
عَافِيَتِكَ وَصَبْرًا عَلَي بَلِيَّتِكَ وَخُرُوجًا
اِلَى رَحْمَتِكَ بِرِ الْكَلَمِ اِنْ لَّ عَنِّي الْعِلَّةُ
وَالْدَاءُ وَاعْدِلْ لِي الصَّحَّةَ وَالشِّفَاءَ وَامْدِدْنِي
بِحُسْنِ الْعَافِيَةِ وَرُدَّ عَلَيَّ سِرَّ الْعَافِيَةِ
وَلَا تُثَلِّبْنِي بِطَوِيلِ السَّقَمِ وَلَا تُرَدِّدْنِي فِيهِ
مَرَّةً ثَلَاثًا وَاحِدَةً مَصُونًا مَحْرُوسًا وَخَرَجَ
رُكَّ وَاجْعَلْ مَا نَاكَ مِنْ ذَلِكَ مَادَّةً لَكَ
لِحَسَنَاتِي وَكَفَّارَةً لِسَيِّئَاتِي بِرَحْمَتِكَ يَا
رَحِيمٌ فَضْلُ سِتْوَةٍ در این دعا هر بار بعد از نماز **ملاع**
شرعاً اعداء در هیچ الدعوات مذکور است هر چند بعضی
 در این دعای که در این دعا بعضی از اصحاب خود در وقت حاجت

هر او را بقتل رسد چنانچه خدا را خواهند قدرت کشتن
 او نیافت سیرت هر روز حفظ و امان حق سبحان و تعالی
يَا سَامِعُ كُلِّ صَوْتٍ وَيَا مُجِيبُ النَّفْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ
يَا مُجِيبُ الْعُظَامِ الرَّمِيمِ الدَّارِسَاتِ بِسْمِ اللَّهِ
بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
وَرَمَيْتُ مَنْ يُوعِظُ بِلَا حَوْلٍ وَلَا قُوَّةٍ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لِدَفْعِ الشَّدَايدِ در این دعا
 آورده هر که بجهت دفع شر و بخواهد یا سميع كل
 صوت و یا سميع كل صوت و یا محي العظام
 و هو رميم بعد الموت بجلدك الا بدعي و
 د و اميك السرمدني و حيونك التي لا تموت
 صل على محمد و آل محمد و اغثنني و فرج عني
 ما انا فيه بلا اله الا انت عليك توكلت

وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْخَيْرِ
وَيَكْرِزُ أَمَامَ جَمْعٍ مِمَّنْ عَاشَرْتُهُمْ بِمَنْفَعَتِهِمْ
وَهُمْ يَكْبُرُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَدَعَا بَارِكُو كَيْدَ
حَسْبِيَ اللَّهُ لِمَا أَهْمَنِي حَسْبِيَ اللَّهُ لِمَنْ بَغَى
عَلَيَّ حَسْبِيَ اللَّهُ لِمَنْ أَرَادَ بِي سُوْعًا **لَدَفْعِ الظَّالِمِينَ**
رَوَيْتُ كُنْزَ شَيْخِ أَبِي جَعْفَرِ بْنِ بَابُويزَارِغِيُونِ
الرِّصَنِيِّ الْأَكْبَرِ وَرَبِّزِ دَهْرَتِ أَمَامِ جَعْفَرِ بْنِ
أَمَدِ وَشَكَايَتِ كَرَامَةِ خُفَرِ طَرِيقِ سَلَامِ كَرَامَةِ بَوَيْسِ سَلِيمِ
كَرَامَةِ رَاوِزِ دَعَا وَنُودِ كُنْزِ أَنْدَلِيبِ عَارِضِ مَطْلُوعِ
بِرْطَالِمْ خَوْفِ الْأَكْكَارِ وَكَفَايَتِ كُنْزِ وَفَرْتِ وَنَهْدِ أَوْرَاقَةِ
وَارْطَلَمِ لَمَنْ ظَلَمَ بِرَبِّهِ اللَّهُمَّ طَهِّرْهُ بِالْبَلَاءِ طَهِّرْهُ

بَلَاءُ ذِي قَبَّةٍ وَأَوَارِمْ يَوْمٍ لَا مَعَادَ لَهُ وَسَاءَ
لَا مَرَدَّ لَهُ وَأَجْزُ جُرْأِيَةٍ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَكَفَيْتُ أَمْرَهُ وَفَتَى شَأْنَهُ وَ
أَصْرَفْتُ عَنْهُ كَيْدَهُ وَأَجْرُ قَلْبِهِ وَسَدَّ
فَأْوَ عَيْنِي وَخَشَعَتِ الْأَصْوَابُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ
إِلَّا هَمْسًا وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ
قَدْ حَاطَ مِنْ جَمَلِ ظُلْمٍ أَخَسُّوا فِيهَا
وَاللَّاتُ كَلِمُونَ صَدَّ عَنْهُ بَارِكُو بَيْدِ **دِكْرٍ**
رَوَيْتُ مَرْدُودِ زَوَادِ أَمَامِ جَعْفَرِ عَامِدِ وَشَكَايَتِ كَرَامَةِ
ظَالِمِ حُرِّ وَظَلَمِ كَرَامَةِ بَوَيْسِ سَلِيمِ كَرَامَةِ بَوَيْسِ سَلِيمِ
الْمُظْلُومِ الْمُبْعِجِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ فَلَانُ بْنُ
فَلَانٍ ظَلَمَنِي وَبَغَى عَلَيَّ فَأَبْتَلُهُ بِالْحَجَرِ
وَبَلَاءِ لَا تَسْتَرْهُمُ أَرْسُ سَدِّ نَوْبِ بَرِّ ظَالِمِ خَوَانِ

ودر پیش او علامت ظاهر شود و بعد از آن بفرستد
 کرد و در **دعای دیگر** اللهم اني اعلم انك تعلم
 تتقدم فيه المظلوم من الظالم لا تكن
 هالكة وجز عني لا يتأخر لي الصبر انا انك و
 حليمك وقد علمت ان فلانا ظلمني واعتد
 علي بقوة علي صنع في واسئلك يا رب
 العزة ويا ناصر المظلومين ويا قاصم
 الجبابرة ان تريد قد رئتك اتممت عليك
 يا رب العزة الساع الساع **دعای دیگر**
 اين دعا را هفت دفعه طمان بخواند و تکرار کند و
 حاج نمايد هر آنچه مدعاست در پیش من است و بنمايد
 اللهم اني اسئلك بحق محمد وال محمد ان
 تصلي على محمد وال محمد يا ناصر المظلومين

عليه ان كنت تعلم ان فلانا ظلمني و
 يعني علي فابسته بسلام لا تضره و فقر
 لا تجبره و دعاء لا تتمعه اللهم ارفع
 رزق و قرب اجله و احق مدته
 و اخرج اشده و سلط عليه من لا رحمة و
 اضرب بالذل بين عبيته و اطرفه بليكه لها
 و يوملا ثالي له و اخرج حرمة و اشاحل و
 اغل بساحته ما تكريمه و اريه الويل و البور و
 لا تجعل له ناصر او لاد في الارض غادر و لا و ميره
 تدبير و تبذره تبذير او خذه اخذ عن يمين
 مقتدر اللهم اني افيم عليك لنا عاقله اننا
 الشاقة بحق محمد و اله انك على ما تشاء قدير
دفع الاعداء و مقارنوب خواندند که ماند دشمنان مثال

و مژر ایشان دفع شود اللهم ثبت ثقلهم
 و قلب تدبيرهم و حارب بنيانهم و قرب
 الجاهل و بدل احوالهم و اشغهم بايديهم و
 خذهم اخذ عزيز مقتدر يا قهار يا قهار يا قهار
 يا جبار يا جبار يا جبار **دفع خوف السلاطين**
 روايت است از امام جعفر صادق عليه
 السلام كه هر كس به نزد سلطان رود و از
 او بهراسان باشد در برابر او اين را كه بعضي
 بخواند و بهر فرشتي از دست راست
 خود فرو بگرداند ابتدا از خفيس از آن بگويم عسى و بفرست
 انشي از دست چپ بهم آورد ابتدا از خفيس
 و بجه از آن بخواند كه وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ
 الْقَيُّومِ فَذُحَاب

من عمل علما و انشأه فرو فرستد در رو بر او بشنوا بر او بشنوا **دفع**
 كغير من كبريت و حارب جبهه كيو ان او رده كه مرگه كه كغير من كبريت
 خوف و انشأه باشد بخواند در برابر او كيعص عصى و بعد در هر روز از اين
 دو خط عفت انشأه نابد ابتدا با بهام دست راست كند و ختم بهام دست چپ
 و بعد از آن سوره فیل بخواند و چنان بلفظ ترجمه هم رسد از آنرا كند نادر كرت و
 بكت به در هر روز انشأه عفت كهابي عجب و حارب است و هرگاه به نكته سلطان
 رود كه از او هم در سر باشد اين دعا بخواند كه ائستام الله خيرك يا خيرك
 و شريكك صفت قد ميك و انا استغين بالله عليك **دفع زهر و دفع**
 روايت است از امام جعفر صادق عه از پدرش از جبرئيل در انوقت كه او را ب
 همه متوجه مدینه كشته تدبير را در میان گرفته بعضه جبرئيل عه فرمود
 و گفت يا محمد كه خدايت مسلم ميرساند و هديه فرستاده بسوي تو از
 مكنون علم خود و ان عوده است كه بسبب خواندن ان ايمن و سورت باشد
 از شر شيطان مارد و سلطان جابر و از عرق و عرق و هدم و مردم و سباعه

و قطع الطریق و نقل است هر پنج صاحب بنصور خلیفه گفت و الله که شربت
 بنوب بنصور بنحواست که مرا بکشد این عوده خواندم خدا تعالی او را
 از کشتن فرج در است و امام حسن ابن علی علیه السلام گفت که فرج عباد من
 عبد العظیم شنیدم که بگفت هر شب که از دکان خود باز میشتیم
 دعا بخواندم بگفت فرج او شنیدم که در شب بخوانم که هر شب
 بخواند این عوده را هیچگاه بر سرش خفته بودم خواندم و در است
 کردم بر کرد دکان خویش چون صبح شد به کافان رفتم دیدم مردی را
 در میان دکان و در دکان بسته گفتم چه کردی کار انداخته باشی گفت
 این دکان اندام ما چهره بر سر من و نوب هر وضه که میپوشم روم
 و جگر بر من دیدم که حایل بود میان من و آن نیت اللهم مرنا
 بعینک التي لا تنام و اكتبنا برکتك التي لا ينام و ارحمنا
 بقدرتك علينا و لا تفكنا و انت الرحيم الرحيم
 انعمها على قل لك عندها شكرى و لكن بليتى بليتى

بها قل لك عندها صبرى و يا من قل عند نعمة شكرى فلم يفرح
 و يا من قل عند بلاية صبرى فلم يحزن و يا ذا العرش العظيم
 الذي لا ينقصى ابد و يا ذا النعماء التي لا تحصى عدد و انت الذي
 تسلي على محمل الطاهرين و كذبوك في خود الاعلاء و الجبار
 اللهم اعني على ذنبى بدنياى على اخرى و تقوى و حفظى
 فيما عنت عنك لا تكلفنى الى يقضى فيما حصرته يا من لا ينقصه
 المغفرة و لا تنقصه المعصية انتك فرجا عاجلا و صبورا و اسعيا
 و العافية من جميع البلاء و انتك على العافية يا ولى العباد
 برحمتك يا ارحم الراحمين و صلى الله على خير خلقه محمد و آله
 اجمعين در امالى طور عسلار حقه آورده که از امام جعفر علم مروست
 که امام زین العابدین علیه السلام میفرموده که یکصد مرتبه
 اگر صبح و شب و در هر جمعه شصت بار دعا خواند با شمس بعلم الله
 و بالله و من الله و الى الله و حق سبیل الله اللهم اليك املت

والله

عَنْيَ وَاللَّيْلَ وَجَعْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ فَوَضَعْتُ أَمْرِي فَأَحْفَظُنِي
 بِحِفْظِ الْإِيمَانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
 شِمَالِي وَمِنْ قُدْرِي وَمِنْ حَقِّي وَأَدْفَعْ عَنِّي بِجَوْلِكَ وَقَوْلِكَ
 فَإِنَّ لِحَوْلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **لرفع كوف من الصلاة**
 هر که از دشمنان رسد و از شر او نماند باشد این دعا بخواند اللَّهُمَّ
 احْرَسْنِي مِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَالْخَطْفِ مِنْ كَرَامِ الْأَوْدِي وَلَا تُلْقِنِي
 بِنِسْوَةٍ وَلَا تَطْعُمْنِي عَلَى عَدُوٍّ وَلَا تَبْنِئْنِي بِمُجْدُورٍ وَلَا
 تَشْقِنِي بِمُقْدُورٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ حُرِّ كَلَامِكَ حَسَنًا وَاقِيًا
 وَمِنْ لَطْفِ كِفَايَتِكَ أَمَّا أَنَا بَاقِيًا وَرُدَّ عَنِّي عَدُوِّي
 بِقَلْبٍ خَائِفٍ وَبِأَلٍ كَاسِفٍ يَصْحَبُهُ سُوءُ الْقَضَاءِ
 وَيَتَّبَعُهُ طُغُولُ الْبُلَايَاتِ الْآرِضِ وَالسَّمَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الْأَصْفِيَاءِ الْأَتْقِيَاءِ **لرفع الهموم والنوم** هر که غم و نوم
 رسد این دعا بخواند اللَّهُمَّ يَا جَالِي الْأَخْرَانِ يَا مُوَسِّعَ الشُّرَى

يَا مَنْ قَوْلِي يَجْلِفُهُ مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَا فَاطِمَةَ نَارِكَ لَا تُفْسِدْ نَفْسًا مِنْهَا فُجِّرَهَا
 وَتَقْوِهَا يَا فَارِجَ الْهَمِّ نَارِي هُمْ صَانِعَتِ بِهِ ذُرْعًا وَصَلَدِي تَخَوُّنَتِ
 أَنْ أَكُونَ عَرَضَ فِتْنَةٍ يَا اللَّهُ وَبِذِكْرِكَ لَطْمَ الْفُلُوبِ قَلْبِي مِنَ الْهَمِّ
 إِلَى الرُّوحِ وَالذِّقَّةِ وَالْعَافِيَةِ وَلَا تُسْغَلْنِي عَنْ ذِكْرِكَ بَيْنَ مَا بَيْنِي مِنَ
 الْهَمِّ يَا رَجِّمُ إِنَّ إِلَيْكَ مَصْرَعَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي لَا يُوصَفُ إِلَّا
 لِكَيْفَ أَنْتَ فِي عِيُونِكَ ذَاتِ النُّورِ اجْعَلْنِي بِحَقِّهِ خَرَفًا وَاشْرَحْ كَلْبِي
 بِكُتُوبِ مَا بَيْنِي مِنَ الْهَمِّ يَا كَيْمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ **لرفع الهموم**
 عیصم بن حمید روایت میکند از امام که حضرت رسول ص فرمود که هر که را بر غم
 رسد یا غم یا بلا این کلمات بخواند که برود و دفع شود باذن الله تعالی
 اللَّهُمَّ رَبِّي لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا نَوَكَلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
لرفع البلاء این هرگز نیست و این جمیع بلا منسوب بحضرت طاهر موسی الرضا
 علیه السلام و آنست که فرمود در فقر و حجب در هیچ الدعوت مذکور است هر چون فقر
 یا غم یا بلا یا غم در فقر و حجب در فقر مذکور است و آنست که فرمود در فقر و حجب

در حجب امام بعد عید آن رفقه را بجنب امام آوگه و گفت که این در حجب
قدیس شایسته چه چیز است یا امام آنحضرت فرمود که این عود است که هر که در حجب
و کس باشد از او بلا مدفع باشد اما بعد این عود است بر این عود که هر که در حجب
چشم روایت میکند ابو الحسن که روزی در حجب آنحضرت نشسته بودم که رسول الله
الرسید در آمد و گفت یا امام هرگز از این عود که هرگز است و فرمود که
الصلوات خواندن هر روز در این وقت غیر از عادتش و در این وقت که در حجب
داده و آنکه که فکر نیست که بعد از او که بخواهد برکت کلمات که بر سر
از جد بزرگوارم رسول الله که بعد از آن آنحضرت از آن منزل بیرون رفت
با آنحضرت بعد از آن در خانه بیرون در آمد پس چون نظر امام بر بیرون افتاد
در خواندن عود که بیرون با آنحضرت از دانه دید هرگاه بخواند شاره
بقتل امام کند از دانه بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون
امر که امام هر چه از در بر سر بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون
امام برکت و بیرون در خانه بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون

اراده اراده صبر است بسم الله انی اعوذ بالرحمن منک ان کنت
نقیما او عنز نفی اخذت بالله التمسع العلم البصر علی سمعک و
بصرک ولا سلطان لک علی ولا علی سمعی ولا علی بصری ولا علی
شعری ولا علی لبتی ولا علی دمی ولا علی لحيی ولا علی عینی ولا علی
عصبی ولا علی عظامی ولا علی للی ولا علی ما اردت فی قلبی سترت بی
وبینک لی فی النبوة التي استر لنبیاء انبیاء الله من سطوات
الجنابة والقرآن عینه جبریل عن یمنی فیکما کتب عن یمنی
انرا قبل عن وکلی و محمد صلی الله علیه و آله امانی والله مطلع علی
محیط بی نکت یمنک ففی و تمنع الشیطان عنی اللهم لا یغیب
حجبتک انک کشفی و ان یخفی و سر برکوبه اللهم
الیک التجاة **للمنع** این دعایت هر روز دفع شایسته از نزد
منسوب بحضرت فاطمه زهرا علیه السلام روایت کلمات که هر روز در نزد
حضور می رسد و وقت لغایت رسید حضرت فاطمه را در روز و هر روز

يا وكنت كما ان دعا بخوان مخلصا يابى بفرصة عرفت ان زمان ومحت ان
 خلاص ونجات يا فت از برکت این دعا اللهم حي العرش ومن علاه
 وحي الوحي ومن افواهه وحي النبي ومن نباه وحي البيت و
 من نباه يا سامع كل صوت يا جامع كل صوت يا باري القوس من بعد
 فرج عني الموت صل على محمد وآل محمد وجميع المؤمنين والمؤمنات في شأ
 الارض ومعاريفها من عبادك عاجلا لئلا يشكوا في ان لا اله
 الا الله وان محمدا عبدك ورسولك صلى الله عليه وآله الطاهرين
ادفع المصيبة روايت است كه چون يوسف راعيه اسلام در جاده
 انداخته جبرئيل عليه السلام نازل شد وكفت بر سر پيچيده از اين
 جاده خلاص شو وكفت خلاص شد خداست جبرئيل عليه السلام كفت كه
 خداي تعالي مي فرمايد كه بگويا اللهم اني استلكت بآية لك الحمد لا اله
 الا انت الخالق المالك بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام
 ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل لي رجاء وخرج جاوزت في

من حيث احب ومن حيث لا احب وبروايت ديكر زمانا كه يوسف
 در جاده پيچيده از اين است يا حي المستقر حين قيا عرش المستعدين
 ويا مقترح كرب المكروبين قد ربي مكاني وتعرف حالتي ولا
 تحقني عليك شئ من امري **ادفع الافات** اين عجز مجيب جواب
 در دفع افات و بديت و مجابست بيان خواننده و مكررات خجسته
 يوقر وجه الله القديم الكامل وخصت بحسن الله القوي
 الشامل ودميت من بغي على ليهتم الله وسيفه لافل اللهم
 يا عاليا على امره ويا قاهما فوق خلقه ويا ذا الالهي الموقر
 حل بيني وبين الشيطان وذرعه بيني ما الاطافه لي من احلي
 من عبادك كفت عني السهم واغلق ابديهم وارجلهم وجعل
 بيني وبينهم سد من نور غفلك ورحما باني فوقك وعجدا
 فانك تحي قادي اللهم اغفر عني ايضا والناظر حتى اريد المواع

يُؤْنِذُكُمْ أَنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ
تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ
مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا **الدفع**
المخوف من السبع ^{این آیت را جهت خوف در}
يُؤْنِذُكُمْ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا غُفْرٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
أَقَامَ اللَّهُ لِيُخْزِي قَوْمًا مَّا كَانَ أَنْوَائِكُمْ بَرَكَةً
وَإِذَا قُرَأَتِ الْقُرْآنُ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا
عَلَى قُلُوبِهِمُ الْكِنَّةَ أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرٌ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُؤْمِنُوهَا حَتَّى
إِذَا جَاءُوكَ بِحُجَّتِ لَوْ أَنَّكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَؤُلَاءِ إِلَّا أَصَاغِيرُ الْأَوَّلِينَ **الدفع**
من السبع ^{در بیان باز جن یا در مرتبه دست}

است بر سر دو پا و از غیب بخواند و گفته من است
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَالْيَهُ شُرَجَّعُونَ **الدفع** ^{نویس بر ورق}
وَبَشِّرْهُ بِذُنُوبِهِ وَقَالَ مُوسَى مَا جِئْتُ بِالسَّحْرِ
إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ
فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ فَخَلَبُوا
هَذَا لَكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ وَهُوَ يَنْزُقُ عَنْ يَدِهِ
سَيِّدًا عَصْدُكَ بِأَخِيكَ وَجَعَلَ لَكُمُ
سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمْ بِآيَاتِنَا
أَتَمَّوْا مِنْ أَتْبَعِكُمْ أَلَا يَبْصُرُ الْوَبَّ **الدفع**
نقل است ^{حضرت عیسی بن موسی از حضرت علی علیه السلام}
فَمُودِمٌ بِكَ هَذَا سَوْءٌ كَوَيْدٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَا يَصْرُفُ

وَلَا يَنْفَعُ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ تَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ وَلَا يَأْتِي بِالشِّفَاءِ إِلَّا اللَّهُ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا اللَّهُ حَسْبِيَ اللَّهُ الَّذِي
خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَ
يَسْقِينِي وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ شَفِيعِي وَتَزَكُّ
مِنَ الْفِرَاقِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَلَا يَرْبِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا اللَّهُمَّ
ارْزُقْنَا الْعِصَا يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَلَا تَفَرِّقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ وَيَزِلَّ الْعَافِيَةُ يَا خَالِقَ الْعَافِيَةِ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **لَا دُعَاءَ لِلْمَرِيضِ**
رَوَايَتُ از ابن عباس هر روز نود و نه بار
محبس هر مؤمنی را دعا کرد در آمد هر کس او متغیر بود
یا امیر المؤمنین سلام دور بسیار دارم مراد عابدی است

هر ازین مرض غلامی را بهم بخش فرمود هر یک روزم را
دعا کرد هر یک را تعلیم از آن حضرت رسول صلی
الله علیه و آله در مرض امام حسن و امام حسین علیهما السلام و نوشت
اللَّهُمَّ كَمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِبِعْتَةٍ قُلْ لَكَ
عِنْدَ هَذَا شُكْرِي وَكَمَا ابْتَلَيْتَنِي بِبِلَاءَةٍ
قُلْ لَكَ عِنْدَ هَذَا شُكْرِي عِنْدَ نِعْمَةٍ فَلَمْ
تُخَيِّرْهُنِي وَبِأَمْرٍ قُلْتُ صَبَرْتُ عِنْدَ بَلَاءٍ
فَلَمْ تَخْجِزْ لِي وَبِأَمْرٍ رَأَيْتُ عَلَى الْمَعَامِي
فَلَمْ تَقْضَحْنِي وَبِأَمْرٍ رَأَيْتُ عَلَى الْخَطَايَا
فَلَمْ تُعَاقِبْنِي عَلَيْهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْفُ عَنِّي ذَنْبِي وَاشْفِ عَنِّي مَرَضِي هَذَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ابن عباس
از شخص مریض را دیدم صحت یافته بود مرا گفت

کوناندم این دعا را در حالت بیمار الا که شفایتم و در حال
شدیم هیچ سگای که از جور او ترسیدم مگر که از شر او بر
ایستاد عاقلینم کردیدم **روایت** ابو جعفر ع فرموده ام
المؤمنین ع بیمار شد بگوید صد مرتبه در آمد و فرمود
ای دعا بخوان اللهم انی استلک تعجیل
عافیتک و صبراً علی بلیتک و خروجامین
الدنیا الی رحمتک **لرفع الوجاع** از ابی عبد
الله **نقل است** فرمود است هر برنجی در
میکنند بنهند و بگوید سه بار شفا یرایدم اللهم
انی استلک بحج القتران العظیم الذی
تنزل به الروح الامین و هو عندک فی
امر الکتاب علی حکیم ان تشفی فی شفا
یک و تدایینی و تغافینی من بلاءک **دیگر**

مقولست

منقولست از اصحاب ائمه علیهم السلام گفت شکایت کردم
بحضرت ابی عبد الله ع از درد در شکم بگفت فرمود
که کور و دست خود را بران مال و بگو مونت مونت
اعوذ بعزت الله و اعوذ بقدرت الله و
اعوذ بجلال الله و اعوذ بعظمة الله و اعوذ
بجمع الله و اعوذ برسول الله و اعوذ باسماء
الله من شر ما احدث و من شر ما
اخاف علی نفسی نازل گوید چنین کردم خدا را
مر ازین در و خلاصه در دفع الصداع نقل است
شکایت کردند امام جعفر ع از درد سر حضرت امام فرمود
که کف دست خود را بر مو صغیر در و میکند بنزد و بخوان این
اگر سر ما را کتب و بگو الله اکبر لا اله الا الله
والله اکبر اجل مما اخاف و احدث و اعوذ

بِاللَّهِ مِنْ عَزْرِ نَعَارٍ اَعُوذُ بِاللَّهِ وَمِنْ حَرِّ النَّارِ
دیگر روایت کند عمر بن حنظله شکایت کردم پیش امام
جعفر **ع** ارور در سر نمودم و فرمود ترا در سر شود بنده است
خود را بر میان سر خود و بگوید **لَوْ كَانَ مَعَهُ الْهَيْئَةُ**
إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا اسْتَعَاذُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَقَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ رَأَيْتُ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُّوا **دیگر** منقول است از امام جعفر **ع** که
که هر که ارور در سر بگذارد بر سر بگذارد خود را بر آن موضع
نهد و بگوید **اسْكُنْ سَكْنُكَ بِاللَّيْلِ سَكْنُكَ**
مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
لَدِفِ الشَّقِيقِ معویه بن عمار گفت شکایت کردم نزد
امام ابی عبد الله **ع** ارور در شقیقه گفت چه از نماز فارغ

شور انگشت سبابه خود را بر میان چشم بند و
نوبت بگوید **يَا حَتَّانُ شَفِّعْنِي وَانْكُشْتَ رَابِعًا**
بیش پس انگشت را بر او و در حپ بال و بگوید **يَا مَنْزِلُ**
اسْتَفِّعْنِي بعد از آن کف صحت رست بر میان سر خود
بند و بگوید **يَا مَنْزِلُ سَكْنُكَ لَكَ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ**
وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَسَكْنُكَ مَا فِي الدَّفْعِ وَجَعِ الْبَصَرِ منقول است از
امیرالمؤمنین **ع** ارور در سر را در چشم بگذارد و بگوید
بر چشم خود خواند و بدل بگذارد صحت بر یا هم شکست
برکت کند در زان که **نقل است** هر روز این آیه را
بخواند **فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا** چشم او از افات ایمن
بگذارد اگر سه روز به نوبت آیه **فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ**
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدًا و آیه **وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا**

عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَلَسْتُ تَبْقُوا الصَّالِحِينَ فَاتَى بَيْتَهُمْ
 بِرَأَبٍ خَوَانَهُ وَرَوَّعَهُ رَأَبَانِ آبِ بَسُو حَيْشِيمِ اَوَز
 اَفَاتِ سَلَمَ مَانَدِ **دیکر** سَلَمَانِ بْنِ عَدِي كُوفَتِ حَرْزِ دَامَا
 بِلِی عَبْدِ اللَّهِ عَافَتْهُمُ دِیدَمُ دُرُ حَیْشِمِ عَظِیمِ دُرُ دَغْمِ
 شَدَمُ دِیْرُونَ آدَمُ رُورِ دِیْکَرِ نَزْدِ کُفَّتِ بَرِیْمِ
 اِثَرِ دُرُ حَیْشِمِ اَكْفَتِ بِنُو دَغْمِ نَزْدِ رَجَانِ فَدَرِ تَوَابِ دِیْرُونَ
 حَیْشِمِ شَمَارِ دُرُ دَمَاکِ دِیدَمُ غَمْمَاکِ شَدَمُ اَمْرُوزِ
 اِثَرِ لَمَزِ نِیَافْتَمُ حَرْزِ عَلَاجِ کُرُ دِیدِ کُوفَتِ لَعُو دِیْدِ کُرُومِ بَعُو دِیْرُونَ
 دَارَمُ کُفْتَمُ کُفْتَمُ بِنُو دِیْدِ بِنُو شَتِ اَعُوذُ بِعِزَّةِ
 اللَّهِ اَعُوذُ بِقُوَّةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ
 اَعُوذُ بِعَظَمَةِ اللَّهِ اَعُوذُ بِجَلَالِ اللَّهِ اَعُوذُ
 بِبَهَاءِ اللَّهِ اَعُوذُ بِجَمْعِ اللَّهِ اَعُوذُ بِرِسْوَلِ اللَّهِ
 صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مَا أَحَدٌ رُؤُوفٌ وَخَافٌ عَلَی

عینی

عَيْنِي وَاحِدُهُ مِنْ وَجَعِ عَيْنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
لَدَفْعِ وَجَعِ النَّصْرِ منقولست از ابی عبد الله ع
 که کوفت حضرت امیر المومنین ع
 و نمود هر کس را از درد
 دندان رحمت باشد از موضع سجود خاک بردارد
 و بالدر بر آن موضع در دو بکند و بگوید بِسْمِ اللَّهِ
 التَّحْمِيزِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الشَّيْءِ وَالْكَافِي
 وَالْأَحْوَلُ وَالْأَفْقَةُ إِلَّا بِاللَّهِ **دیکر** اَمَامِ حَرْفِ
 و نموده است در فسون درد دندان که کار دیار بر کس
 بردارد و در دو بکند بالدهوت بار بگوید بِسْمِ اللَّهِ
 التَّحْمِيزِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ
 اللَّهِ اَبْرَاهِيْمَ خَلِيْلُ اللَّهِ اَسْكُنْ بِاللَّهِ سَكَنَ
 لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِإِذْنِهِ وَهُوَ عَلَ كُلِّ
 شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ **دیکر** بنویسد بزبان تنگ و دندان

۱۰۹

شکر از لطف ایزد متعال شد تمام مرضی بقیه الاعمال
سال و هر روز وقت انباشت شد رقم صبح تا شب شوال

[illegible]

در سبیل و تسبیح و تحمید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

که مصدر اصل کلام است و از دونه وجه باز میگردد ماضی استقبل

استم فاعل اسم فاعول امر منی نفی جحد استفهام

و از ماضی چهارده اسم وجه باز میگردد شش مضارع را بود و شش مضارع را

و دو حکایت نفس متکلم را و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

و آن سه که مذکر را بود ضریب ضریباً ضریباً و آن سه که مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

ضریب ضریباً ضریباً و آن شش که مضارع را بود و سه مؤنث را

که مصدر اصل کلام است و از دونه وجه باز میگردد ماضی استقبل

